

Giới thiệu Vô Hạn Mạt Lộ Convert

Đây là thâm trầm như Địa ngục dạng khủng bố, đây là không hề hào quang vực sâu, từ khi ra đời liền không nhìn thấy hi vọng thế giới, tại cái kia kỳ lạ xuất hiện YES cùng NO trong lúc đó, lập loè ra đến vi quang, dường như ánh sao giống như vậy, sắp thiêu đốt liệu nguyên... Đó là ánh rạng đông!

Tự cuối cùng sau tương lai, cái kia biến mất mạnh nhất trí giả, mang theo đến Chủ thần cách cục biến hóa, tất cả tất cả... Đều ở ánh rạng đông bên trong!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 01: lên thuyền

"Ô ô... Ô ô..."

Dồn dập tiếng còi cảnh sát từ xa đến gần, trên bến tàu chen chúc trong đám người lập tức sinh ra một ít bạo động, một cỗ khô nóng hỗn loạn khí tức tại trên bến tàu bắt đầu khởi động.

Mà đúng lúc này, một cái trong tay cầm tinh mỹ tuyên truyền tập thanh niên, trên mặt tràn đầy vô hại đáng tươi cười, như không có việc gì quét mắt liếc bốn phía, tựa hồ những này bạo động không cho hắn mang đến bất luận cái gì ảnh hưởng, như trước đi lại nhẹ nhàng địa đi tới.

"Tận thế sắp sửa đã đến, Noah thuyền cứu nạn sắp sửa lái đi, miễn phí vé tàu tặng cho mọi người. Sớm đến sớm có, không đến đã không có!"

Lúc này, một thanh âm đưa tới thanh niên chú ý, thanh âm này như là chợ bán thức ăn bên trên bán đồ ăn bác gái tiếng la, tổng có thể cách tầng tầng đám người rơi vào tay trong tai của người, mà ngay cả càng ngày càng chói tai tiếng còi cảnh sát cũng che bắt quá.

Thanh niên quay đầu lại nhìn thoáng qua dần dần tiếp cận xe cảnh sát, trên của hắn lập loè đèn nê ông, xem đặc biệt chú ý.

Thanh niên cười cười, tựa hồ đối với cái kia kêu gọi đầu hàng nhiều hơn chút ít hứng thú, hướng phía cái hướng kia lách vào tới.

Tại nơi này phong cảnh tú lệ ven biển, một ít Thương gia vì hấp dẫn du khách, không thể không lợi dụng các loại mánh lới, càng có không ít ưu đãi biện pháp.

Như loại này "Tận thế" nói, cùng cái gì "Noah thuyền cứu nạn" đã nhìn mãi quen mắt, thậm chí liền gọi là "Titanic" du thuyền cũng nhiều không kể xiết.

Thương gia đập vào miễn phí lên thuyền nguy trang, lại nghĩ đến đủ loại biện pháp nghiền ép du khách hầu bao, chẳng qua nếu như có thể trên thuyền nhận được không ăn không uống, thậm chí liền WC toa-lét đều không đi, miễn phí mánh lới vẫn có nhất định được lực hấp dẫn đấy.

Thời tiết có chút khô nóng, du khách chen vai thích cánh, rất cũng khó dời đi động cước bước, trong đó thân thể ma sát va chạm không thể tránh né, tiếng thét chói tai, tức giận nằng âm thanh sóng sau cao hơn sóng trước.

Mà tại lúc này, thanh niên thoải mái mà mở ra hai tay, liền đem nằm cạnh chặt chẽ đám người tách ra, thẳng đi tới.

"Người hán - mẹ dám đẩy ta!"

Một cái trên đầu nhuộm được xanh mon mơn, lỗ tai cùng trên mũi treo màu bạc Tiểu Hoàn, trong miệng thôn vân thổ vụ lưu manh, rất là bất mãn mình cùng phía trước cái kia đầy đặn nữ tử tách ra, hùng hùng hổ hổ ở bên trong, đem trong miệng thiêu đốt tàn thuốc cầm dính tại ngực bộ vị đưa hán đẩy ra trên cánh tay.

Xuy xuy!

Tàn thuốc đem da thịt liệu được xuy xuy vang lên, làm cho cái kia tóc xanh lưu manh trên mặt lộ ra tươi cười đắc ý.

Bất quá, sau một khắc, trên mặt hán biểu lộ đột nhiên ngưng trệ, tàn thuốc theo trong tay tróc ra, trong miệng phát ra "Ah ô" quái âm, tựa hồ muốn nói cái gì, lại đột nhiên đã mất đi biểu đạt năng lực.

Tên kia trên cánh tay bị đốt thanh niên, phảng phất hết thảy đều không có phát sinh, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Trước khi bị lưu manh quấy rối thon thả nữ tử, chán ghét nhìn thoáng qua tên kia đột nhiên trở nên ngốc trệ biểu lộ lưu manh, theo thanh niên kia nện đi ra con đường rồi xa đi một tí.

Đám người lần nữa khép lại, chen chúc được tựa hồ muốn người đè ép.

Mà đúng lúc này, lưu manh như cũ là cái kia phó muốn nói cái gì bộ dạng, không tự chủ được địa theo chen chúc đám người dần dần di động tới.

Thẳng đến phía trước một người tiện tay lau một cái trên lưng thấm ướt, chứng kiến đầy tay máu tươi mà kinh gọi về sau, mọi người mới ngạc nhiên phát hiện, người này lưu manh ngực đã đỏ thắm một mảnh.

Vốn là tựa chen chúc đám người bởi vậy càng thêm rối loạn, đem chạy đến xe cảnh sát, cảnh sát, toàn bộ ngăn trở tại bên ngoài.

...

Bên kia, tay cầm tập thanh niên rốt cục cố ra náo nhiệt đám người, nụ cười trên mặt như trước ảm áp, bước chân không có chút nào mất trật tự địa đi về hướng này tên kêu gọi đầu hàng phụ nữ.

"Tận thế đã đến, Noah thuyền cứu nạn vé tàu miễn phí cấp cho, lập tức lái đi."

Cái này phụ nữ nhìn về phía trên rất là ung dung ôn nhu, phảng phất mẫu thân dễ thân, bất quá kỳ quái chính là, hán quanh người mấy mét ở trong vậy mà không ai.

Đãi thanh niên đến gần về sau, trong mũi truyền đến hương vị, làm cho hắn nhận không được nhũ mảy, đánh giá liếc cái kia phụ nữ.

Lúc này hắn mới phát hiện, cái này phụ nữ làn da rất kém cỏi, một ít mực nát màu xám đen trải rộng tại trên thân thể, truyền ra tanh tưởi khí tức.

Mà phụ nữ trong miệng càng là càng không ngừng ho khan lấy, thân thể thỉnh thoảng thông khổ địa cúi xuống đi, giống như có lẽ đã bệnh nguy kịch.

"Muốn rời khỏi tận thế nắm chặt, thời gian đã không nhiều lắm rồi." Phụ nữ như trước gọi lấy, không có chút nào để ý tình huống của mình.

"Ô ô... Ô ô..."

Xe cảnh sát tại chen chúc rối loạn trước đám người không thể không dừng lại, bên trong đã tuôn ra võ trang đầy đủ đại lượng đặc công.

"Chỗ đó, nhanh đi!"

Một người cao lớn cường tráng tuổi trẻ y phục thường đi tới về sau, liếc liền nhìn phía tay cầm tập thanh niên, đuổi ngón tay đi qua.

Mà lúc này, theo tóc xanh lưu manh bị thương ngã xuống đất, khiến cho kịch liệt rối loạn đám người trở thành một đạo khó có thể vượt qua cái hào rộng, đã đem sở hữu tất cả đặc công ngăn cách tại bên ngoài.

Thanh niên tùy tiện nhìn lướt qua bốn phía, ánh mắt ở phía xa tuổi trẻ y phục thường thoáng trú lưu, lộ ra một vòng vui vẻ, xoay đầu lại hướng cái kia phụ nữ nói: "Tính ta một người!"

"Đây là của người này về tàu!"

Phụ nữ giỏi giang được đem một trương in ấn tinh mỹ về tàu đưa cho thanh niên, tiện tay một ngón tay sau lưng một chiếc buồng cầu thang mạn du thuyền.

Đợi đến lúc thanh niên đi đến du thuyền 10 phút về sau, cuối cùng từ rối loạn trong đám người lách vào tới đặc công mới vội vàng đuổi tới.

"Tự là cái này chiếc, đi lên điều tra!"

Tuổi trẻ y phục thường đánh giá liếc du thuyền, theo ra lệnh một tiếng, mười mấy tên võ trang đầy đủ đặc công cẩn thận từng li từng tí địa leo lên đi.

"Không có bất kỳ phát hiện nào, cảnh báo giải trừ!"

Một lát sau, du thuyền bên trên đặc công phát ra báo cáo, một gã trên quần áo treo các loại huy hiệu trung niên nhân, quay đầu nhìn thoáng qua tuổi trẻ y phục thường, chìm xuống sắc mặt cùng lạnh như băng địa ánh mắt, im ắng địa biểu đạt lấy thất vọng của mình cùng bất mãn.

Nửa giờ sau, tại trung niên nhân an bài xuống, bọn này nghiêm chỉnh huấn luyện đặc công rất nhanh liền đem rối loạn đám người trấn an xuống, thừa lúc bên trên xe cảnh sát, gào thét lên đã đi ra bến tàu.

"Không có khả năng, điều đó không có khả năng!"

Tuổi trẻ y phục thường một mực ngu ngơ tại nguyên chỗ, trong miệng thì thảo luận, khó mà tin được chính mình nhiều năm cố gắng vậy mà lần nữa thất bại.

Đột nhiên tuổi trẻ y phục thường xoay người, nhìn về phía một mực đứng ở nơi đó tên kia phụ nữ, nắm ở bả vai của đối phương mãnh liệt loạn choạng, quát hỏi: "Cái này con thuyền muốn đi đâu? Người là ai? Có phải hay không đồng lõa? Hắn đến tột cùng đi nơi nào?"

"Ta chỉ là miễn phí đưa tặng vé tàu!"

Phụ nữ đích thoại ngữ rất bình tĩnh, ôn hòa như là mẫu thân ánh mắt nhìn chăm chú lên tuổi trẻ y phục thường, rốt cục lại để cho hắn bình tĩnh lại.

Tuổi trẻ y phục thường trong nội tâm rất rõ ràng, "Hắn" là không thể nào có đồng lõa đấy!

Hắn buông lỏng ra hai tay, vì chính mình thất thố lộ ra vài phần áy náy, tuổi trẻ y phục thường bắt đặc dĩ địa níu lấy tóc của mình, không cam lòng địa nhìn một cái du thuyền, rốt cục lui về phía sau vài bước liền muốn ly khai.

"Tận thế đem đã tới rồi, người muốn vé tàu sao?"

Tuổi trẻ y phục thường bước chân theo sau lưng đích thoại ngữ mà ngừng lại, quay đầu nhìn về phía cái kia ôn nhu dễ thân phụ nữ, trong nội tâm đột nhiên sinh ra một loại mãnh liệt muốn lên thuyền dục vọng, hắn mờ mịt địa theo trong tay đối phương tiếp nhận một trương vé tàu, nhẹ nhàng đi lên du thuyền...

Phụ nữ ánh mắt nhìn chăm chú lên tuổi trẻ y phục thường, thẳng đến đối phương biến mất tại du thuyền lên, mới nhỏ không thể thấy nhẹ gật đầu, lộ ra có vài phần nụ cười quỷ dị.

Mà lúc này, thanh âm quen thuộc, lại đang trên bến tàu vang lên: "Tận thế sắp sửa đã đến, miễn phí vé tàu cấp cho..."

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 02: tiến vào

"Rất đẹp thuyền!"

Lý Chí đi đến thuyền, nhỏ không thể thấy gât gât đầu, có chút kinh ngạc cái này chiếc "Miễn phí" du thuyền, thật không ngờ xa hoa.

Cái này chiếc du thuyền có được lấy hình giọt nước bề ngoài, hiện ra một loại màu bạc ánh sáng, lộ ra rất có kim loại cảm giác.

Ở bên ngoài còn nhìn không ra, đi tới về sau mới phát hiện cái này con thuyền vậy mà tiệp sáng như mới, phẳng phất từ không ra biển qua.

Bất quá kỳ quái chính là, trống trải bong thuyền không ai thân ảnh, cái này lại để cho Lý Chí nhũn mày, nắm thật chặt trong tay một mực nắm chặt tập.

Mà đúng lúc này, đột nhiên một vòng ánh sáng bị Lý Chí khước mắt lờ mờ đến.

Cúi đầu nhìn lại, Lý Chí ngạc nhiên địa xem tới trong tay vừa mới lấy được tinh mỹ vé tàu, vậy mà lóe ra một loại trong suốt bạch quang, lóe lên lóe lên, tựa hồ cùng cái này chiếc du thuyền hô ứng lấy.

Thầm nghĩ trong lòng không ổn, Lý Chí vô ý thức địa liền muốn đem cái này trưng quý dị vé tàu bỏ qua, không ngờ vé tàu đột nhiên hoàn toàn biến thành một cái quang cầu, tản ra nhu hòa hào quang, hướng về Lý Chí đầu đánh úp lại.

Tia sáng này rất mãnh liệt, không chút nào không chướng mắt.

Tại Lý Chí còn không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào lập tức, cái kia quang cầu đã sáp nhập vào Lý Chí đầu.

Oanh!

Trong đầu phẳng phất nổ tung, Lý Chí chỉ cảm thấy trước mắt đột nhiên một mảnh trắng xóa đầy...

Choáng váng ở bên trong, cặp mắt của hắn dần dần nhắm lại.

...

"A...! Đây là nơi nào? Giống như... Một giấc mộng..."

Không biết qua bao lâu, Lý Chí ung dung tỉnh dậy, quay đầu chung quanh, lọt vào trong tầm mắt trong tất cả đều là trắng xoá một mảnh.

Bất quá tựa hồ đã có chút ít bất đồng, Lý Chí nhìn không được hai tay ôm lấy đầu của mình, có chút mê mang địa cảm thụ được trong đầu nhiều ra hết thảy.

"Tiến hóa không gian? Người tiến hóa? Nội dung cốt truyện thế giới? Đây hết thảy thật sự hay vẫn là cảnh trong mơ?"

Một lát sau, Lý Chí rốt cục tỉnh táo lại, trong miệng thì thảo lấy, đồng thời duỗi ra tay trái của mình, đánh giá chẳng biết lúc nào xuất hiện tại cổ tay bên trên một chỉ đồng hồ, trên mặt đột nhiên lộ ra phức tạp thần sắc.

Đúng lúc này, một cái lạnh như băng cơ giới hoá thanh âm, đột nhiên vang lên: "Đánh số 32541, hoan nghênh đi vào tiến hóa không gian, về tiến hóa không gian trụ cột thường thức, đã rơi vào tay trong trí nhớ của ngươi. Hiện tại ngươi có mười giây đồng hồ lựa chọn đem muốn đi vào nội dung cốt truyện thế giới loại hình: võ học, đạo thuật, ma pháp, Tín Ngưỡng..."

"Ngươi là ai? Vì cái gì để cho ta lại tới đây?"

"10, 9..."

"Nơi này là chỗ nào? Là địa cầu sao?"

"6, 5..."

"Đây là thật thực còn là mộng ảo? Ta có thể trở về sao?"

"3, 2..."

"Lựa chọn võ học!"

Theo Lý Chí hơi có vẻ bất đắc dĩ lời nói rơi xuống, quanh mình bạch quang đột nhiên tại trong nháy mắt mãnh liệt, làm cho hắn không thể không hai mắt nhắm lại.

Chỉ là nháy mắt thời gian, đem làm Lý Chí mở hai mắt ra, trước mắt đã xuất hiện trời xanh mây trắng.

Lý Chí trên mặt sở hữu tất cả biểu lộ lập tức hóa thành âm áp vô hại đáng tươi cười, đồng thời cẩn thận địa đánh giá bốn phía.

Đây là một đầu xem tương đối phồn hoa đường cái, đường đi hai bên tất cả đều là các thức Tiểu Dương lâu, trước lầu dựng đứng lấy các loại biển quảng cáo, các loại "Phòng ca múa ", "Quán rượu" cùng "Giải trí trung tâm" chỗ nào cũng có, xa hoa truy lạc, ngợp trong vàng son, một cổ dâm - mị lười

biếng khí tức tỏ khắp lấy.

Mà lui tới trong người đi đường, nam giày Tây, hoặc một bộ trường bào, nữ ăn mặc sườn xám, lác lác mảnh khảnh kích thước lưng áo. Những người này trên mặt đều tràn đầy một loại khác phong thái, tựa hồ thoả mãn cùng hưởng thụ bọn hán vốn có hết thấy.

Đương nhiên cũng có một ít người, ăn mặc rách rưới quần áo, như là tên ăn mày giống như ngôi xỏm cơ giác ở bên trong, nhặt lấy người khác ném điều thuốc rút, nhìn về phía trên hoàn toàn là một bộ không hề tiến tới, ngôi ăn rồi chờ chết bộ dáng.

Không may, Lý Chí đúng là ngôi xỏm cơ giác trong những người này một thành viên.

Lý Chí có chút dở khóc dở cười địa đánh giá trên người mình, nhin không được thở dài một hơi.

Màu trắng áo, thượng diện lại nhiễm lấy một tầng dày đặc vết mờ hôi cát bụi, màu xám trên quần dài vài đạo vết cắt phá động, bị thô ráp được may vá, miễn cưỡng còn có thể che đậy thân thể.

Mà song chân mang một đôi màu đen vải thô giày, hai cái ngón chân lớn không chịu cô đơn địa theo giày bên trên phá trong động lộ ra.

"Đình!"

Một tiếng vang nhỏ, hấp dẫn Lý Chí chú ý, hần nâng lên tay trái, quan sát trên cổ tay đồng hồ.

"Tiến vào nội dung cốt truyện thể giới: công phu."

"Độ khó: c "

"Hình thức: trận doanh "

"Nhiệm vụ một: tiến vào lồng heo thành trại lựa chọn màu trắng trận doanh, hoặc là gia nhập Phủ Đầu Bang lựa chọn màu đen trận doanh. Nhiệm vụ kỳ hạn: 7 thiên. Thành công ban thưởng: 100 điểm tích lũy. Thất bại trừng phạt: khấu trừ 100 điểm tích lũy."

"Chú thích: đến tiếp sau nhiệm vụ đem tại hoàn thành nhiệm vụ một sau mở ra."

"Nhắc nhở: điểm tích lũy vì phụ, sẽ bồi tiêu!"

"Nhắc nhở: tân thủ lễ bao đã cấp cho tại đồng hồ không gian, xin chú ý xem xét."

Lý Chí đột nhiên đứng dậy, hít một hơi dài, dè dặt không được kích động trong lòng: "Quả nhiên là... Quả nhiên là... Công phu! Tiến hóa không gian, nội dung cốt truyện thể giới... Hết thấy hết thấy, đều thật sự!"

"Bệnh tâm thần!"

Chung quanh mấy cái tên ăn mày bị Lý Chí đột nhiên cử động lại càng hoảng sợ, nhìn không được mắt trắng không còn chút máu, trong miệng phát ra bất mãn lầm bầm.

Lý Chí bất chấp để ý tới những người này, vội vàng ly khai.

Thẳng đến một cái yên lặng trong ngõ hẻm, xác định chung quanh không có bất kỳ người chú ý tới mình, dần dần bình phục lại Lý Chí nhìn về phía chính mình đồng hồ, đặt tại mấy cái ấn phẩm bên trên.

Lập tức, một cái một bình phương mẽ (m) không gian, phẳng phát hơi mờ hư ảnh xuất hiện tại Lý Chí trước mắt, bên trong chỉ có một chỉ màu trắng rương hòm.

Lý Chí tay phải tại rương hòm bên trên nhẹ nhẹ một chút, theo rương hòm chậm chậm im ắng địa mở ra, bên trong vật phẩm xuất hiện tại Lý Chí trước mắt.

"Tiểu Hồi Xuân Đan *1: Hạ phẩm đan dược, đối với trị liệu thương thế có nhất định được hiệu dụng, hơn nữa khôi phục 10 một ít thể lực. Có thể hồi đoái 50 điểm tích lũy."

Ngoại trừ một khóa đan dược bên ngoài, bên trong còn có bốn bản sách.

"《 cơ bản cận chiến 》: cơ bản kỹ năng, học tập điều kiện: lực lượng 10 "

"《 cơ bản viễn chiến 》: cơ bản kỹ năng, học tập điều kiện: tinh thần 10 "

"《 cơ bản bộ pháp 》: cơ bản kỹ năng, học tập điều kiện: nhanh nhẹn 10 "

"《 cơ bản thủ hộ 》: cơ bản kỹ năng, học tập điều kiện: thể chất 10 "

Lý Chí nhìn xem cái này bốn bản sách, thực tế đánh giá học tập điều kiện, nhìn không được nhử mày.

Đồng thời, Lý Chí đón lấy hoán đổi cái nút, trước mắt lập tức xuất hiện chính mình thuộc tính: "Đánh số: 32541

Thể lực: 70

Tinh lực: 60

Lực lượng: 11

Thẻ chất: 7

Nhanh nhẹn: 8

Tinh thần: 6

Trạng thái: 100%

Đánh giá: Nhất Tinh

Kỹ năng: không

Thiên phú:

1, minh xét: chủ động, có được nhạy cảm sức quan sát, có thể phân biệt sự vật chân thật diện mục.

2, nguy trạng: bị động, có thể che dấu người bộ phận tin tức, hơn nữa sử người rất dễ dàng bị người khác bỏ qua.

3, kiên nhẫn: bị động, tương đối cao tự chủ có thể giúp người chống cự hấp dẫn cùng với đau đớn."

"Nhắc nhở: thẻ lực là 0 thì không pháp nhúc nhích."

"Nhắc nhở: tinh lực là 0 tắc thì lâm vào hôn mê."

"Nhắc nhở: thiên phú vì mỗi người bẩm sinh đặc tính, tại tiến hóa không gian kích hoạt. Thiên phú không cách nào thăng cấp, không cách nào bỏ qua."

Lý Chí lắc đầu, quả nhiên chính mình thuộc tính không cách nào học tập sở hữu tất cả cơ bản kỹ năng.

Lập tức, Lý Chí đem 《 cơ bản cận chiến 》 cầm trong tay, theo quyển sách này hóa thành một đạo nhu hòa hào quang dung nhập trong đầu, Lý Chí thuộc tính tại kỹ năng bên trên cũng có biến hóa.

"Kỹ năng:

Cơ bản cận chiến lv1: đề cao cận chiến tổn thương 3%. Độ thuần thực 0% "

Lý Chí đem đồng hồ một lần nữa đổi thành Nguyên Thủy trạng thái, một hàng chữ xuất hiện ở phía trên: "Nhiệm vụ một còn thừa thời gian: 6 thiên 23 lúc 46 phần 33 giây "

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 03: Đại Long Phụng quán rượu

"Chém chết hần, chém chết hần..."

Một hồi vù vù uống uống thanh âm, từ xa mà đến gần truyền đến, đồng thời mấy thân ảnh xuất hiện tại Lý Chí trước mắt.

Chạy ở phía trước một gã nam tử, một thân nông rộng áo ngoài, thượng diện tạng (bản) ô phá động so Lý Chí trên người còn nhiều hơn.

Người này nam tử trong tay dẫn theo một bả dao phay, mặt lộ vẻ hoảng sợ địa về phía trước chạy trốn, rõ ràng có thể thấy được hần trên người có sâu miệng vết thương, khiến cho hần sau lưng trên mặt đất lưu lại một đạo rõ ràng vết máu.

Mà người này sau lưng đuổi theo, là mặc màu đen chỉnh tề âu phục bốn người, trong tay vung vẩy lấy một bả búa, lưỡi búa bên trên một ít vết máu làm lòng người hần.

Dao phay nam tử đang liều mạng địa về phía trước chạy trốn, mà cái kia bốn gã búa nam tử tắc thì về mặt thoải mái mà truy ở phía sau, tựa hồ tại chơi mèo vờn chuột trò chơi .

Mà ở phụ cận, một ít quần áo ánh sáng người đi đường, xa xa địa liền tránh đi bọn hần, trên mặt lại không có lộ ra bao nhiêu kinh hoàng, tựa hồ đối với đây hết thấy đã nhìn quen lắm rồi.

Cách đó không xa hai gã cầm trong tay gậy cảnh sát cảnh sát, vui cười lấy cùng trong đó một gã búa nam tử đánh cho cái bất chuyện, lập tức ý ở một bên, một bộ chờ xem cuộc vui bộ dạng.

Mất thấy dao phay nam tử chạy trốn phương hướng đúng là mình chỗ, Lý Chí nhẹ nhàng mà hướng ra phía ngoài đi ra ngoài.

Đây là một đầu ngõ cụt, chạy tới dao phay nam tử lập tức nhận ra điểm này, trên mặt lộ ra tuyệt vọng thần sắc.

"Cứu... Cứu ta..."

Dao phay nam tử khẩn cầu giống như địa nhìn về phía Lý Chí, bất quá, Lý Chí bước chân không hề dừng lại, tựa hồ không có nghe được .

Tên kia dao phay nam tử mất thấy Lý Chí như thế, trên mặt đột nhiên lộ ra hung ác sắc, đột nhiên chuyển phương hướng hướng Lý Chí chỗ chạy tới, trên tay gân xanh lộ ra, dao phay lưỡi đao điều chỉnh góc độ, cam đoan tùy thời có thể chém ra.

Lúc này, Lý Chí mới hơi chút nhíu mày, dưới chân đột nhiên đá ra, một cái chất đồng trên mặt đất bùn cát cái túi, lập tức trước dòi ba mét!

Phù phù!

Lộ ra điên cuồng chi sắc dao phay nam tử, bất ngờ không đề phòng, lập tức bị bùn cát cái túi trượt chân, thân thể một cái lao đảo đột nhiên phốc trên mặt đất.

Sau đó, bốn gã búa nam tử rút cục đuổi tới, đối với ngã xuống dao phay nam tử nâng lên trong tay búa...

Một chi dính đầy máu tươi bàn tay hướng Lý Chí phương hướng, mơ hồ có thể nghe được hai chữ truyền đến: "Cứu... Ta..."

Phanh!

Cái tay kia bị một bả búa bấm xuống dưới, máu tươi văng khắp nơi ở bên trong, té trên mặt đất dao phay nam tử lại không cái gì động tĩnh!

Lập tức, cái kia bốn gã búa nam tử hi hi cười cười lấy ly khai, đặc ý đừng đưa trong tay búa, đối với trên người nhiễm máu tươi không chút nào chà lau, tựa hồ đó là vịnh dự .

Mà tại lúc này, Lý Chí quay người đem phải ly khai, khóe mắt đột nhiên lườm đến dao phay nam tử không thành hình người thân thể, đột nhiên trong nội tâm khẽ động, đi tới, (cười) đến gần cả - lưng...

"Đây là một cái xã hội rung chuyển, hắc bang hoành hành đích niên đại, trong đó lại dùng ‘ Phù Đầu Bang ’ nhất làm cho người nghe tin đã sợ mất mật..."

...

Ban đêm, Đại Long Phụng quán rượu!

Lý Chí ngẩng đầu nhìn nghê hồng chữ trên tấm bảng dấu vết, mắt thấy hai gã mặc màu đen đồ vét nam tử canh giữ ở cửa ra vào, dù là lòng hấn chí kiên định, cũng nhịn không được nữa hít sâu một hơi.

Nơi này là Phủ Đầu Bang là tối trọng yếu nhất sản nghiệp, mà ở Đại Long Phụng quán rượu đằng sau, là Phủ Đầu Bang đại bản doanh.

Bất quá, Lý Chí không thể không đến tại đây.

Bởi vì phụ cận đánh bạc nơi, đều bị Phủ Đầu Bang diệt trừ, chỉ còn lại có cái này duy nhất Đại Long Phụng quán rượu.

"Ợt ợt... Ợt ợt..."

Trong bụng truyền ra đói khát tiếng kêu, làm cho một ngày không có ăn com Lý Chí không khỏi rụt rụt bụng dưới, đem đại lưng hệ cực kỳ đi một tí.

"Đi đi đi... Cùng này ăn mày cũng muốn đến bài bạc?"

Cửa ra vào hai nam tử chán ghét nhìn Lý Chí liếc, phảng phất đuổi đi con ruồi khoát tay áo.

Lý Chí không chút nào cho rằng xử, trên mặt lộ ra nịnh bợ đáng tươi cười, "Đại ca, để cho ta đi vào, tạt đánh cuộc một lần, chỉ đánh cuộc một lần!"

Lý Chí nụ cười trên mặt rất có loại điên cuồng dân cờ bạc khí chất, lại để cho người không chút nghi ngờ hấn vì bài bạc có thể cầm lão bà của mình làm tiền đặt cược, như là ra vào Đại Long Phụng quán rượu phần lớn người.

Bất quá, hiển nhiên Lý Chí trên người trang phục và đạo cụ quá mức keo kiệt, thật sự khó có thể lọt vào trong tầm mắt.

"Ngươi cũng muốn bài bạc? Có phải hay không ở nơi nào nhặt được một quả tiền xu, tại đây cũng không phải là loại người như ngươi người đến địa phương? Ha ha..."

Hai gã nam tử cười ha ha, bất quá, sau một khắc, một gã giầy Tây nam tử từ trên xe bước xuống, đi tới chi tế, hai gã nam tử mặt ngay lập tức lộ ra cung kính địa thần sắc, vì hấn mở cửa.

Đồng thời, hai người cũng riêng phần mình lấy được một trang giấy tệ.

"Thấy không, thói ăn mày, ngươi nếu là có tiền, lão tử cũng có thể đem ngươi đem làm đại gia!"

Hai người run rẩy trong tay tiền giấy, tiến đến trong miệng hôn một cái, một người trong đó đặc ý đối với Lý Chí nói ra, đem tiền giấy trân trọng địa phóng trong ngực.

"Đi đi đi, lại đợi ở chỗ này, coi chừng lão tử chém người!"

Tên còn lại đối với Lý Chí gào thét, thò tay làm bộ liền muốn đào hướng bên hông búa.

Bất quá, những này Phủ Đầu Bang tiểu đệ lại lớn mật, cũng không dám tại Đại Long Phụng quán rượu cửa ra vào chém người, Lý Chí trong nội tâm mình bạch điểm này, nhưng vẫn nhưng lộ ra sợ hãi thần sắc tránh né, làm cho người nọ đắc ý cười ha ha.

"Hiện tại, người xem..."

Lý Chí nhẹ nhàng tới gần, tại hai người tức giận trước khi, móc ra hai quả tiền xu, một người cho một quả.

"Ồi!!! Ôi, thật đúng là có tiền?"

Một người trong đó kinh ngạc mà nói, không chút do dự đem tiền xu nhận lấy, ước lượng, nhìn từ trên xuống dưới Lý Chí, tựa hồ sinh ra chút ít hứng thú.

"Bất quá bên trong cũng không phải là sử dụng loại này tiền xu có thể đi vào địa phương, muốn đánh bạc ít nhất cũng muốn vừa rồi như vậy Hoa Hoa tiền giấy. Hiểu không?"

"Hiểu hiểu!" Lý Chí sợ vội vàng gật đầu, "Thật vất vả tích lũy một trương..."

"Chỉ có một trương?"

Một người trong đó phát ra rõ ràng tiếng nuốt thanh âm, mang theo vài phần không khoái, tên còn lại kéo hần thoáng một phát, làm cái không kiên nhẫn địa ánh mắt.

"Hảo hảo, nhanh đi vào, vậy thì Chúc lão bản phát tài!"

Lý Chí lộ ra thần sắc mừng rỡ, tựa hồ có chút kích động, tiến vào quán rượu chỉ tế, đột nhiên bị bậc thang đẩy ta thoáng một phát, hai tay nắm ở hai người kia, suýt nữa đem hai người mang ngược lại.

"Không có ý tứ, không có ý tứ!"

Lý Chí sợ vội mở miệng, tựa hồ kinh hãi đã đến, vội vàng tiến vào trong tủ lâu.

"Phi, xui!"

Một người trong đó mắt thấy Lý Chí thân ảnh biến mất, thò tay vuốt ngực, tựa hồ bị đụng phải địa phương ô uế .

Nhưng mà, sau một khắc người này sắc mặt đột nhiên biến đổi, sờ tay vào ngực, đảo .

"Làm sao vậy?"

"Của ta... Tiền... Đều mất!"

"Cái gì? Của ta cũng không có!" ...

Lý Chí mặc kệ cửa ra vào hai gã Phù Đầu Bang tiểu đệ như thế nào phản ứng, tiến vào cái này Đại Long Phụng quán rượu về sau, lập tức cảm nhận được một cỗ dậy sóng.

Bên tai truyền đến các loại hô quát, hoặc kinh hãi, hoặc phiền muộn, toàn bộ tràn đầy điên cuồng chi ý, điều động lấy mỗi người thần kinh.

Khi thì có người phát ra đặc ý cười to, tiện tay trao này trước mắt một bả thẻ đánh bạc nhét vào gom góp thú đi lên vũ nữ ngực, dẫn đối phương một hồi nhõng nhẽo cười đồn ý nói đùa.

Đồng thời cũng có mặt người lộ xám trắng, không cam lòng địa lườm hơn mấy mắt, thất hồn lạc phách địa rời đi.

Lý Chí đi về hướng quầy hàng, rất nhanh đổi đã đến hai cái nhỏ nhất thẻ đánh bạc, không khỏi trong nội tâm may mắn.

Cái kia hai quả tiền xu, là Lý Chí theo tại ngõ cụt trong chết đi dao phay nam tử trên người tìm được, vốn là muốn cầm dùng để đánh bạc.

Hiện tại xem ra may mắn theo cửa ra vào hai gã tiểu đệ trên người được đến cái này lưỡng trang giấy tệ, nếu không liền đánh bạc cơ hội đều không có.

Mà sở dĩ lựa chọn đánh bạc, tự nhiên cùng Lý Chí thiên phú có quan hệ.

"Minh xét: chủ động, có được nhạy cảm sức quan sát, có thể phân biệt sự vật chân thật diện mục."

Tại nơi này hỗn loạn rung chuyển đích niên đại, tiền không thể nghỉ ngơi là trọng yếu nhất, nếu không, chỉ sợ Lý Chí nhét đầy cái bao tử đều khó khăn.

Nhưng mà nếu không có có "Minh xét" thiên phú, có thể phân biệt điểm số, Lý Chí cũng sẽ không biết lựa chọn đánh bạc.

Mười đánh bạc chín thua, từ xưa tựu là chân lý, vô số người táng gia bại sản sau mới nhận thức đến điểm này, mà dân cờ bạc nuôi cho mập cho tới bây giờ chỉ có nhà cái!

"Đặt cược rồi, đặt lễ đính hôn rồi tay, đặt lễ đính hôn rồi tay..."

Lý Chí trong mắt dị quang lóe lên, trên mặt lộ ra cùng chung quanh dân cờ bạc độc nhất vô nhị biểu lộ, đem trong tay hai quả thẻ đánh bạc đặt ở điểm số "Chín" bên trên...

Không bao lâu, Lý Chí trong tay thẻ đánh bạc liền dần dần địa từ nhỏ biến thành lớn, do thiếu biến nhiều!

Đón lấy, Lý Chí liền dẫn thẻ đánh bạc tại sòng bạc trong nhẹ nhàng đi đến một thời gian ngắn, nhìn như đi dạo, kỳ thật tại nghỉ ngơi, tăng thêm đôi lấy một ít đồ ăn từ thủy, chậm rãi bổ sung sử dụng "Minh xét" mà tiêu hao tính lực.

Mà đồng thời, coi chừng để đạt được mục đích, Lý Chí không ở một cái trên bàn dài qua thời gian dài, khi rảnh rồi người thua hơn mấy đêm, lộ ra ảo não thần sắc, nhưng trong tay thẻ đánh bạc luôn chậm chạp lại ổn định địa gia tăng lấy.

Như thế đã qua mấy canh giờ, Lý Chí thẻ đánh bạc đã khó có thể dùng hai tay tới bắt lấy.

Lúc này, Lý Chí rốt cục đưa tới chú ý, mẫn cảm địa phát giác được một đạo bất thiện ánh mắt.

Lý Chí bất động thanh sắc ngẩng đầu liếc qua, một gã dáng người so sánh béo trung niên nam tử, đứng ở trên lầu, chính lạnh lùng địa chăm chăm vào Lý Chí, trong miệng xì gà sương mù nhỏ ra, hướng về phía bên người Phủ Đầu Bang tiểu đệ phân phó vài câu, liền lập tức có hai gã tiểu đệ nhìn Lý Chí liếc, đã đi ra.

"Phủ Đầu Bang Nhị đương gia:

Giới thiệu: người có lẽ coi chừng hấn, bởi vì hấn cũng không một mình hành động.

Kỹ năng: phi búa.

Hào cảm độ: lãnh đạm

Đánh giá: Nhất Tinh nửa "

Lý Chí giả bộ như không có để ý, bộ pháp không có chút nào hỗn loạn, đem sở hữu tất cả thẻ đánh bạc hồi đoái vì tiền tệ, khoảng chừng hai vạn nhiều.

Tại một ít phát hiện tình huống như vậy vũ nữ nóng bỏng nhiệt tình trong ánh mắt, Lý Chí nhẹ nhàng đem mấy trang giấy tẻ đặt ở đối phương ngực, thuận tay cảm thụ một bà ôn nhuận mềm nhẵn, làm cho đối phương gãi gãi ngứa giống như khanh khách cười không ngừng.

Lúc này, không ai để ý Lý Chí trên người cũ nát còn có mùi vị khác thường quần áo.

Đợi đến lúc Lý Chí ly khai Đại Long Phụng quán rượu, lơ đãng địa vòng vo mấy hạ thân, tựa hồ tại hoạt động thân thể, nhưng trốn ở một bên bốn gã Phủ Đầu Bang tiểu đệ, đã bị hấn phát hiện.

Trùng hợp chính là, bên trong còn có lưỡng người quen, chính là trước kia đem Lý Chí ngăn tại cửa ra vào hai người.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 04: đánh chết

"Bốn người, hai cái bình thường bang chúng đánh giá nửa tinh, hai cái tinh anh bang chúng đánh giá Nhất Tinh."

Lý Chí lén lút khai tỏ ánh sáng xem xét thiên phú đối với bốn người dùng ra, rất nhanh đã được biết đến bốn người bộ phận tin tức.

Đồng thời, dò xét thiên phú đem Lý Chí tinh lực cơ hồ tiêu hao không còn, đối với những này bang chúng sử dụng một lần ước chừng tiêu hao 5 điểm tinh lực, hiện tại Lý Chí 60 điểm tinh lực đã chỉ còn lại không đến 20 điểm rồi.

Nhưng Lý Chí như trước một bộ nhẹ nhõm bộ dạng, hơi chút tại bốn phía hơi đánh giá, đi về hướng khoảng cách Đại Long Phụng quán rượu gần đây một chỗ tên ăn mày tụ tập chỗ.

Bên kia, bốn gã Phủ Đầu Bang bang chúng theo vài bước, mắt thấy Lý Chí tại tên ăn mày chỗ ngừng lại, cũng không khỏi ngừng lại, liếc nhau, giả bộ như đàm luận lên bộ dáng.

Lý Chí mỉm cười, ánh mắt trong đám người có chút trú lưu.

"Mình xét" phát động!

Rất nhanh, một gã co quắp ngồi trên mặt đất lên, trên mặt tràn đầy dữ tợn gia hỏa đưa tới Lý Chí chú ý.

Lý Chí không chút do dự đi tới.

"Cút ngay!"

Cái kia mặt mũi tràn đầy dữ tợn tên ăn mày phát hiện Lý Chí chặn hắt ánh mắt, phát ra quát khê một tiếng.

Mà lúc này, Lý Chí đem lòng bàn tay của mình cho đối phương nhìn nhìn, lập tức làm cho tên kia tên ăn mày biến sắc, vội vàng đứng kinh ngạc địa nhìn qua Lý Chí.

Lý Chí chậm rãi gật đầu, cùng tên kia tên ăn mày nói mấy câu, đối phương sắc mặt hơi biến, thẳng đến Lý Chí xuất ra mấy trang giấy tẻ bất động thanh sắc địa kín đáo đưa cho đối phương, mới làm cho đối phương quyết định xuống, hung hăng gật đầu, vội vàng rời đi.

Đón lấy, Lý Chí thoáng dừng lại một lát mới dần dần rời đi, sau lưng xa xa đi theo bốn gã Phủ Đầu Bang bang chúng.

Vô luận như thế nào, vì danh dự của mình, mặc dù Phủ Đầu Bang lại bá đạo cũng sẽ không biết tại Đại Long Phụng quán rượu phụ cận, đối với thẳng lấy đại lượng tiền tài đồ khách ra tay.

Bởi vậy, thẳng đến Lý Chí dần dần rời xa Đại Long Phụng quán rượu, đi đến một chỗ âm u phố nhỏ chỗ lúc, cái kia bốn gã đi theo Phủ Đầu Bang bang chúng, rốt cục đề cao tốc độ đuổi theo, lộ ra dáng tươi cười đem Lý Chí vây quanh ở trong đó.

"Xuất ra sở hữu tất cả tiền tài!" Trong đó một gã Phủ Đầu Bang bang chúng vung vẩy bắt tay vào làm trong lóe sáng búa, hướng Lý Chí hô.

Người này Phủ Đầu Bang bang chúng chính là trước kia canh giữ ở Đại Long Phụng quán rượu một người, bị Lý Chí thuận đi trên người tiền tài.

"Xuất ra tiền tài, các ngươi tự cũng không giết ta sao?" Lý Chí hỏi.

"Có lẽ a, ngươi có thể thử xem!"

Trong bốn người một gã Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười địa trả lời.

"Vậy sao?" Lý Chí mỉm cười gật gật đầu, tựa hồ đang suy tư.

"Nhanh lên lấy ra, nếu không hiện tại sẽ chết!"

Một người vung vẩy bắt tay vào làm bên trong đích búa uy hiếp lấy, Lý Chí bình tĩnh làm cho bọn hắn có chút bất an.

"Tiền tài, ta có..."

Lý Chí lộ ra một vòng đáng tươi cười, tay trái vươn vào trong ngực, rất nhanh liền móc ra một xấp tiền giấy, sau đó lại vói vào đi, lại là một xấp...

Lập tức nhiều như vậy tiền tài, bốn gã Phủ Đầu Bang bang chúng hô hấp toàn bộ dồn dập, hai mắt trũng lớn, nhìn không chuyển mắt địa chăm chăm vào sở hữu tất cả tiền tài, tim đập cũng tùy theo mãnh liệt.

"... Thế nhưng mà ta sẽ không cho các người!"

Ánh mắt lườm hươu Phủ Đầu Bang bang chúng sau lưng, Lý Chí nụ cười trên mặt vừa thu lại, tiếp theo sở hữu tất cả tiền tài tại bốn người không coi vào đâu đột nhiên biến mất.

"Cái gì?"

Một gã Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng biến sắc, cảm giác mình tâm phảng phát bị người đánh cắp đi, tràn ngập phẫn nộ.

"Tiền đi đâu? Lão tử chém chết người!" Người này nói xong đã giơ tay lên bên trong đích búa.

"Chậm!"

Lý Chí đột nhiên phát ra dồn dập tiếng la, làm cho cái kia Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng cũng sờ, nghe răng cười lấy nhìn về phía Lý Chí: "Hiện tại đã hối hận? Đáng tiếc đã chậm!"

Lý Chí cười nhạt một tiếng, ánh mắt lướt qua hắn nhìn về phía phía sau của hắn nói: "Ta là đối với hắn nói, miễn cho hắn chém chết người!"

Tên kia Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng trong nội tâm cả kinh, cái này mới phát hiện chung quanh ba đồng bạn tất cả đều kinh hãi địa đang nhìn mình sau lưng, trong nội tâm đột nhiên dâng lên cảm giác không ổn.

Chậm rãi xoay người sang chỗ khác, mười mấy người cầm trong tay dao phay, phiến đao chờ các loại vũ khí, đang tại phía sau hắn lạnh lùng địa nhìn qua lấy bọn hắn, trong đó trên mặt dữ tợn loạn run một người thiếu chút nữa đem trong tay dao phay chém vào trên người của hắn.

"Ta... Phủ Đầu Bang làm việc, không muốn gây phiền toái người đi mau!"

Tên kia Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng nuốt nước miếng một cái, ngoài mặt trong yếu địa hô.

"Phủ Đầu Bang? Hừ hừ, chúng ta Ngạc Bang lúc nào sợ qua các người?" Mặt mũi tràn đầy dữ tợn người hừ lạnh một tiếng, trong mắt tản mát ra nồng đậm lửa giận, bất quá lại cố nén, nhìn về phía Lý Chí.

"Ngạc Bang dư nghiệt?" Phủ Đầu Bang bốn người vừa nghe xong, lập tức lộ ra tuyệt vọng thần sắc.

Mà Lý Chí tại đại hán kia nhìn qua chi tế, chậm rãi nói: "Bốn người này, ta chỉ muốn hôn tự giết bọn hán!"

"Cái gì?"

Mọi người chấn động, nhìn về phía Lý Chí nhu nhược thân thể, lộ ra không tin thần sắc.

Mà cái kia bốn gã Phủ Đầu Bang bang chúng nhưng lại trên mặt lộ ra kinh hãi, không thể tưởng được đùng phải loại này chỉ ở trong phim ảnh xuất hiện qua "Kẻ điên".

Nếu như Lý Chí muốn một người "Solo" bốn người bọn họ người, bọn hán tuyệt đối sẽ không chút do dự đáp ứng.

Bất quá, Lý Chí hạ một câu lại để cho bốn người tâm chìm đến đáy cốc.

Lý Chí chậm rãi nói: "Cho nên, các ngươi muốn cho bọn hán lưu một hơi, để cho ta thân tự giết bọn hán!"

Bốn người kia trong nội tâm kinh hãi, đã thấy sở hữu tất cả cá sấu giúp đỡ chúng phảng phát nổi điên, hướng bọn hán lao đến...

Lập tức, gào thét tiếng kêu thảm thiết hỗn tạp lấy phanh sắc vũ khí tiếng va đập, tại đây vắng vẻ trong ngõ hẻm vang lên.

Mà lúc này Lý Chí, đã tại song phương động thủ trước khi, trốn được an toàn nơi hẻo lánh, trong tay xuất ra theo Đại Long Phụng quán rượu thu nhập đồng hồ không gian rượu đỏ, tự rót một ly, quơ quơ tươi đẹp như máu rượu đỏ, nhẹ nhàng mà uống xuống dưới.

"Chất lượng tốt rượu đỏ: Trung phẩm, trình độ nhất định nâng lên cao tính lực khôi phục."

"Chú thích: nên vật phẩm không cách nào mang cách bản nội dung cốt truyện thế giới."

Trận chiến đấu này không bằng trong tưởng tượng nhẹ nhàng như vậy, tuy nhiên Ngạc Bang có mười mấy người, Phủ Đầu Bang chỉ có bốn người, nhưng Phủ Đầu Bang hai gã tinh anh bang chúng thực lực thật sự không tầm thường, trong tay búa riêng phần mình lấy dính một hai cái cá sấu giúp đỡ chúng máu tươi.

Mà cảm thấp kém vũ khí, mà lại rõ ràng có chút dinh dưỡng không đầy đủ cá sấu giúp đỡ chúng, mắt thấy vài tên đồng bạn ngã xuống đất, sĩ khí giảm nhiều, thậm chí có chút ít đánh không lại Phủ Đầu Bang bang chúng xu thế.

"Hừ hừ!" Một gã Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng trên mặt hiển hiện nhe răng cười, trong tay búa không chút do dự bỏ về phía đã không hề có lực hoàn thủ cá sấu giúp đỡ chúng.

Mà đúng lúc này, tên kia bang chúng tuyệt vọng trong mắt đột nhiên lập lòe khỏi một tia hào quang, kỳ kỳ địa nhìn qua phía sau của hắn.

Phủ Đầu Bang tỉnh anh bang chúng trong nội tâm thầm kêu không ổn, vội vàng quay đầu đi, chỉ cảm thấy yết hầu chỗ một hồi nóng rất đau đớn, tiếp theo khí lực toàn thân theo trong cổ họng đổ xuống mà ra, như là trút giận lớp xe .

Đảo mắt người này Phủ Đầu Bang tỉnh anh bang chúng ngã gục liền.

Mà lúc này, Lý Chí không hài lòng nhìn xem trong tay nhuộm máu dao phay, đem hẳn tiện tay một ném, nhặt lên người này tỉnh anh bang chúng búa, đi về hướng một danh khác Phủ Đầu Bang bang chúng.

"Rắn chắc búa: màu trắng vũ khí, công kích 4-9

Yêu cầu: lực lượng 8, nhanh nhẹn 5

Giới thiệu: cái này là một thanh rất thích hợp đốn củi búa, đương nhiên, cũng thích hợp dùng để làm chút ít huyết tính sự tình.

Đánh giá: nửa tinh "

"Chú thích: nên vật phẩm không cách nào mang cách bản nội dung cốt truyện thế giới."

Cái thanh này búa rõ ràng so vừa rồi cái thanh kia đánh giá vì không thấp kém dao phay mạnh hơn rất nhiều, Lý Chí đi về hướng một danh khác Phủ Đầu Bang bình thường bang chúng.

Đối phương đã chứng kiến Lý Chí như thế nào đem đồng bạn đánh chết, găm nhẹ một tiếng, vung vẩy bắt tay vào làm bên trong đích búa bỏ đi lên.

Lý Chí Dương khỏi trong tay rắn chắc búa, chuẩn xác địa giá trị công kích của đối phương, lực lượng khổng lồ làm cho tên kia bình thường bang chúng trên người chân động, trong tay búa suýt nữa cầm giữ không được.

Mà đúng lúc này, Lý Chí trong tay búa đầu đeo gào thét tiếng gió, chuẩn xác địa bỏ vào tên kia bang chúng trên đầu.

PHỤT!

Đỏ trắng hỗn tạp chi vật từ đối phương cơ hồ hai nửa trên đầu bùng lên.

Liên tiếp chết đi hai người, làm cho còn lại hai gã Phủ Đầu Bang bang chúng rõ ràng bối rối, trái lại địa cá sáu bang chúng người lại sĩ khí đại chấn, dừng mãnh địa vây công lấy hai người kia.

Theo một danh khác tình anh bang chúng bị mọi người chém vào còn lại một hơi bị Lý Chí chung kết, cuối cùng một gã bình thường bang chúng rốt cục thừa nhận không xuống, đem trong tay búa vút qua một bên, phù phù quỳ xuống, trong miệng "Đại ca" "Gia gia" địa loạn hô một mạch.

Tại cá sấu giúp đỡ chúng nhìn chăm chú trong ánh mắt, ở đằng kia tên Phủ Đầu Bang bình thường bang chúng tiếng cầu xin tha thứ ở bên trong, Lý Chí mang trên mặt nhàn nhạt đáng tươi cười, trong tay búa lại không chút do dự vung dưới đi..

Trong lúc nhất thời, trong ngõ hẻm yên tĩnh một mảnh.

Mà ngay cả cá sấu giúp đỡ chúng tựa hồ cũng có chút khó có thể tiếp nhận Lý Chí hung tàn vô tình, nhìn về phía ánh mắt của hắn có chút quái dị.

"Tốt!"

Theo mặt mũi tràn đầy dữ tợn cái kia tên bang chúng kêu to một tiếng, rốt cục phá vỡ trầm tĩnh.

Sở hữu tất cả cá sấu giúp đỡ chúng lập tức theo lớn tiếng trầm trở khen ngợi, bất quá trong ánh mắt lại luôn luôn chút ít tránh né, không dám cùng Lý Chí đối mặt.

"Chết đi bốn cái huynh đệ, mỗi người 200 nguyên an gia phí! Còn sống huynh đệ, mỗi người 100 nguyên!"

Lý Chí kế tiếp đích thoại ngữ làm cho tất cả mọi người ảm ảm trầm trở khen ngợi, so vừa rồi thanh âm tiếng nổ bên trên mấy lần, đồng thời vỗ tay âm thanh dần dần vang lên.

Những này cá sấu giúp đỡ chúng, từ khi Ngạc Bang bị Phủ Đầu Bang dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế tiêu diệt về sau, mặc dù nhưng vận may địa còn sống, nhưng chỗ qua thời gian so với tên ăn mày cũng không khá hơn chút nào, còn muốn tránh né Phủ Đầu Bang đuổi giết, một trận chiến này chẳng những phát tiết lửa giận trong lòng, là trọng yếu hơn là đã nhận được thật sự chỗ tốt.

Phải biết rằng tại lúc ấy, Nhất Nguyên tiền liền đầy đủ bọn hắn một ngày sinh hoạt, lần này từ liền làm cho bọn hắn đã có chút ít sinh tồn tiền vốn, thậm chí có thể thoáng hưởng thụ thoáng một phát.

Tại thời khắc này, Lý Chí trong lòng mọi người địa vị đột nhiên cao đại .

"Đây cũng là chúng ta Ngạc Bang thành viên..." Mặt mũi tràn đầy dữ tợn gia hỏa gọi là Triệu ba, lúc này hướng mọi người giới thiệu, trên mặt có chứa một ít vui vẻ, đón lấy quay đầu nhìn về phía Lý Chí, "Huynh đệ, đem huy chương của ngươi cho mọi người xem xem!"

Lý Chí cười xuất ra một cái khắc ấn lấy Kim Sắc cá sấu huy chương, mọi người thấy đến về sau, lập tức lần nữa khiến cho một hồi trầm trở khen ngợi âm thanh.

"Ngạc Bang huy chương: cá sấu trong bang tầng đã ngoài thành viên mới có dấu hiệu."

"Chú thích: nên vật phẩm không cách nào mang cách bản nội dung cốt truyện thế giới."

Này cái huy chương, cùng hai quả tiền xu, một bả tháp kếm dao phay cùng một chỗ, đều là Lý Chí tại ban ngày đụng phải cái kia tên bị Phủ Đầu Bang đánh chết dao phay nam tử chết đi về sau, theo hấn trên thi thể đạt được.

Đúng là dựa vào này cái huy chương, Lý Chí mới thoải mái mà lấy được tại Đại Long Phụng khách sạn chỗ quan sát Phủ Đầu Bang động tĩnh Triệu ba tín nhiệm, hơn nữa làm cho đối phương an bài trận này mai phục.

Không thể nghi ngờ, hấn kín đáo đưa cho Triệu ba mấy trương tiền cũng làm ra nhất định được tác dụng.

"Cái này là chúng ta Ngạc Bang huynh đệ, cùng chúng ta đồng dạng!"

Triệu ba nói xong, ngồi xổm người xuống, theo đế giày lấy ra một quả đồng dạng huy chương, hiển lộ cho mọi người.

Lý Chí có chút kinh ngạc, hồ nghi địa nhìn một cái Triệu ba, hấn mình xét thiên phú, rõ ràng tra ra Triệu ba là cái Ngạc Bang bình thường bang chúng, thuộc tính cũng rất .

Trong nội tâm hơi muốn, Lý Chí lập tức tỉnh ngộ.

Đã mình xét không có khả năng phạm sai lầm, khẳng định như vậy cái này Triệu ba không biết từ chỗ nào có được này cái huy chương, như hấn giả mạo cá sấu trong bang tầng, khó trách hấn có thể ở trong thời gian ngắn liên tục tập mười mấy người này.

Theo Triệu ba ánh mắt trên nét mặt, Lý Chí thấy được đối với quyền lợi khát vọng, đồng thời còn có đối với chính mình một ít kiêng kị.

Lý Chí tâm tư một chuyển, lập tức minh bạch Triệu ba lo lắng cho mình cái này "Chính thức" cá sấu trong bang tầng chiếm hấn quyền lợi.

Lúc này, Lý Chí hướng mọi người biểu đạt chính mình không hề tổ chức năng lực ý tứ, cũng tỏ vẻ trong vòng vài ngày tự phải ly khai, dẫn tới Triệu ba buông sở hữu tất cả bản khoản, đối với Lý Chí càng thêm thân thiết.

Mà khi Triệu ba phản phát Lý Chí cho tiền tài, hơn nữa thu thập chết đi cá sấu giúp đỡ chúng thi thể thời điểm, Lý Chí đi đến cái thứ nhất bị đánh chết Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng thi thể trước, một tay nhẹ nhàng bắt thoáng một phát.

Sau một khắc, một cái màu trắng bảo rương ra hiện tại hấn đồng hồ trong thế giới, mở ra về sau, Lý Chí đã lấy được một ít tiền giấy.

"Bình thường tiền giấy 100 nguyên: có thể tại bản nội dung cốt truyện trong thế giới giao dịch, cũng có thể tại tiến hóa không gian hồi đoái 10 điểm tích lũy."

"Có thể mang theo ly khai, hỏi đỏi điểm tích lũy?"

Lý Chí ngây ngốc một chút, hẳn tại Đại Long Phụng quán rượu thắng lấy những cái kia tiền giấy, đều có cái không thể mang cách bản nội dung cốt truyện thế giới nhắc nhở, không thể tưởng được theo bảo rương trong đạt được những này tiền giấy không có cái này hạn chế.

Rõ ràng, những này có thể hỏi đỏi điểm tích lũy tiền giấy với hắn mà nói giá trị rất cao.

Lập tức, Lý Chí đem những này tiền giấy cùng khác một ít tách ra được lưu giữ trong đồng hồ trong không gian.

Bất quá, đánh chết bốn gã bang chúng, chỉ đạt được một cái bảo rương, cái này tỷ lệ thật sự không cao.

Đang tại Lý Chí suy tư thời điểm, Triệu ba phân phát mọi người về sau, đem còn lại tiền tài thu nhập ngực mình, mang theo vui vẻ đi về hướng Lý Chí: "Huynh đệ, người bây giờ có tính toán gì không?"

Lý Chí nhìn qua hắn cười nhạt một tiếng: "Ta nghĩ đến đến cái này!"

Hắn một tay ngón út cùng ngón áp út khuất lên, "Ba ", làm cái động tác.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 05: mua bán

"Dương thương? !"

Triệu ba bị hù nhảy dựng, lập tức hướng đánh giá chung quanh thoáng một phát, cẩn thận hỏi: "Huynh đệ, người muốn dương thương phải.."

"Tự bảo vệ mình!"

"Tự bảo vệ mình?"

Triệu ba rõ ràng hiển lộ ra không tin thần sắc, hồ nghi đánh giá Lý Chí, bất quá trên mặt thần sắc tại Lý Chí móc ra một xấp tiền giấy sau lập tức biến thành kinh hi.

"Dương thương ... Chúng ta cá sấu trong bang dương thương vốn là không nhiều lắm, hơn nữa đều bị Phủ Đầu Bang cướp đi [www.qisuu.com kỳ thư lưới]. Phủ Đầu Bang đoạn trước thời gian mua đại lượng dương thương, một lần hành động đem mấy cái bang phái diệt trừ..." Nói đến đây, Triệu ba trên mặt lộ ra một chút phức tạp thần sắc, hiển nhiên nghĩ tới bị Phủ Đầu Bang diệt trừ Ngạc Bang, nhưng mà cũng bởi vì như thế, Triệu Tam Tài do bình

thường bang chúng nhảy lên trở thành "Tầng giữa ", hẳn trong lòng mình cũng không biết có lẽ thống hận hay vẫn là cảm tạ Phủ Đầu Bang rồi.

"Thế nhưng mà, muốn theo Phủ Đầu Bang đạt được dương thương, thật sự quá khó khăn. Chỉ cần chúng ta vừa lộ đầu, tin tưởng lấy được chỉ có thương tử! Ba!" Triệu ba lắc đầu, học Lý Chí trong tay làm bắn súng động tác, nhắm ngay đầu mình, bắt đắc dĩ địa nhìn qua Lý Chí.

Lý Chí cười cười, đem cái kia xấp (liên tục) tiền mặt thu, lập tức làm cho Triệu ba rất là tiếc, thò tay muốn ngăn cản, lại không có ý tứ đem tay thu trở về.

"Ta ra một nghìn đồng, mua sắm một bả dương thương, tin tưởng Triệu Tam ca có thể tìm được mua thương đường đi."

"Một ngàn? !" Triệu tam nhăn trong sáng ngời, lại lắc đầu, duỗi ra hai cái ngón tay, "2000!"

"Thành giao!"

Triệu ba không nghĩ tới Lý Chí đáp ứng được như vậy thống khoái, cười ha ha, vỗ Lý Chí bả vai: "Hảo huynh đệ, thực thống khoái! Ngày mai cho người tin chính xác!"

Lý Chí bất động thanh sắc địa lườm đập tại chính mình đầu vai là bàn tay, vô ý thức rất nhanh nắm đấm dần dần buông ra, nhẹ gật đầu, giả bộ như vô tình hỏi: "Đúng rồi, có một gọi là lòng heo thành trại địa phương, Triệu Tam ca nghe nói qua chưa?"

"Lòng heo... Cái gì? Như thế nào như vậy cái quái danh tự?" Triệu Tam Kỳ quái địa nhìn qua Lý Chí hỏi.

Lý Chí lắc đầu, nói: "Không có gì, tùy tiện hỏi hỏi."

Trong lòng của hắn có chút thất vọng, xem ra cái này Triệu ba là không biết lòng heo thành trại ở nơi nào.

Triệu Tam Kỳ quái địa nhìn Lý Chí liếc, há to miệng không có hỏi lại.

...

Ngày thứ hai, đem làm Triệu ba chứng kiến Lý Chí, suýt nữa không có nhận ra.

Lúc này Lý Chí, toàn bộ người mặc giới giang quần áo và trang sức, tuy nhiên quần áo rất bình thường, nhưng xem sạch sẽ vừa người, hôm qua ở bên trong dơ bẩn rách rưới lại nhìn không thấy.

Mặc dù chỉ là nhỏ nhỏ biến hóa, nhưng Lý Chí khí chất do hôm qua tên ăn mày lưu manh, chỉ chớp mắt biến thành người bình thường bộ dáng, dọc theo đường cùng người đi đường giống như đúc, sẽ không chút nào khiến cho bất luận kẻ nào chú ý.

Nếu không có Lý Chí chủ động cùng Triệu ba chào hỏi, Triệu ba còn đang tìm kiếm hắn.

"Huynh đệ, bên này đi!" Triệu ba nhiệt tình địa cùng Lý Chí một chiều hô, quay người liền đi.

Lý Chí lại không có nhúc nhích, hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Dương thương đâu này?"

Triệu ba dừng bước lại, xấu hổ địa quay đầu lại nhìn một cái, nhỏ giọng nói: "Tìm được đường tử rồi, có thể là đã ra điểm phiên toái, đều tại ta miệng tiện, nâng lên người, đổi phương muốn đích thân gặp người."

"Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Triệu tam nhãn gặp Lý Chí không hề động tác, chỉ phải đem sự tình ngọn nguồn mảnh nói tỉ mỉ.

Nguyên lai Triệu ba đáp lên cục cảnh sát một gã cảnh sát, đối phương nhận lời xuống dưới, không qua đối phương mua bán dương thương bốc lên không nhỏ phong hiểm, cho nên đối phương yêu cầu "Qua xem qua ", xác định Lý Chí với tư cách người sử dụng sẽ không cho hắn mang đến phiền toái.

"Gặp ta chỉ vì xem qua, quên đi a!" Lý Chí nhìn Triệu ba liếc thân nhiên nói, đồng thời quay người liền phải ly khai.

Triệu Tam Lập tức lộ ra lo lắng thần sắc, nhưng hắn là tận mắt nhìn đến Lý Chí phóng khoáng, biết rõ đối phương sẽ không thua lỗ chính mình, nếu như buông tha cơ hội này nhất định sẽ hối hận cả đời.

Lúc này, Triệu ba hô ở Lý Chí, mặt lộ vẻ hồ thẹn địa đem lời nói thật phun ra.

Vốn là kinh (trải qua) Triệu ba qua tay, ngược lại bớt việc tình phiền toái, bất quá bởi vì Triệu ba miệng tiện, muốn hướng đối phương biểu đạt thoáng một phát Ngạc Bang đã đến cái giàu có bang chúng, biểu đạt thoáng một phát năng lực của mình cùng giao tế, không ngờ lại bởi vậy đưa tới đối phương hứng thú, chân thật mục đích là muốn hung ác làm thịt một bả dê béo.

Triệu ba bắt đầu đi, chỉ phải thỉnh Lý Chí tự mình tiến về trước.

Lý Chí sau khi nghe xong, như có điều suy nghĩ gật gật đầu, nói: "Đi thôi!"

"Đi... Cái gì? Thật tốt quá!" Triệu Tam đại hỉ, sắp sửa dẫn đường chỉ tế, đột nhiên lần nữa không có ý tứ mà nói: "Mua thương thời điểm, huynh đệ ngươi có thể nói hay không nói ngươi chỉ ra rồi một ngàn. Ta... Ta..."

Triệu ba trên mặt trương hồng .

Lý Chí thật sâu nhìn Triệu ba liếc, thẳng đến đối phương hồ thẹn địa cúi đầu xuống, tràn đầy dữ tợn trên mặt lộ ra một ít khẩn trương, lúc này mới gật gật đầu đáp ứng xuống.

Rất nhanh, tại Triệu ba dẫn đường xuống, hai người đi đến một cái quán trà.

"Ba đứa con, tại đây!"

Một gã xem rất bình thường trà khách ngồi ở góc hẻo lánh ở bên trong, chứng kiến Triệu ba sau giờ tay lên kêu gọi, đồng thời bắt đầu tinh tế dò xét Lý Chí.

Lý Chí cũng bắt đầu dò xét người này, không có mặc chế ngự đồng phục, lộ ra được chú ý cẩn thận. Mà một thân vải thô y, trên mặt có chút ít bệnh trạng hoàng, trong mắt tơ máu trải rộng, xem hẳn được có lẽ không tốt, thậm chí có thể là cái kẻ nghiện. Tại hắn trong ngực, căng phồng một khối, có lẽ trụ là súng ống rồi.

Mình xét thiên phú biểu hiện đây thật là tên cảnh sát, hơn nữa đánh giá chỉ có nửa tinh, không có cái uy hiếp gì.

Lúc này, Lý Chí mới yên lòng.

"Ngồi một chút, đây là Lưu cảnh quan, đây là Lý huynh đệ!"

Tự biết đuôi lý Triệu ba cặp Lý Chí nhiệt tình rất nhiều, tự mình vì Lý Chí dọn xong ghế, đồng thời vì hai người giới thiệu.

Lý Chí rất chối từ địa tọa hạ : ngồi xuống, mắt thấy như cũ dò xét hắn Lưu cảnh quan.

"Lý tiên sinh... Ly khai Ngạc Bang sau là làm cái gì?" Lưu cảnh quan vì Lý Chí rót chén nước, giả bộ như tùy tiện mà hỏi thăm.

"Ta làm cái gì không trọng yếu, ta muốn hiện tại hẳn là chúng ta muốn?" Lý Chí nhàn nhạt trả lời, bưng chén lên nhẹ nhàng mà nhấp một miếng nước trà.

Lưu cảnh quan nghe vậy lông mi chọn lấy vài cái, nhìn xuống bên cạnh thân Triệu ba, tiếp theo phát ra tiếng cười, nói: "Ha ha, đúng là như thế! Bất quá, Lý tiên sinh cũng biết ta bốc lên không nhỏ phong hiểm, thực tế trước khi quý bang nện chúng ta cục cảnh sát, thượng cấp cấm bất luận kẻ nào cùng quý bang tiếp xúc, Trần Tham Trường đối với cái này một phương diện tra được rất nghiêm. Đối với huynh đệ ta mà nói, một ngàn cái quá ít."

"Giá tiền không là vấn đề, bất quá, ta trước muốn kiểm hàng nói sau!"

"Kiểm hàng?" Lưu cảnh quan sững sốt một chút, lập tức gật gật đầu, từ trong lòng móc ra một cái bao lên giấy dầu bao, nhẹ nhàng mà đặt ở trên mặt bàn, "Thỉnh!"

Lý Chí gật gật đầu, ánh mắt quét thoáng một phát, trong mắt tinh quang lóe lên rồi biến mất.

Lập tức, Lý Chí trên mặt đột nhiên lộ ra một vòng quái dị thần sắc, tựa hồ khó mà tin được.

"Làm sao vậy? Lý tiên sinh, thỉnh kiểm hàng!"

Lưu cảnh quan đánh giá Lý Chí, trong nội tâm kỳ quái, cùng Triệu ba thay đổi cái ánh mắt, đối phương lác đầu.

"Không cần! Cái này dương thương ta không đã muốn!"

Lý Chí đột nhiên mở miệng, ý bảo đối phương thu hồi bọc giấy.

"Cái gì? Ha ha... Lý tiên sinh nói đùa sao?" Lưu cảnh quan ngây ngốc một chút, hoài nghi mình phải chăng nghe lầm, ha ha cười cười.

Lý Chí rất khẳng định mà nói: "Không cần, thương này không đã muốn!"

"Như thế nào? Lý tiên sinh là hoài nghi hàng của bọn ta của ta? Hoặc là muốn đề thấp giá tiền? Cái này đều tốt thương lượng!" Lưu cảnh quan sắc mặt trầm xuống, mở miệng nói.

Lý Chí lác đầu, nói: "Ta tin tưởng rằng này vật khẳng định không có vấn đề, cũng không phải giá tiền vấn đề."

"Như vậy, chỉ có một khả năng, " Lưu cảnh quan đứng đưa mắt hạ thân, đột nhiên theo trên bàn cầm lên bọc giấy, từ bên trong móc ra một chi sáng loáng quang ngói sáng sủa ngắn, nhắm ngay Lý Chí, "Đó chính là ngói tại chơi ta rồi!"

"Huynh đệ, ai, đại ca, hai vị đại ca, có việc tốt thương lượng, có việc tốt thương lượng!"

Lý Chí còn không có làm ra phản ứng gì, Triệu ba trên trán lập tức toát ra to như hạt đậu mồ hôi lạnh, cuống quýt khuyên can, đồng thời nói: "Đại ca, thu thoáng một phát, cái đồ chơi này dễ dàng cướp cò, người khác đều thấy được!"

Tuy nhiên trong góc, trong quán trà một ít trà khách cũng rất nhanh đã nhận ra dị thường, xem đã đến tình huống nơi này.

Khi thấy dương thương về sau, vốn là tiếng động lớn rầm rĩ quán trà lập tức yên tĩnh trở lại, một ít trà khách đem tiền xu đặt ở trên mặt bàn, đi ra ngoài.

Quán trà lão bản cùng tiểu nhị nhìn qua tại đây, trốn ở phía sau quầy, không dám phát ra một lời.

"Hắn là, người thực muốn đích thân thử xem ta thắng này vật như thế nào đây?" Lưu cảnh quan hung hăng càn quấy địa đối với Lý Chí nói ra.

Lý Chí đối mặt hòng súng, không chút nào để ý, nói ra: "Khẩu súng kia bất kể như thế nào, ta cũng sẽ không đã muốn..."

Hòng súng lập tức chia vào Lý Chí trên trán.

"Lạnh yên tĩnh một chút, lạnh yên tĩnh một chút!"

Triệu ba trong miệng khuyên bảo lấy, lúc này ở trong quán trà hắn ngược lại nhất khẩn trương.

"... Bất quá, " Lý Chí tiếp tục mở miệng, "Chúng ta có thể đàm thoả một phát khác mua bán!"

"Khác mua bán?"

"Đúng vậy, không hề phong hiểm, lại có thể nhẹ nhõm kiếm tiền mua bán!"

Lý Chí nói xong, nhẹ nhàng thò tay đem đỉnh tại cái trán súng ống triển khai.

Lưu cảnh quan không có kháng cự, đem dương thương thu, lộ ra cảm thấy hứng thú bộ dạng.

"Không có việc gì rồi, không có việc gì rồi, chúng ta tựu là chơi đùa!"

Triệu ba cặp lấy trong quán trà mọi người quát, lại không có phát ra nổi cái tác dụng gì, lão bản cùng tiểu nhị nom nớp lo sợ địa trốn ở phía sau quầy, một bộ cẩn thận từng li từng tí bộ dạng.

"Không biết là cái gì mua bán?" Lưu cảnh quan mở miệng hỏi, nghe được có mua bán, đối phương trong mắt hào quang hiện lên, bình tĩnh lại.

Trên mặt của hắn tuy nhiên dương tràn ra vui vẻ, nhưng Lý Chí rất rõ ràng, chỉ cần lại có bất kỳ không thuận, đối phương tựu sẽ lập tức móc súng lục ra, hơn nữa không chút do dự xông hắn nổ súng.

"Không biết người phải chăng biết rõ lòng heo thành trại?"

"Chưa từng nghe qua!"

Nghe được đối phương không chút do dự trả lời, Lý Chí trong nội tâm ám thử dài một hơi.

Sớm đã biết rõ cần bảy ngày mới hoàn thành nhiệm vụ không có khả năng rất nhẹ nhàng, có lẽ lòng heo thành trại thật sự quá vắng vẻ rồi, Lý Chí theo tối hôm qua đến bây giờ một mực tại nghe ngóng, lại không có bất kỳ người biết rõ nó ở đâu, thậm chí không có bất kỳ người nghe qua cái tên này.

"Như vậy, rằng hô trên đâu này?"

"Rằng hô trên? Cái nào rằng hô trên?"

Lưu cảnh quan con mắt lập loè vài cái, làm cho Lý Chí trong nội tâm khẽ động, biết có đùa giỡn.

"Là cái kỹ nữ, một ngum răng hô..."

"Ah!" Lưu cảnh quan nghe đến đó, lập tức nhẹ gật đầu, "Biết rõ, pháo hoa trong ngõ chính là cái kia. Ân, tuy nhiên nàng lớn lên không được tốt lắm, tính tình lại quái, nhưng thắng tại tiện nghi, đủ tao đủ sóng, lão tử đã từng chiếu cố qua mấy lần!"

Lập tức, Lưu cảnh quan hồ nghi địa nhìn qua Lý Chí: "Ngươi hỏi cái này làm gì? Hẳn là, ngươi cũng là nàng nhân tình, ha ha..."

Lý Chí cười nhạt một tiếng, không có để ý đối phương trên chộc, nâng chung trà lên nước, nhẹ nhàng nói: "Ngươi xem, mua bán cái này không đã tới rồi!"

Một lát sau, cái này góc vắng vẻ ở bên trong vang lên nhiệt liệt tiếng cười, ngồi ở chỗ này ba người lẫn nhau tầm đó thân mật vô cùng, xem cực kỳ giống hảo huynh đệ, không khỏi lại để cho người hoài nghi vừa rồi giường cung bật kiếm tình hình có phải là ... hay không ảo giác.

"Cái này hoàn toàn không có vấn đề, không có vấn đề!" Lưu cảnh quan gật gật đầu, cười nhìn xem Lý Chí, "Bất quá ta nhìn ra được, ngươi ngay từ đầu hoàn toàn chính xác vì dương thương mà đến, ta cái này dương thương cũng tuyệt đối không có vấn đề. Như vậy vì cái gì ngươi liền hàng đều không có nghiệm liền buông tha rồi."

"Không hiểu thấu tự sửa lại chủ ý, ta cũng không biết!" Lý Chí bình thản địa trả lời.

Lưu cảnh quan sững sốt một chút, mặt không biểu tình địa nhìn qua Lý Chí, Lý Chí cũng là đồng dạng địa nhìn qua hắn.

Sau một khắc, Lưu cảnh quan cùng Lý Chí đồng thời bộc phát cười to, bên kia trong nội tâm một mực khăn trương Triệu ba lau đi cái trán mồ hôi sau cũng lộ ra dáng tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 06: pháo hoa ngõ hẻm

Pháo hoa ngõ hẻm, hoàn toàn là từng tòa thanh lâu kỹ viện liền cùng một chỗ hình thành cái hẻm nhỏ, tuy nhiên chỗ vắng vẻ, nhưng vô luận ban ngày trong đêm đều là tiếng động lớn rầm rĩ một mảnh, vô cùng náo nhiệt.

Xu nịnh nịnh nọt, vui cười tức giận mắng thanh âm không dứt bên tai.

Tại đây tựa như ôn nhu hương, anh hùng mộ, mai táng lấy ngọp trong vàng son người chỗ có tâm tư, lại để cho hán trăm mê trong đó, không cách nào tự kiềm chế.

Mà ngay cả pháo hoa trong ngõ không khí, đều tràn ngập một loại hỗn tạp lấy son phấn hương vị dâm - mị mùi, tựa như một mặt độc dược, ăn mòn lấy sở hữu tất cả hùng tâm tráng chí.

Pháo hoa ngõ hẻm lão bản hậu trường, là đại danh đình đình Phủ Đầu Bang, tại đây không thể nghi ngờ là Phủ Đầu Bang tạo kim trĩ một trong, tuy nhiên

thoáng kém hơn Đại Long Phụng quán rượu sòng bạc tạo kim năng lực, nhưng cũng là Phủ Đầu Bang là tối trọng yếu nhất sản nghiệp một trong

Mà muốn nói đối với cái này pháo hoa ngũ hèm quen thuộc nhất, lại không phải Phủ Đầu Bang bang chúng, mà là cảnh sát.

Trước đó không lâu, Phủ Đầu Bang đánh Ngạc Bang mà thu mua cục cảnh sát, tựu chuyên môn xin sở hữu tất cả cảnh sát tới nơi này hưởng thụ, mà về sau, những này ăn tùy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon công vụ nhân viên là được tại đây khách quen, đồng thời cũng làm cho cái này đầu nhỏ nhỏ trong ngũ nhô trị an tốt đến khó có thể tưởng tượng, dù sao trong cục cảnh sát một nửa người đều ở đây ở bên trong, tiểu tặc cũng không dám quấy rối.

"Răng hô trần, Lưu cảnh quan đến điểm nguoi, mau lại đây hầu hạ!"

Một tiếng lớn giọng, phảng phát phá cái chêng gỗ vang, tại Huyền Huyền nhón nháo trong hoàn cảnh truyền ra rất xa.

Tình huống như vậy quả thực là pháo hoa trong ngũ thường thấy nhất, thường thường lúc này liền có một cái trang điểm xinh đẹp nữ nhân theo màu đỏ sậm trên bậc thang đi xuống, đầu nhập người tới ôm ấp hoài bão.

Bất quá, lần này tình huống tựa hồ có chút ngoài ý muốn.

Đi qua một lúc lâu sau, như trước không thấy đến nhận chức gì thân ảnh.

Kêu gọi đầu hàng tú bà trên mặt trầm xuống, lần nữa hô lớn một tiếng, phụ cận không ít áp áp ôm một cái nam nữ hiếu kỳ nhìn thoáng qua, bất quá dò xét đến một thân đồng phục cảnh sát, lập tức quay đầu đi, giả bộ như không thấy được.

Ở chỗ này, ngoại trừ Phủ Đầu Bang, duy nhất dám không biết xấu hổ đùa nghịch hoành chỉ có đám này mặc đồng phục cảnh sát được rồi.

"Lưu cảnh quan, răng hô trần vô cùng nhất phiền toái, hôm nay không biết lại xảy ra điều gì yêu thiếu thân rồi."

Cái kia tú bà hướng một bên ăn mặc đồng phục cảnh sát Lưu cảnh quan giải thích, lộ ra vài phần áy náy.

Lưu cảnh quan gật gù đầu, không có chút nào để ý địa quay đầu, nhìn về phía bên người Lý Chí, nói: "Lý huynh đệ, nguoi xem... Có phải hay không đổi lại?"

Lý Chí trên mặt nhàn nhạt cười cười, từ trong lòng tay lấy ra tiền giấy, nhét vào tú bà trong tay: "Ta muốn tổng có biện pháp sẽ để cho răng hô trần đi ra, vậy sao?"

"Ân, dạ dạ!" Tú bà không kìm được vui mừng, cẩn thận điệp khỏi tiền giấy, nhét vào chính mình to mọng bộ ngực khe rãnh ở bên trong, hướng về phía Lý Chí vút ra cái mị nhãn.

Lý Chí chỉ cảm thấy tại quán trà uống nước trà, lập tức liền từ trong bụng phóng tới yết hầu, cố nén không có nhỏ ra.

Đón lấy, tú bà cái kia chừng hai 300 cân to mọng thân hình uốn éo, phảng phất bên trong đầy nước không ngừng lay động, "Vị này tướng công, ngài trước chờ, ta cái này đem rằng hô trần cho ngài tìm đến!"

Theo tú bà đông đông đông địa chạy lên thang lầu, cả tòa lầu bị chấn động loạn chiến.

"Hắc hắc, cái này mục mục tuổi trẻ thời điểm nghe nói cũng là lúc ấy pháo hoa ngõ hẻm một cảnh hoa, kỹ thuật tốt vô cùng!"

Lưu cảnh quan ánh mắt tại tú bà to mọng trên mông đi dò xét vài lần, lộ ra vài phần cười thâm đáng, ánh mắt của hắn thật sự lại để cho Lý Chí có chút im lặng.

Đón lấy, Lưu cảnh quan chuyển hướng bốn phía, nhìn xem các nơi ôm cùng một chỗ giờ trò cả trai lẫn gái, nhìn không được nuốt nước miếng một cái, xoa xoa đôi bàn tay, đối với Lý Chí nói: "Lý huynh đệ, rằng hô trần ta cho người đã tìm được, hiện tại ca ca muốn đi trước vui cười a vui cười a, huynh đệ người..."

Lý Chí gật gật đầu, không chút do dự đem tay trái xâm nhập trong ngực, tại áo ngoài yếm hộ hạ theo đồng hồ không gian lấy ra một xấp tiền đến, trực tiếp giao cho Lưu cảnh quan, nói: "Đa tạ Lưu cảnh quan rồi, cái này là trước kia ta đáp ứng thù lao của người, người có thể điếm một chút!"

"Tốt, sáng khoái!" Lưu cảnh quan giờ ngón tay cái lên, trong mắt phát ra quang, đem cái kia xấp (liên tục) tiền ôm đồm tới để vào trong ngực, tiếp theo nhìn lướt qua Lý Chí trong ngực, về tham lam lóe lên rồi biến mất.

"Ồ đâu còn dùng ít tiền, ta có thể không tin được huynh đệ người sao?" Lưu cảnh quan vui tươi hơn hồ nói lấy, thân thiết địa vỗ Lý Chí bả vai thoáng một phát, "Ồ!!!, rằng hô trần ra rồi, nàng có thể đủ tao, huynh đệ người muốn nâng cao. Ca ca ta cần phải cũng đi vui cười a vui cười a rồi!"

Lý Chí gật đầu, Lưu cảnh quan lập tức không thể chờ đợi được ôm ở đi qua một nữ tử, tại hắn muốn cự tuyệt lại ra về mời chào trong dần dần đi xa.

"Ta tự nói ta rằng hô trần so cái gì Tiểu Phụng, tiểu xuân mạnh hơn nhiều, mất đi các nàng còn dám cười nhạo ta tiếp không đến khách. Không biết vị nào tới tìm ta?"

Mồm miệng có chút không rõ rệt, lại ra vẻ phong tình thanh âm, từ bên trên truyền ra, Lý Chí quay đầu đi, liền thấy được vẻ mặt vui vẻ tú bà, cùng với sau lưng một nữ tử.

Cô gái này một thân hoa râm sùn xám, sùn xám bên trên xê tà cơ hồ đã đến bờ mông, như ẩn như hiện lộ ra bên ngoài chữ bát (八) trắng kiện chân.

Mà hắn đi đường trong bờ mông lắc nhẹ, có cực kỳ đặc thù biên độ, nhìn kỹ cùng phía trước thô như là thùng nước tú bà đi đường độc nhất vô nhị.

Lại nhìn trên mặt, một ngum trắng nõn đại rằng hô thập phần chú mục, tại bôi lên dày đặc son môi huyết tinh miệng lớn trong lộ ra đặc biệt hải người.

Hiển nhiên, cái này là răng hô trần rồi!

Theo tú bà một cái ánh mắt, răng hô trần lập tức minh bạch đứng ở nơi đó không chút nào thu hút thanh niên liền là khách nhân của mình, mặt ngay lập tức lộ ra dáng tươi cười, thân thể tại tiếp cận Lý Chí đồng thời mềm nhũn xuống dưới, sắp sửa tựa ở Lý Chí trên người.

Bất quá, Lý Chí nhẹ nhàng vừa lui, lại để cho răng hô trần lại gần cái không, phù phù một tiếng ngã nhào trên đất, phát ra ai ôi!!! Hết thắm một tiếng.

Răng hô trần há miệng liền muốn mắng to, bất quá trước mắt một trương bạch Hoa Hoa tiền mặt, lập tức lại để cho hần ở khẩu.

Nhanh chóng đem cái kia trương tiền mặt đoạt lấy đến, răng hô trần đau đến chảy nước mắt trên mặt, lập tức lần nữa hiện lên cái loại này thói quen đáng tươi cười, mặc dù có chút mất tự nhiên, nhưng mang theo nước mắt tóm lại lại để cho cái này khuôn mặt không hề như vậy dọa người.

"Ngài..." Răng hô trần còn chưa nói cái gì, liền nghe được Lý Chí đột nhiên phát ra dồn dập thanh âm: "Đi, lên lầu!"

Răng hô trần lập tức cười duyên một tiếng, nói: "Không muốn như vậy hầu hạ sao? Chúng ta trước..."

Lời còn chưa nói hết, Lý Chí một tay đã chụp vào răng hô trần trên cánh tay, răng hô trần liền cảm giác mình cánh tay phảng phất bị vòng sắt kẹp lấy, nhịn đau không được kêu ra tiếng, cũng đã bị Lý Chí đè, không tự chủ được theo sát Lý Chí lên lầu.

Mà lúc này, mười cái mặc đồng phục cảnh sát người xuất hiện tại đây tòa kỹ (nữ) cửa sân, người cầm đầu đúng là vừa rồi tên kia Lưu cảnh quan!

"Ah... Ồ..."

Thở gấp cùng rên rỉ giao tạp, làm cho sở hữu tất cả cảnh sát toàn thân khô nóng.

"Tiểu Lưu, vừa rồi tiểu tử kia thực sự nhiều tiền như vậy?"

Lưu cảnh quan đem lỗ tai dán trên cửa tử tế nghe lấy, tiếp theo đối với mọi người nhẹ gật đầu, lúc này bên cạnh có còn nhỏ âm thanh hỏi hắn.

"Yên tâm, lúc nào đã lừa gạt các ngươi! Tiểu tử này tuyệt đối là dê béo, còn tưởng rằng một chút như vậy tiền có thể để cho ta thoả mãn. Hừ hừ, đến lúc đó tùy tiện tìm có tráo, hết thấy đều là chúng ta đây!"

Lưu cảnh quan lộ ra tham lam biểu lộ, xông mấy người đánh thủ thế.

Vài tên cảnh sát lập tức đứng tại hai bên, tiếp theo bọn hắn đồng thời giơ chân lên đột nhiên đá ra, cửa phòng răng rắc một tiếng trong cũng đã bị đá văng!

"Cảnh sát kiểm tra phòng, đuổi bắt biến thái sắc ma!" Một tiếng hô quát ở bên trong, sở hữu tất cả cảnh sát một loạt mà vào.

Lúc này, trên giường dây dưa cùng một chỗ hai người toàn thân run lên, thượng diện nam tử kinh hãi bên trong, run rẩy vài cái, dĩ nhiên cũng làm này giao hàng rồi.

"Trần... Trần Tham Trường?!"

Thấy rõ trên giường không có mặc quần áo nam tử bộ dáng, sở hữu tất cả cảnh sát trên mặt lộ ra kinh ngạc thần sắc, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn qua đây hết thấy.

Sau một khắc, sở hữu tất cả cảnh sát toàn thân nghiêm, trên mặt lộ ra sâu khổ.

Bởi vì Trần Tham Trường chính thân thể trần truồng, sắc mặt tái nhợt địa đi xuống giường đến.

"Trần Tham Trường, là Tiểu Lư nói nơi này có cái đồ biến thái sắc ma... Chúng ta rõ ràng xem hấn đến nơi này đã không thấy tăm hơi..."

Lúc này, có người thốt ra, đem Lư cảnh quan bán đi đi ra ngoài.

Trần Tham Trường run lấy trên người thịt mỡ, sắc mặt âm trầm được sắp sửa chảy ra nước, bàn tay không lư tình chút nào địa đánh vào Lư cảnh quan cùng nói chuyện cái kia tên cảnh sát trên mặt.

Ba Ba ba ba!

"Mẹ của nguoi biến thái sắc ma? Lão tử như sắc ma sao? Nguoi mới được là biến thái sắc ma, cả nhà nguoi đều là biến thái sắc ma..."

Trần Tham Trường trong miệng quát mắng, liên tiếp mười cái bàn tay, đánh cho hai người đôi má toàn bộ trương trở thành Thanh Hồng màn thầu, khóe miệng nhò ra huyết.

"Không phải, không phải, Tham Trường, là chúng ta chứng kiến có một cái dê béo đi qua nơi này..." Lư cảnh quan cuống quít giải thích.

"Dê béo? Đem làm lão tử là dê béo?" Trần Tham Trường thể diện sắc do trầm xuống, tiện tay một ngón tay bọn cảnh sát: "Các nguoi lẫn nhau về mặt, ai mẹ nó không dùng sức, lão tử sụp đổ hấn!"

Sở hữu tất cả cảnh sát lập tức lộ ra sâu khổ, lẫn nhau tầm đó bàn tay Ba ba địa rút .

Mà Trần Tham Trường liên tiếp hai trận kịch liệt vận động, thở hồng hộc ở bên trong, phủ thêm đã vội vàng mặc quần áo tử tế nữ nhân đưa tới áo ngoài.

"Xéo đi, toàn bộ mẹ nó cút ngay cho tao trứng!" Trần Tham Trường chửi ầm lên.

Hon mười người cảnh sát lập tức mang theo mặt mũi tràn đầy tay số đỏ ầm vội vàng đi ra.

"Mẹ nó, lão tử sớm muộn gì muốn... Sớm muộn gì muốn..." Lưu cảnh quan mồm miệng không rõ địa làm bầm lấy.

Những cảnh sát kia lẫn nhau nhìn thoáng qua, đột nhiên đồng thời nhìn về phía Lưu cảnh quan, trong ánh mắt hiện lên như Sói thần sắc.

"Các ngươi muốn... Muốn làm gì? Huynh đệ, chuyện gì đều tốt thương lượng, ta..." Lưu cảnh quan lui về phía sau vài bước, chú ý tới điểm này sau nhin không được toàn thân rét run, cần thận địa nhìn qua lấy bọn hắn, quay người liền muốn chỗ xung yếu hỏi Trần dò xét ở lâu chỗ, mặc dù lại chịu lên một ít cái tát hắn cũng không thêm đề ý rồi.

Bất quá, sau một khắc hắn đã bị những cái kia phần nộ cảnh sát ngăn chặn miệng, không chế được tứ chi kéo sang một bên.

Một lát sau, chẳng những hắn không lâu theo Lý Chí chỗ đó lấy được sở hữu tất cả tiền mặt toàn bộ bị cướp đi chia đều, mà ngay cả toàn thân quần áo đều bị những cảnh sát khác cướp đi xé nát.

Cho đến lúc này, còn lại cảnh sát mới đốt trong tay phân đến tiền mặt, cảm thấy mỹ mãn địa rời đi.

Lui tới cả trai lẫn gái trải qua nơi đây, chứng kiến trần như nhộng, toàn thân Thanh Hồng một mảnh Lưu cảnh quan, nhin không được lộ ra đồng tình chi sắc.

"Lại một người vợ tìm tới đến đây!"

"Hắn lão bà cũng quá hung ác!" ...

Theo mọi người đàm luận, Lưu cảnh quan sắc mặt càng ngày càng thanh, nhin không được đối với sở hữu tất cả người vây xem một tiếng thô bạo quát mắng: "Các ngươi con mẹ nó toàn bộ cút ngay cho tao khai!"

"Lão tử sớm muộn gì muốn... Sớm muộn gì muốn..." Lưu cảnh quan trên mặt lộ ra phần hận thần sắc, quay đầu liếc mắt nhìn Trần dò xét lớn lên gian phòng, "Không thể tưởng được Tiểu Phụng con lăng lợ này cấu kết lên Trần Tham Trường, lão tử sớm muộn gì muốn ngủ người 100 lượt..."

Sau đó, rốt cục nghĩ tới trả thù phương pháp Lưu cảnh quan, Thanh Hồng một mảnh trên mặt lộ ra cười thâm đáng, thân thể trần truồng ngẩng đầu hướng dưới lầu bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 07: lồng heo thành trại

"Ai ôi!!!, ai ôi!!!!..." Trận trận thống khổ địa rên rỉ, theo rằng hô trên trong miệng phát ra, nàng đau nhức Hận Địa nhìn qua lên trước mắt thân ảnh, nếu không phải mình trong xách tay nhiều hơn một tháng cũng gãy (kiếm được) không đến tiền mặt, chỉ sợ nàng đã mắng đi ra.

"Vị đại ca kia, chân của ta thật sự quá đau, nghỉ ngơi một chút lại đi thôi!"

Rằng hô trên ti không hề cô kỵ địa ngồi dưới đất, đối với phía trước Lý Chí bất đắc dĩ nói.

Lý Chí quay đầu lại nhìn nàng liếc, nhúu mày.

Vốn là Lý Chí theo kỹ viện lâu hai nhảy xuống về sau, là muốn tiếp được về sau nhảy xuống rằng hô trên đấy. Ai biết ngay lúc đó nhảy xuống rằng hô trên đột nhiên không hiểu địa nhe rằng cười cười, làm cho Lý Chí toàn thân lạnh lẽo, vô ý thức địa né tránh, này mới khiến rằng hô trên nhảy xuống sau trật chân.

"Muốn tiền cũng sắp đi! Hôm nay có thể đi đến lồng heo thành trại, đưa cho người tiền gấp bội!"

Y theo tốc độ bây giờ, nghe rằng hô trên nói lồng heo thành trại cách cách nơi này khoảng cách, đêm nay có thể, thì tới tự coi như không tệ rồi, nếu là còn cần nghỉ ngơi, chạng vạng tối trước cơ hồ sẽ không đùa giỡn rồi.

"Cũng không biết cái gì tật xấu, chẳng lẽ ở đẳng kia phá hàng rào ở bên trong càng có tình thú sao?" Rằng hô trên nhỏ giọng nói thầm lấy.

"Cái gì?"

"Chưa, không có gì!" Rằng hô trên cuống quýt nói, nàng thế nhưng mà thấy được Lý Chí vô tình cùng với giàu có, cũng không muốn đắc tội Lý Chí, lúc này sửa lời nói: "Ta nói là, gọi cái xe kéo tổng có thể làm a?"

Lý Chí: "..."

Tuy nhiên Lý Chí đối với điện ảnh nội dung cốt truyện có chút hiểu rõ, trong nội tâm đối với chính mình đem phải làm như thế nào cũng có nắm chắc, nhưng dù sao đối với thời đại này không quen, vô ý thức địa cho rằng không có giao thông công cộng tàu điện ngầm, lại không để ý đến những thứ khác một ít gì đó.

Nghe được rằng hô trên nhắc nhở, Lý Chí tự nhiên sẽ không tiết kiệm cái kia mấy khối tiền, lúc này kêu hai chiếc xe kéo.

Xa phu tại Lý Chí gấp bội giá tiền dưới sự kích thích, toàn lực ứng phó dưới tình huống, Lý Chí rốt cục thấy được mấy cái đặc biệt làm cho người ta chú mục đích bằng hiệu.

Tại phía chân trời còn có một vòng hồng Đồng Đồng mâm tròn lúc, Lý Chí rốt cục đạt tới lồng heo thành trại.

Theo Lý Chí đi vào lồng heo thành trại một bước, một loạt tiếng nhắc nhở truyền ra.

"Nhiệm vụ một: đã hoàn thành. Tiến vào lồng heo thành trại lựa chọn màu trắng trận doanh. Hoàn thành thời gian: 1 thiên 6 tiếng đồng hồ 32 phân 43 giây."

"Người đạt được nhiệm vụ ban thưởng: 100 điểm tích lũy!"

"Đến tiếp sau nhiệm vụ mở ra!"

"Nhiệm vụ hai: đánh chết Phủ Đầu Bang bình thường bang chúng 10 người, trước mắt hoàn thành số lượng: 2/10. Đánh chết tinh anh bang chúng 2 người, trước mắt hoàn thành số lượng: 2/2. Nhiệm vụ kỳ hạn: 28 thiên 17 tiếng đồng hồ 27 phút đồng hồ 17 giây. Thành công ban thưởng: 200 điểm tích lũy. Thất bại trừng phạt: khấu trừ 200 điểm tích lũy."

"Chú thích: nên nhiệm vụ có thể lặp lại nhiều lần hoàn thành."

"Nhiệm vụ ba: hợp tác đánh chết Thiên Địa song tàn. Nhiệm vụ kỳ hạn: 28 thiên 17 tiếng đồng hồ 27 phút đồng hồ 17 giây. Thành công ban thưởng: tập thể phân phối 1000 điểm tích lũy. Thất bại trừng phạt: khấu trừ cá nhân điểm tích lũy 200 điểm."

"Chú thích: hoàn thành nhiệm vụ ba sau có thể chọn chọn ly khai nội dung cốt truyện thế giới, trở lại tiến hóa không gian "

"Nhiệm vụ bốn: không xác nhận. Hợp tác đánh chết Hóa Vân Tà Thần. Nhiệm vụ kỳ hạn: 28 thiên 17 tiếng đồng hồ 27 phút đồng hồ 17 giây. Thành công ban thưởng: tập thể phân phối 2000 điểm tích lũy. Thất bại trừng phạt: khấu trừ cá nhân điểm tích lũy 400 điểm."

Đợi đến lúc Lý Chí điều tra hết sở hữu tất cả nhiệm vụ, nhin không được thờ dài một hơi.

Theo nhiệm vụ kỳ hạn bên trên xem, Lý Chí dùng nhiều một ít tiền rất có giá trị, nhiệm vụ một hoàn thành thời gian cùng những nhiệm vụ khác thêm tổng cộng là ba mươi ngày cả, nói cách khác tại nơi này nội dung cốt truyện thế giới, hẳn chỉ có thể dài 30 thiên.

Mà bây giờ hẳn tự tiết kiệm một ít thời gian tại lồng heo thành trại làm chính mình sớm liền định tốt sự tình.

Bất quá, một phương diện khác, chứng kiến nhiệm vụ về sau, Lý Chí Cường nhin xuống, mới không có chửi ầm lên đi ra.

Nhiệm vụ nhị trung, những cái kia Phủ Đầu Bang bang chúng cũng không quá đáng là người bình thường mà thôi, mặc dù là tinh anh bang chúng, thực lực cũng không có gì đặc biệt, muốn hoàn thành nhiệm vụ này mặc dù có chút phiền toái, nhưng không phải rất khó khăn.

Nhưng nhiệm vụ ba cùng nhiệm vụ bốn, căn bản cũng không phải là hán loại này nhân vật mới có thể hoàn thành đấy.

Thiên Địa song tàn, là Phủ Đầu Bang mời đến mù lòa sát thủ, tại sát thủ trên bảng xếp hạng gần với bản nội dung cốt truyện trong thế giới Chung Cực sống ss Hóa Vân Tà Thần.

Tại nguyên nội dung cốt truyện ở bên trong, Thiên Địa song tàn đàn tranh khay đàn, lồng heo thành trong trại ba gã cao thủ cơ hồ không có sức hoàn thủ, có thể nghĩ Lý Chí trực tiếp đối mặt sẽ như thế nào.

Mà nhiệm vụ bốn, thì là trực tiếp đối mặt Hóa Vân Tà Thần, may mắn chính là đây là có thể chọn nhiệm vụ, không tất yếu nhất định hoàn thành.

Vốn là muốn nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ Lý Chí, vào lúc này không khỏi trầm tư .

Khó trách bản nội dung cốt truyện thế giới hình thức vi trận doanh hình thức, nhiệm vụ này khó khăn như thế, hiển nhiên là vì toàn bộ trận doanh sở hữu tất cả người tiến hóa hợp tác cung cấp đấy.

Hơn nữa, với tư cách nhân vật mới, tại nhất độ khó thấp nội dung cốt truyện trong thế giới, nhận được những nhiệm vụ này, rõ ràng không phải lại để cho người tiến hóa trực tiếp đối mặt với Thiên Địa song tàn cùng Hóa Vân Tà Thần.

Tại nội dung cốt truyện ở bên trong, lồng heo thành trại ba gã cao thủ, cùng với che dấu tuyệt thế cao thủ Thần Điều Hiệp Lữ, có lẽ đều thuộc về màu trắng trận doanh.

Chỉ có bọn hán mới có cùng Thiên Địa song tàn cùng với Hóa Vân Tà Thần đối kháng thực lực.

Hơn nữa tại nguyên nội dung cốt truyện ở bên trong, Thiên Địa song tàn tại đánh chết ba gã cao thủ về sau, bị Thần Điều Hiệp Lữ ra tay chế ngự đồng phục, nói cách khác mặc dù không có người tiến hóa, nhiệm vụ ba cũng không sai biệt lắm có thể hoàn thành.

Hiển nhiên, hoàn thành nhiệm vụ chính thức nhân vật chính, là nội dung cốt truyện nhân vật, mà người tiến hóa chỉ là phụ trợ mà thôi.

Nghĩ thông suốt điểm này về sau, Lý Chí thoảng nhủ mảy, xem không thể tránh né địa muốn và những người khác hợp tác rồi.

Bất quá, chờ Lý Chí nhìn về phía một mảnh tường hòa lồng heo thành trại, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang.

Tuy nhiên phải hợp tác, nhưng hán tại vừa qua khỏi thời gian một ngày ở bên trong liền đến lồng heo thành trại, đã chiếm được tiên cơ, như vậy, hiện tại cần phải làm là đem loại này tiên cơ khuếch đại!

Răng hô trần đã sớm không ngừng kêu khổ địa về tới chính mình chỗ ở, nàng chỗ đáp ứng Lý Chí chỉ là đem hắn đưa đến lồng heo thành trại, hiện tại đã hoàn thành, hơn nữa đã nhận được thù lao.

Mắt thấy cái này mặt lạnh nam xác thực đối với chính mình không có hứng thú, răng hô trần cũng nhịn không được nữa trên chân đau đón đi trở về.

Lý Chí tại lồng heo thành cửa trại khẩu chung quanh thoáng một phát, đối diện lấy cửa ra vào chính là "Cam tích tán" "Mã trăm thuốc hay phòng" chờ mấy cái cự đại bảng hiệu, những này bảng hiệu xem rất mới, thập phần chú mục.

Dưới tấm bảng một ít tiểu thương đang tại cái này duy nhất an bình địa phương, lộ ra được hàng hóa của mình, đem ánh mắt mong chờ nhìn về phía trái qua mỗi người.

Mà khoảng cách cách đó không xa, mấy người hải tử đang tại một mảnh trống trải sân bãi bên trên náo nhiệt địa đá bóng, đầu đầy Đại Hãn bọn hắn còn không hiểu được cái gì là sinh hoạt áp lực, một mình khoái hoạt lấy.

Tại đây đã không có thành thị ở bên trong ngọp trong vàng son, lại nhiều hơn chút ít thật sự đồ vật.

Lý Chí đem phụ cận tình huống ghi tạc trong đầu về sau, rốt cục đi vào lồng heo thành trại.

Trời chiều ánh sáng chói lọi, soi sáng lồng heo thành trong trại, mang cho tại đây một mảnh mỹ lệ màu da cam, mỗi người trên mặt đều kim long lánh, tựa hồ trần đây một loại khác thần thái.

Có lẽ bọn hắn nghèo khó, có lẽ bọn hắn ăn không đủ no, nhưng mỗi người đều hưởng thụ lấy tại đây an bình tương hòa, trên mặt bày biện ra một loại nụ cười hạnh phúc.

"Ồ-sin cường, hôm nay còn có sáu bao, như thế nào đây? Ngươi được hay không được?"

"Đi!"

Ngắn gọn đối thoại, rơi vào tay Lý Chí trong tai, làm cho hắn không khỏi quay đầu đi, tại "Long thái số lương thực dầu gạo trắng" cửa hàng cửa ra vào, có một cái thân ảnh cao lớn.

Người này một thân trang phục hạ đẳng không lẫn át được cường tráng cơ bắp, thân hình thon dài, hai cái đùi phẳng phất sắt thép tạo thành, vững vàng địa tiếp nhận được thân thể áp lực, mặc dù lưng công sáu bao lương thực, cũng an ổn như núi.

Lý Chí ánh mắt chăm chú vào cái này trên thân người, "Minh xét" thiên phú phát động.

"Ồ-sin cường:

Giới thiệu: tuy nhiên xem nặng nề, nhưng hần bộc phát sau chính là trí mạng đấy.

Kỹ năng: mười hai lộ đàm chân

Hào cảm độ: thân mật

Đánh giá: Nhị Tinh "

Mà đúng lúc này, tựa hồ cảm thấy cái gì, ô-sin cường vậy mà quay đầu nhìn Lý Chí liếc, tinh quang trong mắt làm cho Lý Chí trong nội tâm rung mình, vội vàng cúi đầu.

"Nhắc nhở: người nhìn chăm chú làm cho ô-sin cường có một ít bất mãn, hần đối với thái độ của người lãnh đạm đi một tí."

Lý Chí trang làm không có cái gì phát sinh, xoay người sang chỗ khác, khắp không chỗ mục đích dò xét, rốt cục lại để cho ô-sin cường thu hồi ánh mắt hoài nghi, tiếp tục lưng còng sáu bao lương thực đi tới.

Mà một lát sau, Lý Chí mới nhú mày, nhìn về phía ô-sin cường bóng lưng.

Không thể tưởng được ô-sin cường lại có thể cảm nhận được hần "Minh xét" thiên phú, hơn nữa vừa mới cái kia thoáng một phát dò xét, vậy mà hao tổn đi hần 10 điểm tinh lực.

Xem ra này thiên phú đối với một ít cường giả không thể tùy tiện sử dụng, nếu không khiến cho đối phương phát hiện, sẽ như cùng ô-sin cường giảm xuống đối với Lý Chí hào cảm độ.

Chính là vì Lý Chí gia nhập màu trắng trận doanh, mới khiến cho ô-sin cường đối với hần hào cảm độ mới bắt đầu giá trị là "Thân mật ", nếu là bởi vì đắc tội hần, mà đem hào cảm độ đánh xuống đi, thì là tại cái được không bù đắp đủ cái mất.

Nghĩ đến tại đây, Lý Chí càng thêm cẩn thận rồi một ít, không hề tùy ý đối với những người khác sử dụng "Minh xét" .

"Sáu thăm, tiểu tử nhà người lại kéo tại ta cửa ra vào rồi!"

"Tiểu Chu, nói cho người biết mẹ một tiếng, ta theo nhà của người vườn rau ở bên trong nhỏ lương khóa hành tây."

"Thằng ranh con, còn dám chạy!"

...

Đù loại hô quát thanh âm, tiếng đàm luận, tại lồng heo thành trong trại vang lên, nghe đặc biệt thuần phác thân thiết.

Mà tới gần chàng vạng tối, một ít tại bên ngoài người nhao nhao trở lại, càng là cho tại đây thêm thêm vài phần sinh khí.

Mà Lý Chí tựa như một cái ở ngoài đứng xem, hành tẩu tại lồng heo thành trong trại, đánh giá người nơi này sinh muôn màu, cảm giác mình mỗi một khăn trương suy nghĩ cũng tựa hồ thả lỏng chút ít.

"Xào rau nếu như vậy, như vậy... Nhất định phải đại!"

Lúc này, không thể nghi ngờ là làm com tối thời gian.

Hiện tại đã có không ít người gia đã gặp nhau một đường, tại trên bàn com nói chuyện, hoặc là mấy người nhà riêng phần mình bung một cái chén lớn, ngồi xôm dưới mái hiên, chuyện nhà địa bàn về.

Đương nhiên, cũng có một một số nhỏ người, chẳng muốn chính mình nấu com, liền suy đoán vắt vả giầy (kiếm được) đến ba lượng cái tiền, đi đến quán com nhỏ ở bên trong, thỏa mãn miệng của mình bụng chi dục.

Lồng heo thành trong trại, tuy nhiên nghèo khó vắng vẻ, nhưng chim sẻ tuy nhỏ, ngũ tạng đều đủ, tại đây có được rượu trang, lương thực điểm, có được hiệu thuốc, nha khoa, cửa hiệu cắt tóc, mỗi người đều kính dăng lấy chính mình lao động kỹ thuật, đổi lấy một ít sinh hoạt chi tư.

Nhưng mà, cũng có một ít người, bọn hắn cái gì cũng không làm, lại có được lấy siêu nhiên địa vị.

"A Quý, đến bát mì!"

Một cái nghe lười biếng, mà lại đặc biệt không đứng đắn thanh âm, theo một cái đùng đưa phảng phất uống say trong miệng nam nhân ở đằng xa gọi ra.

Đây là người nhìn về phía trên hơn 40 tuổi trung niên nhân, một thân màu trắng rộng thùng thình quần áo, xem hắn là tơ lụa làm, khác hẳn hoàn toàn tại người bình thường trên người thô vải bố, mà hắn ánh sáng trên tóc kẹp lấy hai cái kẹp tóc, xem đặc biệt buồn cười, mà ngoài miệng một vòng cong cong ria mép, làm cho người này lại thêm một ít phóng dăng không bị trời buộc bộ dạng.

"Bao Tô Công!"

"Bao Tô Công, ngài đã tới!" ...

Tại trung niên nhân này trải qua đồng thời, cơ hồ tất cả mọi người ngừng động tác trong tay hoặc là trong miệng đàm luận, hướng về hắn cung kính địa chào hỏi.

"Bao Tô Công? !"

Lý Chí nhìn xem trung niên nhân này tắc tắc kêu kỳ lạ, hẳn tại không sử dụng minh xét thiên phú dưới tình huống, cũng có thể nhẹ nhõm xem khuôn vác mạnh bất phạm, giống như là một đầu hung thú thu bó đi lên chính mình móng vuốt, nhưng là trước mắt cái này thực tế thân phận vi tuyệt đỉnh cao thủ "Duong Quá ", vậy mà xem cùng một cái hèn mọn bỉ ổi đại thúc độc nhất vô nhị, hoàn toàn nhìn không ra có cái gì không tầm thường chỗ.

Nhưng mà, ô-sin cường còn có thể phát giác được Lý Chí dò xét, đối với cái này cao thâm mật trắc Bao Tô Công, Lý Chí sáng suốt địa vô dụng thời ra minh xét dò xét thực lực của hắn.

Lúc này, mắt thấy Bao Tô Công vui cười lấy đi vào một nhà "Cháo mặt dầu khí" cửa hàng, Lý Chí nhìn qua cái kia bảng hiệu cười cười, sau đó đi vào theo.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 08: tiệm mì

"Bao Tô Công, ngài đã tới, mời ngồi mời ngồi!"

Tiệm mì ở bên trong, một cái đang tại lau kỹ mặt trung niên nhân, nghe được Bao Tô Công tiếng la về sau, lập tức thả tay xuống ở bên trong lau kỹ mặt trượng, nhiệt tình địa mời đến .

Trung niên nhân này khuôn mặt thân thiết hòa khí, một mực đang cười lấy.

Hắn ăn mặc màu trắng áo, màu xám quần dài, bên hông còn buộc lên tạp dề, xem rất sạch sẽ.

"Một tô mì lập tức là tốt rồi, Bao Tô Công ngài trước chờ một chút!"

Trong miệng thân thiết địa kêu gọi, trung niên nhân này lại thấy được Lý Chí, mở miệng hỏi: "Tiểu huynh đệ đến chút gì đó? Ta nơi này có..."

"Bánh quẩy! Năm lang Bát Quái côn!" Lý Chí trong lòng hiện lên trung niên nhân này tin tức, rất khó tưởng tượng như vậy một cái hòa khí trung niên đại thúc dĩ nhiên là một gã cao thủ.

"Ta đến tìm việc làm, lão bản chiêu tiểu nhị sao?" Lý Chí tùy ý nói.

"Tìm việc làm? Ta ở đâu mới được tiểu nhị?"

Đầu tạc Quý Nhân trong lóe lóe, lập tức lối ra cự tuyệt.

Nhưng là Lý Chí lại rõ ràng địa phát giác được bánh quẩy cần thận đánh giá hẩn liếc, lộ ra chút ít cần thận thần sắc.

"Ta không cần tiền công, chỉ cần bao ăn là được!" Lý Chí nói tiếp, tựa hồ sẽ không bởi vì cự tuyệt mà nhụt chí.

Bánh quẩy rốt cục dừng tay lại trong lau kỹ mặt động tác, dò xét liếc Lý Chí, cười cười: "Ta xem tiểu huynh đệ không phải là liền com đều ăn không nổi a?"

Lý Chí trên người sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái một thân quần áo, so lồng heo thành trong trại hơn phân nửa người đều xịn hơn, không giống như là ăn không nổi com một loại kia người, những này tự nhiên không thể gạt được bánh quẩy con mắt.

Bất quá, bánh quẩy tiếp tục hào khí mà nói: "Nếu như tiểu huynh đệ thực không có com ăn, bữa này ta thỉnh, không cần khách khí."

Lúc này, tên kia một mực lười biếng địa Bao Tô Công, bất mẫn địa thúc giục một câu: "A Quý, nhanh lên vung! Bụng bẹp!"

"Ai, ngại chờ một chốc, chờ một chốc!" Bánh quẩy sợ vội vàng gạt đầu, động tác trên tay nhanh hơn vài phần.

Mà đúng lúc này, Lý Chí lộ ra vài phần đáng tươi cười, tựa hồ đã sớm dự kiến đến bánh quẩy không có khả năng nhẹ nhàng như vậy địa nhận lấy hẩn.

Chỉ thấy Lý Chí thẳng đi vào tiệm mì, dùng nước trong sạch rửa tay, tiếp theo tại bánh quẩy ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, đi về hướng thót.

"Ba Ba ba ba!"

Thanh thúy mà có vận luật thanh âm, theo Lý Chí cầm lấy dao phay, tại trong quán tiếng nổ .

Một trương da mặt, tại không đến nửa phút nội, là được dài nhỏ đều đều mì sợi, nhìn kỹ lại, có thể phát hiện mỗi một căn mì sợi độ rộng cơ hồ hoàn toàn đồng dạng.

"Hảo đao công!"

Bánh quẩy trên mặt động dung, nhịn không được khen.

Mà ngay cả nửa nằm ở trên ghế ngồi Bao Tô Công, tựa hồ cũng nhiều vài phần hiếu kỳ, nhiều hứng thú địa nhìn xem Lý Chí.

Lúc này, Lý Chí đem mì sợi hạ nhập trong nồi, đón lấy quơ lấy một căn dưa leo, xoát xoát xoát cắt thành tơ mỏng, tiếp theo hành tây khương tỏi băm chua, lấy số lượng vừa phải điều phối tốt.

Đem mì sợi chụp tới, phối liệu vãi lên đi, lập tức một cỗ mùi thơm lạ lùng tại trong quán tràn ngập ra đến.

Trộn vụn Tam đại bát mì, bị Lý Chí bày ra trên bàn, tiếp theo thò tay hướng Bao Tô Công, bánh quẩy một buồng tay, "Lão bản, thỉnh nhắm nháp thoáng một phát!"

"Tiểu huynh đệ hảo thủ nghệ, chỉ bằng cái này mùi thơm, hương vị khẳng định không kém rồi." Bánh quẩy kinh ngạc địa đánh giá Lý Chí liếc, mở miệng tán thưởng.

Bao Tô Công tắc thì không có khách khí, thò tay tiếp nhận Lý Chí đưa tới mì sợi, ti bóng bẩy ăn .

"Ăn ngon, ăn ngon!" Mắt thấy nửa bát mì vào trong bụng, Bao Tô Công mới ngẩng đầu, "Tuy nhiên nhìn về phía trên rất bình thường tay lau kỹ mặt, nhưng mì sợi đều đều, vừa đúng, tăng thêm phối liệu phù hợp, A Quý, thủ nghệ của ngươi có thể kém không ít."

Lý Chí mỉm cười, bắt quá lại nhìn không được nhìn nhiều Bao Tô Công liếc, lúc này Bao Tô Công, rốt cục hiển lộ một ít bất đồng.

Những này mì sợi, vừa mới kiểm đi ra, tuy nhiên xứng Thượng Thanh mát phối liệu, nhưng như trước thập phần bị phong khẩu, nhưng mà Bao Tô Công một hơi ăn hết nửa bát, vậy mà hoàn toàn nhìn không ra khác thường.

Ngược lại bánh quẩy đều thoáng đợi thoáng một phát, mới chậm rãi địa ăn .

"A Quý, thay đổi cái khẩu vị? Vừa vặn cho ta đến một chén!"

Lúc này, đi tới hai người, cái mũi nhún vài cái, nhìn trên bàn mì sợi nuốt ngậm nước miếng, ngồi ở bên kia.

Lý Chí nhìn bánh quẩy liếc, đón lấy đứng dậy, hô quát nói: "Lưỡng bát mì, ngài nhị vị chờ!"

"Lại thêm một chén, ta muốn dẫn đi!" Bao Tô Công đem đũa chén nhấc lên, tiếp theo không chút khách khí địa đem Lý Chí chưa thúc đẩy mì sợi đầu tới, tiếp tục ăn như hồ đói .

Lý Chí trong nội tâm cười cười, quay đầu liếc mắt nhìn bánh quẩy, biết rõ chính mình lưu lại là hoàn toàn không có vấn đề rồi.

Quả nhiên, Lý Chí tại trong quán bận việc cả buổi, hôm nay sinh ý cũng đặc biệt thì tốt hơn.

Bánh quẩy dùng một căn to và dài trục côn lau kỹ mặt, mì sợi gân nổi, tăng thêm Lý Chí đao công cùng phối liệu, nhắm trúng tới dùng com người cùng tán thưởng.

Thăng đến đám người biển mặt dần, bánh quẩy đứng ở một bên nhìn xem thu thập bát đĩa Lý Chí, há hốc mồm, muốn nói lại thôi.

"Lão bản, ngài đi trước ngủ, ta giặt sạch chén tự nghỉ ngơi!" Lý Chí mở miệng nói ra, một chút cũng không có khách khí ý tứ.

Bánh quẩy sùng sốt một chút, đón lấy như không có việc gì nói: "Àn!"

"Nhắc nhở: bánh quẩy đối với thái độ của ngài nhiệt tình một ít!"

Bánh quẩy quay người liền đi, đi ra vài bước sau mới dừng lại đến, quay đầu nói: "Sau đó về phía sau trực tiếp nghỉ ngơi là được, ta cho ngài thu thập một giường lớn. Còn có, buổi sáng ngày mai sáng sớm, còn muốn tạc bánh quẩy, nấu cháo!"

"Vâng!"

Đợi đến lúc bánh quẩy sau khi rời khỏi, rửa chén bên trong đích Lý Chí ngưỡng mặt lên đến, rốt cục lộ ra một vòng mỉm cười.

Ngày thứ hai, chờ bánh quẩy rời giường rửa mặt về sau, đi đến trong cửa hàng, không khỏi sùng sốt một chút.

"Sáu thẩm, ngài đi thông thả, lấy được bánh quẩy, coi chừng bị phò!"

"Tổng cộng lưỡng mao tiền, Vâng!"

"Ngài đừng quên đưa tặng ăn sáng!" ...

Lúc này ở cháo mặt đầu khí cửa hàng trước, vậy mà xếp lên trên hàng dài, chừng hai ba mươi cá nhân chờ ở phía sau trông mong dùng trông mong.

"Cái này... Đây là có chuyện gì?"

Bánh quẩy tò mò đánh giá Lý Chí cùng trước mặt hàng dài, đồng thời cầm lấy một căn bánh quẩy đưa vào trong miệng.

Mềm yếu phù hợp, hương khí xông vào mũi, bất quá cùng bánh quẩy trong ngày thường làm được bánh quẩy cũng không có bao nhiêu bất đồng.

"Lão bản, trọng yếu ở chỗ này!" Lý Chí cười cười, chỉ một ngón tay bên cạnh một cái tiểu bồn.

Bánh quẩy nhìn sang, lập tức tỉnh ngộ.

Đó là một chậu xanh mon môn mới lạ : tươi sốt ăn sáng, xem là vừa vặn điều phối mà thành, một cỗ mùi thơm lạ lùng từ bên trong truyền ra, câu dẫn lấy mọi người thêm trùng.

Bánh quẩy thử nếm thoáng một phát, ăn sáng phối hợp bánh quẩy, quả nhiên mỹ vị.

Trong nội tâm đối với Lý Chí có chút tán thưởng, bất quá với tư cách lão bản, hiển nhiên không thể để cho tiểu nhị so xuống dưới.

Bánh quẩy ho nhẹ một tiếng, mở miệng phê bình nói: "Làm được không tệ, bất quá cái này bánh quẩy gân đạo không đủ, còn nhiều hơn thêm cố gắng!"

"Tốt!" Lý Chí cười miệng đầy đáp ứng, "Bất quá lão bản lau kỹ mặt trượng quá lớn, ta dùng đến không thể nào thoải mái, chờ nhiều thích ứng một thời gian ngắn thì tốt rồi!"

Bánh quẩy sừng sốt một chút, quay đầu nhìn mình cái kia chừng cánh tay thô cực lớn trúc côn làm thành lau kỹ mặt trượng, trầm tư thoáng một phát, nói: "Đội hạ ta dạy cho người như thế nào sử dụng nó!"

"Đa tạ lão bản!"

Lý Chí trong nội tâm cười cười, biết rõ chính mình sở hữu tất cả cố gắng, tại bánh quẩy nói ra một câu nói kia lập tức, liền tất cả đều đáng giá rồi!

"Khá lắm, ngoại trừ buổi sáng xếp hàng mức nước, liền từ không có sắp xếp qua dài như vậy đội ngũ!"

"Đúng nha, chúng ta buổi sáng rồi!" ...

Xếp hàng trong đám người, truyền ra nhỏ giọng đàm luận.

"Hôm nay bánh quẩy bán sạch rồi, mọi người hơi chờ một chút!"

Bánh quẩy đột nhiên hô lớn một tiếng, lập tức dẫn tới trong đội ngũ bộ phận bất mãn, bất quá mắt thấy người khác đều mua xong rồi bánh quẩy, ăn lấy đưa tặng ăn sáng ly khai, hăm mộ trong chỉ phải nhiều chờ một chút.

"A Quý, ba căn bánh quẩy, một chén cháo!"

Lúc này, một cái lười nhác thanh âm theo đội ngũ đằng sau truyền ra, đón lấy dần dần tới gần.

Đợi đến lúc Bao Tô Công thân ảnh, xuất hiện tại tiệm mì cửa ra vào, bánh quẩy trên mặt lập tức khở cười .

"Bao Tô Công, bánh quẩy bán xong rồi, ngài ngồi xuống trước húp cháo!"

Bánh quẩy bắt đầu dĩ nói, đồng thời lo lắng địa đi đến thớt chõ, hai chân vì phân, như là đứng trung bình tấn, hai tay bắt lấy cái kia cực lớn lau kỹ mặt trước, trên cánh tay đồng loạt dùng sức, vừa thô vừa to lau kỹ mặt trước giống như không có gì giống như tại hân dưới sự khống chế vận động .

"Đợi? A Quý người cái này sinh ý tốt lắm! Xem ra mấy tháng này tiền thuê nhà muốn giao một chút..." Bao Tô Công mở miệng, lập tức làm cho bánh quẩy trên mặt sầm khổ càng lớn.

"Bao Tô Công, sớm cho ngài để lại!"

Lúc này, Lý Chí quay người lại, theo một bên móc ra một ít bánh quẩy, đưa đến Bao Tô Công trước mặt, đồng thời đưa lên còn có một cái đĩa ăn sáng.

"Ồ?" Bao Tô Công trong mắt lóe lóe, kỳ quái địa nhìn qua Lý Chí.

"Lão bản của chúng ta nói, nhất định phải dự bị Bao Tô Công bánh quẩy, sớm phân phó ta trước tàng đi lên!" Lý Chí cười nói.

"A Quý, vậy mới tốt chứ! Quay đầu lại cùng lão bà thương lượng một chút giảm người tiền thuê!" Bao Tô Công lộ ra thỏa mãn địa thần sắc, trực tiếp động thủ trao .

Bánh quẩy trên mặt thoải mái, quay đầu lại nhìn một cái Lý Chí.

"Nhắc nhở: bánh quẩy đối với thái độ của người nhiệt tình một ít!"

Đình một thanh âm vang lên về sau, Lý Chí lờm lờm hướng trên cánh tay đồng hồ, lộ ra vài phần đáng tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 09: mặt khác người tiến hóa

"Cơ vòng tại hai chân, thân thuận theo đủ, cánh tay thuận theo thân, cổ tay thuận theo cánh tay, hợp lại làm một, quanh thân thành nghiêm chỉnh kính, sau

đó dụng lực, giống như vậy..."

Cháo mặt dầu khí trong cửa hàng, bánh quẩy thanh âm trầm thấp vang lên, bên cạnh Lý Chí nhìn không chuyển mắt địa chăm chăm vào bánh quẩy động tác.

Suru suru!

Chỉ thấy bánh quẩy hai tay dùng sức, vừa thô vừa to trúc côn lau kỹ mặt trượng tựa như vi cán, trong tay thoải mái mà chuyển động, trên thớt mì vắt tại lau kỹ mặt trượng nghiền đề xuống, nhanh chóng quán thành bánh hình dáng.

Tiếp theo, bánh quẩy đem mì vắt hợp cùng một chỗ, đưa qua lau kỹ mặt trượng: "Ngươi tới thử xem!"

Lý Chí nghe vậy tiếp nhận thô như hấn cánh tay lau kỹ mặt trượng, học bánh quẩy bộ dạng, lau kỹ mặt trượng trong tay chuyển, nhìn về phía trên cùng bánh quẩy động tác tám chín phần tương tự.

Bất quá, theo mì vắt bên trên dính dính dần dần tăng lớn, Lý Chí trên trán thấm ra rậm rạp mồ hôi, hai tay cũng có chút phát run.

Bánh quẩy ở một bên khẽ cười một tiếng: "Ngươi cái này khí lực cũng không nhỏ!"

Đón lấy, bánh quẩy khảo thí trước một bước, một cước đá vào Lý Chí hai chân, suýt nữa làm hấn ngã xuống đất!

"Hai chân, cơ vòng tại hai chân! Nhất định phải nhớ kỹ điểm này. Mà ngươi hoàn toàn là dùng cánh tay cùng thủ đoạn khí lực, tự nhiên rất nhanh liền chống đỡ không đi xuống."

Nói xong, bánh quẩy vịn Lý Chí thân thể, đem hấn tư thế bày chính, lay động vài cái Lý Chí thân thể.

Lý Chí lập tức cảm giác được tại lặc lư ở bên trong, trong tay mình lau kỹ mặt trượng vậy mà như là dung nhập toàn thân, theo thân thể có quy luật địa đong đưa, hai tay cùng hai tay một mực thừa nhận áp lực thật lớn lập tức biến mất, động tác nhẹ nhõm vô cùng.

Lý Chí trong nội tâm đột nhiên cảm giác được một ít khác thường, cúi đầu nhìn xem đồng hồ, thượng diện biểu hiện hấn cơ bản cận chiến độ thuần thực vậy mà đề cao 3%!

"Không tệ, không tệ!" Dầu tặc Quỷ Nhân gặp Lý Chí rơi vào trạng thái, thoả mãn gật đầu, nhìn xem Lý Chí động tác lại lộ ra vài phần phức tạp thần sắc, sau một lúc lâu mới buồn vô cớ như mất quay người rời đi.

Mà Lý Chí phát hiện động tác này lại có thể đề cao cơ bản cận chiến độ thuần thực, trong nội tâm hưng phấn không thôi, phảng phất không biết mỗi một giống như một mực lau kỹ che mặt.

Như thế, rất nhanh liền đã qua hai ngày.

Ngày hôm nay, đang lúc Lý Chí như trước tại lau kỹ mặt trong đề cao cơ bản cận chiến độ thuần thực thời điểm, một thanh âm đột nhiên đưa tới chú ý của hắn.

"Ô-sin cường, ở chỗ này!"

Một cái hưng phấn thanh âm, phảng phất phát hiện cái gì trân bảo .

Lý Chí tựa đầu thò ra đi, liền phát hiện hai người kinh hi địa đi về hướng khiêng năm bao lương thực ô-sin cường.

Một người trong đó dáng người thấp bé, xấu xí, mang trên mặt khó dấu hưng phấn, đang chạy hướng ô-sin cường.

Tên còn lại khuôn mặt phía trên hạ tiêm, mang theo một bộ kính mắt, cái cằm mãn mê, ần ần lộ ra vài phần ngạo khí, tựa hồ đối với hết thảy đều rất có nắm chắc bộ dạng.

Tại xấu xí người hô lên về sau, hai người đều lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, chạy về phía ô-sin cường.

"Ô-sin cường, dạy ta mười hai lộ đàm chân a!"

Xấu xí người thốt ra, chạy vội tới ô-sin cường phía trước, chỉ kém ôm lấy ô-sin mạnh hai chân rồi.

Tên còn lại tựa hồ sợ là xấu xí người một mình được chỗ tốt, sau đó chạy tới.

Bất quá, người này chưa chạy đến, liền nghe được "Ba" một tiếng, ô-sin cường thân bên trên sở hữu tất cả bao tải toàn bộ rơi trên mặt đất.

Đồng thời, ô-sin cường lạnh lùng địa nhìn qua xấu xí người, quát hỏi: "Người là ai?"

Cái kia xấu xí người biến sắc, cúi đầu nhìn về phía trái trên cổ tay đồng hồ, đột nhiên lộ ra sầu khổ, "Mẹ, hảo cảm độ rớt xuống trung lập rồi!"

Lý Chí thoáng nhủ mảy, hai người này rõ ràng cho thấy hiện tại chạy đến người tiến hóa, lựa chọn màu trắng trận doanh.

Ngày đó Lý Chí đối với ô-sin cường dùng ra mình xét, chỉ là dẫn tới ô-sin cường hoài nghi, liền thấp xuống bộ phận hảo cảm độ, tiểu tử này trực tiếp đi lên vạch trần ô-sin cường ẩn tàng lên Võ Giả thân phận, thậm chí trực tiếp mở miệng muốn học mười hai lộ đàm chân, không làm cho ô-sin cường ác cảm mới là lạ.

May mắn, hai người cũng đã lựa chọn màu trắng trợn doanh, nói như vậy không làm cái gì quá mức sự tình, hảo cảm độ sẽ không lại rơi nữa, nếu không ô-sin tề cũng tiếp đối với hai người ra tay cũng có khả năng.

Cho tới bây giờ, Lý Chí thường xuyên thu được bánh quẩy đối với hắn hảo cảm độ gia tăng nhắc nhở, cũng không dám theo liền mở miệng học tập năm lang Bát Quái côn!

Nói, đây là ba gã cao thủ bí mật, tại hảo cảm độ càng tiến một tầng trước khi, chắc chắn sẽ không đơn giản tiết lộ.

Cái kia đeo mắt kiếng người chứng kiến đồng bạn tao ngộ, lập tức dừng bước, bắt quả cũng nhìn về phía đồng hồ, biến sắc.

Xem ra, hắn cũng đã gặp phải cá trong chậu tai ương, mặc dù không đến mức rơi xuống hảo cảm độ do thân mật xuống làm trung lập, thực sự ít nhất dẫn tới ô-sin cường đối với hắn hảo cảm độ hạ thấp.

"Ta..." Cái kia xấu xí người còn muốn nói điều gì, liền nghe được đeo mắt kiếng người một tiếng thấp hô: "Toàn bộ song, trở lại!"

Thẳng đến hai người hậm hực địa rời xa, ô-sin cường mới một lần nữa xông lên bao tải, trên mặt như cũ là ngày xưa mặt lạnh, nhìn không ra cái gì dị thường.

Không nhiều lắm đại hội, hai người kia liền tại lồng heo thành trong trại đi dạo, cháo mặt dầu khí cửa hàng, cùng với bên cạnh lồng lấy âu phục tiệm thợ may, là hai người trọng điểm quan sát chỗ.

Ô-sin cường, bánh quẩy, thợ may thẳng, ba gã cao thủ, không một không bị hai người trọng điểm quan sát.

"Huỳnh đệ, bệ bọn đâu này?"

Không bao lâu, đeo mắt kiếng người xem bánh quẩy ly khai, đi tới đối với Lý Chí nói ra.

Lý Chí nhàn nhạt địa liếc hắn một cái, không nói gì.

Đeo mắt kiếng người tại lồng heo thành trại gặp được hơn phân nửa người đối với hắn đều là như thế thái độ, cũng không tức giận, nói: "Lão bản của các người..."

Muốn nói cái gì hắn, chứng kiến Lý Chí thoải mái mà sử dụng cái kia vừa thô vừa to lau kỹ mặt trượng về sau, hai mắt tỏa sáng: "Người cũng sẽ biết năm lang tám..."

Lời nói còn chưa tận, hắn thông vội ngâm miệng, coi chừng nhìn thoáng qua thủ đoạn, không có phát hiện nhắc nhở, lúc này mới yên lòng lại, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Người hội công phu sao?"

Lý Chí như trước vội vàng chuyện của mình, không có ngẩng đầu liếc hán một cái.

Đeo mắt kiếng người không nào phản hỉ, thẳng bỏ đi, xa xa địa nghe được hán và cái kia xấu xí giả thuyết lời nói: "Người xem, ta mở miệng tự cũng không giảm xuống hảo cảm độ, về sau người không muốn tùy tiện nói lời nói rồi!"

Lý Chí: "..."

Nếu như người tiến hóa tầm đó cũng có hảo cảm độ, chỉ sợ tiểu tử kia đồng hồ đã bị nhắc nhở xoát phát nổ!

"Cái kia lưỡng tên tiểu tử không giống người tốt, A Chí người cẩn thận chút!"

Lý Chí bên tai truyền đến bánh quẩy cảnh cáo, hán lúc này đi ra, cũng không biết tại gì địa quan sát hai người kia.

Lý Chí không khỏi trong nội tâm cười thầm, nếu như hai người kia biết rõ bọn hán lén lút tung tích tại những cao thủ này trước mắt ngược lại chọc hoài nghi, không tri tâm ở bên trong như thế nào làm muốn.

Gật đầu đáp ứng đến, Lý Chí nhìn xem một bên bánh quẩy, trên mặt lộ ra vẻ suy tư.

Nói, Lý Chí tới đây chảo mặt dầu khí tiệm mì, ngoại trừ bởi vì vị tài nấu nướng của mình tinh xảo, thuận tiện dung nhập trong đó, hơn nữa là đối với năm lang Bát Quái còn ngấp nghé.

Nhưng mà, mặc dù hán và bánh quẩy quan hệ không ngừng tăng tiến, nhưng hảo cảm độ luôn "Thân mật", một mực không có đến càng tiến một bước "Tin cậy".

Như tình huống như vậy xuống, Lý Chí vốn là muốn học tập năm lang Bát Quái còn ý nguyện, liền không cách nào đạt thành.

May mắn chính là, bánh quẩy dạy cho hán lau kỹ mặt phương pháp, đối với cơ bản cận chiến hiệu quả thật tốt, hiện tại hán cơ bản cận chiến độ thuần thực đã qua nửa, tiếp qua một hai ngày liền có thể đề thăng một cấp rồi.

Tầm nửa ngày sau, lồng heo thành trại lại đến nhân vật mới.

Nương theo lấy người tới đi vào lồng heo thành trại, cơ hồ thành trong trại hơn phân nửa người cũng nhìn không được nhìn qua tới.

Đây là người ước chừng hơn hai mươi tuổi nữ tử, cái đầu tương đối cao, một bộ đen nhánh tóc dài đơn giản bó trên đầu, tướng mạo không tính rất tốt, nhưng một cái nhãn mày một nụ cười trong đều mang theo một loại khác phong tình.

Nàng thân mặc một bộ màu sắc và hoa văn sùnn xám, dài nhỏ trắng nõn bắp chân thỉnh thoảng lộ ra, mà đầy đặn cao ngất bộ ngực, nương theo lấy hán hành tẩu nhẹ nhàng rung rung, cơ hồ sở hữu tất cả ánh mắt của nam nhân đều tại rơi vào hán bên trên.

"Còn xem!"

Một tiếng gầm nhẹ theo một ngôi lầu thượng truyền đến, tiếp theo cửa sổ nghiêng dựa một trung niên nhân bị kéo trở về, trong phòng lập tức vang lên bùm bùm cách cách tiếng đánh nhau.

Nữ tử nhìn trên lầu, trên mặt hiện lên vài phần dị sắc.

Tại nữ tử cánh tay trái lên, một cái màu đỏ đồng hồ hấp dẫn Lý Chí chú ý, đồng thời hấp dẫn hai người khác chú ý.

"Này, người tốt, ta gọi cao Soái điện, đây là Trương Toàn song. Chúng ta đều đồng dạng!"

Đeo mắt kiếng cao Soái điện, cùng xấu xí Trương Toàn song, đi về hướng tên kia nữ tử, giờ cổ tay lên lộ ra chính mình đồng hồ.

Cái này đồng hồ chỉ có người tiến hóa mới có, hơn nữa sẽ không bị nội dung cốt truyện nhân vật chứng kiến.

Nữ tử đánh giá hai người liếc, trên mặt tràn đầy vài phần đáng tươi cười, chủ động vươn tay ra: "Ta gọi Tần Hồng, là cái người mẫu!"

"Người mẫu?"

Cao Soái điện bất động thanh sắc địa nhìn lướt qua Tần Hồng có lỗi có lỗi đáng người, trong mắt hiện lên vài phần dị sắc, dẫn đầu đi vào cầm tay, lại để cho đã giờ tay lên lại kém một chút một bước Trương Toàn song trên mặt lộ ra bất mãn chi sắc.

"Ha ha, người tốt, các người là cùng một chỗ hay sao?" Tần Hồng rút về tay, lại duỗi thân hướng về phía Trương Toàn song, lập tức làm cho đối phương mặt lộ vẻ đại hỉ, thị uy địa liếc qua cao Soái điện, nói: "Chúng ta không phải cùng một chỗ, chỉ là trên đường ngẫu nhiên gặp được, vốn là hần là muốn đi Phủ Đầu Bang, về sau nghe ta mới quyết định gia nhập màu trắng trận doanh."

Nghe được Trương Toàn song lời ấy, cao Soái điện trên mặt hiện lên hận sắc, bất quá lại lóe lên rồi biến mất.

Tần Hồng mặt lộ vẻ mỉm cười, tại lưng trên thân người dò xét liếc, nụ cười trên mặt càng lớn.

Một lát sau, ba người lẫn nhau tầm đó nói chuyện với nhau, trao đổi lấy một ít tin tức.

"Tại đây nội dung cốt truyện nhân vật, thậm chí người bình thường, mặc dù tốt cảm giác độ tại thân mật, nhưng lại đối với chúng ta không thể nào để ý tới!"

Sau đó, ba người tại lồng heo thành trong trại một hồi đi dạo, Trương Toàn song cùng cao Soái điên phía sau tiếp trước địa hướng Tàn Hồng giới thiệu.

"Ô-sin cường đối với toàn bộ song hảo cảm độ đã hạ xuống trung lập, đối với ta cũng giảm xuống một ít. Mặt khác như là thợ may thắng cùng bánh quẩy, chỉ biết hỏi một câu muốn cái gì quần áo, muốn ăn cái gì. Hỏi lại lời nói tự động kéo tây kéo, dù sao không nói võ học sự tình." Cao Soái điên hướng Tàn Hồng giới thiệu, "Còn có Bao Tô Công, căn bản tự không để ý tới người, mặt khác Bao Tô Bà bóng dáng đều không có gặp."

"Ta cảm thấy được khẳng định có biện pháp nào cạy mở miệng của bọn hắn, mặt khác..." Trương Toàn song bắt mắt cao Soái điên điểm ra hán và ô-sin cường chuyện giữa, lúc này tranh nhau mở miệng, "Chúng ta đều không có gì tiền, ăn cơm, chỗ ở cũng còn không có tin tức manh mối. Trước đó không lâu, nếu không phải ta theo trên thân người khác trộm đến một ít tiền, mấy ngày nay chỉ sợ chúng ta tự chết đói!"

"Ai, chỉ còn lại có một chút như vậy tiền, như thế nào đủ đâu này?" Trương Toàn song ảm đạm thở dài, "Bất quá ta cuối cùng làm một sự tình, không coi vào đâu đều không có làm!"

Trương Toàn song nói xong, ánh mắt lại chăm chăm vào cao Soái điên, ám chỉ đối phương cái gì đều không có làm.

Tại Tàn Hồng trước mặt, vốn là ca lương tốt hai người, ở giữa tình nghĩa cơ hồ lập tức tan rã.

"Ta..." Cao Soái điên đỏ mặt lên, mấy ngày nay ăn cơm sờ dụng đều là dựa vào Trương Toàn song ăn cắp đoạt được, lúc này bị điểm đi ra trên mặt có chút ít khó chịu nổi, bắt mắt địa nhìn một cái Trương Toàn song.

Bất quá nhớ tới ăn cơm, cao Soái điên ánh mắt quét về phía một chỗ truyền đến mùi thơm lạ lùng chỗ, hai mắt tỏa sáng, "Ta ngược lại là phát hiện chút ít có thể đạt được võ học kỹ năng manh mối..."

Lập tức, Tàn Hồng cùng Trương Toàn trong hai mắt sáng ngời, hai mắt sáng quắc địa chăm chăm vào cao Soái điên.

"Bánh quẩy, có được năm lang Bát Quái côn, làm là chủ yếu nội dung cốt truyện nhân vật một trong, chúng ta tự nhiên không dễ tiếp xúc. Bất quá, hắn có một tiểu nhị, ta xem cũng biết một ít võ học, có thể là bánh quẩy đồ đệ. Ta cùng với hắn nói chuyện với nhau công phu, không có chút nào dẫn tới hao cảm độ hạ thấp, ta muốn, mới có thể theo trên người của hắn đột phá!"

Cao Soái điên có phần có lòng tin nói, đồng thời ngẩng vốn là xông ra. nổi bật cái cảm, thị uy giống như nhìn Trương Toàn song liếc.

Trương Toàn song chịu chán nản, trong miệng nhỏ giọng lầm bầm lấy không biết cái gì đó.

"Như thế nào đây? Tàn tiểu thư. Chúng ta theo cái kia tiểu nhị trên người đột phá, có lẽ có thể đạt được năm lang Bát Quái côn!" Cao Soái điên đắc ý nhìn qua Tàn Hồng

Tàn Hồng nhìn xem cháo mặt dầu khí chiêu bài, như có điều suy nghĩ, đột nhiên mở miệng hỏi: "Ta như thế nào không nhớ rõ nguyên nội dung cốt truyện trong bánh quẩy trong cửa hàng có một tiểu nhị?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: tiếp xúc

"Tiểu nhị, ba bát mì!"

Nương theo lấy một tiếng tràn ngập tình tiếng la, Tần Hồng ba người ngồi ở trong quán, ánh mắt xem kỹ lấy Lý Chí.

Lúc này, Tần Hồng đột nhiên dùng đồng hồ đối với Lý Chí soi thoáng một phát.

"Ân, đồng hồ không cách nào dò xét người, người quả nhiên cũng là người tiến hóa!"

Tần Hồng thoả mãn gật đầu, một tay nâng cằm lên, mang theo vài phần lười biếng vũ mị cảm giác, nhìn từ trên xuống dưới Lý Chí.

Người tiến hóa đồng hồ có dò xét nội dung cốt truyện nhân vật công năng, bắt quá lại không bằng Lý Chí mình xét mạnh mẽ như vậy, đại khái chỉ có thể điều tra đến nội dung cốt truyện nhân vật đánh giá cùng giới thiệu, không cách nào đạt được kỹ năng chờ.

Lý Chí một mực dùng mình xét đạt được càng nhiều nữa tin tức, không để ý đến đồng hồ chức năng này, không thể tưởng được giờ phút này bị Tần Hồng dùng để dò xét thân phận của hắn.

"Cái gì? Thật sự là người tiến hóa?" Cao Soái diện sắc mặt lập tức không tốt xem, trên mặt thoáng hiện một tia oán hận, nhìn về phía Lý Chí bỗng nhiên đứng dậy: "Người như thế nào không nói sớm người là người tiến hóa?"

Tại cao Soái diện xem ra, Lý Chí không có chủ động hướng hắn nói rõ hết thấy, tựa là Lý Chí sai.

Lý Chí nhàn nhạt địa đã quên Tần Hồng liếc, như trước phối hợp địa lau kỹ che mặt, nhìn cũng chưa từng nhìn cao Soái diện.

Như thế khinh thị, lại để cho cao Soái diện mặt đỏ lên, cảm giác tại Tần Hồng trước mặt ném đi mặt, lúc này liền muốn phát tác.

Bất quá, bánh quẩy đột nhiên từ phía sau đi tới, nhìn cao Soái diện liếc.

Cái nhìn này như thế lảng lệ ác liệt, tràn ngập cảnh cáo ý tứ hàm xúc, làm cho cao Soái diện trên người một cỗ khí lạnh từ đáy lòng dâng lên, hận Hận Địa ngồi xuống.

Tần Hồng đối với hết thảy đều không có ở ý, chỉ là chú ý địa nhìn qua Lý Chí.

Lý Chí hai chân vi phân, toàn thân cao thấp có vận luật địa đong đưa lấy, kéo bắt tay vào làm bên trong đích vừa thô vừa to lau kỹ mặt trượng, mà mỗi một lần dùng sức lau kỹ mặt lúc, tại Lý Chí trên người có một đạo giống như ngọn sóng chấn động, do hai chân đến phần eo, vai, hai tay, cuối cùng mới rơi vào tay thủ đoạn.

Tần Hồng thấy hai mắt tỏa sáng, nhẹ nhàng đứng dậy đi tới, tựa ở Lý Chí bên tai: "Người có phải hay không học được năm lang Bát Quái côn rồi hả?"

Thanh âm êm ái, tại Lý Chí vang lên bên tai, một tia ấm áp truyền tới, mang cho Lý Chí vài phần ngửa ý.

Lý Chí nhẹ nhàng hoạt động thoáng một phát bước chân, rồi xa vài phần, thấp giọng nói: "Không có!"

"Thật không có sao?" Tần Hồng mắt thấy Lý Hồng rời xa, trên mặt hiển hiện một vòng dáng tươi cười, tựa hồ đối với hết thảy đều nắm giữ ở trong tay, như trước lại gần đi lên.

Đột nhiên, một chỉ dính đầy bột mì tay đột nhiên thò ra, mượn thân thể yểm hộ, lập tức chộp vào Tần Hồng ngực.

Tần Hồng biến sắc, sờ hữu tất cả dáng tươi cười lập tức biến mất, nàng quấy người một cái muốn rời khỏi, lại cảm giác ngực phảng phất bị vòng sắt bắt đau đớn, nhịn không được lại đã đến gần một ít.

Người ở bên ngoài xem ra, là Tần Hồng chủ động đem thân thể dán tại Lý Chí trên người, Trương Toàn song cùng Cao Soái diện cũng nhịn không được hừ lạnh một tiếng, sắc mặt trầm xuống.

"Ta nói, không có!" Lý Chí lạnh lùng nói, trong mắt hàn khí làm cho Tần Hồng toàn thân run lên.

Tần Hồng đột nhiên cảm giác được ngực đau đớn biến mất, cao thẳng bộ ngực một lần nữa khôi phục tự do, cả người đột nhiên lui ra phía sau, suýt nữa ngã nhào trên đất.

Mà lúc này, Tần Hồng đã hoa dung thất sắc, cặp kia tràn ngập hàn ý con ngươi làm cho nàng toàn thân trải rộng mồ hôi lạnh.

"Ân? Chuyện gì xảy ra?" Cao Soái diện cùng Trương Toàn song phát hiện một tia khác thường, lập tức đứng dậy, phảng phất trong nội tâm Nữ Thần đã bị vũ nhục, nhìn hằm hằm Lý Chí.

Tần Hồng khoát tay áo, "Không có việc gì, không có việc gì!"

"Không có việc gì?" Hai người không tin, gắt gao chăm chú vào Tần Hồng ngực, chỗ đó run rẩy một chỗ cao ngất lên, mặt trắng phẫn hình thành thủ ấn thập phần rõ ràng.

Tần Hồng chứng kiến cái kia thủ ấn, đỏ mặt lên, lại đột nhiên một hồi nhõng nhẽo cười nói: "Không có việc gì! Vừa rồi cùng vị này tiểu nhị nói chuyện vài cái, rất là hợp ý, đợi chút nữa muốn cùng đi ra đây này!"

Tần Hồng trên mặt, một lần nữa hiện lên cái loại này phong tình, tựa hồ vừa rồi hết thấy đúng như nàng nói.

Bất quá, dù là như thế, Tần Hồng đuổi ra đàn đi ngực bột mì tay, đã có một tia rất nhỏ địa run rẩy.

Cao Soái liền cùng Trương Toàn song sắc mặt tái nhợt, nhìn xem Lý Chí, hận không thể một ngụm nuốt hấn.

Mới vừa quen "Nữ Thần", vậy mà bị như thế, mà mấu chốt là làm như vậy còn không phải bọn hấn, cái này lại để cho lưỡng người không thể thừa nhận.

Bất quá, Tần Hồng mình cũng không so đo, lưỡng người không thể phát tác, chỉ là hận Hận Địa chăm chăm vào Lý Chí.

"Tiểu nhị, nhanh lên, như thế nào trả không được mặt? Lão bản có lẽ sa thải loại này chậm tay chậm chân tiểu nhị!"

Hai người bất đắc dĩ tọa hạ : ngồi xuống, đối với trong quán liền hô .

Bánh quẩy nhũm mỳ nhìn ba người liếc, phản phó Lý Chí: "A Chí, nhanh lên!"

Lý Chí gật gật đầu, rất nhanh liền đem ba bát mì tiến đưa tới.

"Ồ? Mùi vị không tệ!" Tần Hồng nhắm nháp một ngụm, khen một tiếng, đối với không chút biểu tình Lý Chí lộ ra vài phần vui vẻ, tựa hồ không có chút nào đã bị trước khi ảnh hưởng.

Mà cao Soái liền cùng Trương Toàn song không chút nào không hề bận tâm hình tượng, đã sớm ăn như hổ đói .

Dựa vào Trương Toàn song trộm đến một ít tiền, hai người vượt qua mấy ngày nay cũng không hay qua, hôm nay thật vất vả có chén ngon miệng nhiệt mặt, lúc này không hề bảo trì phong độ, ngón từng ngụm lớn .

"Ta muốn, chúng ta có lẽ đi ra ngoài thương lượng một chút, ngươi nói có đúng không?"

Một lát sau, Tần Hồng nhẹ nhàng lau miệng, nhỏ giọng đối diện tới thu thập bát đĩa Lý Chí nói ra.

Lý Chí nhìn nàng một cái, la lớn: "Ba bát mì, một khối Ngũ Mao Tiền! Vị nào thanh toán?"

"Một khối Ngũ Mao Tiền?"

Cao Soái điềm cùng Trương Toàn song hai mặt nhìn nhau, Trương Toàn song lập tức từ trong túi tiền móc ra một cái tiền xu, duy nhất một cái tiền xu.

"Ta... Cùng Tần tiểu thư tiền com!" Trương Toàn song nhìn thoáng qua Cao Soái điềm, mở miệng nói.

Cao Soái điềm tròn mắt, "Của ta đâu này?"

"Ai quản người? Ta cái đó còn có tiền?" Trương Toàn song hào vô tình trừng trở về, đồng thời đối với Tần Hồng làm cái thân mật đáng tươi cười, nhưng phối hợp hần xấu xí, đặc biệt hèn mọn bỉ ổi.

Tần Hồng mân nhát cười, tại mấy người ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, thò tay tự dẫn theo một cái bọc nhỏ trong tay lấy ra tiền giấy, đưa cho Lý Chí: "Ta thanh toán!"

Lý Chí nhận lấy, trong nội tâm rung mình.

Cái này mười nguyên tiền dĩ nhiên là có thể mang theo ly khai cũng đối lấy điểm tích lũy cái kia một loại, mà theo Lý Chí quan sát, chỉ có đánh chết Phủ Đầu Bang bang chúng đạt được bảo rương ở bên trong tiền tài mới có thể hồi đoái điểm tích lũy.

Nói cách khác, cái này không ngừng mà khoe khoang phong tình nữ nhân, vậy mà ít nhất đã giết một gã Phủ Đầu Bang bang chúng!

Lý Chí bất động thần sắc địa xoay người sang chỗ khác, đem tiền thu nhập đồng hồ không gian, tiếp theo tay lấy ra không thể hồi đoái điểm tích lũy tiền, đặt ở trong ngăn kéo, đồng thời tìm cho Tần Hồng tiền.

Tần Hồng vẫn còn không biết mình đã bại lộ bộ phận tin tức, như trước mang theo đáng tươi cười đối với Lý Chí mời: "Đi ra ngoài thương lượng một chút nhiệm vụ a! Ta muốn, nhiều người, tổng hội nhiều một loại mạch suy nghĩ!"

Lý Chí rốt cục gạt gạt đầu, đơn giản gạt tay, đi theo ba người đi ra lồng heo thành trại.

"Đến, mọi người nhận thức thoáng một phát, ta là Tần Hồng, thế nhưng mà một vị đi Paris đi qua thanh tú người mẫu ah!" Tần Hồng dẫn đầu vờn tay.

"Lý Chí, tới nơi này trước khi là cái đầu bếp!" Lý Chí bình thần địa đáp, đồng thời vờn tay cùng Tần Hồng đơn giản nắm thoáng một phát.

"Nhìn ra được, thủ nghệ của người tựa hồ không tệ!" Tần Hồng nhong nhong cười nói, đồng thời ý bảo Trương Toàn song cùng Cao Soái điềm.

Hai người lần lượt vờn tay làm ra giới thiệu, mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng nắm tay về sau, trên mặt biểu lộ rốt cục nhu hòa một ít.

Trương Toàn song vốn là không việc làm, nhưng Lý Chí từ đôi phương động tác trong lúc biểu lộ, có thể nhìn ra, đây là một gã kẻ cắp chuyên nghiệp, hơn nữa xem kỹ thuật không tệ.

Mà Cao Soái điển thì là một gã thành phần tri thức, chính đang làm việc. Theo hắn nói, hắn chỗ đơn vị tương đương tốt, là trong nhà cho hắn an bài đây.

Như có như không, Cao Soái điển biểu lộ phụ thân là cục trưởng sự thật này, trên mặt tràn đầy một chút ngạo khí.

"Làm sao người tới được sớm như vậy? Như thế nào tìm tới nơi này hay sao?" Tần Hồng trước tiên mở miệng, hỏi trong lòng nghi hoặc.

Lý Chí nói đơn giản chính mình trong lúc vô tình đập lấy rặng hồ trần, làm cho đôi phương mang theo đã đến, sau đó hỏi: "Các người đâu này?"

"Ta là thông qua quảng cáo, " Tần Hồng quay đầu chia chia lòng heo thành trại đối diện chúc mục đích "Cam tích tán" bảng hiệu, "Ta trước đã tìm được cam tích tán cửa hàng, sau đó hiểu được bọn hắn những này biển quảng cáo từ chỗ, cuối cùng mới bài trừ mấy cái, tìm tới."

"Àn, chúng ta cũng không sai biệt lắm!" Cao Soái điển cùng Trương Toàn song đáp, hâm mộ nhìn thoáng qua Lý Chí, khó hiểu gặp may mắn đụng phải rặng hồ trần vì sao không phải mình.

"Người nhiều ở chỗ này vài ngày, tin tưởng có chút phát hiện a!" Tần Hồng hai mắt sáng quắc địa chăm chăm vào Lý Chí, lúc này nàng đối với trước khi ngực bị tập kích sự tình chỉ chữ không đề cập tới, giống như có lẽ đã quên.

Lý Chí nhàn nhạt địa đánh giá Tần Hồng liếc, tổng cảm giác nữ nhân này có chút không đơn giản, "Không có phát hiện cái gì, chỉ là may mắn bị bánh quẩy nhìn trúng tay nghề, lưu lại hỗ trợ."

"Cái kia... Năm lang Bát Quái còn?" Cao Soái điển hơi có vẻ khẩn trương mà hỏi thăm.

"Không có học được, ta muốn đại khái hảo cảm độ tại tin cậy đã ngoài mới có thể học tập!" Lý Chí trả lời.

Cao Soái điển lộ ra vài phần không tin, sắp sửa tiếp tục đặt câu hỏi, lại nghe được Lý Chí tiếp tục mở miệng: "Ta muốn, các người mấu chốt là tìm kiếm một phần công tác, vô luận phần này công tác là cái gì, chỉ cần có thể tại lòng heo thành trại đãi xuống dưới, tổng có thể có thu hoạch!"

"Đúng vậy, đây là độ khó thấp nhất nội dung cốt truyện, căn cứ tiến hóa không gian cho chúng ta trụ cột thương thức ở bên trong, không có cái gì không thể hoàn thành sự tình, hơn nữa đối với chúng ta những này người tiến hóa rất có chiều cố, ta tin tưởng những này có lẽ không khó." Tần Hồng nhẹ gạt đầu hòa cùng.

Trương Toàn song phản bác nói: "Thế nhưng mà, chúng ta đã tìm mấy lần, không có có chỗ nào chiêu tiểu nhị."

"Ít nhất, ta biết rõ các người chịu chịu khổ, cùng ô-sin cường cùng một chỗ vác bao day cũng là có thể đấy!" Lý Chí mở miệng.

"Người như thế nào không vác bao đay? Người biết có nhiều vất vả sao?" Cao Soái liền mở miệng bắt bình địa gọi .

Lý Chí xem cũng không liếc hần một cái, thân nhiên nói: "Các người trước nghĩ biện pháp a, bánh quẩy muốn tìm ta rồi!"

Nói xong, Lý Chí quay người liền rời đi.

"Hừ! Hắn đã tìm được không tề công tác, hay vẫn là tại ba đại cao thủ bên cạnh, nhưng bây giờ lại để cho chúng ta vác bao đay..." Cao Soái liền vẫn không phục, trong miệng thì thảo lầy.

"Vác bao đay đã ở ba đại cao thủ bên cạnh a?" Tần Hồng ló ra, thất vọng địa nhìn Cao Soái liền liếc, trong nội tâm một cái sổ sách bên trên đã đem người này đánh cho cái gạch đỏ!

Cao Soái liền không phản bác được.

"Ta muốn, chỉ phải tìm được cơ hội, chắc chắn sẽ có biện pháp tìm được công tác đấy. Như là Lý Chí có được trù nghệ, có thể tại bánh quẩy tiệm mì tìm việc làm, các người ngấm lại đến tột cùng chính mình có cái gì năng lực, có thể tìm cái gì công tác, là tốt rồi nói!" Tần Hồng mở miệng nói.

Tựa hồ nghĩ tới điều gì, Tần Hồng trên mặt đột nhiên lộ ra ánh sáng, bước chân nhẹ nhàng, đóng đưa lấy mảnh khăn phần eo, dần dần rời đi.

"Hừ, con mụ lẳng lơ nhóm đám bọn họ!" Cao Soái liền mắt thấy Tần Hồng ly khai, mới thấp giọng mắng một câu.

Trương Toàn song sâu chấp nhận, hung hăng gật gật đầu, chăm chăm vào Tần Hồng bờ mông, chỉ kém không có chảy ra nước miếng.

Một lát sau, hai người mới lẫn nhau dò xét liếc, hừ lạnh một tiếng biểu đạt ra bản thân khinh thường, lẫn nhau tách ra tại lồng heo thành trại đi dạo .

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: trò khôi hài

Tối gần buổi chiều, lồng heo thành trong trại đột nhiên hơi hả não nhiệt .

Lúc này trong quán không có khách nhân, Lý Chí đi theo đi ra ngoài.

Đồng dạng hành vi còn có đi ra lộng lẫy âu phục Tần Hồng, hai người nhìn nhau, không nói gì thêm.

Đi vào trong đám người, nguyên lai là Trương Toàn song cùng Cao Soái đi hai người lâu tìm công tác không có tin tức manh mối, chứng kiến một cái "Lồng heo thành trại lảng giềng phúc lợi hội" bảng hiệu, trên đó viết trị an bảo vệ đội cùng phòng cháy duy trì trật tự đội chữ nhỏ, lúc này yêu cầu gia nhập trong đó.

"Chúng ta tại đây không có cái này, cơm đều không dễ dàng ăn được, nào có người xấu vào xem?" Một vị đại thẩm nói ra.

"Không có người xấu? Chờ xem, qua không được vài ngày thì có rất nhiều rất nhiều đấy..."

Trương Toàn song lời còn chưa nói hết, liền nghe được một tiếng ho nhẹ, Tần Hồng sắc mặt bất thiện đi tới, cảnh cáo địa nhìn chăm chăm hần liếc, lại để cho hần ở khẩu.

Trương Toàn song tự biết nói lỡ, tuy nhiên ở khẩu, lại nhưng có chút không phục bộ dạng.

Mà một bên Cao Soái điếc tắc thì có chút nhìn có chút hả hê, nhìn Trương Toàn song liếc, hướng về Tần Hồng đã đến gần một ít.

"Hôm nay thế đạo không yên ổn, tổng có khả năng có người xấu đến, thành lập một cái trị an bảo vệ đội, cũng có tất yếu!" Tần Hồng tự biết không thể bỏ mặc Trương Toàn song hai người, nếu không hai người cái gì cũng dám nói, vạn nhất khiến cho cái gì biến hóa, vậy thì không dễ dàng không chế rồi.

"Cũng có đạo lý!" Liền lập tức có người mở miệng.

"Đúng đấy, các ngươi ngẫm lại, thành lập trị an bảo vệ đội, cũng là vì các ngươi những này người thuê." Cao Soái điếc mắt thấy lảng giềng tựa hồ đang suy tư, trên mặt vui vẻ, mở miệng nói ra.

"Tiền kia như thế nào tính toán? Chúng ta cũng không có tiền nhân rồi nuôi!" Lập tức có người ra miệng hỏi.

"Tiền là chuyện nhỏ, " Cao Soái điếc nói ra, "Đến lúc đó chỉ cần quản chúng ta ăn ở, tiền tài tự..."

"Tự ít một chút!" Trương Toàn song lập tức tiếp nhận lời nói đến, sợ Cao Soái điếc nói không cần tiền, "Có lẽ, có lẽ lại để cho chủ nhà của các ngươi bỏ tiền!"

"Có đạo lý, chúng ta ở chỗ này, sao có thể lại để cho chúng ta lại bỏ tiền?" Trong đám người lập tức nghị luận, hơn nữa đạt được không ít người phụ họa.

Cao Soái điếc cùng Trương Toàn song nhìn nhau, trên mặt nhiều đi một tí vui vẻ.

Nhưng mà, đúng lúc này, một cái lớn giọng đột nhiên vang lên: "Ai muốn lão nương bỏ tiền?"

Đón lấy, nương theo lấy một trận gió thanh âm, một cái to mọng bóng người đột nhiên xuất hiện tại mọi người trước mặt.

Đầu tiên nhập mục đích là một thân màu trắng dài rộng vấy dài, theo gió mà bay, lại khó che lại cái kia vừa thô vừa to bắp chân.

Nhìn lên trên đi, trong miệng ngậm một cây nhang yên, thỉnh thoảng lóe ra, tóc bèn cuốn cùng một chỗ, phối hợp hình cầu gương mặt, mãnh liệt xem xét đi cực kỳ giống đại quả dưa.

"Bao Tô Bà!" Theo trong đám người vài tiếng kinh hô, sở hữu tất cả vốn là tại thảo luận người vậy mà lập tức ngậm miệng.

Tựa hồ cái này to mọng thân ảnh có cái gì cấm ngôn ma lực, không ít mọi người lộ ra vừa kinh vừa sợ thần sắc.

Cái này còn là Lý Chí lần thứ nhất khoảng cách gần chứng kiến Bao Tô Bà, đương nhiên trên lầu cửa sổ từng nhiều lần nhìn thấy Bao Tô Bà cùng Bao Tô Công đánh nhau, những cái kia không tính.

Bao Tô Bà hấp một điều thuốc, con mắt mở to lấy, khinh thường địa nhìn về phía mỗi người, cuối cùng chăm chú vào Tần Hồng trên người: "Đây là nơi nào đến hay sao? Răng hô trên mang đến hay sao?"

Lý Chí suýt nữa cười ra tiếng, Tần Hồng tắc thì sắc mặt bình tĩnh, mặc cho ai bị cho rằng kỹ nữ cũng sẽ không đẹp mắt.

Nhưng mà cái này Bao Tô Bà, nhưng lại lỏng heo thành trong trại không tốt nhất gây, Tần Hồng không cách nào biểu đạt bất luận cái gì bất mãn.

"Đây là ta mới thỉnh người nấu, về sau mọi người muốn mua quần áo cũng có thể đến tùy tiện nhìn xem!" Một cái thanh âm ôn nhu vang lên, nếu không có nghe được rõ ràng, thậm chí nghe không xuất ra là giọng nam.

Một thân không tề quần áo, sạch sẽ sạch sẽ Hợp Thể, tiếc nuôi chính là góc áo lại hệ lại với nhau, có chút già trước tuổi thợ may thẳng, trước khi đi vài bước, cười hướng mọi người nói ra.

"Hừ hừ, lão lỗ đít trước tiên đem phòng của ta thuê giao nói sau, kính xin nữ nhân!" Bao Tô Bà thốt ra, làm cho thợ may mặt thẳng bên trên cực kỳ lúng túng, vội vàng rời đi.

Tần Hồng đi theo thợ may thẳng sau lưng, quay đầu lại nhìn một cái tại đây, thức thời cùng dạng rời đi.

Bao Tô Bà lờm lểc Tần Hồng yếu điệu thân thể, tựa hồ thoả mãn chính mình thắng một hồi chiến tranh giống như, tiếp theo nhìn về phía trong sân hai vị nhân vật chính: cao Soái điềm cùng Trương Toàn song.

Không thể không nói, Bao Tô Bà khí tràng thái thịnh, ép tới tất cả mọi người thở không được, bị nàng chăm chăm vào hai người sắc mặt lập tức trở nên có chút khó chịu nổi.

"Là các ngươi nói để cho ta bỏ tiền thỉnh các ngươi thành lập trị an bảo vệ đội hay sao?"

"Không... Không cần bỏ tiền, bao ăn bao ở là được!" Cao Soái điền lại càng hoảng sợ, thông vội mở miệng.

"Bao ăn bao ở?" Bao Tô Bà hừ lạnh một tiếng, nặng nề mà hấp một miếng thuốc, sáng ngời Hỏa Tinh làm cho Cao Soái điền cùng Trương Toàn song sắc mặt đại biến.

"Các ngươi cái này tiểu bộ xương cũng có thể trị an?" Bao Tô Bà khinh thường địa dò xét hai người liếc, "Đi, chỉ cần các ngươi để cho ta đánh một quyền, có thể chống đỡ xuống dưới, ta tự đáp ứng các ngươi!"

Cao Soái điền cùng Trương Toàn song toàn thân mềm nhũn, suýt nữa ngã nhào trên đất.

Mắt thấy Bao Tô Bà đem nắm đấm chà xát được Gặc... Vang lên, hai người nhịn không được lui về phía sau.

"Ngừng ngừng ngừng, chúng ta không làm rồi, không làm rồi!" Trương Toàn song sốt ruột hô.

Trả lời hần chính là trong tầm mắt dần dần biến lớn một cái nắm đấm!

"Phanh!"

Trương Toàn song cùng Cao Soái điền thân thể thoải mái mà bị đánh bay, không trung khoa trương địa tuôn ra một mảnh huyết vũ.

Tiếp theo, lạch cạch một tiếng, hai người rơi xuống đất, thống khổ địa rên rỉ.

"Muốn từ lão nương tại đây bỏ tiền?" Bao Tô Bà trên mặt dữ tợn run run, đem trong miệng đã hết thuốc lá bỏ qua, một lần nữa chọn một căn.

"YAA.A.A..!" Một tiếng hét kinh hãi, theo người vây xem trong miệng phát ra, nguyên lai có người phát hiện Trương Toàn song ngã tại không biết ai bài tiết vật lên, dính một thân.

Lập tức, trong đám người khiến cho một hồi ồn ào cười to.

"Sáu thẩm, nhà của ngươi tiểu tử lại tùy tiện loạn kéo!" Có người hô lên.

Bao Tô Bà nhướng mày, hoạt động bước chân đến gần giầy dựa lấy hai người.

Hai người chỉ cảm thấy sở hữu tất cả hào quang đều bị trước mắt cái này to mọng thân thể ngăn trở, lập tức lộ ra tuyệt vọng thần sắc.

"Muốn ở lại chỗ này, hoặc là một tháng móc ra mười nguyên tiền thuê, hoặc là... Thành thành thật thật mà đem sở hữu tất cả địa phương thanh lý một lần, bao ở còn bao ăn!" Bao Tô Bà nhả một ngụm khói xanh, nhẹ nhàng nói ra.

Trải qua một hồi trò khôi hài giống như kinh nghiệm, hai người rốt cục thành công đã tìm được công tác!

Nhưng mà nhìn xem dơ dáy bẩn thỉu không chịu nổi, khắp nơi trên đất "Hoàng Kim" lông heo thành trại, hai người đều lộ ra sầu khổ.

Sau đó, đám người ồn ào lấy tán đi, Bao Tô Bà vừa ra, không người còn dám đàm luận trị an bảo vệ đội sự tình, ngược lại đối với Trương Toàn song rơi vào "Hoàng Kim" bên trên thảo luận không thôi.

Trương Toàn song sắc mặt trầm thấp địa sắp sửa chảy ra nước.

Đồng thời, Trương Toàn song không để ý tanh tưởi, theo đồng hồ trong không gian lấy ra một cái màu đỏ mùi thơm ngát đan dược, phục dưới đi.

Lập tức, Trương Toàn song liền toàn thân tinh thần chấn động, tựa hồ sở hữu tất cả thương thế đều bình phục.

"Người... Ăn hết tiểu Hồi Xuân Đan, đây chính là mỗi người duy nhất một khóa!" Cao Soái điện kinh ngạc địa nhìn qua hắn.

"Bằng không thì làm sao bây giờ? Ở chỗ này chờ chết?" Trương Toàn song hận Hận Địa nói.

"Chờ cái gì chết? Người không có phát hiện, tuy nhiên thương thế nhìn xem nghiêm trọng, nhưng kỳ thật hoàn toàn không cần để ý." Cao Soái điện đứng người lên, hoạt động vài cái, ngoại trừ khóa miệng ở bên trong một tia vết máu, nhìn không ra chút nào thương thế bộ dạng.

Cao Soái điện lộ ra vài phần đắc ý, nhìn xem Trương Toàn song: "Ta tự nói nội dung cốt truyện nhân vật không có khả năng đối với chúng ta như thế nào đây? Hoàn toàn là không tất yếu vết thương nhẹ! May mắn ta bảo lưu lại của ta tiểu Hồi Xuân Đan, xem hiệu quả cũng không tệ lắm, nói không chừng lúc nào có thể cứu mạng!"

Nương theo lấy cao Soái điện nhìn có chút hạ hê thanh âm, Trương Toàn song trong mắt tràn đầy phần nộ hỏa diễm.

"Này, cái kia ai ai ai, tôi đem tại đây quét dọn thoáng một phát!" Một cái hô quát thanh âm truyền đến, cách đó không xa truyền đến sai sử hai người thanh âm.

Trương Toàn song trên mặt cơ bắp run rẩy thoáng một phát, nhưng lại cố nén xuống, nhặt lên bên kia thanh lý công cụ, mặt không biểu tình địa đi tới.

Cao Soái diễn kỳ quái nhìn Trương Toàn song liếc, rất là hiểu kỳ đối phương vậy mà nhìn xuống dưới, bất quá vì tiếp tục lưu lại lòng heo thành trại, hắn cũng chỉ có nhặt lên công cụ, sau đó đi tới...

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: tề tụ

Trải qua một hồi trò khôi hài về sau, lòng heo thành trong trại tựa hồ lại khôi phục ngày xưa bình tĩnh cùng an bình.

Mà mấy ngày kế tiếp ở bên trong, Lý Chí cơ bản cận chiến rốt cục tăng lên tới Nhị cấp.

"Cơ bản cận chiến lv2: đề cao cận chiến tổn thương 6%. Độ thuần thực 2% "

Trong lúc này, Tần Hồng tổ chức lấy bốn người tụ cùng một chỗ mấy lần, thương lượng thoả một phát nhiệm vụ.

Đối với nhiệm vụ ba cùng nhiệm vụ bốn, thì ra là đánh chết Thiên Địa song tân cùng Hóa Vân Tà Thần nhiệm vụ, mấy người có phi thường nhất trí cách nhìn, cái kia chính là phải dựa vào nội dung cốt truyện nhân vật mới có thể hoàn thành, bọn hắn phải chờ đợi nội dung cốt truyện phát triển.

Bất quá, đối với nhiệm vụ hai, trong mấy người lại xuất hiện khác nhau.

Cao Soái diễn đề nghị thừa dịp mấy ngày nay, đi đánh lên bộ phận Phủ Đầu Bang bang chúng, trước hoàn thành một lần nhiệm vụ hai nói sau, để tránh được sau này không có cơ hội.

Mà Tần Hồng tắc thì cho là nên tại trong khoảng thời gian này hảo hảo chuẩn bị, vì kế tiếp khả năng chuyện đã xảy ra làm tốt vạn toàn chuẩn bị.

Về phần Trương Toàn song, từ lần trước bị Bao Tô Bà đánh bay về sau, ý kiến gì cũng không phát biểu, tựa hồ thay đổi cá nhân.

Mà Lý Chí, có thể nói thêm cao cơ bản cận chiến độ thuần thực, hơn nữa cùng bánh quẩy hảo cảm độ ổn định tăng trưởng, cũng không ủng hộ tiến đến đánh lên.

Bởi vậy, tại cao Soái diễn bất mãn làm bầm trong tiếng, việc này như vậy thôi.

Đang lúc nhiệm vụ một thời gian lập tức muốn chấm dứt, bốn người đều cho rằng không có mặt khác người tiến hóa lại đến thời điểm, hai cái đi vào lòng heo thành trại thân ảnh, hấp dẫn chú ý của bọn hắn.

Hắn trong một người nam nhân, ước chừng chừng ba mươi tuổi, xem thân thể rất cường tráng, toàn thân cơ bắp bí lên, trên đầu đen bóng tóc ngắn dựng đứng lấy, như là cương châm, hắn trên mặt một cỗ chính khí, mang theo chút ít thuần phác khí tức.

Mà tên còn lại, nhìn về phía trên vẫn chưa tới hai mươi tuổi, vẻ mặt hòa khí đáng tươi cười, bất quá thân thể tròn vo, đặc biệt mập mạp.

Hai người toàn thân cao thấp dơ dáy bản thủ không chịu nổi, so ven đường tên ăn mày càng có không bằng, mà lại hai người bộ dáng yếu ớt, xem như là thật lâu không có ăn cơm đi.

Tại hai người cánh tay trái lên, đều không ngoại lệ đều có được một chỉ đồng hồ.

Cao Soái diện suất phát hiện ra trước bọn hắn, tiến lên mời đến vài câu, biểu lộ chính mình người tiến hóa thân phận, đón lấy mang theo hai người trực tiếp đi về hướng chảo mặt dầu khí trong quán ăn.

"Lý Chí, lại tới nữa hai người đồng bạn, bọn hắn đói bụng lắm, đến hai chén... Không, đến ba bát mì a!"

Tuy nhiên từ khi cao Soái diện phụ trách quét dọn lồng heo thành trại vệ sinh, bị Bao Tô Bà bao ăn bao ở, nhưng ăn dùng đều là rất thô ráp đồ ăn, người đối diện ở bên trong sinh hoạt điều kiện rất ưu việt hắn mà nói rất khó nuốt xuống, lần này nghe thấy được trong quán ăn mùi thơm ngát, nhin không được nuốt nước miếng một cái.

Lý Chí nhàn nhạt địa dò xét thoáng một phát bọn hắn, tùy ý ba người tọa hạ : ngồi xuống.

Nhìn chung quanh một chút, lúc này trời sắc còn sớm, còn không có có khách hàng, mà bánh quây đã ở tiệm mì đằng sau nằm ngáy o..o..., Lý Chí nói ra: "Đoán chừng muốn tới người tiến hóa không sai biệt lắm, đi đem tất cả mọi người gọi, ta làm chút ít đồ ăn, cùng một chỗ ngồi xuống thương lượng một chút!"

Cao Soái diện đại hỉ, lập tức quay người đi ra ngoài hồ người, vừa bước ra một bước đột nhiên quay đầu nói: "Nhất định phải miễn phí!" Vội vàng rời đi.

Một lát sau, trong quán mấy người đã ngồi lại với nhau.

Tần Hồng giới thiệu sơ lược thoáng một phát Lý Chí các loại..., đối với lưỡng có người nói: "Cái này tựa là tình huống của chúng ta, các ngươi đơn giản làm xuống tự giới thiệu a!"

Tần Hồng nhìn xem ăn như hổ đói hai người, trong mắt lập loè vài cái, đón lấy ánh mắt tại trên người mọi người nhìn quét một vòng, dừng lại tại Lý Chí trên người một lát, tiếp theo lộ ra mỉm cười, tựa hồ tương đối hài lòng.

Tại trong sáu người, chỉ có nàng một cái nữ nhân, xem ở vào yếu thế, nhưng Tần Hồng ngược lại cho là mình đứng trên ưu thế!

Thân thể cường tráng người buông bát đĩa, một bộ trung thực bộ dạng nói: "Ta gọi La Cương, tới nơi này trước khi là kiến trúc công trường công nhân."

Nói xong, La Cương không có ý tứ dựa sờ lên đầu, nói: "Ta không có gì sở trường, tựa là so sánh có thể chịu được cực khổ, nếu như mọi người có chuyện gì nhất định phải tìm ta, mặt khác..." La Cương đôi mắt - trông mong dựa nhìn một cái Lý Chí, "Lý huynh đệ có thể hay không một lần nữa cho làm cho ăn chút gì, còn không có ăn lưng dạ!"

Mọi người cười vang, cao Soái liền vừa cười vừa nói: "Ta nhìn ngươi chẳng những có thể chịu khổ, còn tham ăn cơm!"

Lý Chí lại cho La Cương bới thêm một chén nữa cơm, ánh mắt tại La Cương trên hai tay hơi chút trú lưu.

Liền nghe được bên kia tiểu mập mập mở miệng: "Ta gọi Vương thuần, tới nơi này trước khi là một học sinh, không có gì sở trường!"

Wang thuần tóc có chút dài, nhiều ngày không có giặt rửa, xem rất dơ dáy bẩn thỉu, bất quá hấn về mặt hòa khí đáng tươi cười, ngược lại là rất dễ dàng khiến cho hảo cảm.

"Ta vốn một mực tìm không thấy lòng heo thành trại, may mắn gặp La đại ca, hấn theo một gã Phủ Đầu Bang bang chúng trong tay đã cứu ta, hơn nữa dẫn ta lại tới đây, bằng không thật không biết làm sao bây giờ rồi hả?" Vương thuần nói tiếp, hơn nữa cảm kích nhìn thoáng qua La Cương.

"Hết hạn cho tới hôm nay mới thôi, nhiệm vụ một... gần... Đã xong, may mắn các người chạy đến." Tàn Hồng cười gật gật đầu, "Bất quá muốn tại lòng heo thành trại đãi xuống dưới, không phải đơn giản như vậy, phải tìm một phần công tác, hoặc là xuất ra một tháng mười nguyên tiền thuê nhà, hơn nữa muốn sớm giao nửa năm thuê."

"Tìm việc làm không có vấn đề, ta cái gì khổ đều có thể ăn!" La Cương mở miệng nói ra, đồng thời hấp trượt hấp trượt dựa miệng lớn ăn mì.

"Ta cũng vậy!" Vương thuần nhìn thoáng qua La Cương, bất quá hấn nói lời này cảm giác, cảm thấy không nắm chắc, không biết trước khi.

"Cái gì khổ đều có thể ăn?" Trương Toàn song âm dương quái khí thanh âm vang lên, "Cũng có tốt sống, đi theo ô-sin cường cùng một chỗ vác bao đay. Đã có thể kiếm tiền, còn có thể tiếp xúc cao thủ, nói không chừng còn có cơ hội học được hấn mười hai lộ đàm chân!"

Wang thuần hai mắt tỏa sáng, vừa muốn gật đầu đáp ứng, liền nghe được Tàn Hồng ở một bên nói: "Không có nhẹ nhàng như vậy, những cái kia bao tải trầm trọng vô cùng, ăn không quen khổ không phải đơn giản có thể thừa nhận được đấy!"

"Không có việc gì, ta đi thử thử!"

La Cương buông cái chén không, bồi thoáng một phát miệng, quay đầu liền rời đi tiệm mì hướng về ô-sin cường chỗ "Long thái số lương thực dầu gạo trắng" mễ (m) phố đi tới.

"Ta..." Vương thuần tựa hồ muốn cùng đi ra ngoài, bất quá chứng kiến ô-sin cường trên lưng tràn đầy bao tải, lộ ra một ít khổ sở sắc.

"Buông tha đi, tiểu mập mập, ngươi chịu không được đây!" Cao Soái liền mở miệng nói ra.

Cao Soái liền cùng Trương Toàn song đều đã từng thử qua cùng ô-sin cường cùng một chỗ vác bao đay, dù sao đây là dễ dàng nhất tìm được công tác, bắt quá cái kia bao tải nhìn xem không ngờ, từng cái đều có một hai trăm cân.

Hơn nữa, mỗi ngày đều muốn vận chuyển mấy trăm túi, hai người rất nhanh bại lui.

Vương thuần nhìn xem thân thể mập mập, nhưng một thân thịt mỡ, muốn vác bao đay nhưng lại đầm rỗng hang hỏ.

"Vậy có cái khác sống sao?" Vương thuần về mặt chờ mong địa nhìn qua mấy người.

"Ngươi có thể thử xem, bắt quá ta có thể nói cho ngươi biết, quét dọn vệ sinh sống ngươi cũng đừng lẫn vào tiến đến, hai người chúng ta đã đủ rồi!" Cao Soái liền mang theo vài phần trên tức đáng tươi cười, hắn và Trương Toàn song tìm thời gian rất lâu, bắt đắc dĩ tại đây tựa hồ có chút tính bài ngoại (*loại bỏ những gì của nước ngoài), như thế nào cũng không thu, hắn không tin cái này tiểu mập mập có thể tìm được.

Mất thấy Vương thuần sắc mặt trầm xuống, Tần Hồng khuyên nhủ: "Ngươi cũng không cần buông tha cho, muốn có lòng tin. Cần thận tìm xem, tổng có thể ở chỗ này đãi xuống dưới đây."

Vương thuần nhẹ gật đầu, nhưng hình cầu trên mặt, như thế nào cũng nhìn không tới tin tưởng.

Nhưng mà, chờ mọi người tán đi cả buổi về sau, lấy được tin tức nhưng lại làm kẻ khác giật mình.

Chẳng những La Cương tại vác bao đay trong chống đỡ xuống dưới, mà ngay cả Vương thuần cũng thoải mái mà đã tìm được công tác.

Nguyên lai, Vương thuần nhất thời tìm không thấy công tác, lại cảm giác được tóc thật sự quá dài rồi, liền đi lộ ra bên bờ móng tương bạo xử lý phát.

Lý hết phát về sau, Vương thuần tự nhiên cảm không xuất ra Ngũ Mao Tiền thanh toán, rơi vào đường cùng tương bạo đáp ứng lại để cho Vương thuần lưu lại hỗ trợ gán nợ!

Trương Toàn song cùng cao Soái liền biết được điểm này về sau, trên mặt biểu lộ rất là phức tạp, bọn hắn cũng nhiều lần tại trong tiệm cắt tóc bồi hồi, thế nhưng mà không có bất kỳ thu hoạch, không thể tưởng được tiểu mập mập Vương thuần vừa tới liền đem hai người dựng lên xuống dưới.

La Cương cùng ô-sin cường cùng một chỗ, tuy nhiên bây giờ nhìn lấy rất là lãnh đạm, ô-sin cường đối với La Cương không nói được lời nào, nhưng nói không chừng có cơ hội nịnh nọt ô-sin cường liền đã học được mười hai lộ đàm chân.

Có thể nói, hiện tại trong mấy người tự thuộc quét dọn vệ sinh Trương Toàn song cùng cao Soái liền hẳn được có chút thâm trầm.

Lòng heo thành trại vốn là cũ nát không chịu nổi, các loại vật lẫn lộn ném loạn, càng nghiêm trọng chính là tại đây một ít hài tử không vui đi những cái kia

tặng (bản) thời công cộng nhà xí, thường xuyên tìm cái nơi xó xỉnh liền kéo trên mặt đất, cho hai người quét dọn mang đến thật lớn không tiện.

Bất quá, việc đã đến nước này, trong lòng hai người bất mãn, cũng đành phải như thế.

Mà ở sáu người hơi có vẻ khẩn trương địa trong trạng thái, nhiệm vụ một cuối cùng nhất kỳ hạn rốt cục hoàn thành, cũng chỉ có sáu người tới lồng heo thành trại.

Cái này dạ, tựa hồ đặc biệt trường!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: biến cố

Ngày thứ hai, toàn bộ lồng heo thành trong trại sáng sớm liền bao phủ một tầng dị thường khí tức, tựa hồ có chuyện gì sắp sửa phát sinh.

Mà phía chân trời phía trên, một tầng mây đen dần dần hình thành.

Đang lúc Lý Chí tặc lấy bánh quẩy chi tế, đột nhiên nghe được một tiếng bén nhọn kêu to.

"Bao Tô Bà, Bao Tô Bà, vì cái gì đột nhiên tầm đó không có nước nữa nha?"

Phát ra âm thanh chính là tương bạo, cái này lộ ra bên bờ móng cắt tóc nam.

Cái này âm thanh tiếng kêu tựa hồ giống như là một cái tín hiệu, lồng heo thành trong trại hơn phân nửa lảng giềng đều đi ra ngoài vây xem, mà ngay cả bánh quẩy, thợ may thẳng chờ cũng không ngoại lệ.

Sau một khắc, Tần Hồng, Trương Toàn song, cao Soái điền, La Cương cùng Vương thuần, toàn bộ tụ tập đã đến chảo mặt dầu khí ở bên trong, mấy người trên mặt hoặc khẩn trương hoặc hưng phấn, tất cả không có cùng thần sắc.

"Phù Đầu Bang mau tới đi?" Vương thuần nuốt nước miếng một cái, cẩn thận từng li từng tí địa hướng ra phía ngoài nhìn đi, tựa hồ Phù Đầu Bang đã đến tựa như.

Mấy người gật gật đầu, Tần Hồng nói: "Vừa mới Bao Tô Công đùa giỡn rằng hồ trên, trên mặt bị ấn một cái dấu son môi, ta nhất thời không có kịp phản ứng, hiện tại muốn, hoàn toàn chính xác đã đến nội dung cốt truyện phát triển rất nhanh thời gian."

Lý Chí thật sâu nhìn Tần Hồng liếc, không có kịp phản ứng? Nếu như mấy người khác còn có thể, nữ nhân này, hẳn chắc chắn sẽ không tin tưởng.

"Dựa theo nguyên nội dung cốt truyện, dẫn đầu đã đến hẳn là nhân vật chính a Tinh cùng đồng bọn của hắn Phỉ Tử thông, đến lúc đó sẽ ở trong tiệm cắt tóc cắt tóc vớ vết tài sản, về sau Phủ Đầu Bang Nhị đương gia mang theo mười mấy người đã đến, sau đó Nhị đương gia bị ô-sin cường đánh cho tàn phế, thả ra tín hiệu, Phủ Đầu Bang tập thể xuất động." Cao Soái liền giảng thuật thoáng một phát, nói tiếp, "Chúng ta đến cùng làm như thế nào, hiện tại phải thương lượng một chút!"

"Ta muốn hiện tại trong khoảng thời gian này, chúng ta có lẽ một mực chuẩn bị sẵn sàng, về phần nhân vật chính cùng Phủ Đầu Bang Nhị đương gia, tạm thời không cần lo cho hắn. Chỉ cần búa Bang chủ yếu nhân Mã Lai đến, tăng thêm nội dung cốt truyện nhân vật ba đại cao thủ trợ giúp, nhiệm vụ của chúng ta hai rất nhẹ nhàng có thể hoàn thành." Tần Hồng nói ra, nghe mấy người liên tục gật đầu.

"Ta có một nghi vấn, " Vương thuần lúc này đột nhiên đã giờ tay lên.

"Vị bạn học này, mời về đáp!" Cao Soái liền trên choker hắn thoáng một phát, lại để cho Vương thuần đỏ mặt lên, thả tay xuống đến.

"Dựa theo nội dung cốt truyện, a Tinh nếu là nhân vật chính, cuối cùng cũng sẽ biết trưởng thành là Hỏa Vân Tà Thần cũng đánh không lại cao thủ, chúng ta có lẽ đưa hắn bảo hộ, tối thiểu không thể để cho màu đen trận doanh cùng Phủ Đầu Bang sớm đem a Tinh giết chết." Vương thuần nói ra.

"Điểm này không cần lo lắng, nói, màu đen trận doanh chỉ sợ lo lắng hơn chúng ta đem a Tinh giết chết a!" Tần Hồng vừa cười vừa nói.

Wang thuần khó hiểu, tao hiểu tao đầu, "Bạn hắn như thế nào lo lắng chúng ta giết chết a Tinh đâu này?"

"Thực ngốc!" Cao Soái liền dùng tay bắn thoáng một phát Vương thuần đầu, cái này trung thực tiểu mập mạp cũng không hiểu được tức giận, chỉ là vô ý thức co rụt lại đầu lại không có né tránh.

Cao Soái liền nói: "Người đã quên Hỏa Vân Tà Thần như thế nào đi ra hay sao? Không có a Tinh như thế nào theo bệnh viện tâm thần cứu ra Hỏa Vân Tà Thần?"

"Là không nhân loại bình thường trong nghiên cứu tâm!" Vương thuần nhỏ giọng lầm bầm một tiếng, mắt thấy cao Soái liền lại một cái não đưa sụp đổ đánh úp lại, vội vàng né tránh, cái này tránh qua, tránh né.

"Cái kia chúng ta tự sớm đem a Tinh giết chết!" Nói chuyện chính là Trương Toàn song, gần đây hắn nói chuyện rất ít, lúc này mới mở miệng thì có một loại ngoan lệ hương vị, nghe người toàn thân rét run.

"Không được!" La Cương thốt ra, mắt thấy mấy người nhìn về phía hắn, đã nói nói: "Ta cho rằng như vậy, chúng ta cũng đã mất đi hoàn thành đánh chết Hỏa Vân Tà Thần nhiệm vụ cơ hội. Nói sau, như vậy cũng không chính xác màu đen trận doanh có ảnh hưởng gì, ngược lại dễ dàng bạo lộ chúng ta."

"La Cương nói được cũng có đạo lý, trước buông tha đi! Chúng ta cứ như vậy nói định, tạm thời không muốn nhiều loạn nội dung cốt truyện, chờ Phủ Đầu Bang đội ngũ toàn bộ sau khi tới, mượn nhờ ba đại cao thủ hoàn thành nhiệm vụ hai!" Tần Hồng nói một tiếng, mấy người nhao nhao gật đầu tán đi.

Đợi đến lúc những người khác rời xa về sau, Tần Hồng nhìn về phía Lý Chí, "Ngươi như thế nào không phát biểu ý kiến?"

"Không có ý kiến gì!" Lý Chí nhàn nhạt trả lời, trong tay lật tới lật lui lấy nồi cháo trung thượng hạ di động bánh quây, không có chút nào ngoài chấn giới ảnh hưởng bộ dạng.

"Aha!" Tần Hồng làm cái khoa trương biểu lộ, nhìn xem Lý Chí muốn nói cái gì nữa, lại nghe đi ra bên ngoài một tiếng vang thật lớn, nhện không được lộ nhìn lại.

Đáng thương Bao Tô Công, bởi vì trên mặt dấu son môi bị Bao Tô Bà từ trên lầu ném đi xuống dưới, đón lấy nương theo lấy một cái chậu hoa rơi xuống, trên đầu như là dài ra một đóa hoa...

Rất nhanh, tại sở hữu tất cả người tiến hóa chú ý trong ánh mắt, một gầy một béo hai người đi vào lồng heo thành trại, trực tiếp đi vào cửa hiệu cắt tóc.

Không khỏi được ảnh hưởng nội dung cốt truyện, tại cửa hiệu cắt tóc làm công gán nợ tiểu mập mạp Vương thuận, lúc này trốn ở chái mặt dầu khi ở bên trong, trong tay cầm lấy bánh quây, ăn được miếng đầy bốc lên dầu.

Bất quá, ra ngoài ý định sự tình đã xảy ra, nội dung cốt truyện đã xảy ra một chút biến hóa.

"Trước trả tiền? Không để ý tới phát trước hết lấy tiền?" Một thanh âm, theo trong tiệm cắt tóc truyền ra.

"Vốn là trước cắt tóc, bất quá ta không muốn lại thu làm công gán nợ được rồi, trước bỏ tiền, năm mao!"

Trương bạo phát thanh âm truyền ra, nội dung cốt truyện đã xảy ra một chút biến hóa, làm cho Lý Chí nhàn nhạt nhìn một cái tiểu mập mạp Vương thuận, đối phương trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ, cầm bánh quây vội vàng rời đi, xem là sợ người khác trách hấn, trước trốn đi lên.

"Nội dung cốt truyện thay đổi, làm sao bây giờ?" Tần Hồng theo bên cạnh lồng lấy âu phục trong đi tới, hơi một ít bất mãn.

"Yên lặng theo dõi kỳ biến, Phủ Đầu Bang này Nhị đương gia đã đến, cùng với sắp sửa kích phát mâu thuẫn, cùng a Tinh quan hệ không lớn!" Lý Chí nhàn nhạt trả lời.

Tần Hồng sững sờ, sau đó mới gật gật đầu, "Đúng vậy, không có a Tinh lẫn vào, Phủ Đầu Bang đến thu phí bảo hộ cũng không khỏi bộc phát mâu thuẫn!"

Tần Hồng nhiều hứng thú nhìn qua Lý Chí, "Ngươi rốt cục chịu mở miệng biểu đạt ý kiến rồi, ta còn tưởng rằng ngươi là Thạch Đầu Nhân đây này!"

Lý Chí không nói gì thêm, lẳng lặng yên chú ý sự tình phát triển.

Bất quá, nội dung cốt truyện tại thoáng sau khi biến hóa tựa hồ lại nhớ tới đường cũ.

A Tinh cùng tương bạo tranh chấp ở bên trong, điểm danh Phi Tử thông "Phủ Đầu Bang đại ca" thân phận, mà Phi Tử thông tại trên mặt ghế ngủ, a Tinh bắt đầu vơ vét tài sản tương bạo.

Tại lồng heo thành trong trại, có một loại rất đặc địa phương khác, chính là trong chỗ này người tuy nghèo, nhưng rất đoàn kết.

Tại vài tên người tiến hóa chú ý xuống, rõ ràng chứng kiến nương theo lấy tương bạo cùng a Tinh cãi lộn, không ít lảng giềng vây quanh đi lên, trong lúc bắt tri bất giác, liền đem cửa hiệu cắt tóc bao vây .

"Chính là một cái đối với một cái, ai cũng không tội phạm quan trọng quy ah! Cảm hành tây chính là cái kia đại thâm, đi ra!" ...

A Tinh cùng người khác lảng giềng làm cho người buồn cười đàm phán ở bên trong, mập mạp Bao Tô Bà bị tương bạo thỉnh tới.

Vài tên người tiến hóa đồng thời trao đổi một ánh mắt, biết rõ Phủ Đầu Bang Nhị đương gia lập tức muốn đã đi đến.

"Một chi Xuyên Vân tiễn, thiên quân vạn mã đến tương kiến!"

Quả nhiên, theo a Tinh đem một cái pháo đốt ném đến lồng heo thành trại bên ngoài, mười cái thân ảnh xuất hiện tại mọi người trước mắt, cầm đầu một cái, trên đầu mũ bị tạc ra một khóa lỗ thủng, lộn xộn trong đầu tóc, toát ra một cỗ khí xanh.

Bầu trời mây đen càng đậm chút ít, đông nghịt dâng lên.

...

"Phanh!" Vội vàng không kịp chuẩn bị Phủ Đầu Bang Nhị đương gia, bị ô-sin cường một cước đạp bay, rơi xuống một cái trong thùng.

"Thật là đẹp trai!" Cao Soái diện hăm mộ nhìn thoáng qua, ô-sin mạnh động tác mặc dù nhanh, nhưng tại bọn hắn cẩn thận chú ý trong ánh mắt, như trước có thể chứng kiến thân ảnh của hắn, mắt thấy ô-sin cường ra chân mạnh như thế, tất cả mọi người trong nội tâm vừa mừng vừa sợ, kinh hãi là cái này nội dung cốt truyện thế giới cao thủ thực lực thật sự cao không lường được, ô-sin cường còn như thế, không biết Hỏa Vân Tà Thần cùng Thần Điều Hiệp Lữ hội cường tới trình độ nào; hi chính là, đã có ba đại cao thủ trợ giúp, nhiệm vụ hai có lẽ rất nhẹ nhàng có thể hoàn thành.

"La Cương, ngươi cùng ô-sin cường khiêng một ngày bao tải, có cái gì thu hoạch chưa? Hắn có hay không dạy ngươi hai chiêu?" Tần Hồng ánh mắt lóe lên một cái, hỏi hướng một bên La Cương.

La Cương chất phác trên gương mặt, nhiều đi một tí bất đắc dĩ: "Ô-sin cường đến nay còn không muốn phản ứng ta, hắn chỉ sợ là khó khăn nhất tiếp xúc được rồi!"

"Không có việc gì, chỉ cần tiếp tục đãi xuống dưới, tổng có cơ hội... Ồ? Trương Toàn song đi làm gì?" Tàn Hồng một tiếng thét kinh hãi.

Chỉ thấy lúc này Nhị đương gia đang nằm tại trong thùng thối khổ địa rên rỉ, mà Trương Toàn trong hai tay nắm vừa rồi Nhị đương gia bỏ qua búa, lén lút đi tới.

"Không tốt, nhanh ngăn lại hân! Hân muốn cái biến nội dung cốt truyện rồi!" Cao Soái điên đột nhiên hô to, mấy người một hồi lo lắng.

Bất quá, lúc này Trương Toàn song đã đi rồi đi qua, mượn Phủ Đầu Bang bang chúng chú ý địa vây quanh thùng sắt cơ hội, xông đi vào, buồn bực quát một tiếng, búa chém vào Phủ Đầu Bang này Nhị đương gia trên đầu...

Máu tươi văng khắp nơi, Phủ Đầu Bang Nhị đương gia lập tức đã mất đi động tĩnh.

Mà tại loại tình hình này xuống, tất cả mọi người là sững sờ.

Đem làm Phủ Đầu Bang bang chúng kịp phản ứng chi tế, Trương Toàn song dĩ kinh (trái qua) về mặt cuồng hí địa nhặt lên Phủ Đầu Bang Nhị đương gia rơi xuống một cái màu xanh lá rương hòm, hướng về phía lảng giềng chờ chạy tới.

Phía sau của hân, là giờ cao lên búa, trên mặt vừa sợ vừa giận mười một gã Phủ Đầu Bang bang chúng.

"Tên hỗn đản này!" Tàn Hồng tức giận đến toàn thân loạn chiến, cao ngất ngực không ngừng mà lay động, bất quá cũng đã hấp dẫn không được ánh mắt của mọi người rồi, bọn hân đều bị trước mắt biến hóa kinh trụ.

"Nhanh tới cứu ta, nhanh lên! Nếu không lão tử đều nói ra, không lại để cho các người ở chỗ này đãi xuống dưới!" Trương Toàn song hung hăng mà đối với mấy người rống to, trên mặt điên cuồng chi sắc lộ ra.

Sở hữu tất cả người tiến hóa đã từng tụ cùng một chỗ thảo luận qua, nếu như bị để lộ nội dung cốt truyện nói ra bọn hân cùng nội dung cốt truyện nhân vật bất đồng, sẽ như thế nào?

Cuối cùng nhất, vấn đề này cũng không có một cái nào kết luận, bất quá, căn cứ do tiến hóa không gian truyền cho bọn hân thương thức, bọn hân chỉ biết là, hậu quả rất nghiêm trọng, vô cùng có khả năng gặp phải "Bồi tiêu" hoặc là nhiệm vụ thất bại!

Lúc này, Trương Toàn song tác thì đám đông dồn đến vách núi.

"Lên!" Tàn Hồng nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể một cái tát đem Trương Toàn song chụp chết.

"Ta..." Vương thuận nhìn xem mười một gã Phủ Đầu Bang bang chúng, trong đó còn có bốn gã tinh anh bang chúng, bấp chân mềm nhũn, vậy mà su ru su ru chạy vào trong tiệm cắt tóc trốn.

"Không có can đảm quý! Thua lỗ hay vẫn là thể chất năng khiếu!" Tần Hồng tức giận mắng một tiếng, đảo mắt nhìn một cái, "Lý Chí đâu này?"

Một mực dừng lại ở tiệm mì ở bên trong Lý Chí, vậy mà không biết đi nơi nào, đột nhiên biến mất.

"Ta xem hấn và cái kia tiểu mập mập đồng dạng đều trốn đi lên a!" Vẫn đối với Lý Chí không thể nào xem thuận mắt cao Soái điển, lúc này mở miệng phát ra cười nhạo.

Tần Hồng trên mặt lại lạnh thêm vài phần.

"Chúng ta lên!" Tần Hồng một tiếng hô, theo đồng hồ trong không gian lấy ra một bả xinh xắn búa, xông tới, nhìn kỹ lại, cái thanh này búa cùng Phủ Đầu Bang bang chúng sở dụng vậy mà giống như đúc.

Cao Soái điển cùng La Cương nhìn nhau, riêng phần mình tiện tay nhặt được một căn trúc côn, đi theo.

ps: câu cát chưa đề cử, đa tạ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: tình hình quân địch

Người tiến hóa mỗi mười điểm thuộc tính là cái đường ranh giới, đánh giá căn cứ trong đó cao nhất giá trị thuộc tính mà định ra, người bình thường thuộc tính tại sáu đến tám giờ tầm đó.

Tại trong sáu người, Lý Chí, Vương thuần, Tần Hồng ba người đánh giá đều là Nhất Tinh, còn lại ba người thì là nửa tinh.

Trong đó, Lý Chí lực lượng có 11 điểm, Vương thuần thể chất có 12 điểm, Tần Hồng tinh thần có 11 điểm.

Trương Toàn song nhanh nhẹn có 10 điểm, tuy nhiên chưa tới Nhất Tinh đánh giá, nhưng ở trong mấy người nhưng lại nhanh nhẹn cao nhất chỉ nhân.

Mà La Cương lực lượng, thể chất đều vì 9 điểm, tại trong sáu người cũng tương đối xông ra nổi bật.

Bất quá, Vương thuận hòa Lý Chí đều không tại, chỉ có Tần Hồng bốn bốn người, chống lại mười một gã Phủ Đầu Bang bang chúng, trong đó bốn gã đánh giá Nhất Tinh tinh anh bang chúng, không thể nghi ngờ yếu thế đi một tí.

Rất nhanh, bốn người liền không ngừng mà ở vào trong nguy hiểm.

Mà lúc này, nương theo lấy một gã Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng một búa bổ về phía đã tránh cũng không thể tránh cao Soái điện, ô-sin cường rốt cục ra tay...

Lý Chí nửa khom người, giống như linh miêu, nhanh nhẹn linh xảo địa chạy về phía lồng heo thành trại bên ngoài.

Vì để tránh cho bị phát hiện, Lý Chí thậm chí chuyên môn vượt qua cửa chính, thẳng đến đi đến trên đường mới ngừng lại được, mình xét thiên phú đối với đầu phở bày quầy bán hàng người không ngừng mà dùng ra.

Một lát sau, tinh lực tiêu hao lớn nửa Lý Chí, không thể không dừng lại, nhú mày.

Tại những này bán hàng rong ở bên trong, vậy mà không có tìm được mục tiêu, làm cho hắn có chút kinh ngạc.

Tự đồng hồ trong không gian lấy ra rượu đỏ, cái miệng nhỏ địa nhếch, khôi phục lấy tinh lực, Lý Chí tựa hồ nghĩ tới điều gì, quay đầu nhìn xuống lồng heo thành trong trại chiến đấu, rồi đi lồng heo thành cửa trại khẩu xa hơn một chút chút ít.

Đồng thời, hắn mình xét thiên phú, đón lấy dùng đi ra.

Vừa rồi, Lý Chí chỉ là nhằm vào lồng heo thành cửa trại khẩu, có thể trực tiếp chứng kiến thành trong trại động tĩnh một ít người sử dụng, lúc này mặt đối với, tắc thì thì không cách nào trực tiếp chứng kiến thành trong trại tình huống một ít người.

Rất nhanh, một cái thân ảnh thon gầy, xuất hiện tại Lý Chí trong tầm mắt, cũng bị tầm mắt của hắn tập trung.

Người này xem rất gầy, là cái vóc dáng nhỏ, nhưng hai mắt xông ra nổi bật, hai má lại lõm đi vào, cả người xem lộ ra một cỗ cơ linh kính.

Lúc này, hắn đang ngồi ở một cái không dễ bị phát hiện trong góc, tựa hồ đang ngủ, bất quá chờ Lý Chí đi qua về sau, vóc dáng nhỏ hai mắt đột nhiên mở ra, đứng người lên cẩn thận địa nhìn qua Lý Chí.

Đợi đến lúc chứng kiến Lý Chí trong tay trái đồng hồ, vóc dáng nhỏ biến sắc, quay người liền muốn chạy trốn.

Bất quá, lúc này Lý Chí đã tiếp cận, tự nhiên sẽ không dễ dàng lại để cho hắn rời đi.

Sau một khắc, Lý Chí thân thể rồi đột nhiên lao ra, giống như tuấn mã .

Bất quá, vóc dáng nhỏ tuy nhiên vội vàng, nhưng chạy lên tốc độ tương đương kinh người, xem vượt xa quá nhanh nhẹn thuộc tính chỉ có 8 điểm Lý Chí.

Nhưng mà, ngay tại vóc dáng nhỏ cho là mình có thể đào thoát chỉ tế, sau lưng đột nhiên truyền đến phá phong thanh âm.

Nhìn lại, vóc dáng nhỏ sắc mặt lập tức đại biến, một cái lóe ra hàn quang búa, xoay tròn lấy đánh tới hướng hấn!

Vóc dáng nhỏ muốn tránh né, đã có chút không kịp, phía sau lưng bị nặng nề mà đập trúng, may mắn chính là búa lưng (vác) nện vào hấn, mà không phải lưỡi búa.

Có thể Lý Chí 11 điểm lực lượng cường hấn biểu hiện đi ra, vóc dáng nhỏ chỉ cảm thấy lưng tại lập tức phảng phát bẻ gãy, một cỗ sức lực lớn mang theo thân thể của hấn bay lên một mét, phù phù nằm rạp trên mặt đất, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

"Bỏ qua cho ta, bỏ qua cho ta!" Vóc dáng nhỏ hoảng sợ địa nhìn qua dần dần đến gần Lý Chí, hai chân liền đạp, về phía trước bò lấy, tựa hồ ý đồ rời xa mà đi, bất quá lưng bên trên đau đớn, lại để cho hấn phun ra huyết đến.

Lý Chí chậm rãi đi qua, bước chân rất nhẹ, lại mang cho vóc dáng nhỏ đầy đủ áp lực.

"Người là màu đen trận doanh người tiến hóa?" Lý Chí mở miệng hỏi.

Vóc dáng nhỏ thống khổ gật gật đầu, cầu xin tha thứ lấy nói: "Đại ca, ta chưa từng hại hơn người, ta chỉ là một đệ tử, chưa từng hại hơn người!"

Lý Chí tựa hồ không có nghe được, bước chân càng không ngừng đi qua, mỗi bước ra một bước, đều giống như đạp tại vóc dáng nhỏ trong lòng, làm cho hấn cảm giác ngực buồn bực không thôi.

"Đại ca, thực, ta chưa từng hại hơn người, bỏ qua cho ta đi!" Vóc dáng nhỏ khóc hô hào.

Mà đúng lúc này, vóc dáng nhỏ trong mắt đột nhiên thoáng hiện vài phần hung ác sắc.

"Đi chết đi!" Vóc dáng nhỏ đột nhiên nhảy, trong tay nắm đúng là Lý Chí ném ra ngoài đi búa, vốn là khoảng cách hấn có vài bước xa, nhưng vóc dáng nhỏ tại vừa mới rốt cục lạng lẽ bò tới đó, đem búa nắm trong tay, bỏ về phía Lý Chí.

Vóc dáng nhỏ trong mắt lóe ra đắc ý hào quang, trên mặt lộ ra vài phần nhe răng cười, tựa hồ Lý Chí đã trở thành người chết.

Bất quá, vóc dáng nhỏ cái này một búa lại bị một cái khác đem búa chống chọi, lực lượng khổng lồ, đem vóc dáng nhỏ trong tay búa đánh bay, ngay tiếp theo thân thể của hấn, lại té xuống.

"Đại ca, ta sai rồi, ta sai rồi..."

Lần nữa nặng nề mà ngã xuống đất, thống khổ cùng sợ hãi làm cho vóc dáng nhỏ trên mặt cơ bắp run rẩy, tay cầm búa Lý Chí, lúc này trong mắt hẳn không thua gì một cái Ác Ma.

"Ta hỏi ngươi đáp, không thể nói dối, hiểu hay không?" Lý Chí dừng bước lại, thản nhiên nói.

Vóc dáng nhỏ đầu điểm giống như là gà con mổ thóc, trên mặt hiện lên một vòng bệnh trạng hồng.

"Các ngươi tổng cộng có bao nhiêu người?"

"Chúng ta... Sáu cái!" Vóc dáng nhỏ trầm ngâm thoáng một phát, nói ra.

Lý Chí cười cười, trong tay búa đột nhiên chém đi xuống.

Răng rắc một tiếng, vóc dáng nhỏ một tay thoát ly thân thể.

Máu tươi phun dừng mà ra, phảng phất vòi nước .

Thê lương tiếng kêu, làm cho phụ cận tất cả mọi người sợ tới mức xa xa chạy đi, vóc dáng nhỏ sắc mặt lập tức trắng bệch, suýt nữa ngã đi qua.

"Hỏi lần nữa, các ngươi chung có bao nhiêu người?"

"Sáu cái..." Vóc dáng nhỏ mang trên mặt kiên định chỉ sắc.

Lý Chí như có điều suy nghĩ, nhìn thoáng qua vóc dáng nhỏ, đối phương tựa hồ sẽ không đổi giọng, nói tiếp: "Vấn đề này sau đó nói sau, hiện tại nói cho ta biết, nhiệm vụ của các ngươi là cái gì?"

...

Một lát sau, Lý Chí dù bận vẫn ung dung địa cầm một khóa màu đỏ đan dược, thoải mái đem hắc thu vào đồng hồ không gian.

Lúc này, lòng heo thành trong trại chiến đấu cũng kết thúc, tại ô-sin mạnh dưới sự trợ giúp, mười một gã Phủ Đầu Bang bang chúng toàn bộ bị đánh chết!

Một cái cường tráng thân ảnh, theo lồng heo thành trong trại vội vàng địa chạy vội ra, bắt quá khi hấn chứng kiến Lý Chí cùng trên mặt đất đã đều không có khí tức thì thể lúc, biến sắc.

"Đây là màu đen trận doanh người tiến hóa, bị ta phát hiện!" Lý Chí chứng kiến người tới, không có chút nào kinh ngạc.

"Ah, hấn... Hấn nói gì đó sao?" La Cương yết hầu giật giật, trên mặt có hơi trắng bệch.

"Không có, tốc độ của hấn rất nhanh, ta chỉ tới kịp đưa hấn giết chết!" Lý Chí nói ra, tựa hồ có chút ảo não.

Đón lấy, Lý Chí nhìn qua tựa hồ thờ dài một hơi La Cương, "Người như thế nào đi ra?"

La Cương trên mặt càng thêm tái nhợt một ít, "Ta... Vừa giết người, đi ra giải sầu hít thở không khí!"

"Ân!" Lý Chí gật gật đầu, xem rất tán thành cái này thuyết pháp, "Vừa giết người hoàn toàn chính xác rất khó chịu, bắt quá người so với ta mạnh hơn, ta lần thứ nhất giết người nhỏ ra cả buổi!"

"Ah!" La Cương thần sắc trên mặt hơi trì hoãn, đồ mồ hôi ẩm ướt trong lòng bàn tay cũng buông lỏng ra chút ít, hấn như là đột nhiên nhớ tới cái gì, đối với Lý Chí nói: "Đúng rồi, chúng ta tựa hồ có phiền toái!"

"... Chính là như vậy, bởi vì Trương Toàn song, chúng ta đem sở hữu tất cả Phủ Đầu Bang bang chúng toàn bộ giết chết, hiện tại đã cải biến nội dung cốt truyện, không biết là có hay không còn có Phủ Đầu Bang khuynh sào xuất động tình huống rồi!"

Một lát sau, La Cương hướng Lý Chí nói xong hết thảy, hai người cùng đi tiến lồng heo thành trại.

Sở hữu tất cả người tiến hóa đều tụ tại một góc vắng vẻ ở bên trong, mà ngay cả ngay từ đầu trốn lên tiểu mập mạp Vương thuần đã ở, bắt quá mấy người sắc mặt cũng không tốt, ngoại trừ một bên trong tay cầm một thanh búa Trương Toàn song.

"Tinh xảo búa: màu xanh lá vũ khí, công kích 7-14

Bổ sung kỹ năng: phi búa

Yêu cầu: cơ bản viễn chiến lv1

Giới thiệu: muốn thuần thực sử dụng cái thanh này búa, người còn cần nhiều luyện tập thoáng một phát.

Đánh giá: Nhất Tinh "

Lý Chí minh xét thiên phú trong nháy mắt liền đã nhận được cái thanh này búa tin tức, xem ra cái này là Trương Toàn double-click giết Phù Đầu Bang Nhị đương gia rơi xuống bảo rương ở bên trong trang bị rồi.

Dĩ nhiên là bổ sung kỹ năng trang bị, ngoài Lý Chí đoán trước.

Bất quá, lúc này ở trong mọi người, chỉ có Tần Hồng tinh thần tại 10 điểm, đã học được cơ bản viễn chiến, những người khác còn không thể sử dụng cái thanh này búa.

"Người tốt cuộc muốn như thế nào mới có thể đem cái thanh này búa chuyển nhượng cho ta, đây là ta được đến hơn hai trăm nguyên tiền, có thể hỏi đổi hơn hai mươi điểm tích lũy, người còn muốn muốn bấy nhiêu, trực tiếp ra giá, chờ ta tích lũy đã đến lập tức cho người!" Tần Hồng đối với Trương Toàn song nói ra, xem nàng đã cùng Trương Toàn song thương lượng đã nửa ngày.

"Ta muốn muốn bao nhiêu?" Trương Toàn hai mắt quang không kiêng nể gì cả địa quét mắt Tần Hồng cao ngất ngực, dâm cười, "Ta không cần tiền, người mới có thể đoán ra ta nghĩ muốn cái gì? Chỉ cần người lên cho ta, để cho ta làm quý phong lưu, lão tử cho dù không uống công cái này phá không gian!"

"Người... Hừ!"

Tần Hồng tức giận đến đại thở hổn hển, ngực phập phồng được càng là kịch liệt.

Trương Toàn song thấy trông mắt đều nhanh trừng đi ra, thiếu chút nữa chảy xuống nước miếng.

"Trương Toàn song, người vì mình, cái biến nội dung cốt truyện, người nói làm sao bây giờ a?" Cao Soái diện nhú mày, ánh mắt tại Tần Hồng ngực hơi chút trú lưu, mang theo vài phần không bỏ dòi về phía Trương Toàn song, đánh giá trong tay đối phương búa, lộ ra một vòng vẻ tham lam, bất quá ngữ khí của hắn lại nghiêm chỉnh ngôn từ, trách cứ khỏi Trương Toàn song đến không lưu tình chút nào.

"Vì mình? Lão tử không vì mình chẳng lẽ còn vì các người?" Trương Toàn song xì mũi coi thường, "Lão tử bị đánh đích thời điểm, ai quản? Lão tử quét dọn phân người thời điểm, ai hỗ trợ? Lão tử không vì mình, ai còn sẽ vì lão tử suy nghĩ?"

Trong lúc nhất thời, Trương Toàn song cảm xúc kích động, trong miệng kêu la lấy, đón lấy hắn lại nhìn về phía mấy người, nhướng mắt, một bộ vô lại bộ dạng, "Làm sao bây giờ? Rau trộn!"

"Người..." Cao Soái diện không nghĩ tới lọt vào một hồi trách móc, sắc mặt không vui, bất quá cũng không biết nói cái gì.

"Phiền toái đến rồi!"

Lúc này, Vương thuận đột nhiên mở miệng.

Mấy người cả kinh, quay đầu đi, chỉ thấy nguyên Bản Nhân vì Phù Đầu Bang Nhị đương gia đã đến mà trốn lên Bao Tô Bà, chẳng biết lúc nào đã đi

xuống lầu, sắc mặt tái nhợt địa đã đi tới, đi theo phía sau hơn mười tên lính giềng.

"Các người có thể đánh như vậy? Tại lồng heo thành trong trại giết Phủ Đầu Bang người, làm sao bây giờ? Nhanh lên đi thôi, tránh khỏi liên lụy chúng ta!"

Bao Tô Bà lớn giọng vang lên, làm cho mấy người sắc mặt đều khó xem.

"Người là thần..." Trương Toàn song há miệng liền muốn hô lên, lập tức bị La Cương che miệng lại ba, gãy dựa.

Nếu không có trong tay búa không thể sử dụng, chỉ sợ Trương Toàn song đi kinh (trải qua) chém vào La Cương trên người.

"Chúng ta... Làm sao bây giờ?" Tần Hồng trong miệng phát khổ, muốn cùng Bao Tô Bà đối nghịch, quả thực là tự tìm đường chết, thế nhưng mà cứ như vậy bị đuổi đi ra... Nhiệm vụ làm sao bây giờ?

Mặc dù là nhiều hơn cái này mười cái Phủ Đầu Bang bang chúng đầu người, chia đều xuống, như trước không ai hoàn thành nhiệm vụ hai, chớ nói chỉ là đánh chết Thiên Địa song tàn nhiệm vụ ba rồi.

"Cùng ta không có sao!" Lý Chí đột nhiên tiến lên trước một bước, đón lấy nhìn về phía Vương thuần, "Mập mập, đi!"

Tần Hồng sững sờ, lập tức giận dữ.

Đánh chết Phủ Đầu Bang bang chúng lúc, tiểu mập mập Vương thuần trốn, Lý Chí tắc thì ra đi tìm màu đen trận doanh tới đây điều tra người, đều không tại tràng, cũng tự không tại Bao Tô Bà xua đuổi trong phạm vi.

Cao Soái điên há miệng liền muốn nói cái gì, bất quá lại bị Tần Hồng ngăn trở.

"Chúng ta đi!" Tần Hồng lạnh lùng địa hô, thật sâu nhìn Lý Chí liếc, quay người đi ra ngoài.

Cao Soái điên, La Cương mang lấy Trương Toàn song đi theo đằng sau.

Tiểu mập mập Vương thuần do dự một chút, rốt cục giữ lại, bất quá nhìn xem Lý Chí ánh mắt lại lộ ra vài phần không liệu cùng bất an.

"Ta đi thu thập thi thể!"

Lý Chí mở miệng đối với Bao Tô Bà nói ra.

Vương thuần do dự một chút, cẩn thận đạo một tiếng: "Ta cũng đi hỗ trợ ", vội vàng đi theo đằng sau.

ps: câu cat chứa đề cử. Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: búa vũ

Sau nửa canh giờ, lồng heo thành trại bên ngoài dưới tấm bảng.

Tần Hồng bốn người chán đến chết địa ngồi dưới đất, Trương Toàn song tựa hồ cũng bình tĩnh không ít.

Lúc này, Lý Chí cùng Vương thuần thân ảnh, cuối cùng từ lồng heo thành trong trại đi ra.

"Ta còn tưởng rằng ngươi không đi ra rồi!"

Tần Hồng chứng kiến Lý Chí sau phát ra có chút oán trách thanh âm, nghe rất là âm dương quái khí.

Khó trách trong nội tâm nàng không thoải mái, theo La Cương trong miệng nghe nói Lý Chí đánh chết một gã màu đen trận doanh người tiền hóa, ít nhất đã nhận được 200 điểm tích lũy, có thể nói là trong mấy người ngoại trừ Trương Toàn song bên ngoài thu lợi lớn nhất đây.

Nhưng mà Trương Toàn song cùng bọn hắn cùng một chỗ bị trục xuất khỏi đến, Lý Chí lại bình yên vô sự, nếu không có bị đuổi ra đến từ tế, Lý Chí từng cho nàng một cái ám chỉ, chỉ sợ nàng cũng đã sớm phát tác.

"Nói đi, ngươi đến cùng muốn làm sao bây giờ?" Tần Hồng hỏi.

Bốn người bọn họ động thủ, bị đuổi ra đến, muốn phải đi về chỉ sợ không đơn giản như vậy.

Mà đồng dạng động thủ ô-sin cường, bởi vì tại lồng heo thành trong trại thâm căn cố đế, nhân duyên rất tốt, còn không có bị đuổi ra đến.

Lý Chí nhàn nhạt nhìn mấy người liếc, đi đến một cái không dễ bị lồng heo thành trong trại phát hiện địa phương, móc ra một cái vật phẩm

"Pháo hoa? !" Mấy người thấy trong mắt sáng ngời, đã hiểu Lý Chí nghĩ cách.

Quả nhiên, theo Lý Chí nhẹ nhàng kéo một phát kíp nổ, trong tay pháo hoa phát ra gào thét thanh âm, một đóa cực lớn lửa khói tại giữa không trung sáng lên, tiếp theo hóa thành một thanh khổng lồ búa, lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người, một lát sau mới biến mất.

...

Phủ Đầu Bang đến, so trong dự tính vẫn nhanh hơn một chút.

Rất nhanh, hơn mười chiếc xe liền chạy nhanh đi qua, vài trăm người cầm trong tay búa xuống xe, đi về hướng lồng heo thành trại.

Bầu trời mây đen rớt cục hoàn toàn khép lại, đem trọn vùng trời che dấu được cực kỳ chặt chẽ, một cỗ nặng nề áp lực khí tức, làm cho người bức bối không thôi.

Cạch cạch cạch cạch!

Chinh tề tiếng bước chân, làm cho đắc nhân tâm ở bên trong nhện không được run .

Sở hữu tất cả Phủ Đầu Bang bang chúng ăn mặc màu đen đồ vét cùng mũ, phối hợp với trong tay sáng trong búa, tựa hồ nguyên một đám hắc y Từ Thần.

Lồng heo thành trong trại sở hữu tất cả lảng giềng cảm như hén, không dám nói lời nào, không dám nhúc nhích, mặc cho Phủ Đầu Bang nguyên một đám địa đem bọn hắc bắt được đến, liền đánh mang măng địa đẩy té trên mặt đất.

Lý Chí cũng không có quét dọn được phi thường sạch sẽ, bất quá là đem cái kia mười hai người thi thể tạm thời đem đến một cái không đưa nhà kho, trên mặt đất một bãi máu rất rõ ràng.

Đại lão thâm ánh mắt ở đằng kia quán vết máu bên trên trú lưu thật lâu, tiếp theo có Phủ Đầu Bang bang chúng phát hiện trong khổ phòng thi thể, đại lão thâm trên mặt lập tức lộ ra một vòng nhe răng cười, nhìn về phía trên đặc biệt hải người.

"Ai làm hay sao?" Đại lão thâm thanh âm nghe lười biếng, tựa hồ không cảm giác bao nhiêu hứng thú, nhưng không người hoài nghi trong đó ẩn chứa sát cơ.

Lý Chí chờ sáu gã người tiến hóa toàn bộ trong đám người, khăn trương địa chú ý tình thế phát triển.

Lảng giềng trong không người trả lời, thậm chí không có người nhìn về phía người tiến hóa cùng ra tay ô-sin cường, nhà nông người thuần phác tại thời khắc này hiển lộ không thể nghi ngờ.

Đại lão thâm lấy ra một tờ khăn tay, nhẹ nhàng lau đi khốc mắt bên trên cũng không chảy ra nước mắt, đón lấy lau mũi, mặt không biểu tình địa đem dơ bản chiếc khăn tay tiện tay một ném.

Sau một khắc, tựa hồ nhận được mệnh lệnh, sở hữu tất cả Phủ Đầu Bang bang chúng đồng thời hô to một tiếng, cầm trong tay búa bỏ về phía bên người khoảng cách gần đây người.

Tại lúc này, tất cả mọi người không cách nào bảo lưu lại.

Vì cứu người, chẳng những ô-sin cường lập tức ra tay, mà ngay cả vẫn dấu kín công phu thợ may trắng cùng bánh quẩy cũng đồng thời ra tay!

Trong nháy mắt, tình thế nhanh quay ngược trở lại, bình thường Phủ Đầu Bang bang chúng tại lúc này cơ hồ hoàn toàn không có sức hoàn thủ, tại ba đại cao thủ công kích đến liên tiếp bại lui.

Lý Chí chờ sáu người hai mặt nhìn nhau, trên mặt có chút ít hưng phấn, chờ mong đã lâu nội dung cốt truyện rốt cục đã xảy ra.

Lập tức, mấy người nhìn nhau, đồng thời xông về đám người.

Đối với bọn hần mà nói, trên mặt đất bị ba đại cao thủ đánh bại Phủ Đầu Bang bang chúng, tựa là điểm tích lũy, tựa là bảo rương, giờ khắc này, không có người có cái gì dị nghị.

Theo ba đại cao thủ công kích, Phủ Đầu Bang sĩ khí giảm nhiều.

Đúng lúc này, vốn là đại lão sâm ngồi xe, cũng là duy vừa tiến vào lồng heo thành trại xe, sau nắp hòm đột nhiên bị vài tên Phủ Đầu Bang bang chúng mở ra.

Bên trong một cái Mộc Đầu rương hòm, hấp dẫn mọi người chú ý.

Biết rõ bên trong là cái gì vài tên người tiến hóa, sắc mặt lập tức trắng bệch, đồng thời nhìn về phía bánh quẩy.

Theo mấy người theo trong rương lấy ra vài thanh Tom tôn Súng Tiểu Liên, đầu tạc Quỷ Thủ bên trong đích trường côn, giống như trường con mắt, lập tức đem vài thanh Súng Tiểu Liên đánh bay, toái vi rác rưởi.

Thế nhưng mà, lập tức một gã Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng lấy ra một khẩu súng, lúc này khoảng cách rất xa đầu tạc Quỷ Thủ trong đã không có vũ khí.

Súng ngắn lập tức nhắm ngay bánh quẩy, cái này công phu cao thủ trên mặt cũng không khỏi thương trắng nhợt.

Đang tại cái kia Phủ Đầu Bang bang chúng sắp sửa nổ súng chỉ tế, một bả búa đột nhiên theo hần sau lưng toát ra, nặng nề mà chém vào người này tinh anh bang chúng trên cổ.

Bên cái cổ lập tức đứt gãy, đầu cúi qua một bên, mở to hai mắt tựa hồ vẫn không tin, máu tươi như suối tuôn, xì ra.

Cây súng lục kia, chưa rơi xuống đất, liền bị một tay vững vàng địa tiếp được.

Lý Chí làm xong đây hết thấy, nhanh đi vài bước, rút ra cắm vào trong vách tường côn gỗ, ném cho bánh quẩy.

Cây súng lục kia, bị hần tại thân thể yểm hộ hạ đã thu vào đồng hồ không gian.

Bánh quẩy thò tay xông Lý Chí giờ ngón tay cái lên, nhảy tiếp nhận côn gỗ, nhẹ nhàng co lại, hai gã Phủ Đầu Bang bang chúng liền kêu thảm té xuống.

"Đinh" thoáng một phát, Lý Chí nhìn trộm nhìn một chút đồng hồ, trên mặt lộ ra đáng tươi cười.

Dương thương cái này một trọng yếu lực lượng bị nhỏ, sở hữu tất cả Phủ Đầu Bang bang chúng trong nội tâm trầm xuống, vốn là tựa đánh xuống đi sĩ khí cơ hồ ngã xuống đến đáy cốc.

Phủ Đầu Bang bang chúng phản kháng cùng gãy dựa càng ngày càng yếu, thậm chí đã có người quay đầu lại nhìn quanh muốn đào thoát.

Vài tên người tiến hóa đại hỉ, không kiêng nê gì cả địa thu gặt lấy đầu người.

Mà ngay cả người nhất gan tiểu mập mập Vương thuận, cũng hung ác khởi tâm bên cạnh loạn nhả bên cạnh giết người!

Mà đúng lúc này, ra ngoài ý định sự tình rốt cục đã xảy ra.

Chỉ thấy một mực thờ ơ lạnh nhạt đại lão sâm, đột nhiên động .

Đại lão sâm đột nhiên nhảy lên một loại xem đặc biệt quý dị vũ đạo, vận vẹo lên thân thể, cầm trong tay một bả búa, cái này đoạn vũ đạo xem tràn đầy bạo lực cùng điên cuồng, nhưng quái dị chính là lại tràn ngập một loại khác loại mỹ cảm.

Theo đại lão sâm nhảy lên vũ đạo, hai gã Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng đồng dạng cầm trong tay búa đứng tại phía sau của hắn đi theo nhảy, tiếp theo lại có ba người đi đến đằng sau đi theo nhảy .

Sáu người hình thành một hình tam giác, chính tề như trên đất nhảy .

"Lui!" Lý Chí trong lòng đột nhiên dâng lên cảm giác không ổn, đột nhiên uống đi ra.

Thế nhưng mà lúc này, vài tên người tiến hóa đối với cơ hồ không hề có lực hoàn thủ Phủ Đầu Bang bang chúng thu hoạch đầu người chính hưng phấn, chỉ là nhàn nhạt địa nhìn hắn một cái.

Chỉ có tiểu mập mạp Vương thuận, tựa hồ bị cái này một rống sợ tới mức tiết kính, mặt không có chút máu địa thối lui đến đằng sau một hồi chầy như điên.

Theo đại lão sâm nhảy lên vũ đạo, sở hữu tất cả Phủ Đầu Bang bang chúng, tại trong nháy mắt như là đánh cho máu gà, đột nhiên điên cuồng mà gọi, mỗi người mang trên mặt điên cuồng chi sắc, xông về ba gã cao thủ cùng người tiến hóa.

Chỉ là trong nháy mắt, những này bang chúng liền do mặc người chém giết dẽ béo, biến thành hung tàn ngoan lệ đàn sói!

Mà ngay cả đã thống khổ ngã xuống rên rỉ bộ phận người, cũng tất cả đều đứng, lộ ra điên cuồng thần sắc.

Xử chí không kịp đề phòng mấy người, lập tức đã bị trọng kích, vì chính mình phản ứng trì độn bỏ ra một cái giá lớn.

Tần Hồng chờ người tiến hóa toàn bộ đã bị chút ít vết thương nhẹ, không thể không lui xuống.

Mà ba gã cao thủ áp lực xoay mình tăng, giống như là ba đầu Mãnh Hổ, đối mặt tính ra hàng trăm đàn sói, một mối làm cho động tác của bọn hắn chậm chạp vô lực.

Lúc này, Lý Chí trong mắt chợt lóe sáng, đại lão sâm tin tức đã bị mình xét thiên phú đạt được.

"Đại lão sâm:

Giới thiệu: âm tàn độc ác là hắn lời răn.

Kỹ năng: búa vũ

Hào cảm độ: đối địch

Đánh giá: Nhất Tinh nửa "

Cái này vũ đạo dĩ nhiên là đề cao trạng thái kỹ năng?

Lý Chí trong nội tâm không khỏi kinh ngạc thoáng một phát, tại tan tác chi tế, những này Phủ Đầu Bang bang chúng sĩ khí giảm nhiều, bản thân trạng thái không đến 30%, có khả năng phát huy thực lực thấp đến đáng thương.

Mà theo đại lão sâm búa vũ nhảy, những này bang chúng sĩ khí vậy mà nhanh chóng bay lên, có thể đủ chống cự ba gã cao thủ.

Phải lập tức bỏ đại lão sâm!

Lý Chí trong nội tâm lập tức đã có quyết đoán, nhưng là bây giờ đại lão sâm trốn ở đám người đằng sau, không cách nào tiếp xúc đến.

Lập tức, Lý Chí đột nhiên đi về hướng một bên, một bả tóm nổi lên ôm đầu ngồi xổm dưới mặt đất tương bạo, đem một cái lạnh buốt đồ vật giao cho trong tay hắn.

Tương bạo thấy rõ trong tay vật phẩm về sau, hai tay run lên, lập tức đem vật kia phẩm vút trên mặt đất!

"Đương thương?" Tương bạo chán hoảng sợ nhìn qua Lý Chí.

Lý Chí lần nữa đem súng lục giao cho trong tay hắn, chỉ vào đại lão sâm: "Tiêu diệt hắn!"

"Không!" Tương bạo không chút do dự lắc đầu, xem ra vừa muốn đem súng lục vứt bỏ.

Lý Chí mở trừng hai mắt, trong mắt sát cơ làm cho tương bạo toàn thân run lên, bất quá hắn vẫn đang về mặt quật cường, không có chút nào cải biến nghĩ cách ý tứ.

Lý Chí thủ đoạn run lên, trong tay đã nhiều hơn mấy trang giấy tẻ, "Tiêu diệt hắn, cái này sẽ là của ngươi!"

"Tốt!"

Tương bạo kiên định gật gật đầu, cầm lấy súng ngắn, nhắm lại một con mắt nhắm trúng!

Ba!

Trong nháy mắt, phảng phát pháo tiếng vang, tại lồng heo thành trong trại truyền ra.

Tất cả mọi người lập tức ngừng động tác trong tay, giật mình địa đánh giá.

Tương bạo phát một súng bắn lệch ra, không có đánh trúng đại lão sâm, lại vừa vịn đánh vào đại lão sâm trong tay búa lên, đem búa đánh bay ra ngoài.

Đại lão sâm toàn thân run lên, sợ tới mức mặt không có chút máu, khiêu vũ động tác im bất mà dừng.

Sở hữu tất cả điên cuồng Phủ Đầu Bang bang chúng sĩ khí lập tức giảm xuống dưới, chứng kiến đầy đất máu tươi cùng thi thể, lộ ra khiếp đảm thần sắc, nhao nhao hướng lui về phía sau đi.

Lúc này, tương bạo tựa hồ còn không có đã ghiền, súng ngắn lần nữa nhắm ngay đại lão sâm.

Đại lão sâm hú lên quái dị, vội vàng trốn lên xe từ, sau đó ngồi xe rời đi.

Phản đông Phủ Đầu Bang bang chúng, dất nhau vịn như thủy triều rời đi.

Ba gã cao thủ từng cái thở hồng hộc, toàn thân đồ mồ hôi chảy ròng ròng, chiến đấu mới vừa rồi làm cho bọn hắn thể lực tiêu hao không ít.

Mà ngay cả Lý Chí, cũng có chút không chịu nổi.

Thể chất của hắn chỉ có bảy điểm, trạng thái 100% dưới tình huống, thể lực cũng chỉ có bảy mươi điểm, sử dụng cơ bản cận chiến đối với thể lực tiêu hao càng là trên phạm vi lớn gia tăng.

Lúc này Lý Chí, thể lực đã hạ xuống chỉ vụn vụn có năm điểm trạng thái, nếu là hết sạch thể lực, chỉ sợ trong một thời gian ngắn hắn đều không thể nhúc nhích rồi.

Lý Chí theo hưng phấn tương bạo trong tay đoạt lấy súng ngắn, tiện tay đem cái kia mấy trương tiền mặt giao cho hắn.

Đón lấy, Lý Chí không để ý tới về mặt vẫn chưa thỏa mãn tương bạo, nhìn về phía đi tới Tần Hồng bọn người.

"Súng ngắn?" Tần Hồng hâm mộ địa nhìn xem Lý Chí đem súng lục thu nhập đồng hồ trong không gian, trên mặt lộ ra một chút phức tạp thần sắc.

"Người muốn? Ta bán cho người!" Lý Chí trả lời làm cho Tần Hồng trong mắt sáng ngời, thậm chí lộ ra khó có thể tin thần sắc.

Một tiếng ầm vang, Thiên Lôi cuộn cuộn!

Mưa to mưa như trút nước!

ps: đi qua đi ngang qua, không muốn bỏ qua! Cầu cất chứa, có đề cử tốt hơn.

Đa tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: trao đổi

Có được súng ống, tại nơi này nội dung cốt truyện trong thế giới ý vị như thế nào, Tần Hồng phi thường tình tường.

Bởi vì cái gọi là "Công phu lại cao, cũng sợ dao phay", huống chi đây là súng ngắn!

Chỉ sợ ngoại trừ Hòa Văn Tà Thần, Thần Điều Hiệp Lữ chờ tuyệt thế cao thủ, ủng có một khẩu súng cơ hồ tị đã có được hết thảy.

Ô-sin cường chờ ba gã cao thủ, tại uy lực của súng lục hạ cũng chỉ có thể bại lui.

Cho nên tại Lý Chí nói ra muốn đem súng lục bán cho Tần Hồng, trên mặt của nàng nhưng lại phức tạp mà lại không tin thần sắc, "Người nghĩ muốn cái gì?"

Tần Hồng tay vô ý thức địa ngăn tại ngực, nàng động tác này ngược lại toát ra một ít phong tình.

Cao Soái liền chờ hăm mộ địa nhìn qua Lý Chí, lại cũng không thể tránh được!

Tại loại tình hình này xuống, tất cả mọi người cho rằng Lý Chí nếu như mở miệng muốn Tần Hồng thân thể, chỉ sợ nàng cũng có vài phần khả năng đáp ứng.

Thế nhưng mà, Lý Chí trả lời lại ngoài chỗ dự liệu của mọi người.

"Ta muốn người sở hữu tất cả tiền, cùng với vừa mới đạt được sở hữu tất cả có thể hối đoái điểm tích lũy vật phẩm!"

"Cái gì?" Tần Hồng hoài nghi lỗ tai của mình phải chăng nghe lầm.

Cái giá tiền này, thấp đủ cho vượt quá tưởng tượng của nàng.

Mà ngay cả mặt khác người tiền hóa, nghe xong Lý Chí về sau, cũng là khó có thể tin, như xem kẻ điên nhìn về phía Lý Chí.

"Ta để đổi!" Cao Soái liền thốt ra, giọng này khác này, vì mình, hẳn chẳng quan tâm nịnh nọt Tần Hồng rồi.

Lúc trước trong chiến đấu, cơ hồ tất cả mọi người có không ít bảo rương thu hoạch, sau khi mở ra hoặc nhiều hoặc ít đã nhận được một ít vật phẩm.

Nhưng mà có ra súng ngắn, hoàn toàn có thể đối phó Thiên Địa song tào, đạt được rất tốt vật phẩm, càng nhiều nữa điểm tích lũy, không quan tâm những này bình thường bang chúng rơi xuống vật phẩm.

"Người không được!" Lý Chí lắc đầu.

"Vì cái gì?" Cao Soái liền không phục, móc ra rất nhiều có thể hối đoái điểm tích lũy tiền, "Người chẳng phải muốn những này sao?"

"Đúng vậy, có thể là của người không bằng nàng nhiều!"

Lý Chí trả lời, làm cho tất cả mọi người sửng sốt.

Trong chiến đấu, mỗi người đều chỉ lo chính mình giết Phủ Đầu Bang bang chúng, ở đâu có thể chú ý người khác, tự nhiên cũng không biết ai giết được

thêm nữa....

Nhưng mà, Lý Chí lại chú ý rồi.

"Tần Hồng giết 23 người, rơi xuống bảy cái bảo rương, các ngươi nếu có ai so nòng nhiều, có thể cùng ta đổi!"

Lý Chí, làm cho mấy trong lòng người cả kinh, đã kinh ngạc tại Lý Chí sức quan sát, lại giật mình tại Tần Hồng cường hãn.

Không thể tưởng được cái này xem nhu nhược nữ nhân, thậm chí có nhiều như vậy thu hoạch.

"Ha ha, ta giết cũng không ít, tiếc nuôi chính là bảo rương rơi xuống được quá ít!" La Cương chất phác địa cười, lắc đầu.

Tần Hồng mấp máy miệng, ánh mắt chăm chú vào Lý Chí trên mặt một lát, lại chuyển dời đến Lý Chí cầm ra tay thương lên, trên mặt lộ ra quyết đoán chí sắc: "Thay đổi!"

Rất nhanh, Lý Chí đã nhận được Tần Hồng đồng hồ trong không gian cơ hồ sở hữu tất cả vật phẩm, đồng thời đem súng lục đổ cho nòng!

Tần Hồng lộ ra sắc mặt vui mừng, bất quá tại tiếp nhận súng ngắn về sau, đột nhiên biến sắc, lạnh lùng địa đánh giá Lý Chí: "Đây là ý gì?"

"Ngươi mình không phải là thấy được sao?" Lý Chí nhàn nhạt địa trả lời.

"Ngươi..." Tần Hồng gợn dử, lúc này liền muốn phát tác.

"Hiểu rõ ràng nói sau!" Lý Chí bình tĩnh đích thoại ngữ, phảng phất có cỗ ma lực, làm cho Tần Hồng dần dần bình tĩnh lại.

Đón lấy, Tần Hồng đột nhiên quay đầu đi, nhìn xem một bên hăm mộ địa nhìn qua trong tay nàng súng ngắn Trương Toàn song: "Toàn bộ song, ta dùng cái này đem khẩu súng, đổi cho ngươi lấy được búa như thế nào đây?"

Nàng nói búa, tựa là Trương Toàn double-click giết Phù Đầu Bang Nhị đương gia lấy được tinh xảo búa, bổ sung kỹ năng "Phi búa ", tuy nhiên Trương Toàn song không thể sử dụng, nhưng xem như trân bảo.

"Tốt!" Trương Toàn song lập tức đáp ứng đến, bất quá móc ra tinh xảo búa về sau, trên mặt lại chần chờ, mở miệng hỏi: "Cây súng này có vấn đề gì?"

Tần Hồng cùng Lý Chí thái độ, làm cho Trương Toàn song không khỏi hoài nghi.

"Không có bất cứ vấn đề gì!" Tần Hồng không chút do dự trả lời, "Ngươi không phải chứng kiến tương bạo bắn súng ngắn (*thủ râm) sao?"

"Hừ, muốn gạt ta!" Trương Toàn song cười lạnh, "Không có đạn a?"

Tần Hồng lập tức lui ra bằng đạn, bên trong Hoàng Anh quả cam viên đạn lộ liễu đi ra.

"Ồ?" Trương Toàn song sững sốt một chút, nghi hoặc địa mục quang tại Lý Chí cùng Tần Hồng trên người bồi hồi.

Bất quá, hai người này một cái mặt không biểu tình, một cái cười cười nói nói Yên Nhiên, nhìn không ra chút nào dị thường.

"Người không đổi ta đổi, Tần tiểu thư, chỉ cần ta có, người theo liền mở miệng!" Cao Soái điện ở một bên đột nhiên nói ra, vẻ mặt chờ mong địa nhìn qua Tần Hồng.

Tần Hồng nghiêng đầu nhìn về phía cao Soái điện, tựa hồ đang suy tư.

"Ai nói ta không đổi!"

Trương Toàn song lập tức đại gọi, đem tinh xảo búa vút cho Tần Hồng, đồng thời nhận lấy Tần Hồng truyền đạt súng ngắn.

Lập tức, Trương Toàn song lộ ra giận dữ chi sắc, nâng lên đồng hồ: "*** gạt ta, đây là có chuyện gì?"

"Nhắc nhở: bất luận cái gì công nghệ cao vũ khí đối với người tiến hóa tác dụng chỉ có 10%, người tiến hóa không cách nào sử dụng bất luận cái gì công nghệ cao vũ khí!"

Từ lúc Lý Chí tại quán trà mua súng ngắn thời điểm, mình xét thiên phú đã nói cho hắn biết tin tức này, bởi vậy hắn mới không có mua sắm súng ngắn.

Đem làm Trương Toàn song đem đồng hồ bên trên nhắc nhở tin tức lộ sau khi đi ra, cao Soái điện trên mặt lập tức lộ ra may mắn thần sắc.

"Ngu ngốc!"

Lý Chí cùng Tần Hồng tại trong lòng đồng thời cho Trương Toàn song tặng thêm cái này nhãn hiệu.

Lý Chí dùng súng ngắn đổi lấy Tần Hồng sở hữu tất cả vật phẩm, cũng là bởi vì Tần Hồng không rõ điểm này, Tần Hồng kịp phản ứng về sau cũng lợi dụng đồng dạng tình huống đổi đã đến chính mình ngưỡng mộ trong lòng vũ khí, thế nhưng mà lúc này...

Vốn là Trương Toàn song ít nhất có thể theo cao Soái điện trên người đổi đến bộ phận vật phẩm, lúc này chỉ có thể hết hiệu lực rồi!

"Các người con mẹ nó hùn vốn gạt ta!"

Trương Toàn song giận không kềm được, đối với Lý Chí cùng Tần Hồng chửi ầm lên, trong miệng ô ngôn uế ngữ không dứt bên tai.

Ba!

Một tiếng thanh thúy tiếng vang qua đi, Trương Toàn song tức giận mắng âm thanh im bật mà dừng, nhưng lại Lý Chí đi qua một quyền đánh vào đầu của hắn bên trên.

Máu tươi từ Trương Toàn song khước miệng chảy xuống.

"Người..." Trương Toàn song còn dãi nói cái gì, đột nhiên cùng Lý Chí ánh mắt lạnh như băng đối mặt, một loại không thể ngăn chặn sợ hãi theo đáy lòng tự nhiên sinh ra, toàn thân một hồi rét run, vậy mà không dám ra lại khẩu.

Tựa hồ, Lý Chí so mấy trăm Phủ Đầu Bang bang chúng, mang cho hắn cảm giác nguy cơ càng lớn.

"Ta không có lừa người, nhớ kỹ điểm này!" Lý Chí nhàn nhạt nói.

Đón lấy, Trương Toàn song tựa hồ đã đồng ý những lời này, ánh mắt oán độc lờ mờ hướng về phía Tần Hồng, hai tay niết đặc thủ thương xoẹt xoẹt rung động, một tia máu tươi từ trong lòng bàn tay chảy ra.

Tần Hồng tựa hồ không có để ý, nhưng một vòng sát cơ cũng tại trong mắt chột lóe lên.

"Tốt rồi, chúng ta có lẽ thảo luận một chút một trận chiến này thu hoạch!" Lúc này, La Cương đứng dậy hoà giải.

Mấy người nhẹ gật đầu.

Tại trận này trong chiến đấu, ngoại trừ tiểu mập mập Vương thuận, tất cả mọi người giết Phủ Đầu Bang bang chúng đều đạt đến nhiệm vụ hai yêu cầu.

Wang thuận còn kém một cái tinh anh bang chúng, Tần Hồng giết 23 người, La Cương giết 22 người, Trương Toàn song giết 19 người, Cao Soái điển giết 17 người.

Lý Chí đoạt thương tăng thêm lại để cho tương nỏ bung thương, làm trễ nãi một ít thời gian, gần kề giết mười ba người!

Lúc này, Lý Chí nhiệm vụ hai đã biến thành:

"Nhiệm vụ hai: hoàn thành số lần một. Đánh chết Phù Đầu Bang bình thường bang chúng 10 người, trước mắt hoàn thành số lượng: 4/10. Đánh chết tinh anh bang chúng 2 người, trước mắt hoàn thành số lượng: 1/2. Thành công ban thưởng: 200 điểm tích lũy. Thất bại trừng phạt: không."

Nhiệm vụ hai đã hoàn thành một lần, khấu trừ đi một tí đánh chết số lượng, đồng thời 200 điểm tích lũy ban thưởng đã đạt được.

Hoàn thành một lần nhiệm vụ về sau, nhiệm vụ thất bại trừng phạt cũng tùy theo biến mất.

Tuy nhiên Lý Chí cùng Vương thuận đánh chết nhân số ít nhất, nhưng hai người tối thiểu không có bị thương.

Tần Hồng bọn bốn người tại đại lão sâm nhảy búa vũ, bang chúng sĩ khí Đại Thăng chi tế, toàn bộ hoặc nhiều hoặc ít đã bị một ít vết thương nhẹ.

Trong đó lại dùng Trương Toàn song liễu đến vô cùng tàn nhẫn nhất, bị thương nặng nhất, một cái cánh tay đều không thể nhúc nhích rồi, mà La Cương gần kề đã bị một ít bị thương ngoài da.

Báo ra riêng phần mình thu hoạch về sau, tiểu mập mạp Vương thuận lộ ra sầu khổ, chỉ có nhiệm vụ của hắn không có hoàn thành, hơn nữa chỉ kém một cái tinh anh bang chúng đánh chết danh ngạch, lúc này xin giúp đỡ giống như địa nhìn về phía mấy người.

"Có lẽ còn có cơ hội!" Lý Chí mở miệng.

"Thật sự?" Vương thuận trong mắt sáng ngời.

"Đúng vậy, đêm nay hoặc là đêm mai có lẽ tựu là Thiên Địa song tàn đột kích thời gian, đến lúc đó đại lão sâm bọn người hội trong xe chò, theo sau từ một chút ít bang chúng, trong đó khẳng định tất cả đều là tinh anh!" Tần Hồng gật gật đầu nói ra.

Lý Chí nhìn về phía tiệm mì bên ngoài, mưa to trút xuống mà xuống, sức lấy toàn bộ thế giới, ở giữa thiên địa một mảnh lơ lửng.

"Đêm nay không có khả năng, sẽ phát sinh tại đêm mai!" Lý Chí nói ra.

Mọi người nhìn sang khí trời bên ngoài, nhao nhao đồng ý gật gật đầu.

"Hiện tại, chúng ta có lẽ cần nhắc thoáng một phát đêm mai hành động, màu đen trận doanh nhất định sẽ tại đêm mai có hành động!" Tần Hồng nói ra.

"Ta... Ta có một cái nghi vấn!" Vương thuận cẩn thận giơ tay lên, tựa hồ sợ bị cao Soái diện chế nhạo, lại buông xuống, "Nếu như màu đen trận doanh quá rối, cố ý giở trò quỷ, chúng ta... Ta nói là, nội dung cốt truyện chẳng phải là có càng nhiều biến hóa, nói không chừng vượt qua dự liệu của chúng ta!"

Vương thuần làm cho mấy trong lòng người cả kinh, tiếp theo nhìn nhau, một hồi im lặng.

"Không có khả năng!" Lý Chí mở miệng nói chuyện!

Cao Soái đi lên trước một bước, "Vì cái gì không có khả năng? Mâu thuẫn doanh cùng chúng ta thể nhưng mà đối địch quan hệ, nghĩ biện pháp cải biến nội dung cốt truyện, lại để cho nội dung cốt truyện hướng về có lợi cho phương hướng của bọn hắn phát triển, không phải rất có thể sao?"

"Người vì cái gì không thay đổi biến nội dung cốt truyện, trực tiếp lại để cho Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà ra tay?" Lý Chí hỏi lại.

Cao Soái đi lên chịu nghẹn lời.

"Chúng ta không cách nào tả hữu Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà nghĩ cách, hơn nữa bọn hắn ra tay hậu sự tình có thể sẽ trở nên không thể khống, hoặc là trực tiếp hướng về phương hướng ngược nhau phát triển!"

Tần Hồng như có điều suy nghĩ gật đầu.

La Cương nói ra: "Nói cách khác, đối phương cũng không dám cải biến nội dung cốt truyện!"

"Không phải không dám, có lẽ căn bản không có năng lực cải biến!" Lý Chí quay đầu lại nhìn hắn một cái, "Nếu không, hôm nay Phủ Đầu Bang tập kích, tự hoàn toàn không cần phải!"

"Đúng vậy, cái này hoàn toàn là cho chúng ta cơ hội hoàn thành nhiệm vụ, đối phương không có ngu như vậy!"

"Hơn nữa, Phủ Đầu Bang đã đến vài trăm người, mâu thuẫn doanh người tiến hóa vậy mà không ai lộ diện, đủ để nói rõ đối phương biết rõ Phủ Đầu Bang nhất định sẽ bại, mới không dám lộ diện!"

Mấy người thương lượng phía dưới, càng nói càng là hưng phấn, càng nghĩ càng là có chuyện như vậy.

Lập tức, mấy người cơ hồ khẳng định đêm mai Thiên Địa song tặc đột kích sự tình, nhỏ giọng thương lượng âm thanh dần dần vang lên...

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: năm lang Bát Quái côn

Thật lâu về sau, mấy người tán đi, Tần Hồng nhiều hứng thú địa nhìn xem Lý Chí.

"Ngươi vậy mà dùng súng ngắn gạt ta, không sợ ảnh hưởng giữa chúng ta hợp tác!"

"Ngươi không vui sao?"

"Hiện tại đương nhiên cam tâm tình nguyện, chỉ phí mất một ít tiền tự đổi đến cái thanh này búa ta rất hài lòng, chẳng qua nếu như ta không có cùng Trương Toàn song trao đổi đầu này? Hoặc là dựa theo tình huống hiện tại, Trương Toàn song khẳng định hạn bên trên chúng ta..."

Tần Hồng con mắt lờm lờm hướng Lý Chí, có lẽ nàng cũng không có phát giác, nàng đã đối với Lý Chí có đi một tí ý lại.

Ở trong đó, tự nhiên cùng Lý Chí biểu hiện có quan hệ.

Tuy nhiên Lý Chí không thường lên tiếng, nhưng mỗi lần đều có thể điểm trúng chỗ hiểm, trong lúc bất tri bất giác, liền có thể lại để cho người nhìn không được tin phục.

Lý Chí nhìn Tần Hồng liếc, mở miệng nói: "Cái này nội dung cốt truyện thế giới, chính thức hợp tác không phải người tiến hóa tâm đó, mà là người tiến hóa như thế nào phối hợp nội dung cốt truyện nhân vật! Cho nên người tiến hóa ở giữa hợp tác, kỳ thật rất buồn cười!"

Đón lấy, Lý Chí lại nói: "Nếu như các ngươi toàn bộ quai điệu, với ta mà nói cũng hoàn toàn không có có ảnh hưởng, bởi vì vì các ngươi vốn cũng không sao dùng!"

"Ngươi..." Tần Hồng biến sắc, bất quá lập tức lại lộ ra một chút bất đắc dĩ, nhú mày, "Ngươi nói cũng có đạo lý, thật sự của chúng ta như con sâu cái kiến giống như! Vậy ngươi vì sao không yêu cầu... Yêu cầu ta..."

Tần Hồng trên mặt bay lên một mảnh Hồng Vân, sóng mắt như nước.

"Con sâu cái kiến cũng có chuyện xấu khả năng!" Lý Chí minh bạch Tần Hồng nói, lúc này trả lời.

"Hừ!" Tần Hồng sắc mặt lạnh lẽo, lại không nói cái gì nữa, nếu như Lý Chí thật đúng là tay thương trao đổi đạt được thân thể của nàng, tại phát hiện súng ngắn dĩ nhiên là phế vật về sau, Tần Hồng cũng không biết mình đến tốt cùng sẽ như thế nào trả thù.

Bất quá biết được Lý Chí không là vì đối với chính mình không có hứng thú, Tần Hồng đột nhiên trong nội tâm lại là vui vẻ, tại màu trắng trận doanh năm cái trong nam nhân, chỉ có Lý Chí là Tần Hồng cảm giác không chế không được.

Mà lúc này, Tần Hồng cho tới nay tự tin phảng phất lại trở lại rồi, thật sâu nhìn Lý Chí liếc, quay người rồi đi.

"Nội dung cốt truyện nhân vật? !" Chung quanh không người về sau, Lý Chí nhìn không được thì thảo tự nói.

Nội dung cốt truyện nhân vật như là một tòa Đại Sơn, đặt ở đáy lòng của bọn hắn, chỉ là một mực không có người nhìn thẳng vào điểm này.

Bởi vì nội dung cốt truyện nhân vật cường đại, vượt ra khỏi bọn hắn những này nhân vật mới tưởng tượng, mà bọn hắn duy nhất sinh lộ, dĩ nhiên là mượn nhờ nội dung cốt truyện nhân vật ở giữa cân đối.

Ba đại cao thủ đối với Thiên Địa song tàn, Thần Điều Hiệp Lữ đối với Hòa Vân Tà Thần, kỳ thật là một loại đại cân đối.

Màu trắng trận doanh người tiến hóa cùng màu đen trận doanh người tiến hóa tầm đó, lại là một loại tiểu nhân cân đối.

Mà bọn hắn có thể làm, bất quá là tại đại cân đối trong khe hẹp dựa theo nguyên nội dung cốt truyện hoàn thành nhiệm vụ mà thôi.

Căn cứ tiến hóa không gian truyền cho trí nhớ của bọn hắn, trận này nội dung cốt truyện thế giới độ khó, đã là thấp nhất, thấp đến chỉ cần dựa theo nội dung cốt truyện, nhẹ nhõm sẽ xây đến hoàn thành nhiệm vụ.

Vốn là nội dung cốt truyện trong thế giới tàn khốc, ở chỗ này bày ra chưa tới một thành.

Với tư cách nhân vật mới trận đầu nội dung cốt truyện thế giới, tại 《 công phu 》 ở bên trong, học tập cùng đặt móng ý tứ hàm xúc quá nặng một ít.

Chính là bởi vì như thế, tiến hóa không gian mới khiến cho người tiến hóa lựa chọn một cái phương hướng: võ học, ma pháp, đạo thuật... Vì, tựu là lại để cho người tiến hóa tại trận đầu nội dung cốt truyện trong phát triển .

Nhưng mà, đối mặt cường đại nội dung cốt truyện nhân vật, đối với chính mình vận mệnh không thể khống chế lại đè nén bọn hắn sở hữu tất cả thần kinh, chính như đầy trời mây đen, hoặc là bộc phát, hoặc là bị gió thổi tán!

Lý Chí cảm xúc sa sút đi một tí, bất quá hắn lập tức khôi phục bình thường tinh táo biểu lộ, đi vào tiệm mì đằng sau.

Chỗ đó, một thân mệt mỏi bánh quẩy đang tại nghỉ ngơi!

"A Quỷ sư phụ..." Lý Chí hô một tiếng.

Đối phương xoay đầu lại, hơi về phức tạp địa nhìn qua Lý Chí, chỉ sợ bánh quẩy một mực đang suy nghĩ công phu bạo lộ về sau, như thế nào đối mặt những người khác a!

"A Chí..." Bánh quẩy thanh âm có chút khàn khàn, trong mắt tràn đầy tơ máu, "Chuyện gì?"

"Ta muốn học công phu!" Lý Chí trực tiếp trả lời.

Ra ngoài ý định chính là, bánh quẩy cũng không có quá lớn phản ứng, ngược lại nhẹ gật đầu, "Người muốn học, ta sẽ dạy cho người!"

Rất sự tình đơn giản, rất nhẹ nhàng đáp án.

Thế nhưng mà nếu không có Lý Chí tại cướp đoạt súng ngắn lúc cứu được bánh quẩy một mạng, khiến cho bánh quẩy đối với hắn hảo cảm độ rất cực lên tới tin cậy, bánh quẩy cũng không có khả năng đáp ứng.

"Bánh quẩy muốn truyền thụ cho người năm lang Bát Quái côn, phải chăng cho phép?"

"Nhắc nhở: học tập năm lang Bát Quái côn hội tiêu hao tinh thần một điểm, thể chất một điểm."

"Cho phép!"

"Người đã học được năm lang Bát Quái côn!"

"Năm lang Bát Quái côn lv1: Cấp D võ học kỹ năng, đề cao lực lượng 4%. Độ thuần thực 0% "

Năm lang Bát Quái côn Pháp Tướng truyền do Đại Tổng Dương gia tướng một trong Dương Ngũ lang thủy chế, vì vậy mà được gọi là. Dương Ngũ lang theo cha chính Khiết Đan, sau đến Ngũ Đài Sơn vì tăng, dùng thương hóa côn, côn pháp do Thái Cực sinh Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh Bát Quái, diễn biến vì sáu mươi bốn điểm côn pháp, phù hợp trong ngoài Bát Quái tám tám sáu tư số lượng, tên cổ "Năm lang Bát Quái" .

Bộ này côn pháp dài ngắn dùng cùng lúc nhiều phương pháp, song đơn cùng sử dụng, pháp môn nhiều mà mật, dùng vòng, điểm, thương, cắt, rút, chọn, gậy, đạn, xiết, nhấn hiệu, quét, áp, gõ, kích 14 chữ vi bí quyết.

Lúc này, Lý Chí trong đầu, phảng phất có một thân ảnh đang tại vũ côn, năm lang Bát Quái côn sở hữu tất cả yếu quyết toàn bộ trong đầu hiện ra đến, những này giống như là khắc khắc ở trong đầu của hắn, từng chiêu từng thức như thế rõ ràng, phảng phất đã học tập hồi lâu .

Lập tức, Lý Chí tìm một căn trường côn, tại trong quán cẩn thận từng li từng tí địa vũ ...

Ước chừng một phút đồng hồ về sau, Lý Chí không thể không thở hồng hộc địa ngừng sở hữu tất cả động tác.

Chỉ là tại đây ngắn ngủi thời gian, hắn đã khôi phục hoàn tất thể lực, vậy mà tiêu hao được chỉ còn lại có ba điểm.

Năm lang Bát Quái côn đối với thể lực tiêu hao, thật sự quá lớn.

Đương nhiên, cái này cũng cùng Lý Chí thể chất có chút quan hệ, vốn là Lý Chí thể chất tự không cao, hiện tại càng là vì học tập năm lang Bát Quái côn mà khấu trừ hơi có chút.

Nếu là dùng Vương thuận 11 điểm thể chất, có khả năng chèo chống thời gian mới có thể càng dài một ít.

Trải qua giờ khắc này chung luyện tập, năm lang Bát Quái côn tăng lên 3% độ thuần thực, chiếu tình huống như vậy xem, năm lang Bát Quái côn thắng cấp so cơ bản cận chiến thắng cấp muốn khó khăn nhiều lần.

Bánh quẩy đứng tại phía sau cửa, thông qua khe cửa đánh giá Lý Chí, thắng đến Lý Chí kết thúc công việc, hắn mới chậm rãi gạt đầu, trong mắt lại có một ít ướt át.

Lý Chí kết thúc công việc sau bỗng nhiên quay đầu lại, đi tới cửa về sau, bánh quẩy đã nằm trên thuyền, ần ần thuyền ra ngáy to âm thanh.

Mưa như trút nước mưa to trồn vện rơi xuống suốt cả đêm, vừa rạng sáng ngày thứ hai, thiên đã lớn tỉnh!

Hôm qua ở bên trong máu tươi vết bẩn, đều bị mưa to xông rửa sạch sẽ, mà thi thể phần còn lại của chân tay đã bị cụt cũng đã tại tối hôm qua liền bị lảng giềng thanh lý đến địa phương khác rồi.

Toàn bộ lông heo thành trại tựa hồ lại khôi phục ngày xưa an bình hòa bình tĩnh!

"... Đắc tội Phủ Đầu Bang, chúng ta còn có ngày tốt lành qua sao? Còn không mau điểm cút cho ta!"

Nhưng mà, vào lúc này, vài tiếng lớn giọng càng ngày càng tiếng nổ, phá vỡ lông heo thành trại yên lặng!

Tại lông heo thành trại, tiếng la như mổ heo, cũng chỉ có Bao Tô Bà một người.

"Các người ah, hiện tại hết mưa rồi, lập tức thu dọn đồ đạc đi!"

Bao Tô Bà thanh âm càng ngày càng tiếng nổ, nàng nơi nhắm vào không thể nghi ngờ tựa là ba gã cao thủ, cùng với kẻ cả Lý Chí ở bên trong sở hữu tất cả người tiến hóa.

Rất nhanh, liền có tổn thương bởi bất công thanh âm truyền đến, theo Bao Tô Bà chửi ầm lên, rằng hô trân cũng không cam chịu yếu thế địa cùng Bao Tô Bà đối với mạng.

Vài tên người tiến hóa thờ ơ lạnh nhạt, cùng đội nội dung cốt truyện tiếp tục phát triển.

Lúc này, tiểu mập mập Vương thuận đột nhiên quay người đi ra ngoài.

Một cái mập mạp thân ảnh, xuất hiện tại bán ra túi mật rắn xà dầu cao cửa hàng bên cạnh trong đường nhỏ.

"Ồ? Như thế nào chỉ có Phi Tử thông, nội dung cốt truyện trong không phải a Tinh cùng Phi Tử thông một khối đến báo thù sao?" Máy người tất cả đều nhìn sang, Tần Hồng kinh ngạc địa đạo : mà nói.

Lý Chí cũng nhíu mày, kỳ quái nhìn thoáng qua, càng làm cho máy người kỳ quái chính là, Vương thuần đi về hướng đúng là Phi Tử thông chỗ.

Một lát sau, máy người chỉ thấy Phi Tử thông vậy mà cùng Vương thuần nói đi một tí lời nói, tiếp theo chảy ra nước mắt.

Wang thuần mang trên mặt một ít trầm trọng đi trở lại, "Nội dung cốt truyện biến hóa, a Tinh mất tích!"

"Cái gì?" Tất cả mọi người đột nhiên cả kinh, nhìn về phía Vương thuần.

Wang thuần nói ra: "Phi Tử thông nói cho ta biết, hôm nay hắn và a Tinh vốn là muốn tới nơi này, thế nhưng mà trên nửa đường gặp được máy người, đối phương đối với bọn hắn động thủ, a Tinh cùng Phi Tử thông tách ra."

"Mau đen trận doanh người tiến hóa? !" Tần Hồng thốt ra.

Máy người nhìn nhau, "Bọn hắn muốn cải biến nội dung cốt truyện rồi!"

"Nguyên nội dung cốt truyện ở bên trong, a Tinh ở chỗ này thụ vết đao, tăng thêm rắn độc, khiến cho hắn bạo phát, chừng kinh có thể phá vỡ sắt lá." Tần Hồng phân tích nói, "Xem ra đối phương lo lắng a Tinh vì vậy mà phát triển, dẫn đầu ngăn trở a Tinh."

Máy người gật gật đầu, Tần Hồng đột nhiên kỳ quái địa nhìn về phía Vương thuần nói: "Phi Tử thông làm sao tới tìm người?"

Wang thuần trên mặt lộ ra vài phần xấu hổ chi sắc, "Hôm qua Phủ Đầu Bang Nhị đương gia đã đến lúc, ta trốn, đem Phi Tử thông cứu được đi ra ngoài. Hắn đối với ta tăng lên một hảo cảm hơn độ!"

Mọi người giật mình, nhìn nhìn lại Vương thuần hòa Phi Tử thông, đồng dạng mập mạp thân thể, đồng dạng nhát gan sợ phiền phức tính cách, xem lại cùng dạng thân hòa vô hại, hai người trở thành hảo hữu đã ở hợp tình lý.

"Lý Chí đại ca, có thể hay không cho ta mượn một ít tiền!"

Lý Chí hơi khó hiểu địa nhìn về phía hắn.

"Phi Tử thông không có tiền ăn cơm, ta muốn cho hần một ít!" Vương thuận không có ý tứ nói.

Lý Chí gật gật đầu, hần đồng hồ trong tiền tài rất nhiều, lúc này cũng không do dự, lập tức móc ra mấy trăm, đưa cho Vương thuận.

"Cảm ơn Lý Chí đại ca!"

Wương thuận lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, cầm tiền vội vàng rời đi.

Những người khác kinh ngạc địa nhìn qua Lý Chí, bọn hần cũng không biết Lý Chí là đánh bạc được đến, tưởng rằng Lý Chí đánh chết Phủ Đầu Bang thành viên, tăng thêm cùng Tần Hồng giao dịch được đến, mấy trăm nguyên nhẹ nhõm tổng xuất, cái này lại để cho mấy người đều sợ hãi thán phục.

Lý Chí lại đột nhiên quay đầu, nhìn về phía vẻ mặt vẻ phức tạp, mang theo một chút tham lam nhìn qua hần Trương Toàn song, lần nữa theo đồng hồ trong lấy ra mấy trăm nguyên tiền: "Súng ngắn bán cho ta, cái này sẽ là của ngươi!"

"Thật sự?"

Trương Toàn song sững sờ, lập tức đại hỉ, với hần mà nói, vô dụng súng ngắn có thể đổi tiền thật sự hái hoa được rồi, tuy nhiên không cách nào đền bù hần mất đi tinh xảo búa tôn thất, nhưng coi như là có chút thu hoạch.

"Những số tiền này?" Trương Toàn song dẫn đầu tiếp nhận Lý Chí đưa cho tiền của hần tề, lộ ra thần sắc nghi hoặc.

Lý Chí đánh bạc có được tiền, cũng không thể mang cách nội dung cốt truyện thế giới, đồng dạng không thể hỏi đoán điểm tích lũy, cái đó và Trương Toàn song nhận thức không giống với.

"Đổi hay không đổi?" Lý Chí trực tiếp hỏi.

"Đổi!"

Trương Toàn song gật gật đầu, móc súng lục ra đưa cho Lý Chí.

Tuy nhiên những số tiền này không thể hỏi đoán điểm tích lũy, nhưng tiền tại nơi này nội dung cốt truyện trong thế giới tầm quan trọng Trương Toàn song dĩ kinh (trải qua) minh bạch, đã có tiền, tối thiểu nhất hần có thể nhẹ nhõm hưởng thụ.

Kết quả đạo qua một vòng, súng ngắn lần nữa trở lại Lý Chí trong tay.

Mà bên kia, Vương thuận trên mặt mang theo một ít quái dị thần sắc đã đến.

"Làm sao vậy?" La Cương mở miệng hỏi.

"Không có... Không có gì!"

Vương thuận có chút khẩn trương nhìn Lý Chí liếc, muốn nói điều gì nhưng ở khẩu, trên mặt lộ ra vài phần áy náy.

"Chấn lỗi tai!" Lý Chí đột nhiên nói.

"Cái gì?" Vương thuận cả kinh, vô ý thức mà hỏi thăm.

Nhưng mà, sau một khắc hần tự phản ứng đi qua.

Bởi vì một tiếng như sấm rền thanh âm, rồi đột nhiên vang lên!

"Tạo phản á!"

Tất cả mọi người thân run lên, cuống quýt ngăn chặn hai lỗi tai.

Răng rắc răng rắc!

Chung quanh chén nước khung cửa sổ, nhao nhao chấn vỡ!

Bao Tô Bà tuyệt học Sư Tử Hồng, lần thứ nhất tại người tiến hóa trước mặt triển lộ uy lực của nó.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: rút thăm

"Đừng trách ta bức các người đi ah..." Bao Tô Bà thanh âm tại vạn Phật trong cổ miếu vang lên.

Nương theo lấy trong cổ miếu từng cái chung tiếng điếc tai như óc, cơ hồ trong cổ miếu tất cả mọi người ngăn chặn lỗi tai.

Lý Chí chờ vài tên người tiến hóa nhìn nhau, sắc mặt đều có chút trầm trọng.

Bất quá, Tần Hồng trong mắt vài phần đắc ý, lại không người chú ý tới.

"Bên trên ký tự lưu, hạ ký tự đi!"

Nương theo lấy Bao Tô Bà đích thoại ngữ tan mất, một căn cây thăm bằng trúc theo ống thè trong mắt đi ra.

"Tốt nhất ký? !" Bao Tô Công tại Bao Tô Bà sau lưng, nhin không được kinh hô lên, kỳ quái địa nhìn một cái Bao Tô Bà.

"Cái gì? Dĩ nhiên là bên trên ký?" Cao Soái điền thốt ra, trong giọng nói có rất sâu kinh ngạc.

Cái này một tiếng thét kinh hãi phi thường lỗi thời, nghe tựa hồ càng giống là không muốn vi bên trên ký giống như, lập tức dẫn tới lảng giềng trung bộ phân người bất mãn.

Cao Soái điền tự biết nói lỡ, sắc mặt đỏ lên .

Bất quá, mấy cái biết rõ nội dung cốt truyện người tiến hóa, đều lộ ra kỳ quái thần sắc, nguyên nội dung cốt truyện trong rõ ràng là hạ hạ ký.

Lý Chí như có điều suy nghĩ địa nhìn Tần Hồng liếc, đối phương phát giác được ánh mắt của hắn, quay đầu nhìn nhau, lộ ra vài phần tươi cười đắc ý.

"Ngu ngốc!" Lý Chí làm hình dáng của miệng khi phát âm, không có lên tiếng, nhưng Tần Hồng đã rõ ràng địa đã minh bạch.

Tần Hồng lông mi nháy lên, trừng mắt, nếu không có quay mắt về phía phần đông nội dung cốt truyện nhân vật, chỉ sợ tự muốn phát tác.

"Thật tốt quá, là tốt nhất ký, thắng ca bọn hắn không cần đi rồi!" Răng hô trần ở phía sau kinh hi địa hô.

Phần đông lảng giềng trên mặt cũng lộ ra như trút được gánh nặng biểu lộ, nhao nhao chúc mừng ô-sin cường chờ ba gã cao thủ.

Mà tại lúc này, Bao Tô Bà đột nhiên lạnh cười, đem ống thè nhẹ nhàng hát lên, bên trong sở hữu tất cả quẻ ký toàn bộ đổ đi ra, ngay ngắn hướng suốt địa bày đặt trên mặt đất.

"Chuyện gì xảy ra? Tất cả đều là tốt nhất ký?" Một gã mắt sắc lảng giềng phát ra kinh hô.

"Muốn lừa gạt lão nương? Tựa là một cây Kê Mao, lão nương nhắm mắt lại cũng có thể biết là gà trống hay vẫn là gà mái đấy!" Bao Tô Bà hừ lạnh một tiếng, rút một điều thuốc, thôn vắn thỏ vụ trong đem ánh mắt quét về phía tất cả mọi người.

Một lát sau, ánh mắt của nàng chăm chú vào hơi có vẻ khản trương Tần Hồng trên người.

Đang tại Tần Hồng kinh hãi không thôi chi tế, Bao Tô Bà rốt cục dịch chuyển khỏi ánh mắt, nhìn về phía ô-sin cường và ba người.

"Quy củ cũ tựa là quy củ cũ, vốn muốn cho các ngươi một cái cơ hội, nhưng là bây giờ có người phá hủy quy củ, hậu quả không cần ta nhiều lời, các ngươi đi thôi!"

Sở hữu tất cả lảng giềng, kể cả ô-sin cường chờ ba gã cao thủ sắc mặt lập tức trầm xuống.

"Ai làm hay sao? Ai vậy làm hay sao? Chỗ hiểm thắng ca bọn hấn sao? Đến cùng cùng bọn hấn có bao nhiêu thù?"

Răng hô trần mở cái miệng rộng kêu lên, thần sắc xúc động phần nộ không thôi, một ít lảng giềng cũng nhao nhao la hét muốn bắt được đầu sở gây nên.

Tần Hồng sắc mặt tái nhợt thêm vài phần, hai tay chăm chú địa giao nhau cùng một chỗ, đốt ngón tay trắng bệch.

"Tốt rồi, A Trần!" Thợ may thắng lúc này đột nhiên mở miệng, "Việc đã đến nước này, truy cứu người khác đã không cách nào cải biến cái gì, xem ra chúng ta ba cái mệnh trung chủ định muốn rời đi."

"Mọi nhà đều có bản khó niệm kinh (trải qua), kỳ thật chúng ta cũng không muốn liên lụy mọi người..." Bánh quẩy xông mọi người liền ôm quyền, "Những ngày này, cảm tạ các vị lảng giềng chiếu cố, có cơ hội, A Quý tất nhiên có chỗ báo!"

"Ai!" Thợ may thắng búi ngùi thờ dài, lộ ra vài phần nhăn nhó tư thái, lại không nói gì thêm.

Ô-sin cường vẫn là vẻ mặt buồn khổ thần sắc, nhưng là nhìn qua mọi người, nhưng có toát ra một vòng sầu não.

Sau đó, mọi người tán đi.

"Chúng ta... Đi thương lượng một chút a!"

Tần Hồng dần dần trầm tĩnh lại, may mắn mình ở ống thê trong ra tay cũng không có bạo lộ, đối với vài tên người tiến hóa nói.

Mấy người cũng biết việc đã đến nước này, nội dung cốt truyện đã không thể sửa đổi, đêm nay Thiên Địa song tàn muốn đã đến, lúc này nhao nhao gât đầu đồng ý, lần nữa gặp nhau đã đến cháo mặt dầu khí trong quán.

Bánh quẩy về phía sau thu thập hành lý vật phẩm, đám hàng xóm láng giềng bọn họ biết rõ hẳn đem muốn ly khai, không có lại tới dùng cơm, lúc này trong quán không có những người khác.

Lúc này, Tần Hồng đã khôi phục ngày xưa tự tin thần sắc, "Ta muốn, chúng ta có lẽ cân nhắc thoáng một phát đêm nay hành động!"

"Cân nhắc cái gì?" Trương Toàn song há miệng phản bác, từ lần trước Tần Hồng dùng súng ngắn lửa gạt đến hắn búa, Trương Toàn song đối với Tần Hồng mọi cách xem không thuận, vốn là đối với Tần Hồng một tia khinh niệm cũng biến mất, "Đợi đến Thiên Địa song tàn đã đến, lại để cho bọn hắn đánh chết ô-sin cường những người này, lại bị Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà đánh bại, chúng ta tiến lên đem bọn hắn đánh chết là được!"

"Không có đơn giản như vậy!" Tần Hồng cũng không thèm nhìn Trương Toàn song thái độ, "Nếu như dựa theo nguyên nội dung cốt truyện, hoàn toàn chính xác có lẽ như thế phát triển, thế nhưng mà... Hiện tại trừ chúng ta, còn có một nhóm người có khả năng cải biến nội dung cốt truyện!"

"Màu đen trận doanh người tiến hóa? !" Vương thuận thốt ra.

Mấy người sắc mặt đều trầm xuống.

"Đúng vậy, nếu như ta không có đoán sai, màu đen trận doanh người tiến hóa nhiệm vụ, hẳn là đánh chết ba gã cao thủ!" Lý Chí mở miệng.

"Cái gì? Làm sao ngươi biết hay sao?" La Cương lấp bắp kinh hãi, thoáng cái đứng, tựa hồ phát hiện mình phản ứng quá kích, lúc này lộ ra thần sắc nghi hoặc, "Cái này... Ta nói là, màu đen trận doanh người tiến hóa nhiệm vụ, chúng ta không biết nha!"

Lý Chí nhìn hắn liếc, bình tĩnh nói: "Nhiệm vụ của chúng ta là đánh chết Thiên Địa song tàn, đối phương nhiệm vụ độ khó có lẽ cùng chúng ta tương đương, dựa theo thăng bằng thực lực mà nói, ô-sin cường ba người cùng Thiên Địa song tàn kỳ thật thực lực kém không nhiều lắm, chỉ là ba người một mình hành động, mới bị Thiên Địa song tàn tiêu diệt từng bộ phận."

"Đúng vậy, đối phương nhiệm vụ không thể nào là Thần Điều Hiệp Lữ, tối thiểu nhất không có Hòa Văn Tà Thần, bọn hắn không thể nào là Thần Điều Hiệp Lữ đối thủ!" Tần Hồng ở một bên nhẹ gật đầu.

La Cương gật đầu, tựa hồ hiểu rõ ra, nói: "Như vậy, chúng ta ứng nên như thế nào tương đối?"

"Rất đơn giản, " Lý Chí trả lời, "Đối với nội dung cốt truyện nhân vật ở giữa chiến đấu, chúng ta không tham dự, cũng không có tham dự tư cách, bởi vậy chỉ cần tùy ý nội dung cốt truyện phát triển, lại để cho Thiên Địa song tàn đánh chết ba gã cao thủ..."

"Cái kia chúng ta làm cái gì?" Vương thuận mở miệng.

"Chúng ta tự nhiên là phục kích màu đen trận doanh người chơi!" Lý Chí không chút do dự nói, nhìn về phía Vương thuận, "Nếu như ngươi là màu đen trận doanh người chơi, nhiệm vụ yêu cầu đánh chết ba gã cao thủ, ngươi hội làm như thế nào?"

"Ta..." Vương thuận suy tư thoáng một phát, "Nguyên nội dung cốt truyện ở bên trong, ba gã cao thủ đều bị đánh chết, thế nhưng mà gia nhập chúng ta

những này người tiến hóa về sau, tổng có khả năng phát sinh biến hóa, bởi vậy ta sẽ đến đây quan sát, tìm tìm cơ hội ra tay!"

"Đúng vậy, nguyên nội dung cốt truyện ở bên trong, Thiên Địa song tàn đánh chết ba gã cao thủ lúc, đại lão sâm sẽ ở lồng heo thành trại bên ngoài quan sát, ta muốn màu đen trận doanh tiền [www. qisuu. com kỳ thư lười] hóa người khẳng định đã ở, đến lúc đó, chúng ta chuyên chú tại đối phó bọn hắn sẽ xảy đến..." Lý Chí giải thích, "Chỉ cần có Thần Điều Hiệp Lữ tại, nhiệm vụ của chúng ta tự không cần lo lắng, bởi vậy..."

Lý Chí ánh mắt lạnh lẽ ác liệt, cùng hắn ánh mắt tương đối mấy người không tự chủ được cúi đầu.

"Bởi vậy, chúng ta chuyên chú đối phó màu đen trận doanh, bởi vì nội dung cốt truyện mặc dù có biến hóa, có Thần Điều Hiệp Lữ tại, Thiên Địa song tàn khẳng định được không được tốt, tối đa cũng tự là chúng ta cái này phương ba gã cao thủ Bất Tử, đối phương nhiệm vụ thất bại!" Cao Soái điền hai mắt tỏa sáng, tiếp nhận lời nói.

"Không tệ!" Tần Hồng gật đầu hòa cùng, "Thế nhưng mà, ta cuối cùng cảm giác..."

"Hiện tại không có thời gian thảo luận quá nhiều, chúng ta có lẽ chế định một cái kỹ càng kế hoạch, như thế nào hoan nghênh đám này đối thủ!" Lý Chí mở miệng, đã cắt đứt Tần Hồng.

Tần Hồng ần ần cảm giác tựa hồ có chút không đúng, nhưng nhất thời nghĩ không ra có cái gì, chỉ đem làm là mình vô cùng khẩn trương.

Lập tức, mấy người vây quanh cái bàn, thương lượng.

Màu đen trận doanh cùng màu trắng trận doanh người tiến hóa, tại đêm nay, sẽ lần thứ nhất toàn diện tiếp xúc!

ps: cầu cat chứa đề cử, vạn phần cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: mai phục

Dạ, thâm trầm!

Trải qua hôm qua một trận mưa lớn, bốn phía nhìn lại, một mảnh Thanh Thanh triệt triệt, ánh trắng như giặt rửa, bỏ ra trong trời nhưng lạnh lùng ánh sáng chói lọi, trong thiên địa một cổ tiêu sất khí tức, không khỏi làm cho người hoảng hốt cho rằng cuối thu đã đến!

"Đang đăng..."

Đột nhiên một hồi dễ nghe nhạc khúc tại lồng heo thành trại vang lên, thanh âm trong trãi du dương, tiếng vọng tại lồng heo thành trong trại.

"Đến rồi!"

Nghe thấy khúc âm, thành trại bên ngoài ản thân mấy người nhìn nhau, mặt sắc ngưng trọng .

Mà lúc này, trong suốt dưới ánh trăng, ba chiếc xe dần dần lái tới.

Có lẽ là sợ bị người phát hiện, cái này ba chiếc xe không có mở đèn, càng không có thổi còi.

"Ba chiếc xe, so nguyên nội dung cốt truyện trong nhiều hơn một cỗ, bên trong nhất định là màu đen trận doanh người tiến hóa!" Cao Soái điền làm bầm lấy, khăn trương trong mang theo một chút hưng phấn chỉ ý.

"Ta... Chúng ta dựa theo kế hoạch... Chấp hành sao?" Tiểu mập mập Vương thuần vuốt ve trong tay trái đồng hồ, hơi khăn trương mà hỏi thăm.

"Hur!" Cao Soái điền dựng thẳng lên ngón trỏ tại bên miệng, bất mãn trừng mắt liếc.

Wương thuần lập tức im ngay, tại đây trong trẻo nhưng lạnh lùng trong hoàn cảnh, trán của hắn vậy mà thấm ra rậm rạp mồ hôi, tại dưới ánh trăng lờ lờ tỏa sáng.

"Lý Chí đâu này?" Tần Hồng đột nhiên đánh giá thoáng một phát mấy người hỏi.

"Chỗ đó!" La Cương chia chia cách đó không xa một bóng ma, "Hắn nói tại đâu đó chuẩn bị bắt rập."

"Chỗ nào?" Tần Hồng kỳ quái nhìn thoáng qua, La Cương chỗ chỉ địa phương đặc biệt Hắc Ám, nhìn không ra bất luận cái gì tình hình.

Ản ản, Tần Hồng trong nội tâm một loại cảm giác không ổn càng ngày càng đậm, vô ý thức địa co rút lại một chút thân thể.

"Ồ?" Lúc này La Cương nhẹ ồ lên một tiếng, "Không phải nói dưới chôn đinh sắt lại để cho bọn hắn xe bạo thai sao? Nhưng là bây giờ..."

Lúc này, chẳng những là Tần Hồng La Cương, Trương Toàn song cùng cao Soái điền cũng ý thức được một chút không đúng.

"Chúng ta..." Cao Soái điền trong nội tâm bồn chồn, "Hiện tại chúng ta có lẽ..."

Lời nói còn chưa tận, lồng heo thành trong trại khúc âm thanh đột nhiên dồn dập, lảng lẽ ác liệt được như là gió lạnh, lại để cho người cảm thấy toàn thân giống như đao cắt giống như khó chịu.

Tất cả mọi người biết rõ, lúc này Thiên Địa song tàn cùng ba gã cao thủ chiến đấu đã đến cao trào.

Mà tại lúc này, một hồi ầm ầm âm thanh đột nhiên truyền ra!

"Nhanh coi mặt trên!" Tiểu mập mập Vương thuần đột nhiên kinh gọi, chỉ vào thượng diện.

Lồng heo thành trại đối diện trên tám bảng, một thân ảnh ngạo nghễ đứng thẳng, lộ ra hình cầu ánh trắng, như là Thiên Thần .

Mà thân ảnh ấy giờ cao lên, đúng là đại nhập mặt bồn Thạch Đầu, hướng về đã đến xe bên trên đập tới.

"Như thế nào biến hóa?" La Cương sắc mặt trầm xuống.

"Đó là Lý đại ca!" Vương thuần mừng rỡ địa gọi .

Lúc này, bị hòn đá đập trúng xe, phát ra không chịu nổi gánh nặng kết.. Thanh âm, dồn dập phanh lại trong tiếng, ngừng lại.

Trong xe truyền ra kêu thảm thiết khóc rống thanh âm, máu tươi tự trở nên dị dạng cửa xe trong khe hở chảy ra.

"Lên!" Tần Hồng mắt thấy vậy, tuy nhiên mai phục cùng trong kế hoạch không giống với, nhưng kế hoạch phải chấp hành, lúc này một tiếng mệnh lệnh, bốn người xông tới.

Thế nhưng mà, đợi đến lúc tất cả mọi người đến xe phụ cận về sau, không khỏi mắt choáng váng, ba chiếc đã bị nện đến không thành bộ dáng trong xe, tuy nhiên ngồi đầy người, nhưng liếc sẽ xảy đến phân biệt ra tất cả đều là Phủ Đầu Bang bang chúng, bọn hán trong chờ mong màu đen trận doanh người tiến hóa cũng không ở trong đó.

"Chuyện gì xảy ra? Bọn hán không có người đến!" Vương thuần kỳ quái địa kêu một tiếng.

Răng rắc răng rắc!

Một hồi máy móc thanh âm, làm cho mấy người toàn bộ kinh sửng sốt một chút, xoay người sang chỗ khác, mười cái thân ảnh tự một cái chỗ bí mật đi ra.

Trong đó có thể thấy được hai gã người tiến hóa, còn lại tất cả đều là cầm trong tay súng ngắn Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng.

Tối om họng súng làm lòng người hàn.

"Móa, trúng mai phục là chúng ta!" Trương Toàn song chửi ầm lên.

"Súng ông đối với chúng ta tác dụng chỉ có một thành, nói không chừng... Nói không chừng..." Cao Soái điển sắc mặt tại dưới ánh trăng lộ ra đặc biệt tái nhợt.

Nghĩ đến người tiến hóa đối với công nghệ cao vũ khí tác dụng cùng hạn chế, mấy trong lòng người hơi định, nhưng cao Soái điển lại tổng cũng làm cho không người nào có thể an tâm, một cây có lẽ giết không được bọn hán, nhưng bây giờ có hơn mười chi!

"Chúng ta..." Tàn Hồng rốt cục phát giác đến cùng là lạ ở chỗ nào rồi, đang thương lượng kế hoạch lúc, Lý Chí chủ động dẫn đạo mọi người, hơn nữa rất nhanh liền chế định kế hoạch, cái này đối với hạng nhất ít nói ít lời Lý Chí mà nói rất không bình thường.

Hơn nữa, kế hoạch của bọn hán là hoàn toàn không để mắt đến màu đen trận doanh người tiến hóa dưới tình huống chế định, căn bản sẽ không có cân nhắc đối phương khả năng có đối sách.

Hiện tại xem ra, bọn hán sai lầm, tạo thành hậu quả rất nghiêm trọng.

Tàn Hồng ngẩng đầu nhìn lại, trên tấm bảng chính là cái kia thân ảnh đã biến mất, cái này làm cho Tàn Hồng trong nội tâm trầm xuống.

"Chuyện gì xảy ra? Đối phương như thế nào chỉ có hai người?" Mở miệng chính là Vương thuần, bất quá hán vừa nói lời nói, những người khác từng hướng về phía hán, lúc nào, còn quân đối phương còn lại mấy người?

"Sai rồi, đối phương không phải hai người!" La Cương đột nhiên mở miệng, nhắm trúng một ít kinh ngạc.

"Người là ngu ngốc sao? Chẳng lẽ những cái kia cầm thương trong đám người có người tiến hóa?" Cao Soái điển khinh thường nhìn thoáng qua La Cương mỉa mai nói.

Đối diện trên cổ tay có đồng hồ chỉ có hai người, còn lại tay cầm dương thương người khẳng định đều là nội dung cốt truyện nhân vật.

"Còn có ta!" La Cương nhe răng cười cười, mang trên mặt tươi cười đắc ý.

"Cái gì?" Mọi người kinh hãi, mà đúng lúc này, La Cương trong tay một bả búa đã bổ vào cao Soái điển trên cổ.

Cao Soái điện đầu lập tức đã bay đi ra ngoài, trên mặt đất lăn vài cái, hai mắt mở to, trừng mắt La Cương.

Theo cao Soái điện phún dừng máu tươi không đầu thi thể ngã xuống, một cái màu trắng bảo rương ra hiện tại hắc thi thể vị trí.

Tần Hồng, Vương thuần, Trương Toàn song sắc mặt đủ biến, khó có thể tin địa nhìn qua La Cương.

"Không có ý tứ, ta là năm vùng!"

La Cương lần nữa lộ ra rét lạnh hàm răng, vốn là mang trên mặt một ít chính khí, thuần phác lạnh nhạt vô tồn, xem như là tại trắng tròn hạ biến thân người sói, lộ ra đoạt mệnh hàm răng cùng móng vuốt sắc bén.

"Người..." Vương thuần há miệng dục lên tiếng, đã thấy La Cương đột nhiên nắm lên cao Soái điện rơi xuống bảo rương, tiếp theo thân thể đột nhiên nhảy lên, hướng về một bên tránh khỏi.

Rầm rầm rầm!

Đầu súng âm thanh lập tức truyền ra, sau một khắc, Vương thuần trên người đã nhiều hơn mười cái lỗ máu!

"Người... Gạt ta..."

Wang thuần nhìn xem đã trốn ở phía sau của hắn, dùng thân thể của hắn ngăn cản thương Tần Hồng cùng Trương Toàn song, thấy lại lấy cách đó không xa La Cương, lại miệng há vài cái.

"Muốn trách, chỉ có thể trách người ngu xuẩn, mới bị ta lợi dụng!" La Cương cười lạnh một tiếng.

Bành!

Wang thuần té xuống.

"Hừ hừ, hôm nay các người..." La Cương nhìn xem mặt không có chút máu Tần Hồng cùng Trương Toàn song, mang theo một chút khinh thường.

Lúc này, một thân ảnh xuất hiện, làm cho La Cương không khỏi ngậm miệng, kỳ quái địa nhìn qua người tới: "Người lại vẫn dám ra đây?"

"Vì cái gì không dám!" Lý Chí mở miệng, nhìn qua La Cương, hai mắt lạnh như băng, tựa hồ nhìn xem một người chết.

La Cương biến sắc, đột nhiên quay đầu lại: "Mau tránh!"

Nhắc nhở của hắn rất kịp thời, thế nhưng mà tiếc nuối chính là, từ khi gia nhập Phủ Đầu Bang về sau, La Cương liền đi tới lồng heo thành trại, tại Phủ Đầu Bang trong không hề uy vọng, ngoại trừ hai gã đồng bạn, Phủ Đầu Bang bang chúng không một người nghe theo.

Chỉ thấy sau một khắc, "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, chói mắt bạch quang làm cho mọi người không khỏi nhắm hai mắt lại, nằm rạp trên mặt đất.

"Ngươi..." La Cương quay đầu lại, tròn mắt muốn nứt, lúc này ngoại trừ hai gã nghe được tiếng la dồn dập trốn tránh đồng bạn, còn lại sở hữu tất cả cảm thương Phủ Đầu Bang bang chúng toàn bộ bị tạc chết.

"Đáng tiếc, không có bảo rương, xem ra không thể trục lợi!"

Lý Chí nhẹ nhõm thanh âm, suýt nữa làm cho La Cương phún huyết.

Bên kia chỗ bóng tối, một cái lộ bờ mông thân ảnh lạng lẽ rời đi, đúng là bị Lý Chí dùng tiễn mướn đến nhen nhóm ngòi nổ tương bạo.

La Cương hai gã đồng bạn sắc mặt trắng bệch địa đứng ở La Cương sau lưng, quay đầu lại nhìn quanh thoáng một phát gãy chi vết máu, nếu là trốn tránh không kịp, nói không chừng trong đó khả năng thì có bọn hắn!

"Ngươi... Như thế nào khiến cho đến thuốc nổ?" La Cương mở miệng hỏi.

"Cái thế giới này, có tiền thì có hết thảy!" Lý Chí thần nhiên nói.

"Ngươi..." La Cương hai mắt nhắm lại, hít sâu một hơi, sau đó mở ra, vốn là trên mặt khăn trương kinh hoàng thần sắc biến mất, hắn nhìn qua Lý Chí, "Ngươi sớm đã biết rõ ta là màu đen trận doanh rồi hả?"

Lý Chí gật gật đầu.

"Làm sao mà biết được? Khi ồm nói cho ngươi?"

La Cương chỗ chỉ là ở Phủ Đầu Bang Nhị đương gia đã đến thời điểm, đến lồng heo thành trại dò xét mà bị Lý Chí đánh chết cái kia người.

Lý Chí lắc đầu, nói: "Không phải, chính vì hắn chỉ nói cho ta nhiệm vụ của các ngươi, lại không nói cho ta thư của các ngươi tức, ta mới giết hắn đi!"

"Khi ồm..." La Cương mang trên mặt một chút bi thiết, cũng rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh: "Ngươi làm sao thấy được hay sao?"

"Ngươi sợ hờ thật sự nhiều lắm, " Lý Chí lắc đầu, dù bạn vẫn ung dung mà nói: "Thứ nhất, đánh chết cái kia vóc đáng nhỏ, ah, thì ra là khi ồm thời điểm,

ngươi xuất hiện, như lời ngươi nói giết người sau giải sầu thuyết pháp rất không đáng tin cậy, giết người sau không có người muốn giải sầu, tin tưởng ta, phương diện này ta là chuyên gia."

"Đúng vậy, ta đích thật là cùng khi ồm chấp đầu đây!" La Cương gật đầu, bắt quá chợt nói, "Bởi vì sợ ngươi hoài nghi, ta đặc biệt kể tiếp tại Phủ Đầu Bang quy mô đã đến chỉ tế giết nhiều mấy người, ngươi như thế nào..."

"Rất đơn giản, ngươi giết không ít người, nhưng chỉ lấy được hai cái bảo rương, cái đó và mặt khác tất cả mọi người tỉ lệ rất không giống với." Lý Chí giải thích nói.

La Cương im lặng, hẳn lúc ấy như thế nào lại nghĩ đến có người đối với lúc ấy tình hình quan sát địa như thế rõ ràng.

"Còn có, tựu là ô-sin cường đối với thái độ của ngươi. Mặc dù là đối mặt hảo cảm độ chỉ có trung lập Trương Toàn song, ô-sin cường còn sẽ không trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau. Mà ngươi cùng ô-sin cường cùng một chỗ vác bao day vài ngày, ô-sin cường vậy mà đối với ngươi lộ ra chán ghét thần sắc, cái này bản thân đã nói mình hẳn đối với ngươi hảo cảm độ vì trung lập phía dưới lãnh đạm, ngươi lại chưa làm qua cái gì đắc tội chuyện của hắn, bởi vậy, cái này rất rõ ràng rồi..."

"Đúng vậy, đều tại ta lòng tham muốn học được mười hai lộ đàm chân!" La Cương nói ra.

"Đúng rồi, ngươi vừa tới thời điểm, nói mình là kiến trúc công nhân, thế nhưng mà ta nhìn ngươi chỉ có tay phải có nốt phỏng dày, chức nghiệp ta không biết, nhưng xem không phải kiến trúc công nhân, lúc ấy ta liền có điều hoài nghi. Mặt khác còn có..."

"Đã đủ rồi!" La Cương đột nhiên mở miệng, ngăn lại Lý Chí đối với hắn lỗ thủng tiếp tục chỉ ra, cái này lại để cho hắn cảm giác mình như tên hề một mực tại biểu diễn cho người khác xem, "Cho nên ngươi lợi dụng ta, bày ra cái này mai phục bên trong đích mai phục!"

Lý Chí gật đầu.

"Thế nhưng mà, kế hoạch của ngươi, lại đem đồng bạn của ngươi đưa vào chỗ chết, không sợ bọn hắn bắt mất? !" La Cương đột nhiên quát lớn, hơi có chút châm ngòi ly gián hương vị.

Theo La Cương lời ấy, Tàn Hồng cùng Trương Toàn song nhìn Lý Chí liếc, lộ ra cảnh giác bắt mất thần sắc.

"Đưa vào chỗ chết?" Lý Chí khinh thường địa nở nụ cười, "Ai chết rồi hả? Duy nhất chết đi cao Soái điền là ngươi giết a!"

"Vương thuần, là ngươi kế hoạch vật hi sinh!" La Cương kêu to.

"Vậy sao?" Lý Chí từ chối cho ý kiến, lộ ra một ít nụ cười quý dị, đồng thời dò xét chân đá thoáng một phát Vương thuần "Thi thể" nói: "Đừng giả bộ, đứng lên đi!"

Tại mọi người ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, Vương thuần "Thi thể" động vài cái, mặt mũi tràn đầy không có ý tứ địa đứng .

ps: cầu cất chứa đề cử, cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: trao đổi

"Ngươi... Không chết?" Trương Toàn song kinh ngạc địa gọi .

"Đây không phải nói nhảm sao? Mọi người đứng đi lên! Tiểu mập mập ngươi dấu diếm được chúng ta thật khổ!" Tàn Hồng thanh âm truyền ra.

Vương thuận lộ ra có chút hồ thẹn thần sắc, vuốt ve vết thương trên người, tựa hồ vẫn còn có sợ hãi, nhìn phía Lý Chí: "Lý đại ca, làm sao ngươi biết ta không chết?"

"Thứ nhất, không có bảo rương rơi xuống, theo ta được biết, cho tới bây giờ, đánh chết đối địch trận doanh người tiến hóa đều có bảo rương! Thứ hai, ta thử qua uy lực của súng lục, một phần mười tác dụng với ta mà nói còn không coi vào đâu, huống chi thể chất của ngươi so với ta cao hơn không ít! Tuy nhiên ngươi trúng đạn không ít, ta không xác định uy lực như thế nào, nhưng tuyệt đối không nên lập tức từ vong, tối thiểu nhất gãy dựa rên rĩ vài cái tổng có lẽ có!"

Lý Chí vừa cười vừa nói, tiếp theo nói tiếp: "Tiểu Hồi Xuân Đan ăn hết?"

Vương thuận gật đầu, "Ăn hết, nếu không cũng đứng không đi lên!"

Tiếp theo, Vương thuận quay đầu mặt lạnh nhìn qua La Cương, từ trước đến nay khí gương mặt lộ ra một chút ngoan lệ chi sắc, "Ngươi gạt ta, ngươi lợi dụng ta!"

"Hắn còn nói ngươi ngu xuẩn!" Lý Chí ở một bên nhắc nhở.

Vương thuận sắc mặt lập tức đỏ lên, nhìn hằm hằm La Cương: "Ngươi còn nói ta ngu xuẩn? !"

La Cương sắc mặt lập tức trầm xuống, bất quá sau một khắc, hắn đột nhiên cười to: "Ngươi cho rằng đây? Ngu xuẩn! Không chỉ là ngươi ngu xuẩn, các ngươi tất cả đều ngu xuẩn!"

La Cương khinh thường địa nhìn qua mọi người, "Chẳng lẽ các người không có phát hiện, từ đầu đến cuối, chúng ta bên này luôn thiếu đi một người!"

"Ta biết rồi!" Lý Chí nói.

"Người biết cái gì?"

"Ta biết rõ người cố ý kéo dài thời gian, trên thực tế, ta đã ở kéo dài thời gian. Mặt khác người cái kia tên đồng bạn đi giết ba gã cao thủ, cái này rất dễ dàng đoán được!"

La Cương chấn động toàn thân, khó có thể tin địa nhìn qua Lý Chí, "Vậy người còn..."

"Bánh!"

Một tiếng súng vang, dẫn tới tất cả mọi người ngẩn ngơ.

"Đây là có chuyện gì? Ai đánh thương?" La Cương nhìn về phía tứ phương, lại nhìn không tới như trước còn sống Phủ Đầu Bang bang chúng.

"Không có ý tứ, là ta đem khẩu súng giao cho bánh quẩy, về phần hấn đánh chính là là ai? Ân, có thể là Thiên Địa song tặc, cũng có thể là đồng bạn của người, cái này khó mà nói!" Lý Chí đích thoại ngữ trong tràn đầy đối với La Cương bọn người khinh thị ngữ khí, suýt nữa làm cho bọn hấn nổi giận.

"Hừ, Diệt đại ca tuyệt không có việc gì!" La Cương mang trên mặt một chút cuồng nhiệt, phảng phất cái kia "Diệt đại ca" chính là hấn sở hữu tất cả tinh thần chèo chống.

Vương thuần nhìn hằm hằm La Cương, chửi ầm lên: "La Cương người cái ngu xuẩn, cả nhà người ngu xuẩn, người tổ tông mười tám đời (thay) đều là ngu xuẩn..."

Một trận chửi loạn, làm cho La Cương sắc mặt trướng đến đỏ bừng.

"Ta giết người!" La Cương hét lớn một tiếng, cầm trong tay búa xông tới.

Đồng thời La Cương hai gã đồng bạn, cùng với bên này Vương thuần, Tần Hồng, Trương Toàn song toàn bộ xông đi lên kịch chiến cùng một chỗ.

Lúc này Lý Chí, tựa hồ rất hài lòng đem thời gian kéo dài đến giờ phút này, quay người hướng về lồng heo thành trong trại đi vào.

Tần Hồng nhìn một cái Lý Chí, trong ánh mắt có chút phức tạp cùng tìm tòi nghiên cứu, mà lúc này bên tai một tiếng phong tiếng nổ, một bả búa chém đi qua, cuống quýt nghênh chiến cùng một chỗ...

Đợi đến lúc Lý Chí đến lồng heo thành trong trại, trăng diện tựa hồ không thể lạc quan.

Thiên tàn ngực một cái lỗ máu, xem là bị bánh quầy nổ súng đánh ra.

Mà bên kia thâm hại hơn, thợ may thắng mình đầy thương tích, bánh quầy đồng dạng toàn thân đổ máu, xem thương thế rất nặng.

Khắp nơi trên đất trường thương tàn mảnh, đều là bị Thiên Địa song hồng hủy, trong đó còn có một thanh đứt gãy dương thương, ngay tại Thiên Địa song tàn trước người không xa.

Lúc này, một cái thân ảnh cao lớn, đang đứng tại thợ may thắng bên cạnh, trong tay cầm một bả xem rất không tệ búa.

Hắn tựa hồ phát hiện Lý Chí, nghiêng đầu lại, một trương hơi có chút thanh tú gương mặt, đối với Lý Chí nhẹ nhàng cười cười.

Tiếp theo, tay nâng búa roi!

Đón lấy, cái này thân ảnh đi về hướng một bên bánh quầy!

"Boong boong boong boong..."

Một hồi dồn dập tranh âm truyền ra, chẳng những là tiến lên cứu người Lý Chí, hay vẫn là cái kia thân ảnh, cùng với té trên mặt đất bánh quầy, toàn bộ toàn thân run lên, kinh ngạc nhìn về phía Thiên Địa song tàn chỗ.

Địa tàn mặt lộ vẻ xúc động phần nộ chi sắc, dò xét liếc té trên mặt đất sư huynh, tiếp theo đem ánh mắt phần hận quăng hướng về phía bánh quầy, không để ý thân ảnh kia chính tại đầu đó, bắn lên đàn tranh!

Hơn mười thanh mắt thường có thể thấy được lợi đao, tại một trận gió sóng trong sinh ra, bỏ về phía bánh quầy, cùng với cái kia thân ảnh.

Người nọ thân thể rồi đột nhiên cuộn mình, đón lấy hai chân đạp một cái, đột nhiên nhảy đi ra ngoài, xem như là bắn ra tựa như.

Nhưng mà vào lúc này, Lý Chí tiến lên cứu người tốc độ không có chút nào biến trì hoãn, hắn tại đánh bạc, đánh bạc tại nguyên nội dung cốt truyện trong cuối cùng trước mắt ra tay Bao Tô Bà hội nhện không được, đánh bạc hắn kéo dài đã đến đầy đủ thời gian cho nội dung cốt truyện phát triển.

Đồng thời, Lý Chí cũng đang dùng tánh mạng của mình vì Bao Tô Bà ra tay gia tăng tiền đặt cược, nếu như chỉ vụn vụn có bánh quầy một người tánh mạng không đủ, cái kia tăng thêm chính mình đâu này?

Bánh quầy giãy dụa lấy nhìn về phía Lý Chí, trong ánh mắt có chút vẻ vui mừng.

Né tránh cái kia người trên mặt có chút ít không vui, tựa hồ nhìn ra Lý Chí nghĩ cách, thật sâu nhìn Lý Chí liếc.

"Đừng có lại nhao nhao rồi!"

Một tiếng gào thét đột nhiên truyền ra, đình tai như óc, nghe vào Lý Chí trong tai lại phảng phát âm thanh của tự nhiên.

"Dám đến ngăn ta!" Địa tàn lộ ra hận sắc, lúc này hắn lại không có phát hiện một cái nhẹ nhàng thân ảnh, ra hiện tại bên cạnh của hắn.

"A Quỷ sư phụ!"

Lý Chí đi về hướng bánh quẩy, đối phương cảm kích gật gật đầu, biểu lộ rất là thống khổ.

"Đình!"

Lý Chí nhìn về phía đồng hồ, bánh quẩy đối với hắn hảo cảm độ đã đạt tới tôn kính.

Đáng tiếc...

Lý Chí lắc đầu, bánh quẩy nhìn về phía trên không có sống sót hi vọng rồi.

"Giết ta!" Bánh quẩy đột nhiên bắt được Lý Chí cánh tay.

"Cái gì?" Lý Chí trong lòng kịch chấn.

"Ta cả đời đau khổ, lưu lạc đến tận đây, đã sớm đã mất đi sống sót động lực..." Bánh quẩy trên mặt hiển hiện thâm chi sắc nhỏ ra một ngụm máu tươi, "Ta... Đã sống không được rồi. Giết ta, miễn ta chịu khổ!"

Tên kia thanh tú người tiến hóa, nhìn xem Lý Chí, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý, hắn cũng đã nhìn ra, bánh quẩy mệnh không lâu vậy, Thần Tiên khó cứu.

Có thể nhưng vào lúc này, Lý Chí trong tay đột nhiên xuất hiện một khóa màu đỏ được hoàn, đây là hắn theo đồng hồ trong không gian lấy ra tiểu Hồi Xuân Đan.

Lý Chí hai mắt có chút đỏ lên, đem tiểu Hồi Xuân Đan nhét vào bánh quẩy bên miệng, "Ăn hết!"

Tên kia người tiến hóa biến sắc, bọn họ đều là nhân vật mới, tiểu Hối Xuân Đan hiệu dụng cũng không rõ ràng lắm, nếu như tiểu Hối Xuân Đan hiệu dụng vô cùng, nói không chừng bánh quẩy bởi vậy được cứu trợ, như vậy nhiệm vụ của hắn muốn hoàn thành tự nhiên hơn rất nhiều chuyện xấu.

"Không muốn... Không phải cứu ta! Không có... Không có tác dụng đâu! Để cho ta không thống khổ chết đi, không ai bức ta cắn lưỡi!" Bánh quẩy đã tuyệt vọng, lộ ra sinh không thể luyến khí tức, "Kỳ thật, có thể đem năm lang Bát Quái côn giáo sư cho ngươi, ta đã lại không tiếc nuôi. Giết ta, hoàn thành ta cuối cùng nhất tâm nguyện."

"Ta..." Lý Chí hai tay có chút run rẩy, "Ta không hạ thủ được!"

"Ngươi không hạ thủ được, để cho ta tới!" Tên kia thanh tú người tiến hóa đột nhiên mở miệng, đồng thời nghiêng tai nghe xong thoáng một phát, "Có người đến! Ngươi như muốn hoàn thành nhiệm vụ, mang theo bánh quẩy theo kịp!"

Nói xong, thanh tú người tiến hóa tiến lên công lên bị thương thiên tàn vội vàng rời đi.

Lý Chí sửng sờ chỉ chốc lát.

"Đi thôi, ta muốn thống khoái đây!" Bánh quẩy thấp giọng nói. Lúc này, Lý Chí mới lưng công bánh quẩy theo đi ra ngoài.

Mà lúc này, Tần Hồng khẩn trương địa theo thành trại bên ngoài tiến đến, liếc liền chứng kiến rời đi Lý Chí bóng lưng, cùng với bị Bao Tô Công thu thập được không hề có lực hoàn thủ địa tàn, lúc này trên mặt vui vẻ, trong tay búa không khỏi nắm chặt chút ít.

...

"Ta muốn, ta và ngươi căn bản không có tất yếu đối chọi gay gắt, đúng không?" Đi đến một chỗ yên lặng chi địa về sau, cái kia thanh tú gương mặt chi nhân lộ ra nụ cười tự tin nhìn qua Lý Chí, nói tiếp, "Đúng rồi, ta gọi Diệp Thiên phạm!"

Diệp Thiên phạm trên mặt một mực có ngạo nghễ thần sắc, nói lên chính mình danh tự đến thậm chí toát ra tự hào chi sắc, tựa hồ đối với danh tự này rất hài lòng.

Lý Chí không phát một lời, trên người bị lưng công bánh quẩy máu tươi nhuộm ẩm ướt.

Mất thấy Lý Chí không có giới thiệu ý của mình, Diệp Thiên phạm tựa hồ lơ đãng, nhìn về phía Lý Chí trên người đầu tạc Quỷ đạo: "Đã đem ngươi bánh quẩy dẫn theo đi ra, tin tưởng chúng ta muốn đồng dạng."

"Vậy sao?" Lý Chí nhìn qua Diệp Thiên phạm, mặt không biểu tình.

"Chúng ta song phương tuy nhiên là đối lập trận doanh, nhưng nhiệm vụ của chúng ta là đánh chết ba gã cao thủ, nhiệm vụ của các ngươi mục tiêu là đánh chết Thiên Địa song tàn, cái này nguyên bản nếu không có xung đột đây!" Diệp Thiên phạm cười, một bộ hết thảy đều ở nắm giữ bộ dạng, đột nhiên nói

tiếp, "Tình tảo ít nói, Ân, cái này đặc điểm... Ta muốn ngươi có lẽ tự là Lý Chí!"

"Xem ra La Cương nói cho ngươi biết không ít tin tức!"

Lý Chí lời ấy xem như lặng yên nhận thức, cái này lại để cho Diệp Thiên phạm tự tin được Ý Thần sắc càng đậm đi một tí.

Diệp Thiên phạm nói: "La Cương bắt quá là cái mãng phu, tại khi ốm bị giết về sau, ta lập tức sẽ hiểu các ngươi khẳng định khám phá kế hoạch của hắn, đáng thương hắn như cũ phối hợp địa biểu diễn. Thật sự là buồn cười!"

"Ngươi không có nói ra, tự là muốn lợi dụng La Cương bọn người dẫn dắt rồi đi chúng ta, sau đó một mình hoàn thành nhiệm vụ? !"

"Đúng vậy, châm đối với kế hoạch của các ngươi, La Cương định ra mai phục, thế nhưng mà ta biết rõ các ngươi nhất định sẽ có phản mai phục, tự nhiên sẽ không bị trúng kế. Hiện tại..." Diệp Thiên phạm trong mắt lóe ra tinh quang, "Ồ-sin cường đã chết, ta giết thợ may thắng, chỉ cần lại giết bánh quẩy, nhiệm vụ liền hoàn thành rồi!"

"Mà ngươi..." Diệp Thiên phạm nhìn xem Lý Chí, giật giật trên người lưng cổng thiên tàn, nói tiếp, "Ta muốn mạng của hắn, ngươi có lẽ rất muốn a!"

Lý Chí im lặng, lạnh lùng địa nhìn qua Diệp Thiên phạm.

Trong lúc nhất thời hai người không người lên tiếng, chỉ có bánh quẩy cùng thiên tàn như có như không tiếng rên rỉ truyền ra, trăng diện nghiêm túc.

Ánh mặt trăng đem hai người bóng dáng kéo đến rất dài, mang theo trên người lưng cổng một người khác, bóng dáng như là một cái quái vật, tại đè nén trong lòng hung tàn.

"Ân, kỳ thật chúng ta cũng là vì riêng phần mình nhiệm vụ mà thôi! Ta có một đề nghị, không bằng chúng ta lẫn nhau trao đổi..." Diệp Thiên phạm trong mắt toát ra một vòng sát cơ, nhìn về phía Lý Chí, "Ta muốn ngươi cũng có thể có không sai biệt lắm nghĩ cách!"

Diệp Thiên phạm đem trên người thiên tàn phóng trên mặt đất, nhìn về phía Lý Chí, nhưng mà Lý Chí không có động tác.

Nhiu mày, Diệp Thiên phạm trên mặt cho tới nay tự tin thần sắc rốt cục biến mất, hóa thành một tia phẫn nộ, phảng phất tôn nghiêm của mình thu được khiêu khích, nhìn hằm hằm Lý Chí, "Ngươi đến cùng muốn như thế nào?"

Lý Chí nhìn về phía thiên tàn thân thể, đem bánh quẩy phóng trên mặt đất, nhìn qua bánh quẩy trong nội tâm thờ dài một tiếng, bánh quẩy trên mặt che kín muốn chết chỉ ý, đã sinh không thể luyến.

Lý Chí quay đầu nói: "Chưa đủ!"

"Cái gì không đủ?"

"Người đánh chết thợ may thắng, lại giết chết bánh quẩy, lấy được lợi ích so với ta đánh chết thiên tào lấy được muốn nhiều, cho nên người muốn đền bù tổn thất!"

"Cái gì?" Diệp Thiên phạm giận quá thành cười, "Hiện tại ta chặn đánh giết bánh quẩy, chỉ chiếm cứ nhiệm vụ một phần ba, mà người tắc thì muốn hoàn thành một phần hai, xem người càng chiếm tiện nghi a!"

"Đúng, thế nhưng mà người còn muốn đền bù tổn thất!" Lý Chí bắt vi sở động.

"Người..." Diệp Thiên phạm nuốt nửa chữ ra huyết đến, "Nếu như ta không nói gì?"

Lý Chí nhìn về phía hán, thẳng đi về hướng bánh quẩy, trong tay xuất hiện lần nữa này khóa tiểu Hồi Xuân Đan. Diệp Thiên phạm không xác nhận tiểu Hồi Xuân Đan phải chăng có thể cứu sống bánh quẩy, nhưng khoảng cách gần xem xét bánh quẩy thương thế Lý Chí đã phát hiện, bánh quẩy tuyệt đối đã vô sinh cơ, sống đến bây giờ đã là cái kỳ tích, mà loại này tặng cho tân thủ tiểu Hồi Xuân Đan, cũng không phải có thể cứu sống bánh quẩy linh đan diệu dược. Hân lúc này, cũng chỉ là đang gạt Diệp Thiên phạm, hơn nữa, Lý Chí có hơn phân nửa nắm chắc đánh bại Diệp Thiên phạm thua không nổi.

"Tốt, tốt..." Quả nhiên, Diệp Thiên phạm tìm tòi tay ngăn lại Lý Chí, "Nói, người nghĩ muốn cái gì?"

"Người cái thanh kia búa xem rất không tồi..."

"Không có vấn đề!" Diệp Thiên phạm không chút do dự, một lời đáp ứng xuống.

"Móc ra 2000 khối tiền, có thể hồi đoái điểm tích lũy cái loại này!"

Diệp Thiên phạm nhìn hằm hằm Lý Chí, "2000 khối tiền, có thể hồi đoái 200 điểm tích lũy, người biết ta đánh chết bánh quẩy mới có thể đạt được bao nhiêu điểm tích lũy sao?"

"Ta chỉ biết là, nếu như người không có giết chết hán, sẽ một điểm tích lũy cũng không chiếm được!"

"Không có 2000 khối tiền, thiếu điểm a, không bằng 200?"

Lý Chí bình thản địa nhìn qua hán: "Ta biết rõ nhiệm vụ của các người một trong là đánh chết Ngạc Bang chờ đối địch bang phái dư nghiệt, không muốn nói cho ta người giết ít người, hoặc là, người có thể trực tiếp cho ta 200 điểm tích lũy cũng được!"

Diệp Thiên phạm xanh cả mặt, nghiến răng nghiến lợi nói: "Còn có mặt khác điều kiện sao?"

Lý Chí lắc đầu.

Lý Chí yêu cầu vừa mới điểm vào Diệp Thiên phạm thừa nhận trình độ cao nhất hạn độ, 200 điểm tích lũy, so sánh với đánh chết bánh quẩy hoàn thành nhiệm vụ về sau, sẽ đạt được điểm tích lũy không nhiều lắm cũng không ít, vừa vặn lại để cho Diệp Thiên phạm tâm đau nhức không thôi, lại không nghĩ trở mặt trình độ bên trên.

"Người tù không suy nghĩ, nếu như đông dài, nhiệm vụ của người đồng dạng kết thúc không thành." Diệp Thiên phạm uy hiếp nói.

"Ta không sợ, nhiệm vụ chấm dứt thời gian còn rất dài. Hiện tại vấn đề là, người có nguyện ý hay không dùng tiền mua thời gian!" Lý Chí không hề nhượng bộ chút nào.

"Người làm xong nhiệm vụ này, lập tức rời đi cái này nội dung cốt truyện thế giới sao?" Diệp Thiên phạm đột nhiên mở miệng hỏi.

"Đúng!"

Diệp Thiên phạm rốt cục hít sâu một hơi, đề xuống lửa giận trong lòng, theo đồng hồ trong không gian lấy ra một xấp tiền, bao cùng cái thanh kia búa cùng một chỗ ném đi qua.

"Bình thường tiền giấy 2000 nguyên: có thể tại bản nội dung cốt truyện trong thế giới giao dịch, cũng có thể tại tiến hóa không gian hồi đoái 200 điểm tích lũy."

"Chất lượng tốt búa: màu trắng vũ khí, công kích 7-23

Yêu cầu: lực lượng 8, nhanh nhẹn 5

Giới thiệu: cái thanh này búa rất sắc bén, sử dụng lúc phải cẩn thận một ít!

Đánh giá: Nhất Tinh nửa "

"Chú thích: nên vật phẩm không cách nào mang cách bản nội dung cốt truyện thế giới."

Lý Chí nhẹ gạt đầu, cái thanh này búa công kích rất cao, cơ hồ là lúc trước hấn cái kia một bả gấp hai, rõ ràng cho thấy cái tiêu Cực phẩm, hơi chút tức nuôi thì không cách nào mang cách, bất quá tại nơi này nội dung cốt truyện trong thế giới, đối với Lý Chí sẽ có chút công dụng.

Đón lấy Diệp Thiên phạm cùng Lý Chí đồng thời hướng một bên dời một chút, lộ ra thiên tàn cùng bánh quẩy thống khổ thân thể. Lý Chí nhìn về phía bánh quẩy, lộ ra một ít hồ thẹn, mà bánh quẩy hướng về phía hấn nhẹ gạt đầu, cái này với hấn mà nói, không thể nghi ngờ là một loại giải thoát.

"Vèo!" "Vèo!"

Hai tiếng nhẹ vang lên, Diệp Thiên phàm cùng Lý Chí đồng thời ném ra ngoài trong tay búa, mục tiêu theo thứ tự là bánh quẩy cùng thiên tàn.

Sau một khắc, bánh quẩy cùng thiên tàn đồng thời bị đánh trúng, hai người chính xác thật tốt, lại là đã ra toàn lực, sớm đã trọng thương bánh quẩy cùng thiên tàn lập tức phát ra hét thảm một tiếng, lập tức liền đã mất đi động tĩnh. Bánh quẩy bị chết gọn gàng, cũng không thống khổ, trên mặt của hắn thậm chí lộ ra vui mừng hoà giải thoát biểu lộ.

Hai cái màu xanh lá bảo rương, phân biệt theo bánh quẩy cùng thiên tàn trên thi thể hiện ra đến.

Lập tức, Lý Chí cùng Diệp Thiên phàm đồng thời động tác, hai người phân biệt vót bảo rương, tiếp theo cầm trong tay búa, xông về đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: trung nghĩa thương

Vào!

Diệp Thiên phàm tốc độ nhanh làm cho người khác giật mình, tại Lý Chí xem ra màu trắng trận doanh nhanh nhẹn cao nhất Trương Toàn song tốc độ, cũng không sánh bằng hắn, hắn nhanh nhẹn ít nhất tại mười điểm đã ngoài.

Chợt vừa ra tay, Diệp Thiên phàm trong tay một bả sáng trong búa liền vung vẩy, phẳng phát xuân thủy không ngớt không dứt, sóng sau cao hơn sóng trước công kích, thẳng bức người không thể thờ gấp qua khí đến.

Nhìn ra được Diệp Thiên phàm có lẽ huấn luyện qua kỹ thuật giết người xảo, hơn nữa hắn mang theo một cỗ chưa từng có từ trước đến nay khí thế, tựa hồ hết thấy đều không thể ngăn cản.

Mà đối mặt Diệp Thiên phàm cao tốc công kích, Lý Chí lại áp dụng thủ thế.

Hai chân của hắn như là cắm rễ trên mặt đất, ổn định mà biên độ nhỏ động tác, lại có thể nhẹ nhõm tránh né Diệp Thiên phàm công kích.

Lý Chí trong tay búa hoặc bỏ hoặc chém, tuy nhiên rất ít động tác, luôn tại Diệp Thiên phàm công kích yếu thế chỗ, lại để cho Diệp Thiên phàm công kích thất bại.

Xoát!

Diệp Thiên phàm trong tay búa sắt qua Lý Chí đầu vai, gần kề mấy cen-ti-mét khoảng cách có thể đem Lý Chí đầu đánh xuống đến, thế nhưng mà Lý Chí hết lần này tới lần khác né cái này đoán khoảng cách ngắn.

Sau một khắc, Lý Chí trong tay búa rồi đột nhiên bỏ ra, tốc độ không nhanh, nhưng Diệp Thiên phàm bỏ chém lúc động tác đã lão, nhất thời không cách nào tránh né, xem giống như là chủ động đụng lên đến .

Sắc lang một tiếng, Lý Chí nặng nề mà kích tại Diệp Thiên phàm bên hông, bất quá phát ra thanh âm lại làm cho Lý Chí trong nội tâm cả kinh, thâm kêu không ổn, nhưng mà lúc này, tựa hồ hơi trễ rồi.

Diệp Thiên phàm trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý, vốn là cứng nhắc thân hình linh hoạt địa uốn éo, tay trái theo bên hông rút ra một bả sáng loáng loan đao.

Vừa rồi Diệp Thiên phàm đúng là lợi dụng cái thanh này loan đao, cố ý lại để cho Lý Chí đánh trúng, do đó lại để cho hấn lộ ra sơ hở.

Tay phải búa, tay trái loan đao, tự hai phe đồng thời giáp công Lý Chí.

Mà lúc này, Lý Chí động tác, làm cho Diệp Thiên phàm khó có thể tin.

Chỉ thấy Lý Chí đột nhiên đem trong tay búa hướng lên không ném ra ngoài, tiếp theo thân thể đột nhiên co rút lại, toàn thân dùng không thể tưởng tượng nổi góc độ hướng phía dưới thấp đi, trong nháy mắt lại để cho người cho rằng đây là một cái người lùn.

"Trong truyền thuyết súc cốt thuật?" Diệp Thiên phàm đột nhiên cả kinh, đồng tử co rút lại, không nghĩ tới Lý Chí vậy mà hội cái này một loại kỹ xảo.

"Ngu ngốc, đây là yô-ga!"

Lý Chí cười nhạo ngừ khí, làm cho Diệp Thiên phàm tức giận đến giận sôi lên.

Diệp Thiên phàm hai tay run lên, loan đao cùng tay búa trong tay xinh đẹp địa vòng vo một vòng tròn, tiếp theo thân hình nhoáng một cái, liền muốn tiếp tục bỏ về phía Lý Chí.

Nhưng mà tại lúc này, Lý Chí đột nhiên tay phải run lên.

Vừa rồi tránh né lúc nắm ở lòng bàn tay bùn cát bị Lý Chí vung hướng về phía Diệp Thiên phàm.

Diệp Thiên phàm vô ý thức địa nhắm mắt, đồng thời hai tay đem vũ khí múa đến kín không kể hở.

Diệp Thiên phàm rất có tự tin, tuy nhiên làm như vậy tiêu hao thể lực rất lớn, nhưng ở cái này ngăn ngừa khoảnh khắc, Lý Chí tuyệt đối không thể có thể đột phá phòng ngự của hắn, trừ phi Lý Chí hóa thành chuột đất đào đất mà ra, hoặc là biến thành chim bay từ trên trời giáng xuống.

Lý Chí tự nhiên không cách nào đột phá bản thân cực hạn, cũng tự không có biện pháp đột phá Diệp Thiên phạm vung vẩy đao búa vòng tròn luẩn quẩn.

Mà khi tất cả bùn cát rơi xuống trên mặt về sau, Diệp Thiên phạm mở mắt ra, mắt thấy Lý Chí vậy mà đứng tại nguyên chỗ cười hì hì nhìn qua hắn, đột nhiên sinh lòng không ổn.

Trên đầu sinh phong!

Phanh!

Một bả búa từ trên trời giáng xuống, vừa vọt rơi vào Diệp Thiên phạm trên đầu, một cổ máu tươi theo gương mặt chảy xuống.

Cái thanh này búa đúng là Lý Chí lúc trước ném trên không bên trong đích cái thanh kia, đón lấy Lý Chí yô-ga tránh né công kích, sau đó vung bùn cát, động tác công tác liên tục, khiến cho Diệp Thiên phạm kinh ngạc ngoài vậy mà đã quên cái thanh này bị tiện tay ném ra ngoài búa, hiện tại bị tổn thất nặng.

"Ah!" Diệp Thiên phạm một tiếng cuồng khiếu, trên mặt bùn cát hòa với vết máu, xem đặc biệt chặt vật, hắn nhìn hằm hằm Lý Chí, "Người dám làm tổn thương ta?"

"Ngu ngốc!"

Lý Chí khinh thường cười cười, tay trái run lên, tự động hồ trong không gian một bả búa xuất hiện trong tay, tiếp theo liền muốn đánh về phía Diệp Thiên phạm.

Nào biết vào lúc này, Diệp Thiên phạm đột nhiên quay người liền chạy, không chút do dự, tốc độ cực nhanh, làm cho Lý Chí chỉ có thể nhìn qua chi lùi bước.

"Sở hữu tất cả thương qua người của ta, sở hữu tất cả muốn người muốn giết ta, sớm muộn gì sẽ bị ta phản giết, người chờ..."

Xa xa đấy, truyền ra Diệp Thiên phạm dần dần đánh tan thanh âm.

...

Lý Chí đi trở về lồng heo thành trại trên đường, nắm trong tay lấy một chi trường thương, cẩn thận đánh giá.

"Trung nghĩa thương: màu xanh lá vũ khí, công kích 18-40

Yêu cầu: lực lượng 10, cơ bản cận chiến lv2

Giới thiệu: xem lịch sử đã lâu trường thương, trên người của nó tràn ngập câu chuyện.

Đánh giá: Nhị Tinh "

Cái này chỉ trường thương, chiều dài tám thước ngoài, báng thương vi ố vàng sắc, nắm trong tay có chút thô ráp dày đặc cảm giác, tuyệt sẽ không bởi vì chảy mồ hôi mà trượt tay.

Đầu thương có ba thốn ba phần, màu đỏ sậm thương anh tựa hồ no bụng ẩm địch nhân máu tươi mà nhuộm đỏ, chùy tua đỏ theo gió lác nhẹ, như là chết ở thương này ở dưới Vong Linh tại vũ đạo!

Lý Chí thử run lên thoảng một phát, trung nghĩa thương "Ông" một tiếng thanh minh, thoải mái mà bị giữ ra một cái thương hoa.

Năm lang Bát Quái côn kỹ xảo dùng lúc này thương trong vừa đúng.

Trung nghĩa thương, đúng là Lý Chí được từ bánh quẩy rơi xuống bảo nương bên trong đích vật phẩm, hơn nữa đã đến Nhị Tinh đánh giá.

Không thể nghi ngờ, đây là Lý Chí trước mắt mới chỉ, nhìn thấy tốt nhất trang bị rồi.

Lý Chí không khỏi khẽ thở dài một cái, đem trung nghĩa thương đã thu vào đồng hồ trong không gian.

May mắn đồng hồ nội không gian thể tích là một cái lập phương, nhưng lại không phải hình lập phương không gian, có thể theo ý nguyện biến hóa, nếu không cái này chỉ trường thương chỉ sợ còn thu không .

Đợi đến lúc Lý Chí đến lồng heo thành trại, hết thầy giống như có lẽ đã hết thầy đều kết thúc.

Tần Hồng cùng Vương thuận khắp cả người là thương, chính ngồi dưới đất ngẩn người.

"Lý đại ca..."

Chứng kiến Lý Chí về sau, Vương thuận vậy mà khóc chạy ra đón chào, một bộ không chỗ nương tựa đáng thương bộ dáng.

"Trương Toàn song chết rồi, bị... Bị Tần Hồng hại chết!"

Vương thuận nhìn về phía Tần Hồng, mang theo chút ít sợ hãi bi thương thần sắc.

"Nói bậy, tiểu mập mạp coi chừng ta xé ngươi!"

Tần Hồng biến sắc, đứng người lên nhìn hằm hằm Vương thuận, sợ tới mức Vương thuận thân thể run lên, đem to mọng thân thể ngăn tại Lý Chí sau lưng.

"Chuyện gì xảy ra?" Lý Chí mở miệng hỏi.

"Nàng cố ý đẩy Trương Toàn song một bả, lại để cho La Cương giết Trương Toàn song..."

Vương thuận nức nở nghẹn ngào lấy, tuy nhiên lúc trước hắn được chứng kiến người chết, thậm chí mình giết không ít Phủ Đầu Bang bang chúng, có thể tận mắt thấy người bên cạnh chết đi, hay vẫn là bị người làm hại, Vương thuận hiển nhiên chịu không được.

"Mập mạp chết bầm, ta đẩy đi ra thực nên ngươi!" Tần Hồng tức giận đến ngực phập phồng bất định, trước khi trong lúc đánh nhau ngực quần áo bị phá hỏng chỗ, bạch Hoa Hoa bộ ngực theo động tác của nàng mà như ẩn như hiện, "Nếu không phải ta thừa cơ giết La Cương, hiện tại chết tịt là chúng ta! Hơn nữa, còn lại hai cái người tiến hóa đều bị ngươi giết, nói ngươi còn chiếm tiện nghi rồi..."

"Dù sao ngươi hại chết Trương Toàn song, độc nhất là lòng dạ đàn bà!"

Vương thuận gọi, dừng khí tựa hồ cường tráng đi một tí, mà giờ khắc này nếu không có Lý Chí đã đến, chỉ sợ hắn không dám đối với Tần Hồng như thế.

Lý Chí nhàn nhạt địa nhìn một cái Tần Hồng, đối phương có chút cục xúc bất an, bất luận như thế nào, nàng hại chết đối với nàng có địch ý Trương Toàn song, đây là không tranh giành sự thật.

Bất quá, Lý Chí lại không có vì vậy mà nói cái gì, ngược lại quay đầu nhìn về phía Vương thuận: "Nhiệm vụ của ngươi làm xong sao?"

Trước khi, Vương thuận là trong mọi người duy nhất vẫn chưa xong nhiệm vụ hai người, chỗ chênh lệch người bất quá là một cái Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng, mà lần này mai phục, Lý Chí không biết hắn là hay không đã tìm được cơ hội.

"Ân!" Vương thuận nhẹ gật đầu, "Bị nện trong xe có người chưa chết, ta giết về sau hoàn thành nhiệm vụ!"

Đón lấy Vương thuận nhìn về phía Lý Chí: "Đa tạ Lý đại ca! Nếu không phải ngươi, ta cũng làm không được."

"Hoàn thành nhiệm vụ, ngươi tự ly khai a! Tại đây quá nguy hiểm, không thích hợp ngươi!" Lý Chí nhẹ nhàng mà nói.

Vương thuận gật đầu, nếu không có có việc nói cho Lý Chí, hắn đã sớm lựa chọn rồi đi.

Hôm nay đánh chết Phủ Đầu Bang bang chúng, cùng với đánh chết Thiên Địa song tào nhiệm vụ đều đã hoàn thành, đã có thể ly khai nội dung cốt truyện thế giới.

"Lý đại ca, thiên tào bị nữ nhân này giết!"

Vương thuần hiển nhiên đối với Tần Hồng phi thường bất mãn, trong miệng trực tiếp xưng hô "Nữ nhân này ", liền danh tự đều không muốn kêu.

"Mập mập chết bầm, nguoi..."

Tần Hồng mặt như băng sương, muốn xông đi lên giáo huấn Vương thuần, bất quá Vương thuần lập tức trốn đến Lý Chí sau lưng.

Đối mặt Lý Chí, tuy nhiên thần sắc của hắn rất bình thản, Tần Hồng lại trong nội tâm mấy động, không dám bất quá động tác, cuống quýt nói: "Lý Chí, nguoi không nên hiểu lầm, ta giết thiên tào cũng là vì nhiệm vụ, không có khác mục đích!"

"Hừ, thiên tào đã không cách nào phản kháng, nguoi dùng phi búa đem hắn rất nhanh đánh chết, rõ ràng chính là vì đoạt điểm tích lũy!"

Vương thuần lần nữa lên tiếng, tức giận đến Tần Hồng thiếu chút nữa nhảy, nhưng kiêng kỵ Lý Chí, lại không dám phát tác.

"Lý đại ca, nhiệm vụ ba sau khi hoàn thành, nàng đã nhận được 400 điểm tích lũy, ta chỉ lấy được 200 điểm. Nguoi đâu rồi, Lý đại ca?" Vương thuần nhìn về phía Lý Chí, mang theo một chút hiếu kỳ.

"Ngu ngốc, tổng cộng một ngàn điểm tích lũy, nguoi tính toán thoáng một phát chẳng phải..." Tần Hồng cười nhạo Vương thuần, tiếp theo sững sờ, hiển nhiên nghĩ tới điều gì, nhìn về phía Lý Chí, "Địa tào bị nguoi giết? Hắn rơi xuống cái gì?"

"Còn lại 400 điểm tích lũy, cùng nữ nhân này đồng dạng, địa tào thật sự bị Lý đại ca giết?"

Vương thuần nhìn về phía Lý Chí, mang theo một ít vẻ hâm mộ.

Lý Chí gật đầu, nhìn về phía Tần Hồng, "Bảo rương bị cướp đi rồi, nguoi giết thiên tào đã nhận được cái gì?"

"Ta..." Tần Hồng dừng thoáng một phát, con mắt lập loè vài cái, "Không có gì, một ít tiền mà thôi."

Lý Chí cùng Vương thuần đồng thời đem không tin ánh mắt chăm chăm vào Tần Hồng, Tần Hồng một hồi chột dạ, lại không nói cái gì nữa.

Lúc này, Vương thuần do dự địa vuốt ve thoáng một phát tay trái đồng hồ, lộ ra kiên định chi sắc, kéo hạ Lý Chí ống tay áo, "Lý đại ca, ta có việc muốn

nói cho người!"

Sau một khắc, Vương thuận theo đồng hồ trong lấy ra đồng dạng vật phẩm, "Đây là Phì Từ thông cho ta, trước khi tại đấu súng trong sông sót, may mắn mà có kiện vật phẩm này."

Lý Chí nhìn lại, đây là hai cái bao cổ tay.

"Rắn chắc bao cổ tay: màu xanh lá đồ phòng ngự, phòng ngự 16

Yêu cầu: cơ bản thủ hộ lv1

Giới thiệu: tính chất rất không tồi, xem là da thật đấy.

Đánh giá: Nhất Tinh "

Lý Chí khó hiểu địa nhìn về phía Vương thuận.

"Lần trước Phì Từ thông tới nơi này, ta hướng Lý đại ca ngài cho mượn mấy trăm khối tiền cho hắn, kết quả hảo cảm độ thoảng cái đã đến tin cậy, hắn đem cái này song bao cổ tay cho ta."

Vương thuận nói xong, lộ ra một ít thần sắc áy náy, "Ta một mực chưa cho Lý đại ca... Thật sự thực xin lỗi người!"

Lý Chí sững sờ một chút, ánh mắt chăm chăm vào cơ bản thủ hộ lv1 yêu cầu, hiển nhiên, trước mắt chỉ có Vương thuận đạt đến sử dụng cái này song bao cổ tay yêu cầu.

"Ta... Ta còn chiếm được một cái tin tức, về a Tinh, là Phì Từ thông nói cho ta biết đấy..."

Lý Chí trong nội tâm khẽ động, "Cái này song bao cổ tay ta cũng vô dụng, người giữ đi! Nói sau nếu như không có trước người trợ giúp Phì Từ thông, cũng sẽ không biết tăng lên hảo cảm độ."

"Thật sự?" Vương thuận sững sờ, đem bao cổ tay hưng phấn mà thu, đại hi về sau lại lại không có ý tứ, "Thế nhưng mà ta thiếu nợ lấy Lý đại ca đấy..."

Lý Chí: "Đem tin tức của người nói cho ta biết!"

Vương thuận cảm kích gật đầu, "Ân!"

ps: cầu cất chứa đề cử ah! Cất chứa mất một cái, thương tâm.

Mặt khác, hôm nay hẳn là khảo thi bốn Lục cấp, chúc mọi người toàn bộ khảo thi qua.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: tiết lộ

Tại tiểu mập mạp Vương thuần nói cho Lý Chí hấn theo Phi Tử thông chỗ đó lấy được tin tức về sau, Vương thuần liền rời đi nội dung cốt truyện thế giới.

Tại Lý Chí cùng Tần Hồng ánh mắt hai người xuống, Vương thuần thân thể hóa thành một đạo bạch quang, tiếp theo hoàn toàn biến mất.

"Ngươi còn không đi?"

Lý Chí nhíu mày nhìn xem Tần Hồng, nữ nhân này đã được đến không ít thu hoạch, lại vẫn không có phải đi ý tứ.

"Ta tại sao phải đi? Nói không chừng có thể lưu lại hoàn thành đánh chết Hỏa Vân Tà Thần nhiệm vụ. Mặc dù kết thúc không thành, tại cuối cùng trước mắt sẽ rời đi cũng không muộn!"

Tần Hồng con mắt sáng trong, nữ nhân này rất hiểu được xem xét thời thế, nhất định phải kiên trì đến cuối cùng một khắc mới ly khai.

"Ngươi bây giờ tự ly khai!" Lý Chí lạnh lùng thốt.

"Dựa vào cái gì?" Tần Hồng giọng mỉa mai địa cười lạnh, "Ngươi muốn chính mình độc được chỗ tốt?"

"Dựa vào ngươi không ly khai, ta sẽ như ngươi đối với đãi Trương Toàn song đồng dạng đối với ngươi!"

Lý Chí trước sau như một bình thản, nhưng Tần Hồng lại như là cảm giác được một cỗ hàn khí, thân thể nhịn không được run thoáng một phát.

Vô ý thức đẩy, Tần Hồng rời xa Lý Chí vài bước, ánh mắt lóe ra, hiển nhiên làm lấy kịch liệt tư tưởng động tác.

Mà lúc này, nhẹ nhàng mà tiếng bước chân truyền đến, Lý Chí quay đầu đi, Bao Tô Bà mập mạp thân ảnh xuất hiện tại trước mắt.

"A Quý đâu này?"

Bao Tô Bà ngữ khí rất bất hữu thiện, nhìn về phía Lý Chí ánh mắt tràn ngập lãnh ý.

Lý Chí lưng còng bánh quẩy rồi đi, hiển nhiên bị Bao Tô Bà phát hiện.

"A Quý sư phụ nói không muốn chết tại thành trong trại, để cho ta dẫn hần đã đi ra!" Lý Chí trả lời.

"Vậy sao?" Bao Tô Bà cười lạnh một tiếng, móc ra một điều thuốc nhen nhóm, thật sâu hít một hơi, nhổ ra một cò khói khí, "Ta không tin!"

Vèo!

Bao Tô Bà lời nói tan mất, cả người đột nhiên nghiêng về phía trước, hai tay dùng không thể tưởng tượng nổi góc độ chụp vào Lý Chí.

Lý Chí trong nội tâm rung mình, vội vàng tránh né, nhưng mà thực lực của hần cách xa nhau Bao Tô Bà thật sự kém đến quá xa, Bao Tô Bà một đôi mập tay đem Lý Chí sở hữu tất cả có thể đào thoát phương vị toàn bộ ngăn lại.

Chỉ trong nháy mắt, Bao Tô Bà liền bắt được Lý Chí, song tay mang theo Lý Chí cánh tay, nhẹ nhàng uốn éo, răng rắc hai tiếng, liền đem Lý Chí hai tay cởi xuống dưới.

Bao Tô Bà nhẹ buông tay, Lý Chí té trên mặt đất, đã không hề có lực hoàn thủ.

Lý Chí trên mặt cơ bắp run lên, cắn chặt răng, cố nén cảm giác đau đớn, không phát ra một tiếng đau nhức gọi.

"Hảo tiểu tử, kiên cường!"

Bao Tô Bà giơ ngón tay cái lên, bắt quả lại trên mặt khinh thường, tiếp theo hai tay tại Lý Chí hai chân hai bên nhẹ nhàng đung một cái, một cò rét thấu xương giống như đau đớn, lập tức do hai chân truyền đến.

"A...!"

Lý Chí trong cổ họng nhịn không được phát ra một tiếng buồn bực thanh âm, miệng như trước cắn đến sít sao, bắt quả khóc miệng đã lộ ra máu tươi.

"Có tiền đồ!"

Bao Tô Bà lần nữa cười lạnh, một tay biến trào, liền muốn đánh úp về phía Lý Chí ngực.

"Đã đủ rồi!" Một tiếng quát lớn, làm cho Bao Tô Bà động tác đình chỉ, quay người nhìn xem dần dần đến gần Bao Tô Công.

Lý Chí thân thể đã ngoặt (khom) trở thành tôm luộc, trên trán chảy xuống to như hạt đậu mồ hôi.

"Làm sao vậy?" Bao Tô Bà hấp một điều thuốc, lóe sáng Hỏa Tinh tại trong bóng đêm đặc biệt chú mục.

"Hắn mời ta ăn cơm xong, ít nhất cho hắn một cái biện bạch cơ hội!" Bao Tô Công đối với Bao Tô Bà nói ra, mắt thấy đối phương dừng tay, đón lấy đối với trong thống khổ Lý Chí nói: "Ừ, tiểu tử, đừng trách ta chưa cho ngươi cơ hội, A Quỷ ở nơi nào? Hôm nay hai cái sát thủ cùng ngươi có quan hệ gì?"

Thống khổ cơ hồ muốn bao phủ Lý Chí sở hữu tất cả thần kinh, nhưng mà lúc này, suy nghĩ của hắn lại độ cao rõ ràng, nhưng mà giờ này khắc này, thật sự nghĩ không ra Bao Tô Bà hai người đến tột cùng phát hiện cái gì.

Nhưng là, đồng hồ ở bên trong nhắc nhở hảo cảm độ đều không có hạ thấp.

Lý Chí có thể khẳng định, hai người mặc dù có chỗ hoài nghi, nhưng hiện tại hơn nữa là thăm dò.

"A Quỷ sư phụ, đem năm lang Bát Quái côn giáo... Dạy cho ta, trước khi chết để cho ta... Dẫn hắn... Dẫn hắn ly khai gấp... Gặp con của hắn..."

"Nhi tử? A Quỷ có nhi tử?" Bao Tô Công sững sờ.

"Hắn nói giang hồ chi nhân... Thân bất do kỷ, sợ cừu gia tìm đến thăm đến... Cho nên... Cho nên để cho người khác nuôi dưỡng... Nhi tử..."

Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà nghe điểm chỗ, sắc mặt đột nhiên phai nhạt xuống, hiển nhiên nghĩ tới chuyện thương tâm của mình.

Mà một bên Tần Hồng, mặt lộ vẻ vẻ phức tạp, nàng tự nhiên biết rõ Lý Chí nói đều là bịa chuyện, lợi dụng Thần Điều Hiệp Lữ vợ chồng nhi tử bị cừu gia đánh chết sự tình, dẫn tới bọn hắn đồng tình cùng cộng minh.

Tần Hồng miệng ngập ngừng, muốn Bao Tô Bà hai người nói cái gì, lại cuối cùng không có mở miệng.

"A Quỷ... Làm được so chúng ta tốt!"

Bao Tô Công đột nhiên thở dài, mở miệng nói một tiếng tựa hồ không hiểu, bất quá ở đây mấy người đều tinh tường ý của hắn.

Lý Chí trong nội tâm âm thầm thở dài một hơi, tối thiểu nhất hiện tại cái này đối tựa hồ tròn đi qua.

"Người đến tột cùng là thân phận gì?" Bao Tô Bà như trước mặt lạnh tương đối.

"Ta..." Lý Chí trong lòng nhanh quay ngược trở lại.

"Trên người của người sát khí không kém gì...chút nào hôm nay đến đây Thiên Địa song tàn, nếu như ta không nhìn lầm, người khẳng định cũng là một gã sát thủ!" Bao Tô Công nói ra, "Bất quá người tuy nhiên thực lực không cao, lại đối với khí tức che dấu rất rất có nghề (có một bộ), rất dễ dàng lại dễ cho người bỏ qua, nếu không có người mang A Quỷ lý khai bị để lộ một ít, chúng ta cũng phát hiện không được."

Lý Chí trong nội tâm thở dài, rốt cục... Rốt cuộc biết vì cái gì Bao Tô Công hai người đối với thái độ của mình như thế.

Bất quá, Bao Tô Công giải thích lại làm cho Lý Chí trong lòng có chút giật mình, theo lý thuyết Bao Tô Công vì thăm dò, không có lẽ tiết lộ quá nhiều, nhưng là bây giờ...

Nhưng là theo một phương diện khác nói, Lý Chí trong hiện thực thân phận, căn bản tự không có lẽ khiến cho nội dung cốt truyện trong cái gì biến hóa, tiến hóa không gian không ứng nên xuất hiện như tình huống như vậy.

Chẳng lẽ nói... Bao Tô Công giải thích, là tiến hóa không gian cố ý cho nhắc nhở?

Đang lúc Lý Chí suy tư thời khắc, Bao Tô Bà mở trừng hai mắt, "Nói, người đến cùng là thân phận gì?"

"Ta... Chưa bao giờ... Giết qua... Bất luận cái gì không có lẽ... Giết người!"

Đau đớn làm cho Lý Chí cơ hồ hư thoát, nhưng ngữ khí của hắn tràn ngập kiên định.

Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà nhìn Lý Chí hai mắt, trong mắt hào quang phảng phất thấy rõ hết thảy.

Lý Chí không chút nào lui bước địa cùng bọn hắn đối mặt.

Rốt cục, Bao Tô Công thở dài một hơi, đi đến trước tại Lý Chí trên người vỗ nhẹ nhẹ đánh vài cái, đem Lý Chí trật khớp hai tay một lần nữa đón.

"Ta tin tưởng người, bất quá người không thể lại ở lại thành trong trại rồi!"

Bao Tô Công, làm cho bên cạnh Tần Hồng trên mặt vui vẻ, chỉ cần Lý Chí ly khai, nàng thì có thêm nữa... Cơ hội...

"Người cũng không thể lưu lại..." Tựa hồ phát giác được Tần Hồng thần sắc biến hóa, Bao Tô Bà đối với Tần Hồng nói ra.

"Cái gì? Vì cái gì?" Tần Hồng vừa sợ vừa giận, thốt ra.

"Bởi vì đắc tội Phủ Đầu Bang, vì an toàn, tất cả mọi người phải đi, sở hữu tất cả láng giềng đều phải rời!" Bao Tô Công nói ra.

"Thế nhưng mà..." Tần Hồng trong nội tâm lo lắng, nếu như đã mất đi Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà tương trợ, đánh chết Hỏa Vân Tà Thần nhiệm vụ chẳng qua là một truyện cười.

Bất quá, chờ Tần Hồng xem đến vừa có chút hư thoát Lý Chí về sau, đột nhiên trong nội tâm khẽ động, im ngay không hề lên tiếng.

"Cái kia các người đâu này?"

Làm cho người thật không ngờ chính là, Lý Chí ở bên cạnh đột nhiên mở miệng, tiếng nói rất suy yếu, nếu như không phải lúc này yên tĩnh, đại khái không cách nào bị nghe được.

"Chúng ta thu thập thoáng một phát, chờ tất cả mọi người đã đi ra, qua mấy ngày sẽ rời đi!" Bao Tô Công hai người có chút âm trầm, dù sao tại lòng heo thành trại cư ngụ vài thập niên, đột nhiên phải ly khai, không khỏi có chút khổ sở.

Nhưng mà lúc này, Lý Chí cùng Tần Hồng nghe được lời ấy, trong nội tâm cả kinh, Tần Hồng suýt nữa kêu lên.

Nội dung cốt truyện thay đổi? !

Nội dung cốt truyện lại thay đổi? !

Nguyên nội dung cốt truyện ở bên trong, Bao Tô Công hai người không cam lòng Phủ Đầu Bang tập kích, vì chết đi ba gã cao thủ, sẽ chủ động đến thăm tiền đưa chung báo thù, nhưng là bây giờ...

Theo Bao Tô Công nghĩ đến xem, hẳn tựa hồ cũng không có ý tứ này.

Có lẽ đã mất đi bánh quẩy làm chung di ngôn dặn dò, có lẽ bởi vì Phủ Đầu Bang đồng dạng chết thương không ít, có lẽ là nguyên nhân khác...

Dù sao Lý Chí cùng Tần Hồng biết đến là, hai người này đã không có báo thù dục vọng.

Mà cái này cái biến, có thể nói là màu trắng trợn doanh người một tay tạo thành đây.

Lý Chí mặt trầm như nước, lại không có lộ ra cái gì khác thường.

Tần Hồng tắc thì kinh nghi bất định, nhất thời khó có thể tiếp nhận sự biến hóa này.

"Các ngươi đi thôi!" Bao Tô Công thanh âm có chút cô đơn, ôm lấy lộ ra khổ sở thần sắc Bao Tô Bà, dần dần đi đến.

"Chúng ta..."

Tần Hồng muốn muốn đuổi kịp đi, nhưng việc đã đến nước này, nàng lại có lý do gì lưu lại, Tần Hồng không khỏi đem xin giúp đỡ ánh mắt nhìn hướng về phía Lý Chí.

Mà Lý Chí lại không có để ý Tần Hồng, chỉ là trầm mặt, không biết đang suy nghĩ gì.

Một lát sau, Lý Chí trên mặt dần dần khôi phục một ít huyết sắc, đứng người lên chậm rãi đi ra ngoài.

Tần Hồng do dự một chút, hai mắt tại Lý Chí cùng Bao Tô Công hai phe trên người bồi hồi, cuối cùng nhất dậm chân một cái, đi theo Lý Chí đằng sau.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: phong tình

"Nữ nhân, không nếu đi theo ta. Nếu như không phải ngươi không có bỏ đá xuống giếng, hiện tại ta đã giết ngươi!"

Ly khai lồng heo thành trại một lát sau, Lý Chí lạnh như băng đích thoại ngữ, nghe vào Tần Hồng trong tai không khỏi làm cho hấn trong nội tâm bồn chồn, trong lúc nhất thời hối hận đuổi kịp Lý Chí.

Bất quá, lúc này theo Lý Chí đã rời xa lồng heo thành trại, lại muốn trở về cũng không thể nào thực tế.

Tần Hồng bước chân dừng một chút, "Chúng ta đều là màu trắng trợn doanh, khẳng định phải cùng một chỗ. Ách, ngươi thật là sát thủ?"

Hiện tại nàng như trước vì Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà mà giết mình, ai có thể nghĩ đến trăm mặc ít nói, mạo không xuất chúng đồng bạn sẽ là sát thủ, bất quá theo cái khác phương diện muốn, có lẽ sát thủ vốn tự cần không ngờ.

Lý Chí liếc xéo Tần Hồng liếc, sát cơ lóe lên tức thì.

Nhưng mà đang ở lập tức, Tần Hồng liền cảm thấy Lý Chí trong ánh mắt lạnh như băng, đột nhiên làm cho nàng có một loại như rơi vào hầm băng cảm giác.

"Ta... Ngươi... Ngươi đã nói không giết không nên giết người?"

"Ngươi nếu xác định điểm này, có thể tiếp tục!"

Lý Chí lần này xem cũng không xem Tần Hồng, phía trước một cỗ tàu điện dừng lại, lách vào đi lên.

Tần Hồng nhú mày, nhìn quanh vài cái, rốt cục hay vẫn là đi theo, tại tàu điện thúc đẩy thời khắc cuối cùng, ngồi ở Lý Chí bên cạnh.

Tàu điện bên trên hơn phân nửa chỗ ngồi đã ngồi đầy, trong đó không ít người mang theo một cái cặp công văn, những người này có một cái cộng đồng chỗ, tựa là trên mặt một bộ coi thường biểu lộ, tựa hồ đối với hết thảy đều không quan tâm.

Mà Lý Chí đối diện, đứng là một gã đeo mắt kiếng gọng vàng trung niên nhân, thật dài mặt, trên người quần áo sạch sẽ sạch sẽ, dưới nách kẹp lấy một phần báo chí, liếc sẽ xảy đến phân biệt ra là cái văn viên.

"Ngươi..." Tần Hồng chứng kiến cái này bốn mắt tử, hai mắt tỏa sáng, suýt nữa kinh hô lên, tiến đến Lý Chí bên tai, "Ngươi... Ngươi ở nơi này vì tìm a Tĩnh."

Nguyên nội dung cốt truyện ở bên trong, là có như vậy một cái bốn mắt tử cùng a Tĩnh tại tàu điện bên trên khởi xung đột, mắt thấy cái này quen thuộc một màn, Tần Hồng tự nhiên có chỗ suy đoán.

Thanh âm êm ái, ấm áp khí tức, tại Lý Chí bên tai truyền ra, làm cho Lý Chí vô ý thức địa né thoáng một phát, lại không có trả lời Tần Hồng.

Nhưng mà cái này một tránh né, lại bị Tần Hồng chú ý tới, nàng lần nữa cùng nhau đi lên, "Ngươi nói nha!"

Một cỗ cảm giác ấm áp truyền ra, Tần Hồng nhẹ nhàng mà phun nhiệt khí, giống như chứng kiến Lý Chí kinh ngạc có chút thỏa mãn.

Lý Chí nhìn Tần Hồng liếc, trong ánh mắt có chút nói không nên lời đồ vật.

"Ngươi..." Tần Hồng biến sắc, rốt cục muốn khởi đến chính mình ngạnh đạt được thành tựu chính là cái sát thủ, mà không phải người bình thường.

Bắt quá, hiện tại nàng muốn tránh né giống như có lẽ đã đã chậm, Lý Chí một tay đã theo nàng sườn xám phân nhánh chỗ chui đi vào...

Tần Hồng toàn thân run lên, cầu xin tha thứ giống như địa nhìn về phía Lý Chí.

"Đây là người tự tìm đây!" Lý Chí thanh âm trầm thấp khàn khàn, phảng phất ẩn chứa nóng tính.

Theo Lý Chí động tác, Tần Hồng trên mặt triều hồng, nhưng quay mắt về phía tàu điện bên trên rất nhiều người, nhất là đối diện mắt kiếng gọng vàng nhìn thẳng, nàng không thể không cố nén, mà lại dùng thân thể của mình che ở Lý Chí tay.

"Vị tiểu thư này, người không sao chứ?" Mắt kiếng gọng vàng hòa khí mà hỏi thăm.

Tại tàu điện lên, có một vị như là Tần Hồng như vậy nữ nhân xinh đẹp rất không thông thường, trong xe điện hơn phân nửa mọi người chăm chăm vào nàng xem, không có chút nào có kỳ ý tứ.

Bắt quá ánh mắt của bọn hắn... Hiện nhiên lại để cho Tần Hồng có chút bất mãn.

"Người mới được là tiểu thư, cả nhà người đều là tiểu thư!"

Tần Hồng mắng một tiếng, nước bọt chấm nhỏ phun tại mắt kiếng gọng vàng trên người.

Mắt kiếng gọng vàng có chút không hiểu thấu, há hốc mồm muốn mắng lại, lại không lĩnh ngộ đến Tần Hồng mắng chửi người ngữ khí đến tột cùng mắng cái gì, tại lúc ấy, "Tiểu thư" một từ hiện nhiên còn không có có bị rộng khắp chỉ đời (thay) bọn hắn trong miệng "Gà rừng".

"Ah, không muốn..."

Tần Hồng nhin không được một tiếng duyên dáng gọi to, toàn thân tại lập tức căng cứng, trên mặt rặng mây đỏ càng lớn.

Tiếp theo, thân thể của nàng xụi lơ dưới đi, tiếng thở hào hển làm cho người hoài nghi.

Cái này, toàn bộ điện người trong xe đều nhìn sang.

Tần Hồng trên mặt đỏ bừng một mảnh, may mắn chính là Lý Chí tay chẳng biết lúc nào đã thu trở về, không có người phát giác đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

"Xuống xe!"

Theo tàu điện dừng lại, Lý Chí thấp giọng nói ra, đứng dậy hướng phía dưới đi đến.

"Người... A Tinh..." Tần Hồng quay đầu lại nhìn một cái mắt kiếng gọng vàng, hiểu kỳ Lý Chí vì sao không ở chỗ này tiếp tục tìm kiếm a Tinh rồi.

Mắt kiếng gọng vàng cho rằng Tần Hồng nhìn về phía hán là có khác ý tứ hàm xúc, cô ra một cái dáng tươi cười.

Tần Hồng cho hán một cái ót, đi theo Lý Chí đi xuống.

Anh kinh giải trí trung tâm, cái này là Lý Chí mang theo Tần Hồng đi vào địa phương.

Mà một đầu trên đường, tất cả đều là xa hoa truy lạc chỗ ăn chơi, phòng ca múa, giải trí trung tâm trải rộng.

Con đường này phồn hoa làm cho người sợ hãi thần phục, cỗ xe lui tới không thôi, mà ngay cả cao trên kệ đèn xanh đèn đỏ cũng tựa hồ đặc biệt nhiều, liên tiếp anh kinh giải trí trung tâm liền có một cái cự đại thùng sắt giống như đèn xanh đèn đỏ.

"Nơi này là chỗ nào? A Tinh ở chỗ này sao?"

Đi vào anh kinh giải trí trung tâm về sau, Tần Hồng tò mò đánh giá, anh kinh giải trí trong nội tâm xa hoa vô cùng, ngọn đèn hôn ám xuống, khắp nơi là ngợp trong vàng son người.

"Tiên sinh, ngài cần bạn sao?"

Một cái trang điểm xinh đẹp nữ nhân đã đi tới, cánh tay như xà đồng dạng quấn ở Lý Chí trên cổ.

"Nếu có kém như vậy không nhiều lắm, là được!"

Lý Chí tràn ngập tự ngạo, chỉ vào Tần Hồng nói ra, cực kỳ giống khoe khoang bạn gái tầng trên trong xã hội người.

Mà Lý Chí trên mặt thần sắc thái độ, không có chỗ nào mà không phải là cùng người chung quanh giống như đúc, chỉ có Tần Hồng ở một bên sợ hãi thần phục Lý Chí nguy trang như thế chuyện tốt.

Nữ nhân kia nhìn Tần Hồng liếc, Tần Hồng với tư cách người mẫu dáng người, tăng thêm khuôn mặt tuấn tú cho, làm cho hán bất mãn địa làm bầm một tiếng, hậm hực địa rời đi.

Lập tức, Lý Chí mang theo Tần Hồng đi lên trên lầu.

"A Tỉnh ở chỗ này!"

Theo Lý Chí mở ra một cái cửa phòng, Tần Hồng lần nữa nhìn không được mà hỏi thăm.

"Không có!"

"Vậy người tại sao tới tại đây?"

"Mướn phòng!"

"Cái gì?"

Tần Hồng chấn động, bất quá lập tức thân thể của nàng đã bị Lý Chí kéo đi vào, thô bạo địa ném trên giường, Lý Chí tay đã bắt đầu xé rách nàng sườn xám.

"Không muốn, không muốn, ta không là loại nữ nhân đó!" Tần Hồng giãy dụa làm cho Lý Chí động tác bị ngăn trở.

Lý Chí Hoắc được ly khai giường chiếu, "Người không phải loại nào nữ nhân? Hấp dẫn nam nhân không chính là năng khiếu sao?"

"Không phải, ta..." Tần Hồng ánh mắt lập loè, muốn cãi lại.

"Không muốn làm cái gì muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào, cũng không muốn quá nói nhảm nhiều! Tại đây không phải sự thật!"

"Không phải sự thật" bốn chữ làm cho Tần Hồng ý nghĩ một thanh.

Nơi này là nội dung cốt truyện thế giới, mà nàng đã hoàn thành nhiệm vụ, nói cách khác tùy thời có thể ly khai.

Nếu như Tần Hồng chịu không được Lý Chí làm những này, lập tức có thể hóa thành một đạo bạch quang biến mất.

Nghĩ tới đây, Tần Hồng đột nhiên cười, đắc ý nhìn xem Lý Chí: "Người là cố ý như thế, hơn nữa cố ý nhắc nhở ta, muốn Ngã Ly khai, bất quá..."

Tần Hồng đứng dậy, đã bị xé nát bộ phận sườn xám che không được thân thể của nàng, nàng tiến đến Lý Chí bên tai, "Bất quá ta sẽ không dễ dàng ly khai đây. Người nói đúng, không có lẽ muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào, những thủ đoạn này không thích hợp rồi! Hiện tại mặc dù người không muốn muốn, ta lại muốn!"

Tần Hồng đầu lười tại Lý Chí bên tai nhẹ nhàng thè lưỡi ra liếm động, hai cánh tay linh xảo địa dò xét hướng Lý Chí hạ thê...

Lý Chí một tay lấy Tần Hồng đẩy ngã xuống giường, hai tay tùy tiện vừa dùng lực, liền đem y phục của nàng xé nát, chỉ còn lại có vài đạo vải, phần hồng trên quần lót, tàu điện bên trên lưu lại một đạo dấu,vết đặc biệt rõ ràng.

Tần Hồng bên cạnh nằm ở trên giường, một tay che ngực, khe hở trong lại cố ý lộ ra phần hồng nổi lên, tay kia tại hông eo bộ vị du động, lớn nhất hạn độ địa bày ra lấy thân hình của mình.

Lúc này, Tần Hồng toàn thân tràn đầy hấp dẫn, phong tình lưu chuyển, mị nhãn như tơ.

Lý Chí gằm nhẹ một tiếng, nặng nề mà đè lên.

"Ah..." Tần Hồng phát ra một tiếng thấp giọng hô, giống như thỏa mãn, giống như đau đớn, giống như dư vị, "Nha... Nóng quá..."

Trầm thấp áp lực rên rỉ, nương theo lấy có quy luật ván giường kết.. Thanh âm, dần dần vang lên..

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: a Tinh chỗ ở

"Đèn xanh đèn đỏ? Cái này sẽ là của người nghĩ cách a? Nhớ rõ nguyên nội dung cốt truyện ở bên trong, a Tinh nhiều lần xuất hiện tại đèn xanh đèn đỏ trong..."

Ngày thứ hai, tinh thần toả sáng Tần Hồng tại anh kính giải trí trung tâm cửa ra vào, nhìn xem chỗ cao cái kia thùng sắt giống như đèn xanh đèn đỏ, đón lấy nhìn về phía Lý Chí.

Nàng rất vì chính mình đoán được người nam nhân này nghĩ cách mà hưng phấn, đồng dạng cũng vì người nam nhân này trên giường biểu hiện thỏa mãn.

Tần Hồng lớn nhất tự tin tự là, chỉ cần là nam nhân, tự không thoát được nàng nắm giữ, mặc dù là... Bên người cái này mặt lạnh nam.

Tiểu nuối chính là, Lý Chí lạnh, không chỉ là mặt ngoài.

"Người đi đi!"

"Cái gì?"

Tần Hồng quả thực hoài nghi lỗi tai của mình, nàng khó có thể tin địa nhìn qua Lý Chí, đầy mặt kinh ngạc.

"Ly khai nội dung cốt truyện thế giới!"

"Người muốn Ngã Ly khai? Đêm qua..."

"Đêm qua người đã chứng minh người còn có chút dùng, cho nên người có thể sống đến bây giờ."

Lý Chí làm cho Tần Hồng tâm chìm đến đáy cốc, nàng nhìn từ trên xuống dưới người nam nhân này, lãnh đạm biểu lộ, nhìn không chớp mắt ánh mắt, tựa hồ lần thứ nhất chứng kiến hắn, "Người... Lòng của người là cái gì làm hay sao? Người sao có thể đối với ta như vậy? Ta chỉ là của người công cụ tình dục sao? Người..."

Tần Hồng cơ hồ cuồng loạn địa gọi, giống như bị ném bỏ oán phụ, chỉ kém đem thật dài địa móng tay cong hướng Lý Chí rồi.

Người qua đường nhao nhao chú mục tới, nhưng hai người tựa hồ cũng không có ở ý, một cái giống như điên cuồng, một cái phảng phất người ngoài cuộc.

"Người nên biết, ta không để mình bị đẩy vòng vòng, nói đi, người như thế nào mới có khả năng khai?"

Lý Chí y nguyên ôn hoà, không nhúc nhích chút nào.

Tần Hồng sững sờ, lập tức trên mặt điên cuồng oán sắc cơ hồ tại trong nháy mắt biến mất, nàng nhẹ nhàng vung lên cái trán rơi là tả sợi tóc, đột nhiên cười cười: "Người rất thông minh, bất quá người muốn Ngã Ly mở đích mục đích đến tột cùng là cái gì? Sợ ta chia xẻ người chỗ tốt? Bất quá, không có được đầy đủ chỗ tốt, ta sẽ không ly khai đây."

Đối mặt Lý Chí quăng tới lạnh như băng ánh mắt, Tần Hồng lần nữa cười nói: "Kỳ thật người cũng không cần đối với ta như thế, ta biết rõ, người không nguyên nhân giết ta chỉ là bởi vì giết ta sẽ khấu trừ 200 điểm tích lũy mà thôi. Mà ta đối với người cũng chỉ là lợi dụng, ta muốn chúng ta có lẽ công bằng địa đàm thoại một phát, không bằng chúng ta hợp tác?"

"Hợp tác?" Lý Chí hừ lạnh một tiếng, "Người dựa vào cái gì cùng ta hợp tác?"

"Của ta xác thực không có gì sợ trường, nhưng là, phá cùng cố tình gây sự có thể là của ta năng khiếu, ta muốn cái này như vậy đủ rồi!"

Tần Hồng ngâm lấy nhân nhạ uy hiếp ý tứ hàm xúc, nữ nhân này tại buông tha cho khổng chế Lý Chí đồng thời, bề ngoài hiện ra chính mình mạnh mẽ vô lại một mặt.

Lý Chí nhìn chăm chú lên Tần Hồng ánh mắt, hẳn có thể xác định, nếu như không có chỗ tốt gì, nữ nhân này tuyệt đối có chuyện xấu năng lực cùng quyết tâm.

Tựa hồ có chút bất đắc dĩ, Lý Chí quay người, "Đến đây đi!"

Tần Hồng trên mặt lộ ra một vòng mỉm cười đắc ý, nhẹ nhàng bước chân đi theo.

...

"A Tinh chỗ ở?"

Một lát sau, nghe được Lý Chí nói cho nàng biết được từ Vương thuần tin tức, Tần Hồng một tiếng thét kinh hãi.

"Đúng vậy, xác thực mà nói, là a Tinh nói khó chỗ ở!" Lý Chí nói ra, "Đây là Phi Tử thông trong lúc vô tình tiết lộ cho Vương thuần đấy."

"Người nói là a Tinh khả năng tại hẳn nói khó chỗ ở? Không đúng, người là muốn..." Tần Hồng kinh ngạc địa há to miệng, "Bí kíp? Như Lai Thần Chương bí kíp? Ôi trời ơi!!!"

Tần Hồng con mắt càng ngày càng sáng, "A Tinh khi còn bé lấy được bí kíp, người nghĩ đến đến nó, đúng không?"

Lý Chí bỗng nhiên quay người, kéo lại Tần Hồng, dọa đối phương nhảy dựng.

Lý Chí con mắt nhìn thẳng Tần Hồng, lộ ra uy hiếp thần sắc, "Ta mặc kệ người muốn được cái gì, cái này bí kíp, nếu như người dám cùng ta đoạt, tự gánh lấy hậu quả!"

Tần Hồng ngây ra như phỗng gật đầu, Lý Chí lúc này mới thoả mãn địa xoay người sang chỗ khác tiếp tục đi về phía trước.

Mà lúc này, Tần Hồng trên mặt đột nhiên tản mát ra một đạo dị sắc, đó là một loại nhất định phải tin tưởng, cùng với cường chế ở mừng rỡ.

Cái này thần thái thoáng qua tức thì, Tần Hồng không dám lộ ra mảy may, chỉ là nhắm mắt theo đuôi theo sát tại Lý Chí đằng sau, kèm chế trong lòng đích cuồng hi, nhưng mà nàng lại không biết là, Lý Chí đưa lưng về phía trên mặt của nàng, lộ ra một vòng dáng tươi cười.

...

Không bao lâu, hai người tới một mảnh khu dân nghèo.

Tại đây cùng xa hoa trụy lạc trung tâm chợ trở thành tươi sáng rõ nét đối lập, thấp bé nhà trệt nổi thành một mảnh, nóc nhà gạch ngói vụn rơi xuống, vách tường rách mướp, trong ngõ hẻm khắp nơi bày đầy rác rưởi tằm gạch, một cỗ thối hoắc khí tức đập vào mặt.

Thậm chí mà ngay cả lồng heo thành trại cũng so tại đây mạnh hơn rất nhiều.

"Nơi này chính là a Tỉnh khi còn bé chỗ ở, trời ạ, như thế nào còn có nghèo như vậy địa phương?" Tần Hồng che giạt mình nói.

Lý Chí nhàn nhạt địa nhìn nàng một cái, "Nghèo khó cùng bất bình đẳng lúc nào đều tồn tại, chỉ là ánh mắt của chúng ta bị tê liệt rồi, chỉ có thấy được người khác muốn chúng ta chứng kiến bộ phận mà thôi."

Tần Hồng đánh giá bốn phía ngẫu nhiên chứng kiến thân ảnh, thật sâu nếp nhăn, còng xuống thân hình, trên mặt của mỗi người đều tràn ngập đối với sinh hoạt bất đắc dĩ, nhưng lại có một loại lạnh lùng, bọn hắn tựa hồ đối với hết thảy đều đã thói quen.

Chỉ có một chút hài tử bốn phía chạy loạn, hoặc ăn mặc y phục rách rưới, hoặc là trực tiếp tựa cời chuồng.

"Tại đây nhiều như vậy phòng ở, người biết cái đó chỗ là a Tỉnh chỗ ở?"

Tần Hồng cẩn thận từng li từng tí địa đi tới, cẩn thận đánh giá trên mặt đất từng cái điểm dừng chân, sợ không nghĩ qua là tựa dẫm lên cái gì dơ bẩn đồ vật.

Mà lúc này, Lý Chí đột nhiên đứng lại, Tần Hồng vẫn nhìn mặt đất không có chú ý, thoáng cái đụng vào Lý Chí sau lưng, đón lấy mất thăng bằng, đặt mông ngồi chồm hổm trên mặt đất.

Chờ Tần Hồng đứng người lên thò tay tại sau lưng vừa sờ, mặt đều biến sắc rồi.

"Oe..."

Tần Hồng lúc này ọe phun ra.

Lý Chí tựa hồ không có phát giác Tần Hồng chật vật, hắn lúc này ánh mắt sáng ngời địa chăm chăm lên trước mắt vách tường, mấy cái chữ như gà bới giống như đồ án chính tại đầu đó, nhìn về phía trên đã phai màu được thấy không rõ.

Mà Lý Chí quay đầu, một khóa ước chừng hai mươi năm tà hữu thụ linh cây cối đang tại bên tay phải.

"Hỗn đản!" Tần Hồng tức giận mắng một tiếng, không biết là mắng hoàn cảnh nơi này, hay vẫn là Lý Chí đối với nàng thờ ơ.

Đón lấy, Tần Hồng ở này trong ngõ hẻm bỏ đi sườn xám, lộ ra run rẩy bộ ngực cùng với có lồi có lõm đáng người, phụ cận mấy cái lưu nước mũi còi truồng tiểu hài tử trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem nàng.

Mà cách đó không xa, một cái vốn là nằm ở một khối phiến đá bên trên phơi nắng tên ăn mày, nhìn không chuyển mắt nhìn tới, khoe miệng một tia vệt nước chảy xuống.

Tần Hồng lại không có chút nào để ý, theo đồng hồ trong không gian lấy ra một bộ đồ mới, cứ như vậy mặc .

"Tới!" Lý Chí đối với cách đó không xa tiểu hài tử vẫy tay một cái, đối phương ngay ngốc một chút, có chút sợ hãi địa lui về phía sau vài bước.

Mất thấy Lý Chí nhú mày, tựa hồ có chút bất mãn, Tần Hồng càng là cảm thấy thú vị, cười .

Bất quá tại Lý Chí tức giận trước khi, Tần Hồng theo đồng hồ trong không gian lấy ra một căn kẹo que, xông cách đó không xa hài tử vẫy tay một cái, "Tới, tới tụt cho người cái này!"

Cái kia mấy người hài tử hai mắt tỏa sáng, lập tức phía sau tiếp trước địa chạy tới.

Mất thấy Lý Chí hơi có chút kỳ quái địa nhìn xem kẹo que, Tần Hồng sừng sốt một chút, nói: "Đây không phải ta muốn ăn, người không có phát hiện nguyên nội dung cốt truyện trong thế giới kẹo que cũng là rất trọng yếu đạo cụ, ta chuẩn bị rất nhiều cùng loại vật phẩm."

Lý Chí gật gật đầu, nói khẽ: "Không tệ!"

Tần Hồng cả kinh, trong tay kẹo que suýt nữa cầm không được, nàng kinh ngạc địa nhìn qua Lý Chí: "Người tại khoa trương ta?"

"Không có!" Lý Chí quay đầu đi, "Ta nói kẹo que rất trọng yếu chuyện này không tệ!"

"Ha ha ha, người khẳng định tại khoa trương ta! Người cũng sẽ biết khoa trương người?" Tần Hồng kiêu cười, tựa hồ bị Lý Chí khích lệ là rất khó được sự tình.

Mà lúc này, mấy cái tiểu thí hài chạy tới, vẻ mặt thèm thuồng địa nhìn qua kẹo que.

"Tiểu hài nhi, có biết hay không một cái tên là a Tinh, đại khái mười mấy năm trước ở chỗ này!"

Tần Hồng nhìn thoáng qua Lý Chí, có chút đắc ý nói.

Những cái kia hài đồng có chút mờ mịt địa nhìn xem nàng, lắc đầu.

Tần Hồng trong nội tâm quynh lên, "A Tỉnh ah! Không có ai biết sao? Hân... Đúng rồi, hân đá bóng rất không tệ!"

Những hài tử này như trước lúc đầu.

Một bên Lý Chí trên mặt lộ ra một vòng dáng tươi cười, nụ cười này lại để cho Tần Hồng nhìn xem rất không thoải mái.

Lúc này, Tần Hồng đem trong tay kẹo que đưa cho Lý Chí, sinh khí mà nói: "Người hỏi đi, những hài tử này cũng tựu mười tuổi cả hữu, ta không tin mười mấy năm trước sự tình, người có thể hỏi ra!"

Lý Chí ước lượng trong tay kẹo que, mấy người hài tử ánh mắt theo lúc lư, thậm chí truyền ra nuốt nuốt nước miếng thanh âm.

"Nói cho ta biết, kẻ bên này ai bá đạo nhất, chuyên môn cướp người thứ đồ vật..."

Lý Chí truyền ra, nhưng là mấy người hài tử như trước lúc đầu.

Tần Hồng ở một bên nhìn xem, đặc ý hừ một tiếng, hiển nhiên châm chọc Lý Chí đồng dạng vô công.

"Ân, nếu như các người cầm kẹo que, lo lắng nhất bị ai cướp đi? Đối phương là cái đại nhân!" Lý Chí sửa miệng hỏi.

Mấy người hài tử đồng thời cả kinh, cẩn thận hướng phía sau nhìn một chút, lộ ra thần sắc sợ hãi.

Lý Chí nhẹ nhàng cười cười, đem kẹo que giao cho xem nhỏ nhất một đứa bé, "Đi thôi!"

"Ah, ah!" Mấy người hài tử cao hứng bùng bùng địa nhảy cả tung rồi đi.

"Người..."

Tần Hồng vừa muốn nói gì, chỉ thấy Lý Chí bước chân đột nhiên di động, mục tiêu chính là trước kia tại cách đó không xa xem Tần Hồng thay quần áo cái kia tên ăn mày.

Lý Chí cúi đầu nhìn xem tên kia tên ăn mày, đối phương vẻ mặt ngạc nhiên bộ dáng.

"Nếu như ta không có đoán sai, người có lẽ nhận thức a Tỉnh, Ân, tựu là năm đó người đoạt một người cầm nữ hài kẹo que, dùng Như Lai Thần Chưởng đánh người tiểu tử kia..."

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: xếp đặt thiết kế

"Người có phải hay không làm được hơi quá đáng?"

Sau đó, đã đến a Tĩnh chỗ ở, Tần Hồng muốn tên kia tên ăn mày tao ngộ, một cổ lãnh ý liền tự nhiên sinh ra.

Tên kia tên ăn mày bắt đầu cũng không nói cái gì, thậm chí mở miệng trêu chọc Tần Hồng, mà khi Lý Chí bắt đầu một tác thốn đánh gãy tứ chi của hắn về sau, tên ăn mày như mổ heo tiếng kêu thảm thiết, làm cho người không rét mà run.

Mà khi Lý Chí nhận được tin tức về sau, liền tại bị kêu thảm thiết dẫn xuất càng ngày càng nhiều lảng giềng nhìn soi mói, mang theo Tần Hồng vội vàng ly khai, đặt tới tên khát cái kia trong miệng chỗ ở.

"Quá phận?" Lý Chí nhẹ nhàng cười cười, "Nếu như một người bá đạo tiếp tục hai mươi năm, theo a Tĩnh khi còn bé đến bây giờ đều bị hài tử biết rõ, như vậy đối với người này làm cái gì đều không quá phận. Hơn nữa, những cái kia lảng giềng trên mặt lộ ra khoái ý, người không thấy được?"

"YAA.A.A., thật đúng là!"

Tần Hồng bây giờ trở về muốn thoáng một phát, những cái kia vây xem lảng giềng vậy mà không một người thay người nọ cầu tình, nét mặt của bọn hắn, hoàn toàn chính xác đã chứng minh Lý Chí nói.

"Hơn nữa, hiện tại tất cả mọi người bị hấp dẫn đi rồi, bằng không thì, người cho rằng tiến đến điều tra sẽ như thế dễ dàng?"

Lý Chí lập tức làm cho Tần Hồng kịp phản ứng, bọn hắn đến a Tĩnh chỗ ở thông suốt, ở chỗ này tìm tòi càng là không có người quấy rầy, trong đó đều là vì tất cả mọi người bị dẫn đi nguyên nhân.

Nghĩ đến tại đây, Tần Hồng tâm ngược lại đề, nếu như đây hết thấy đều là Lý Chí kế hoạch tốt... Không, nhất định là kế hoạch tốt, như vậy Lý Chí tâm trí quả thực đáng sợ.

Giờ khắc này, Tần Hồng rốt cục hoàn toàn buông tha cho không chế Lý Chí nghĩ cách, chỉ dựa vào cái này tâm cơ mưu trí, năng sở hữu tất cả dựa vào liền không đáng giá nhắc tới.

"Phải ly khai, nhất định phải ly khai, nếu không kết quả của ta..."

Tần Hồng nhớ tới vừa rồi tên ấy ăn mày cái kia vô cùng thể thâm hậu quả, không khỏi rùng mình một cái, nhớ tới chính mình đối với Lý Chí uy hiếp, Tần Hồng đột nhiên cảm giác da đầu run lên, như là trên đầu một thanh lợi kiếm tùy thời có khả năng đâm đến.

"Ta... Ta đi bên cạnh nhìn xem!"

Tần Hồng nuốt một miếng nước bọt, chỉ chỉ bên cạnh gian phòng, đón lấy vội vàng đi tới, nàng cảm giác cùng Lý Chí sống chung một chỗ tựa là cái sai lầm, tùy thời có thể có thể làm cho mình táng thân sai lầm.

Lý Chí nhẹ nhàng cười cười, thò tay theo ván giường phía dưới móc ra một quyển sách đến.

"Như Lai Thần Chương: e cấp võ học kỹ năng, học tập tiêu hao thể chất 1 điểm, nên kỹ năng không cách nào thăng cấp."

"Chú thích: nên vật phẩm không cách nào mang cách bản nội dung cốt truyện thế giới."

"Phải chăng học tập?"

Lý Chí lựa chọn không học tập, tiện tay lật ra vài cái, thầm nghĩ trong lòng: "Quả nhiên là rác rưởi, trách không được thân là võ học kỳ tài a Tinh luyện hai mươi năm cũng không có kết quả gì, so với ta tương tượng còn phải kém!"

Nhìn chung quanh một chút, Lý Chí đem quyển sách này đặt ở một cái ngăn tủ phía dưới, lộ ra một góc.

"Tần Hồng..."

"Chuyện gì?"

Tần Hồng thanh âm theo bên cạnh truyền đến, nàng dò xét quay đầu lại cẩn thận nhìn qua Lý Chí.

Lý Chí nhíu mày, "Không cho người tại ta không có xem xét địa phương tìm kiếm, qua đến bên này!"

"Người..."

Tần Hồng tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, lông mi cơ hồ đều dựng thẳng, bất quá đối mặt Lý Chí nàng lại không thể làm gì, chỉ phải hận hận địa đã đi tới.

Kỳ thật, dùng hiện tại hai người thuộc tính mà nói, Lý Chí cùng Tần Hồng kỳ thật không kém là bao nhiêu.

Bất đồng chỉ là Lý Chí lực lượng tương đối cao, Tần Hồng tinh thần tương đối cao.

Mà Lý Chí học tập năm lang Bát Quái côn, Tần Hồng đánh chết địa tặc cũng có thu hoạch của mình.

Nhưng mà từ đầu đến cuối, Tần Hồng liên tục bị Lý Chí đè ép một đầu, nàng hết thấy tính toán tại Lý Chí trong mắt đều không coi vào đâu, mà về Lý Chí sát thủ thân phận, lại để cho Tần Hồng run như cây sậy.

Đối mặt Lý Chí, Tần Hồng luôn luôn một loại không an toàn cảm giác, lại để cho hắn không chỗ nương tựa.

Mặt khác hơn nữa đã mất đi đối với nam nhân không chế cảm giác, làm cho Tần Hồng tại đối mặt Lý Chí lúc một mực ở vào yếu thế.

Trong lúc bất tri bất giác, Tần Hồng đã không dám cùng Lý Chí đối nghịch rồi.

Mất thấy Lý Chí cơ hồ đem đầu chôn ở trong tủ chén cẩn thận tìm tòi, lại không cho nàng tìm kiếm, Tần Hồng tức giận đến toàn thân phát run, rồi lại không thể làm gì.

Bất quá, vào lúc này, Tần Hồng khước mắt đột nhiên lờm đến gần tủ phía dưới lộ ra sách một góc, đột nhiên hai mắt tỏa sáng.

Tần Hồng cẩn thận đi ra phía trước, nhẹ nhàng mà rút ra ngăn tủ ở dưới một quyển sách, thượng diện chưa xong toàn bộ lộ ra "Đến thần chương" chữ viết lại để cho lòng của nàng bang bang trực nhảy, giống như bôn chồn.

Ba!

Cả quyển sách rốt cục bị Tần Hồng rút ra, bất quá nàng còn không kịp cao hứng, Lý Chí phảng phất có chỗ phát giác, đầu đột nhiên vào lúc này theo trong tủ chén giờ lên đi ra, chăm chăm vào Tần Hồng quyển sách trên tay tịch.

Đón lấy, Lý Chí điên cuồng kêu một tiếng, đánh về phía Tần Hồng.

"Học tập, học tập nha!"

Tần Hồng kinh hãi lạnh mình, còn không kịp cẩn thận quan sát, được nhắc nhở phải chăng học tập tin tức liền đại gọi.

Quyển sách này không cách nào mang cách nội dung cốt truyện thế giới, chỉ có trực tiếp học tập mới có tác dụng.

Theo sách vở hóa thành một đạo bạch quang, Tần Hồng mang trên mặt đặc ý thần sắc, tiếp theo toàn thân hóa thành một đạo bạch quang, hoàn toàn biến mất.

Tần Hồng lựa chọn ly khai nội dung cốt truyện thế giới.

Lý Chí chụp một cái cái không, bắt quá sau khi hạ xuống, Lý Chí trên mặt lại lộ ra nhẹ nhõm thần sắc.

"Rốt cục đã đi ra!"

Đánh chết Tần Hồng hội mất đi hai trăm điểm tích lũy, mặt khác nữ nhân này nếu như đi đến tuyệt lộ, nhất định sẽ làm ra điên cuồng phản kháng, cái này đối với Lý Chí mà nói được không bù mất.

Bởi vậy, Lý Chí không thể không tại làm cho đối phương đạt được chỗ tốt về sau chủ động rời đi.

Mà cái kia bản gân gà vô cùng bí kíp, không thể nghi ngờ là lại để cho Tần Hồng ly khai tốt nhất chất xúc tác.

Lý Chí thậm chí có thể tưởng tượng Tần Hồng đến tiến hóa không gian sau tình hình.

Chỉ sợ đem làm nàng phát hiện tổn hao một điểm thuộc tính học tập kỹ năng, bất quá là đẳng cấp thấp nhất lại không có thể thăng cấp "Ngự" kỹ năng, mà không phải công phu nội dung cốt truyện trong thế giới cường đại nhất Như Lai Thần Chương, Tần Hồng trên mặt biểu lộ nhất định phi thường đặc sắc.

Dùng một kiện hoàn toàn gân gà vô dụng vật phẩm, đem Tần Hồng cắt bước, tuy nhiên lãng phí một ít tinh lực, nhưng Lý Chí lại hưng phấn dị thường.

Mà khi Lý Chí theo trong tủ chén lấy ra một kiện nhuộm máu hài đồng quần áo lúc, nụ cười trên mặt càng lớn.

Một lúc lâu sau, Lý Chí xuất hiện lần nữa tại trung tâm chợ, ngửa đầu nhìn qua chỗ cao đèn xanh đèn đỏ, giống như suy nghĩ sâu xa.

Một lát sau, một thân ảnh xuất hiện tại Lý Chí bên người.

"Triệu Tam ca, đã tìm được sao?" Lý Chí chậm rãi mở miệng, chăm chăm vào người tới.

Người tới chính là mặt mũi tràn đầy dữ tợn Ngạc Bang Triệu ba.

Lúc này Triệu ba cùng lúc trước không thể so sánh nổi, một thân phong cách tây đồ vét, trong tay dẫn theo một điều xi gà, sau lưng cách đó không xa còn có hai gã tiểu đệ đi theo.

Hiển nhiên, trong thời gian thật ngắn, Triệu ba liền hẳn được coi như không tệ rồi.

"Đã tìm được!" Triệu ba gật gật đầu, lập tức nói: "Huynh đệ, ta trả lại cho ngươi mang đến một kiện lễ vật."

Theo Triệu ba khoát tay chặn lại, cách đó không xa một chiếc xe cửa xe mở ra, hai cái tiểu đệ đề nặng một gã mình đầy thương tích người đi ra.

"Hắn là..." Lý Chí hơi chau mày, lập tức muốn, "Cái kia cảnh quan?"

"Đúng vậy, chính là hắn!" Triệu ba trong tay vung vẩy xi gà, rất có hăng hái hương vị, "Nghe nói hắn đối với huynh đệ ngươi không mà nói, hiện tại ta đem hắn bắt đến, tùy ý huynh đệ ngươi xử trí!"

Lúc trước, cái này họ Lưu cảnh quan tại pháo hoa ngõ hẻm ngập nghé Lý Chí tiền tài, dẫn người đuổi bắt Lý Chí, làm cho Lý Chí cùng rằng hô trên không thể không nhảy lầu ly khai.

Mà lúc này, Lưu cảnh quan toàn thân mềm nhũn, toàn bộ nhờ lấy hai gã tiểu đệ chèo chống mới đứng, Lý Chí quét mắt một vòng liền biết rõ tứ chi của hắn xương cốt đều bị cắt đứt rồi.

Lưu cảnh quan cầu xin tha thứ giống như địa nhìn qua Lý Chí, miệng há vài cái, lại chỉ nhỏ ra ô nha không rõ âm thanh.

Xem ra đầu lưỡi của hắn cũng bị cắt!

"Huynh đệ, phần lễ vật này như thế nào đây?"

Triệu Tam từ mình đánh giá Lý Chí thần sắc, mắt thấy Lý Chí con mắt đều không nháy mắt thoáng một phát, tựa hồ nhìn như không thấy, không khỏi đối với Lý Chí cao nhìn thoáng qua, vốn là còn có một tia ngạo khí, cũng thu .

Phải biết rằng tại hắn lần đầu chứng kiến thảm như vậy hình dáng Lưu cảnh quan lúc, cũng run rẩy thoáng một phát.

"Rất tốt, đa tạ Triệu Tam ca!" Lý Chí nói ra.

"Muốn hay không đem hắn..."

Triệu ba một tay tại chỗ cổ làm thủ thế, chứng kiến cảnh này Lưu cảnh quan lần nữa phát ra ô ô tiếng cầu xin tha thứ, nước mắt chảy xuống.

"Ta cảm thấy được đem hắn nhét vào trên đường cái, lại để cho hắn chậm rãi hưởng thụ càng đỡ một ít."

Lý Chí thuận miệng nói, tựa hồ hào không thêm đề ý.

"Ha ha ha... Tốt, tốt, tốt!"

Triệu Tam đại cười vài tiếng, đón lấy khoát tay chặn lại, hai gã tiểu đệ liền đem Lưu cảnh quan nhét vào phụ cận trong góc, tùy ý hấn tự sanh tự diệt.

"Xem Triệu Tam ca hỗn được không tề!"

Lý Chí làm cho Triệu ba mặt bên trên vui vẻ, mặc cho ai hỗn được tốt rồi thậm chí nghĩ lại để cho người xung tán hăm mộ thoáng một phát.

Nhưng là đối mặt Lý Chí, Triệu ba luôn luôn loại áp lực, vốn là hấn cho là mình hiện tại đã có thể đối mặt cái này cổ áp lực, nhưng bây giờ cảm giác càng lớn, tựa hồ nam nhân ở trước mắt vĩnh viễn không cách nào làm cho người nhìn thấu, tựa như một bả đao, đem sở hữu tất cả mũi nhọn chôn ở trong vô đao, ra khỏi vô lúc mũi nhọn lại không người có thể ngăn.

"Ha ha, nói hay vẫn là nhiều dựa vào Lý huynh đệ dẫn trợ giúp."

Triệu ba trên mặt cười, ánh mắt lại lộ ra cảnh giác hào quang.

"Ta bất quá là cho Triệu Tam ca một ít tiền mà thôi, hiện tại Triệu Tam ca có thể có cái này thành tựu, đều là cố gắng của mình." Lý Chí bình thản địa đạo : mà nói.

Triệu ba lắc đầu, "Ta chỉ không chỉ có là những này, còn nhiều hơn dựa vào lòng heo thành trong trại, huynh đệ làm hết thầy."

"Lòng heo thành trại?" Lý Chí con mắt hàn quang lóe lên, lập tức biến mất.

Nhưng chỉ vền vẹn lập tức, liền bị Triệu ba phát giác, trong đó một cỗ lãnh ý lại để cho Triệu ba trong nội tâm không khỏi run lên.

"Ha ha, không dối gạt huynh đệ. Lòng heo thành trong trại chuyện đã xảy ra, chúng ta đều có nghe thấy, Phù Đầu Bang sát vũ mà về, tổn thất thảm trọng. Nếu không có như thế, ta cũng sẽ không biết thừa cơ phát triển được nhanh như vậy! Ta thể nhưng mà tình huống nhớ rõ, huynh đệ ngươi hướng ta nghe ngóng qua lòng heo thành trại sự tình, ta muốn trong đó tất nhiên có huynh đệ ngươi tác dụng a!"

Đối mặt Triệu ba thử ánh mắt, Lý Chí không có phủ nhận, trong lòng của hấn cũng có chút kinh ngạc, xem cái này Triệu ba chỉ là thông qua nghe đồn liền có điều suy đoán, cũng là nhân tài, khó trách có thể thừa cơ phát triển .

Lý Chí trong nội tâm đột nhiên khê động, hỏi: "Phù Đầu Bang hiện tại tình thế như thế nào?"

"Phù Đầu Bang đã không lớn bằng lúc trước, đối với chúng ta tiêu diệt toàn bộ cơ hồ biến mất. Chúng ta Ngạc Bang một lần nữa phát triển, mặc dù không bằng trước kia huy hoàng thời kì, nhưng tối thiểu có đi một tí chống lại tiền vốn."

Triệu ba có chút tự đắc, hiện tại hẳn là Ngạc Bang Đại đương gia, có thể nói chiếm được tối đa tiện nghi.

"Nếu để cho Ngạc Bang phản giết Phủ Đầu Bang, có mấy thành nắm chắc?"

Lý Chí sợ tới mức Triệu ba suýt nữa nhảy, "Huynh đệ, nói đùa sao? Đây tuyệt đối là tự tìm đường chết!"

"Nếu như tăng thêm những bang phái khác đâu này?" Lý Chí thần nhiên nói, "Đem Phủ Đầu Bang chèn ép sở hữu tất cả bang phái (tự) tập hợp, hướng Phủ Đầu Bang phản giết bằng được."

"Như vậy, có lẽ có sức liều mạng, thế nhưng mà những cái kia đương gia cũng không giống như ta như vậy dũng cảm!" Triệu ba nói ra.

Lý Chí nhẹ nhàng cười cười, "Ta muốn Triệu Đại đương gia tổng có biện pháp mời đến bọn hắn. Đúng rồi, nói cho bọn hắn, sau khi chuyện thành công, Đại Long Phụng trong tửu lâu sở hữu tất cả tiền tài toàn bộ chia đều!"

"Đại Long Phụng quán rượu?" Triệu ba giật mình, nhìn không được động tâm, Đại Long Phụng trong tửu lâu sòng bạc có thể nói là Phủ Đầu Bang lớn nhất kinh tế nơi phát ra, tiền tài vô số.

Bất quá, cẩn thận cân nhắc về sau, Triệu ba hay vẫn là lắc đầu, "Huynh đệ, tiền tài mặc dù tốt, còn phải có mệnh hoa mới được là!"

"Không cần lo lắng, lòng heo thành trại sẽ có người trợ giúp!" Lý Chí lại nói.

"Lòng heo thành trại? Người nói là..." Triệu tam nhìn trong bán ra tình quang, "Cao thủ?"

"Đúng vậy, chính thức tuyệt thế cao thủ!" Lý Chí chậm rãi nói, ngữ khí tràn đầy hấp dẫn, "Triệu Đại đương gia, nếu như diệt trừ Phủ Đầu Bang, chẳng những phải đến tiền tài, ta muốn Ngạc Bang hoàn toàn có thể đủ thay thế Phủ Đầu Bang. Đến lúc đó, người Triệu Đại đương gia, hoàn toàn có thể thay thế đại lão sâm địa vị..."

"Mẹ, làm đi!"

Triệu ba hung hăng địa đem trong tay xi gà vút trên mặt đất, trên mặt dữ tợn kích động địa rung động run .

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: diễn trò

"Hai chén kem, bơ đây!"

Lý Chí trên mặt mang theo âm áp đáng tươi cười, tiếp nhận hai chén kem, đồng thời đưa tới một trương mười nguyên tiền giấy, quay người liền đi.

"Ah, ah..."

Sau lưng truyền đến lo lắng thanh âm.

Lý Chí vừa quay đầu lại, khoát tay nói: "Không cần thối lại!"

Lập tức, Lý Chí đi về hướng trên đường bên kia nơi hẻo lánh chỗ, một ít tên ăn mày chính tại đầu đó ngồi cạnh.

Trong đó một gã toàn thân xem coi như sạch sẽ nam tử, vẻ mặt chán chường bất đắc dĩ bộ dạng, nhìn không chuyển mắt địa nhìn qua cách đó không xa kem xe đây.

"Ừ, thỉnh ngươi đây."

Lý Chí đưa tới một ly kem, đối phương kinh ngạc ngẩng đầu, "Tiên sinh, ngươi vị nào?"

Lười biếng thanh âm, có một cổ buồn bực chi khí, nhưng một chỉ tu lớn lên tay lại không chút do dự tiếp nhận kem, đưa đến bên miệng ngon lành là cắn lên một ngụm.

"A Tinh, chúng ta bái kiến, tại lòng heo thành trại!"

Lý Chí làm cho a Tinh thân thể trì trệ, một tay lấy kem ném về phía Lý Chí, tiếp theo quay người muốn chạy.

"Này, ta là tới giúp cho ngươi."

Lý Chí thoải mái mà tiếp được kem, tiếng làm cho a Tinh ngừng lại, bảo trì hấn cho rằng khoảng cách an toàn, hồ nghi địa nhìn qua Lý Chí: "Ngươi là những cái kia vương bát đản lằng giềng?"

"Ta là lằng giềng, không phải vương bát đản!" Lý Chí có chút im lặng, muốn đi đi qua một lần nữa đưa cho kem.

"Này, cảnh cáo ngươi không được qua đây, đừng tưởng rằng ngươi đánh ta, ta cũng không dám chạy." A Tinh lui về phía sau vài bước, cảnh giác địa nhìn qua Lý Chí.

Lý Chí cười nhạt một tiếng, đem kem ném đi qua, a Tinh thân thủ hiển nhiên không bằng Lý Chí, tiếp tới trong tay sau kem thiếu chút nữa rơi vãi đi ra, trên tay dính đầy bơ.

Bắt quá, a Tinh cũng không thèm để ý, đem tay đưa tới bên miệng liếm lấy vài cái.

"Ta sẽ không đánh ngươi!" Lý Chí nhìn qua a Tinh sau lưng, gật đầu nói, "Bắt quá, hiện tại, ngươi hoàn toàn chính xác muốn... Chạy a!"

A Tinh ngần ngại, lập tức quay đầu, mười cái hung thần ác sát gương mặt chính phóng tới hắn, trong tay của bọn hắn, toàn bộ nắm búa, cổ áo rộng mở ngực lộ ra hai thanh búa hình xăm.

"Mẹ, làm hại chúng ta Phủ Đầu Bang chết thương nhiều người như vậy, tiểu tử ngươi xong đời!"

"Tiểu tử, không nên!"

...

A Tinh sắc mặt lập tức tái đi, đón lấy hung hăng địa đem kem nhét vào trong mồm, nhanh chân bỏ chạy.

Lý Chí chỉ cảm thấy một trận gió thổi qua, trên mặt đất rác rưởi bay loạn, a Tinh thân ảnh đảo mắt liền muốn biến mất ở phía xa.

"Này, chờ ta một chút!"

Lý Chí vội vàng kêu to, không nghĩ tới a Tinh trốn chạy để khỏi chết tốc độ nhanh như vậy, cái này nhanh nhẹn khẳng định vượt xa quá mười dặm.

A Tinh thân thể ngừng một chút, quay đầu lại nhìn quanh liếc, đã thấy đến Lý Chí đang tại cái kia mười mấy người trước người cách đó không xa, tùy thời có khả năng bị đuổi kịp.

Trên mặt lộ ra do dự biểu lộ, a Tinh chứng kiến cái kia mười mấy người, muốn quay người chạy trốn, nhưng chứng kiến tựa hồ rất đáng thương Lý Chí lại do dự.

Trong miệng lạnh buốt vị ngọt, làm cho a Tinh nhìn không được hung hăng địa đồng ý một ngụm.

Sau một khắc, a Tinh rốt cục làm quyết định, quay người chạy trở lại, giữ chặt Lý Chí cánh tay, mang theo Lý Chí chạy.

Lý Chí khoe miệng uốn lượn một cái đường cong, thân thể tại a Tinh liên lụy hạ chạy trốn nhanh chóng, quay đầu lại Trương nhìn một cái, lộ ra vài phần

thoả mãn ý tứ hàm xúc.

Mà cái này thoả mãn biểu lộ, tại a Tinh lo lắng địa quay đầu về sau, lập tức biến mất không thấy gì nữa, biến thành trong chạy trốn bối rối.

"Thân thể của người như thế nào nặng như vậy?" A Tinh nhìn thoáng qua Lý Chí, nhìn không được phản nản.

Lý Chí trong nội tâm cười thầm, hắn căn bản tự vô dụng thôi lực trước chạy, cơ hồ tất cả đều là a Tinh mang theo hắn, đương nhiên trầm trọng.

Bất quá a Tinh khí lực cùng tốc độ hoàn toàn chính xác kinh người, dùng tình huống hiện tại xem, đằng sau cái kia mười mấy người căn bản tự đuổi không kịp.

"Tại đây, hướng tại đây đi!"

Lúc này, Lý Chí đột nhiên chỉ một ngón tay, đó là một cái phổ nhỏ, xem là cái thoát khỏi truy binh nơi tốt.

A Tinh thần sắc vui vẻ, lúc này mang theo Lý Chí quay người chạy như điên, tốc độ ầm ầm lại nhanh hơn vài phần.

Bất quá, chờ một lát sau, a Tinh dừng bước lại, nhìn xem ngăn tại con đường phía trước bên trên tường cao, rốt cục lộ ra sâu khổ.

"Chết... Ngổ cụt? !" A Tinh thân thể khom xuống, thở hồng hộc.

"YAA.A.A., tại sao là ngổ cụt đầu này? Cái này xong đời!"

Lý Chí ở một bên lộ ra tuyệt vọng thần sắc, nhưng nếu như mãnh xem, trong ánh mắt một vòng đáng tươi cười đi ra.

Ba Ba ba ba!

Sau lưng truyền ra trầm trọng tiếng bước chân, mười cái người truy kích thân ảnh xuất hiện tại trong tầm mắt.

"Đã như vậy, ta cũng chỉ có thể bạo lộ thực lực của ta rồi!"

A Tinh quay đầu lại nhìn thoáng qua truy binh, trên mặt đột nhiên lộ ra ánh mắt kiên nghị.

Lý Chí sững sờ, chẳng lẽ a Tinh Như Lai Thần Chương có tiểu thành? Có thể đối kháng cái này mười mấy người?

Nếu thật là như thế, kế hoạch nhất định phải có chỗ cải biến.

Bất quá, a Tinh hành động kế tiếp làm cho Lý Chí sửng sờ.

Chỉ thấy a Tinh vẻ mặt trầm trọng địa nhìn về phía Lý Chí: "Này, người đó ai, bọn hần muốn tìm chính là ta, ta cũng không muốn liên lụy người..."

Dừng thoáng một phát, a Tinh nhìn về phía cái kia mặt tường cao, cuối cùng đem nói cho hết lời, "... Bởi vậy, ta tự chính mình đi rồi!"

Nói xong, a Tinh đột nhiên lui về phía sau vài bước, hít sâu một hơi, tiếp theo thân thể rồi đột nhiên chạy đi, giống như tuấn mã .

Ngay tại a Tinh thân thể đánh lên vách tường lập tức, thân thể của hần đột nhiên một khúc, hai chân tại góc tường bên trên mãnh liệt đạp vài cái, phảng phất linh hầu linh xảo địa nhảy lên chừng ba mét cao vách tường, biến mất tại bên kia.

"Hần... Vậy mà chính mình đào tẩu rồi hả?"

Lý Chí dờ khóc dờ cười, a Tinh không hồ là nguyên nội dung cốt truyện bên trong đích nhân vật chính, tuy nhiên còn không có có phát triển, nhưng thân thể tổ chất đã viễn siêu người bình thường.

Lúc này sau lưng cái kia mười mấy người rốt cục đuổi theo, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem cái kia mặt tường cao.

Tiếp theo, trong đó xem người cầm đầu nhìn về phía Lý Chí: "Cái này..."

"Hừ!"

Lý Chí đem ngón trỏ dọc tại bên miệng, quay đầu nhìn tường cao, mấy cái ngón tay đáp ở phía trên.

Lý Chí mỉm cười, nhẹ khẽ đi tới người nọ bên người, nhỏ giọng nói: "Theo kế hoạch đến, sau đó tìm các người Triệu Đại đương gia muốn tốt chỗ là được!"

Đón lấy, Lý Chí một quyền đột nhiên chém ra, đem người nọ một quyền đã đảo.

Một tiếng như giết heo kêu thảm thiết lập tức tại đây ngổ cụt trong vang lên.

"Các huynh đệ, đánh hần!"

Người cầm đầu lau đi khóe miệng máu tươi, lộ ra hung ác sắc, giờ khắc này hẳn bất kể là không phải kế hoạch, với tư cách xã hội đen, có cừu oán báo thù, có oán phản nân, nhấn nại tự cũng không gia nhập bang phái rồi.

Mười mấy người lập tức vung vẩy búa xông về Lý Chí.

Những người này đã lẫn lộn xã hội đen, thể chất liền không tẻ, nhưng mà một trận chạy như điên ở bên trong, Lý Chí cơ hồ toàn bộ dựa vào a Tinh mang theo, cơ hồ không có tiêu hao thể lực, mà những người này thì thối kinh (trái qua) mỗi một không chịu nổi.

Hơn nữa Lý Chí tiện tay nhặt lên phụ cận một căn cây gỗ, năm lang Bát Quái còn thi triển mà ra, lập tức cùng cái này mười mấy người dây dưa xuống.

Tại Lý Chí dưới sự khống chế, trong tràng kêu thảm thiết liên tục, nhưng nhưng vẫn giằng co, song phương ở vào thể lực ngang nhau trạng thái.

Lý Chí lơ đãng xoay người, tại trong nhảy mắt, khóe mắt đã bắt đến trốn ở đầu tường một đôi mắt, trong nội tâm mỉm cười.

Ba!

Lý Chí còn gỗ hung hăng địa quát vào tay của một người trên cánh tay, răng rắc hai tiếng giòn vang, cái kia căn tùy tiện nhặt lên còn gỗ, cùng người nọ cánh tay đồng thời đứt gãy.

Một tiếng kêu đau, người nọ té xuống, ôm cánh tay thống khổ rên rì.

Mà lúc này, Lý Chí thân thể hơi nghiêng, tránh thoát bỏ tới búa, nhưng một người khác đập đến một cước lại nặng nề mà kích tại Lý Chí trên người.

Lý Chí lộ ra thân sắc thống khổ, suýt nữa ngã xuống đất.

Đây cũng không phải là Lý Chí lần thứ nhất kẻ đến công kích, lúc trước, Lý Chí luôn tránh thoát búa mũi nhọn, nhưng đối với những người này quyền cước không tránh không cho, trên đầu ô thanh, y phục trên người rách rưới, làm cho Lý Chí lộ ra chật vật không thôi.

"Còn không xuống? !"

Lý Chí trong nội tâm khe khẽ thở dài, cái lúc này, trốn ở vách tường cái kia một bên coi chừng quan sát a Tinh vậy mà như trước không nhảy ra hỗ trợ, xem chỉ có thể mạo hiểm rồi.

Đón lấy, tại một bả búa bỏ tới chi tế, Lý Chí tránh né qua được tại vội vàng, không chú ý tới dưới chân thống khổ rên rì một cổ thân thể, bị đối phương chân vấp ngã xuống đất.

Một bả búa chính diện đánh xuống, mà Lý Chí giống như hồ đã sợ đến không biết làm sao, không cách nào nhúc nhích.

"Ah!"

Một tiếng cuồng khiêu, rớt cục trên đầu vang lên, Lý Chí lập tức trong nội tâm buông lỏng, tay trái trong lòng bàn tay đã bị ướt đầm mồ hôi.

Lúc này, Lý Chí ngã xuống địa phương, khoảng cách vách tường một trượng tả hữu, mà bỏ bỏ về phía người của hắn lại đưa lưng về phía vách tường, chung quanh những người khác chưa đuổi tới.

Có thể nói, địa điểm này, cái này thời cơ, đã là Lý Chí có khả năng cho a Tinh sáng tạo hoàn mỹ nhất thời khắc, vì chính là lại để cho a Tinh nhảy xuống trợ giúp.

Nếu như lúc này thời điểm, a Tinh như trước khoanh tay đứng nhìn, Lý Chí chỉ có thể mạo hiểm tiết lộ nguy hiểm, tự đồng hồ trong không gian lấy ra vũ khí đón đỡ búa rồi.

May mắn chính là, nguyên nội dung cốt truyện trong a Tinh tinh thần trọng nghĩa, vào lúc này hoàn mỹ địa thể hiện đi ra.

Phanh!

A Tinh nặng nề mà rơi vào cầm trong tay búa bỏ về phía Lý Chí cái kia trên thân người, lập tức đem đối phương áp ngã xuống đất.

Nhưng mà, a Tinh động tác quá lớn, thân thể của mình cũng không cách nào ổn định, ngã trên mặt đất.

Hai thanh búa bỏ về phía hắn.

Ba ba!

Lúc này Lý Chí nhật lên vừa rồi người nọ búa, thân thể hai cái lẫn mình quay cuồng đã đến a Tinh bên người, đem hai thanh búa đón đỡ ở.

Ra ngoài ý định sự tình đã xảy ra, nằm trên mặt đất a Tinh, tại thời khắc này đột nhiên nhật lên trong tay một tảng đá, nặng nề mà đập vào trước mắt hai người hai chân bên trên.

"Ngao..." "Ngao..."

Hai tiếng quỷ kêu giống như tiếng kêu thảm thiết, làm cho mọi người nhin không được bung kín lỗ tai.

Những người khác tất cả đều kinh ngạc, trợn mắt há hốc mồm mà không khỏi lui về phía sau vài bước, nếu như nói Lý Chí đánh gãy tay của một người cánh tay tại "Kế hoạch" ở bên trong, lúc này tựa là ngoài ý muốn rồi.

Những này vốn chỉ là để làm đùa giỡn "Phủ Đầu Bang bang chúng ", toàn bộ chần chờ một chút, không biết ứng nên như thế nào.

Nương theo lấy hai người kia thống khổ ngã xuống đất, hai chân đã đẹp trở thành một mảnh, Lý Chí không khỏi lắc đầu, xem ra chính mình muốn cho nhiều Triệu ba một ít thù lao rồi.

Mất thấy a Tinh tựa hồ đánh lên đủ nghịên, vừa muốn xông đi lên, Lý Chí kéo một phát hần: "Chạy mau!"

A Tinh sững sờ, lập tức kịp phản ứng, tiện tay đem Thạch Đầu ném ra bên ngoài, quay người cùng Lý Chí hướng ra phía ngoài chạy tới.

"Ah!" Một tiếng đau nhức gọi, tiếp theo là Thạch Đầu rơi xuống đất thanh âm.

Lý Chí không cần quay đầu lại đã biết rõ, chính mình vừa muốn nhiều chi giao một chút.

ps: trước mắt tại phân loại 15 tên, thiếu một ít có thể bên trên bảng, cầu mọi người cho lực ủng hộ. Đa tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: a Tinh

Vừa chạy ra phố nhỏ, tám chín cái vốn là tại bốn phía nhìn quanh nhân mã bên trên chú ý tới bọn hắn, xoay đầu lại.

"Đứng lại!"

Một tiếng la hét, lập tức những người này xông về bọn hắn.

Trong tay búa, trên người âu phục đen, ngực búa hình xăm..

"Như thế nào còn có? Triệu ba còn chú ý mua một tặng một?"

Lý Chí sững sờ, hiện tại hần mục đích mấy có lẽ đã đạt tới, không hề cần "Phù Đầu Bang" rồi.

Nhưng mà, lập tức Lý Chí tự đã nhận ra không đúng, những người này trên người có cổ buri hần khí chất, tựa hồ đối với cái gì đều không nhìn ở trong mắt, cái này cũng không phải những ngày này một mực đã bị Phù Đầu Bang chèn ép cá sấu giúp đỡ chúng bộ dạng.

Sắc mặt hơi đổi, Lý Chí kéo một phát a Tinh, "Chạy mau!"

A Tinh đã có chỗ mỗi một, chứng kiến những người kia cũng là có chút ít giật mình, vội vàng chạy .

"Ồ? Tốc độ của người như thế nào đột nhiên nhanh?"

A Tinh đột nhiên hỏi Lý Chí, hiện tại Lý Chí tốc độ, cùng lúc trước bị hần lôi kéo lúc có thể hoàn toàn không giống với, thậm chí cùng mỗi một a Tinh tốc độ đã không sai biệt nhiều.

"Nói nhảm, những này Phù Đầu Bang bang chúng thật sự!"

Lý Chí trầm nghĩ trong lòng, tự nhiên sẽ không ra khẩu, chỉ là có chút phiền muộn địa chạy như điên.

Vốn là Lý Chí kế hoạch tự là giả mạo Phù Đầu Bang, sau đó lại để cho a Tinh e ngại Phù Đầu Bang mà trốn, sớm biết như vậy Phù Đầu Bang thực sự như vậy một tay, cũng cũng không cần xuất tiền thính Triệu ba tìm người làm trò.

"Này, quẹo trái là ngõ cụt, đừng hướng chạy đi đâu!"

Chạy trốn ở bên trong, a Tinh đột nhiên nhắc nhở Lý Chí.

Nào biết a Tinh lời nói vừa lối ra, liền gặp Lý Chí tốc độ đột nhiên nhanh hơn, lập tức liền biến mất ở bên trái trong ngõ hẻm.

A Tinh sững sờ, tả hữu trương nhìn một cái, lại quay đầu lại nhìn xem, do dự một chút về sau, rốt cục lộ ra kiên định thần sắc, xông về bên trái.

Chờ a Tinh xông vào trong ngõ hẻm, Lý Chí đã chờ ở nơi đó, trong tay dẫn theo một cây trường thương cùng một bả búa.

"Vũ khí này ở đâu ra?" A Tinh có chút sờ không được ý nghĩ, nhận lấy Lý Chí đưa tới búa.

"Tự trên mặt đất, tiện tay nhặt đấy." Lý Chí thuận miệng đáp, đón lấy có chút tán thưởng địa nhìn về phía a Tinh, "Không thể tưởng được người còn rất có nghĩa khí, ta nghĩ đến người chạy bên kia đây này!"

A Tinh nói: "Kỳ thật Phủ Đầu Bang mục tiêu là ta, tách ra, bọn hán khẳng định truy ta, còn không bằng có người trợ giúp, chết cũng có đệm lưng đấy."

Lý Chí: "..."

"Ha ha..." Chứng kiến Lý Chí im lặng bộ dáng, a Tinh cười ha ha, vỗ xuống Lý Chí bả vai, đắc ý nói, "Lừa người, chắc chắn sẽ không kéo người đệm lưng. Nói sau..."

A Tinh chia chia cách đó không xa vách tường, "Ở đây ta rành tắt, biết rõ đạo này tường chắn bất trụ ta, thật sự không được ta có thể leo tường đào tẩu. Yên tâm đi, ta chắc chắn sẽ không có việc đấy."

"Ta đây đâu này?" Lý Chí nhìn về phía cái kia ba mét cao tường, hỏi hướng a Tinh.

A Tinh ngây ngốc một chút, rõ ràng không nghĩ điểm này, lập tức cúi đầu, giả bộ như ngạc nhiên bộ dạng, "Mau nhìn, nơi này có căn thảo a, dĩ nhiên là màu xanh lá hay sao? !"

...

"Này, tiểu tử, cùng chúng ta đi!"

Đằng sau tám chín cái Phủ Đầu Bang bang chúng đuổi theo, chứng kiến a Tinh về sau, hô một câu.

"Ồ? Xem bọn hán không phải muốn giết ta?" A Tinh nghi hoặc nói.

"Không giết người? Còn có thể thỉnh người làm khách sao?" Lý Chí ở một bên, trong tay trung nghĩa thương nói ra đề, nhìn xem a Tinh nói, "Bọn họ là muốn cho người không phản kháng, sau đó thoắt cái đem người..."

Lý Chí tay trái làm cái giết gà động tác, thấy a Tinh sững sờ sững sờ đấy.

"Thật là như vậy?" A Tinh như trước không tin.

"Người xem nét mặt của bọn hán, có phải hay không rất hung?" Lý Chí chỉ vào những người này hỏi.

A Tinh rất cẩn thận nhìn xem, nhẹ gật đầu.

Phủ Đầu Bang bang chúng trên mặt hung thần ác sát biểu lộ, cơ hồ trở thành tiêu chí, đối với xã hội đen mà nói, trang hung thật sự hung còn phải có dùng, nếu không dọa bất trụ người.

"Tiểu tử, chúng ta đại lão tìm người..."

Cầm đầu một gã Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng, mắt thấy đem a Tinh ngăn ở trong ngõ cụt, cũng thở dài một hơi, mặc dù đối với mặt lờng trong tay người đều có vũ khí, thế nhưng mà hắn cũng không tin đối phương dám chống cự.

Nhưng mà, ngay tại hắn lời nói còn chưa rơi, trước mắt đột nhiên một bông hoa, bên tai truyền đến đồng bạn vài tiếng kinh hô.

Trong lúc nhất thời, phảng phất một đóa hoa hồng tại trước mắt xoay tròn, làm cho hắn đầu văng mắt hoa, đợi đến lúc rốt cục kịp phản ứng, cái cổ đã mất lạnh!

Lý Chí tại đối phương chưa kịp phản ứng chỉ tế, trung nghĩa thương như là linh xà đâm ra, đón lấy run lên vài cái, chùm tua đỏ mê loạn đối phương ánh mắt đồng thời, một kích đâm ra, lập tức liền giết chết một gã Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng.

Hết thấy vền vẹn tại lập tức, thẳng đến tên kia cầm đầu Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng ngã xuống, Phủ Đầu Bang mọi người mới kịp phản ứng, nhao nhao điên cuồng hét lên một tiếng, vung lấy búa xông về Lý Chí.

A Tinh chính trợn mắt há hốc mồm mà nhìn qua đây hết thấy, đột nhiên bị Lý Chí đẩy ngã.

"Còn nhìn cái gì?"

Vài thanh búa ngay tại trước mắt chém không, dọa a Tinh nhảy dựng, bên tai cũng đã nghe được Lý Chí nhắc nhở, vội vàng chém ra trong tay búa...

Bên kia, Lý Chí đẩy ra a Tinh, cứu được đối phương một mạng về sau, toàn thân tại lập tức căng cứng.

Đón lấy, Lý Chí hai chân như là cắm rễ trên mặt đất, một cổ gọn sóng do hai chân sinh ra, đón lấy do trên đùi đến bên hông, đến ngực bụng, bả vai, cuối cùng rơi vào tay hai tay, trên cánh tay gân xanh có lấy.

"Này!"

Lý Chí dồn khí đan điền, trong miệng hô lên một tiếng, vốn là đáp trên mặt đất trung nghĩa thương, đột nhiên nhắc tới, lập tức rút đi ra ngoài.

Ba ba!

Mấy cái xông đến trước nhất Phủ Đầu Bang bang chúng, lập tức bị rút trúng, lực lượng khổng lồ đem hắn thân thể lập tức lật tung trên mặt đất, thống khổ rên rì.

Mà lúc này, Lý Chí trường thương trong tay, đột nhiên trên không trung liền chút vài cái, phảng phất không có quy luật, làm cho người không thể nào nắm lấy.

Mặt khác mấy cái xông lên Phủ Đầu Bang bang chúng, tại trong chốc lát, đều cảm giác được cái kia Hồng Anh thương đầu là đối với mình mà đến, không khỏi tâm kinh đảm hàn, nhao nhao hướng lui về phía sau đi.

Lý Chí bức lui mấy người, cũng không đuổi theo, trường thứ nhất cánh tay không bằng đoạn thứ nhất chỉ.

Lý Chí trong tay trung nghĩa thương, run lên vài cái, một lần nữa thẳng băng, tiếp theo như thiểm điện hướng trên mặt đất trong rên rì trên người mấy người đâm tới.

Suru suru!

Cơ hồ nháy mắt, té trên mặt đất bốn người, liền có ba người bị đâm trúng ngực, lập tức khí tuyệt, máu tươi tự ngực trong lỗ nhỏ kích xạ mà ra.

Ngăn cản trên mặt đất tên còn lại phản ứng khá, vô ý thức địa dùng hai tay ngăn cản trước người, vừa mới chặn trung nghĩa thương công kích.

Trung nghĩa thương thật sâu Địa Thứ nhập người nọ cánh tay, tiếp theo Lý Chí run lên vừa thu lại, một khối lớn huyết nhục bị kéo xuống dưới, nương theo lấy một tiếng còi lòng tan nát đau nhức gọi.

Mắt thấy một kích này hiệu quả, Lý Chí lại thoáng lắc đầu, có chút không vừa ý.

Bởi vì công kích quá nhanh, cơ hồ thời gian một cái nháy mắt liền kích bốn điểm, làm cho cuối cùng lực đạo chưa đủ, lần này nếu như chỉ là hướng về một điểm đánh ra, hoàn toàn có thể xuyên thủng cánh tay đồng thời, đem đối phương lồng ngực chọc một cái lỗ thủng.

"Hảo công phu!"

Bên cạnh a Tinh thấy trọn mắt há hốc mồm, lúc trước chứng kiến Lý Chí cùng cái kia một đám "Phủ Đầu Bang bang chúng" đấu, vốn tưởng rằng Lý Chí chỉ là người bình thường, mà lúc này, mắt thấy Lý Chí phát uy, a Tinh nhìn không được khen một tiếng.

Mắt thấy Lý Chí xoay đầu lại, a Tinh trong tay búa vũ cái hoa, vừa nhắc cái cằm, "Công phu, ta cũng sẽ biết!"

"Vậy sao?" Lý Chí nhàn nhạt địa nhìn một cái, không có để ý.

"Ngươi không tin!" A Tinh chứng kiến Lý Chí thái độ, trong nội tâm không phục, "Nếu không hai ta nhiều lần!"

Lý Chí một tay run lên, trung nghĩa thương báng thương khê cong, tiếp theo trở tay đâm ra, đầu thương vậy mà vẽ lên cái đường vòng cung xuyên qua một gã Phủ Đầu Bang bang chúng đón đỡ, tại hân trên ót chọc ra một cái lỗ thủng.

A Tinh thấy lại là ngẩn ngơ.

"So cái gì?"

"So..." A Tinh chớp mắt, lập tức nói, "Công phu của ta rất cao, tự không chiếm người tiện nghi, có bản lĩnh chúng ta không cần công phu!"

Lý Chí nhìn a Tinh liếc, có chút bất đắc dĩ, "Không cần dựng lên, người thắng!"

Mà lúc này, bọn này Phủ Đầu Bang bang chúng trong chớp mắt liền bị diệt bốn cái, những người còn lại cũng biết Lý Chí không dễ chọc, mà mục tiêu của bọn hắn vốn là a Tinh, lập tức chuyển hướng a Tinh vùng động thủ bên trong đích búa.

A Tinh thân thể linh hoạt vô cùng, vượt xa quá người bình thường thân thể tổ chất, làm cho hắn nhẹ nhõm ứng đối với những người này.

Bất quá, vượt quá Lý Chí dự kiến chính là, a Tinh búa tại bỏ một người trong Phủ Đầu Bang bang chúng lập tức, vậy mà thu trở lại.

Mà tên kia nguyên vốn đã tuyệt vọng Phủ Đầu Bang bang chúng, kịp phản ứng về sau, lập tức đại hỉ, tại a Tinh đón đỡ người khác công kích lúc, một búa bổ về phía a Tinh.

Vèo!

Lóe ra hàn quang mũi thương, lập tức đem người này Phủ Đầu Bang bang chúng cổ xuyên thấu, mắt của hắn châu cơ hồ trừng đi ra, trong cổ họng phát ra vù vù thanh âm, té xuống.

"Người như thế nào không hạ thủ?"

Lý Chí kỳ quái địa nhìn về phía a Tinh, có chút trách cứ, vừa rồi cái kia thoáng một phát nếu không có hắn cứu được kịp thời, a Tinh tính khó giữ được tánh mạng.

"Ta..." A Tinh xem lấy thi thể trên đất, "Hắn..."

Còn chưa nói ra cái gì, mắt thấy Lý Chí vừa muốn công kích những người khác, a Tinh đột nhiên một búa đem Lý Chí trường thương đón đỡ khai, hét lớn một tiếng: "Đã đủ rồi!"

Lý Chí sửng sò, a Tinh đã quay đầu nhìn về phía bất trụ lui về phía sau, sắc mặt trắng bệch những người khác, đem trong tay búa một vút trên mặt đất, lập tức khoát tay, "Các người đi thôi!"

Những người kia nhìn nhau, đón lấy quay người dốc sức liều mạng chạy tới.

"Ngươi vì cái gì không giết bọn hần?" Lý Chí mở miệng hỏi.

A Tinh cùng nguyên nội dung cốt truyện bên trong đích hình tượng có chút bất đồng, không có như vậy nhu nhược vô năng, lâu ở trong xã hội sờ bò lăn qua lăn lại hần, đối mặt thi thể trên đất vết máu cũng có thể mặt không đổi sắc, thông dong đối mặt.

Cho tới nay, a Tinh đều biểu hiện ra hần lạc quan, thậm chí có chút ít vô lại.

Nhưng mà lúc này, a Tinh đột nhiên có cử động lần này động, ngược lại là đã ra Lý Chí dự kiến.

"Bọn hần..." A Tinh nuốt nước miếng một cái, thần sắc có chút ảm đạm, "Bọn hần có lẽ... Không nên chết!"

"Bọn họ là ác nhân, hơn nữa muốn giết ngươi..."

Lý Chí nhìn qua a Tinh, thu hồi trung nghĩa thương, cũng không có truy kích những người kia.

"Thế nhưng mà ta không có chết! Bọn hần đều có cha mẹ... Cha mẹ!"

A Tinh đột nhiên trở nên có chút nôn nóng, đại hô, đồng thời ngồi xổm người xuống che đầu, nhìn về phía trên rất khó chịu bộ dạng.

"Ngươi có nghĩ tới hay không, thả bọn hần, có lẽ sẽ có rất nhiều người bị bọn hần khi dễ..."

"Ta mặc kệ!" A Tinh hất lên tay, không kiên nhẫn địa hô.

Lý Chí nhìn xem a Tinh, trong nội tâm hít một tiếng, không thể tưởng được a Tinh có chút tố chất thần kinh, nghĩ đến vừa ra là vừa ra.

Muốn, đây cùng a Tinh từ nhỏ đến lớn tạo ngộ có quan hệ, a Tinh lúc nhỏ để lại cho hần quá nhiều bóng mờ!

Lúc này, vài tiếng thét lên đột nhiên từ nơi không xa truyền đến, Lý Chí cùng a Tinh quay đầu nhìn sang.

Một cái to mọng thân ảnh, chính dần dần ngã xuống, trên người nhiều chỗ chém thương, chính là vừa vặn rơi đi vài tên Phủ Đầu Bang bang chúng gây nên, mà tiếng thét chói tai là thấy như vậy một màn người qua đường phát ra.

"A thông? !"

A Tĩnh thấy rõ mập mạp kia diện mục về sau, con mắt tại lập tức trợn to, thân thể chạy đi, cơ hồ trong chớp mắt liền đến đó ở bên trong, ôm lấy ngã xuống mập mạp.

Mập mạp kia, thành linh đúng là Phi Tử thông!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: đường lui

"A thông, a thông..."

A Tĩnh trong miệng phát ra từng tiếng đau nhức triệt nội tâm kêu gọi, thế nhưng mà Phi Tử thông bị mấy cái Phũ Đầu Bang bang chúng tại trên thân thể chém ra vài đạo thật sâu miệng vết thương, máu chảy không ngớt, sắc mặt cũng càng gấp trắng bệch, lập tức tự sống không được rồi.

"Nhanh, hô người, hô người! Bệnh viện, đúng rồi, a thông, ta đưa người đi bệnh viện!"

A Tĩnh xem thương tâm gần chết, rơi lệ đầy mặt, bối rối bên trong nghĩ tới bệnh viện, nhưng khi hắn muốn ôm khởi Phi Tử thông thân thể lúc, đột nhiên một cái lao đảo, đem Phi Tử thông ngã trên mặt đất.

Tuy nhiên a Tĩnh thể chất không tệ, nhưng một thời gian ngắn thể lực tiêu hao, tăng thêm Phi Tử thông quá nặng thân thể, trong bi thống a Tĩnh đã không cách nào ôm lấy Phi Tử thông.

"A Tĩnh, không cần... Không cần bẽ bộn rồi..."

Phi Tử thông khoe miệng tràn ra máu tươi, nếu như Lý Chí không nhìn lầm, đây là bị a Tĩnh ngã thoáng một phát mới chảy ra đấy.

"Ta..."

Phi Tử thông muốn nói điều gì, lại không có nói ra, nhắm hai mắt lại.

"A thông ah..."

Một tiếng thê lương tiếng kêu, theo a Tinh trong miệng phát ra, hần ngửa mặt lên trời rộng to, tựa hồ muốn triệu hồi Phì Tử thông tánh mạng.

"A Tinh..." Phì Tử thông con mắt đột nhiên mở ra, "Ta quá mệt mỏi, nghỉ ngơi một chút lại... Nói sau..."

Mất thấy a Tinh cùng Phì Tử thông bộ dáng, Lý Chí tay phải không tự chủ được đặt xoa trong tay trái đồng hồ, bên trong còn có hần tiểu Hối Xuân Đan.

Thế nhưng mà do dự một chút, Lý Chí một lần nữa đem tay lấy ra.

"Người nói... Người nói..." A Tinh nước mắt rơi như mưa, luống cuống tay chân đặt muốn ngăn chặn Phì Tử thông đổ máu miệng vết thương, tuy nhiên lại không cách nào ngăn chặn toàn bộ.

A Tinh trên người dính đầy máu tươi, nhìn về phía trên như một huyết nhân.

"Ta đến... Đến cấp người tiền đưa... Đưa nước..."

Phì Tử thông gian nan nâng lên tay, một cái đã đánh vỡ cái chai chính trong tay, thủy tinh cặn bã đâm vào Phì Tử thông trong lòng bàn tay, hần lại không có chút nào chú ý tới.

"A thông..." A Tinh chỉ có thể bất lực gọi, cảm thụ được đồng bạn tánh mạng trôi qua.

"Còn có trọng yếu nhất... Chuyện trọng yếu, không muốn... Không muốn báo..."

Phì Tử thông đầu trầm xuống, chết đi như thế.

"A thông ah!" A Tinh lần nữa ngửa mặt lên trời rộng to, tiếp theo thò tay vỗ a thông đôi má, "Đừng nghỉ ngơi, tỉnh, tỉnh!"

Thế nhưng mà Phì Tử thông đã không tỉnh lại nữa!

Lý Chí ở một bên thấy rất là nóng lòng, Phì Tử thông nói không ít nói nhảm, thậm chí chơi đùa ra giả chết, thế nhưng mà trước khi chết chuyện trọng yếu nhất lại còn chưa nói hết sẽ chết đi.

Nhưng mà, Phì Tử thông nói "Không muốn báo...", vô cùng có khả năng tự là khích lệ a Tinh không muốn báo thù.

"A thông, ta thực xin lỗi người! Ta..."

A Tinh một cái tát phiến tại chính mình trên mặt, cái này lực tay thật lớn, khóe miệng lập tức trương hồng.

Nói, đúng là a Tinh đột nhiên tổ chất thần kinh bộc phát, buông tha cái kia vài tên Phù Đầu Bang bang chúng, đối phương phát hiện Phi Tử thông về sau, mới ra tay đem hắn đánh chết.

Hiện tại a Tinh, trong nội tâm hồi hận nảy ra.

Lý Chí thấy trong nội tâm không đành lòng, đi đến trước giữ chặt a Tinh tay, "A Tinh, không nếu như vậy..."

"Bỏ đi nha!"

A Tinh cuồng bạo địa rống lên một tiếng, một chương đột nhiên đẩy ra, lập tức liền đánh vào Lý Chí bụng dưới.

PHỐC!

Lý Chí thân thể lập tức bị đánh bay, nặng nề mà kích tại trên vách tường, một ngụm máu tươi từ miệng trong phun tới.

Trên vách tường, gạch đá tổn hại, đủ thấy một chương này chi uy.

Lý Chí chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ phảng phát hỏa thiêu khó chịu, lập tức lấy ra tiểu Hồi Xuân Đan ăn vào, một cổ mát lạnh tốc hành bụng dưới, tinh thần cũng khá hơn một chút.

"Ta... Không phải cố ý đấy!" A Tinh cũng bị tình huống trước mắt sợ ngây người, có chút hồ thẹn địa nhìn qua Lý Chí.

Lý Chí nỗ lực đứng người lên, khoát khoát tay, "Không có việc gì, không có việc gì!"

Không có người chú ý tới, Lý Chí đồng tử ở chỗ sâu trong, hiện lên một mảnh lửa nóng.

"Những số tiền này, ngươi cầm!"

Đón lấy, Lý Chí đem một xấp tiền giao cho a Tinh, tiền tài rất nhiều, cơ hồ là Lý Chí đánh bạc thắng đến còn lại sở hữu tất cả.

A Tinh trợn mắt há hốc mồm mà nhìn qua Lý Chí, vươn tay nhận lấy.

"Những số tiền này, ngươi cầm an táng a thông, sau đó mua cái mặt tiền cửa hàng, làm điểm mua bán nhỏ..." Dừng thoáng một phát, Lý Chí nói tiếp, "Khai cái KỆO điểm không tệ. Đúng rồi..."

Lý Chí về mặt ngưng trọng địa nhìn qua a Tĩnh, "Hàng vạn hàng nghìn muốn né tránh Phủ Đầu Bang, đừng cho bọn hắc tìm được người."

Đây mới là Lý Chí chính thức mục đích, không có a Tĩnh, Phủ Đầu Bang tự không cách nào cứu ra Hỏa Vân Tà Thần, như vậy hắc làm hết thấy đều đáng giá rồi.

"Không được, ta muốn báo thù!"

A Tĩnh kiên nghị mà nói, đồng thời không quên đem tiền tài thu nhập chính mình túi.

"Báo thù, người..." Lý Chí nhú mày, vừa định dùng Phì Tử thông di ngôn khuyên giải, đột nhiên nhớ tới vừa rồi a Tĩnh đánh ra một chương kia, trong nội tâm khẽ động, ý thức được vốn là chế định tốt kế hoạch, có thể dùng a Tĩnh làm đường lui.

Mất thấy a Tĩnh trong ánh mắt kiên định, Lý Chí nói: "Người muốn báo thù, ta cho người cơ hội này. Sáng sớm ngày mai, người tự đi lồng heo thành trong trại chờ, ta sẽ đem Phủ Đầu Bang dẫn đi qua..."

"Thật sự?"

A Tĩnh lo lắng hỏi.

Lý Chí gật gù đầu.

"Thế nhưng mà, người như vậy giúp ta, ta như thế nào báo đáp người?" A Tĩnh rốt cục nói ra lại để cho Lý Chí tâm động .

"Người nói người học qua công phu?" Lý Chí mở miệng hỏi.

"Ân, Như Lai Thần Chương!"

"Vậy người dạy cho ta thế nào?"

"Tốt!" A Tĩnh thông khoái đáp ứng.

Sau đó, chỉ thấy a Tĩnh đứng người lên, vù vù cấp Haby hoa .

Lý Chí nhìn xem không phản ứng chút nào đồng hồ, lắc đầu, "Tốt rồi, tốt rồi!"

"Người đã học xong?" A Tinh kỳ quái địa nhìn qua Lý Chí.

"Hiện tại trọng yếu nhất là an táng a thông, học công phu sự tình, chờ sau này hãy nói a!"

Lý Chí trong nội tâm thở dài một hơi, a Tinh Như Lai Thần Chương, thông qua một bản nguy bí kíp học tập, hiện tại còn chưa trở thành chính thức Như Lai Thần Chương.

Nếu như dựa theo Lý Chí kế hoạch thuận lợi tiến hành, có lẽ a Tinh không có gì cơ hội học được Như Lai Thần Chương rồi.

Hiện tại a Tinh đối với Lý Chí mà nói, chỉ có thể coi là là kế hoạch sau khi thất bại một cái đường lui mà thôi.

"Hi vọng không muốn dùng đến!" Lý Chí thầm nghĩ trong lòng.

Cùng a Tinh chia lìa về sau, Lý Chí lập tức ngựa không dừng vó địa chạy hồi lòng heo thành trại.

Phi Tử thông chết, tuy tại ngoài ý liệu, nhưng lại mang cho Lý Chí mặt khác một ít linh cảm, như vậy, kế hoạch của hắn cũng có thể hoàn thiện một ít.

Mà vốn là, Lý Chí chỉ là muốn lại để cho a Tinh thoát ly Phủ Đầu Bang khống chế, không cho hắn cứu ra Hỏa Vân Tà Thần.

Hiện tại, cũng có thể đem a Tinh với tư cách đường lui, dùng phòng ngừa vạn nhất.

...

Lòng heo thành trong trại, lúc này lảng giềng tất cả đều ly khai, chỉ còn lại có bằng cửa sổ ngồi một mình Bao Tô Công vợ chồng, ánh mắt tại lòng heo thành trong trại đánh giá, một bộ không bỏ bộ dạng.

"Người như thế nào trở lại rồi?" Chứng kiến Lý Chí thân ảnh về sau, Bao Tô Công lười biếng mà hỏi thăm.

Lý Chí đem thân bên trên một cái bao thay đổi cái bả vai lưng công, tựa hồ càng thoải mái một ít, trong bao một kiện nhuộm máu hải đồng quần áo, lộ ra một góc.

"Ta hỏi đến xem, A Quý sư phụ một ít di vật cũng muốn thu thập thoáng một phát."

Lý Chí nói xong, tựa hồ lại cảm thấy bao khóa không thoải mái, lần nữa thay đổi thoáng một phát, lần này cái kia kiện hải đồng quần áo, lộ ra một đầu tay áo.

Tiệc nuôi chính là, Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà ánh mắt, tan rã lấy không biết xem tới đâu, không có chú ý Lý Chí động tác.

Bao Tô Công tiện tay xếp đặt xuống, "Đi thôi!"

Mất thấy hai người cái này thái độ, Lý Chí cũng có chút bất đắc dĩ, nhưng đem làm hấn chú ý tới cháo mặt dầu khí cửa hàng về sau, đột nhiên trong nội tâm khẽ động, đi tới.

Một lát sau, một cỗ mùi com chín tự cháo mặt dầu khí trong truyền ra.

"Ồ?"

Bao Tô Công đứng thẳng bỗng nhúc nhích cái mũi, đón lấy nhìn về phía Bao Tô Bà, "Lão bà, chúng ta..." Ứng ực một tiếng nuốt xuống một miếng nước bọt.

Bao Tô Bà hừ lạnh một tiếng, "Ngươi cái này thêm dạng, thực mất mặt! Đi thôi, theo như ngươi muốn làm!"

Bao Tô Công lập tức đại hỉ, thò tay sát qua Bao Tô Bà khoe miệng, "Ta trước lau cho ngươi sát nước miếng."

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: quần áo dính máu

Được phép mấy ngày nay, Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà đều không có ăn com thật ngon, hoặc là Lý Chí làm đồ ăn thật sự ngon miệng, Bao Tô Công liền ăn ba chén com, Bao Tô Bà càng là liền ăn năm chén.

Mà chờ hai người sau khi ăn xong, Bao Tô Công lau miệng, "A Quý, tính sổ..."

Đột nhiên, Bao Tô Công kịp phản ứng, không khỏi tức cười.

A Quý đã chết, trong vòng vài ngày, vô cùng náo nhiệt lồng heo thành trại trở thành không thành, nghĩ đến đây, Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà trên mặt đều lộ ra vài phần cô đơn.

Mà lúc này, Lý Chí từ phía sau xuất ra một ít vật phẩm, ở bên cạnh một cái bàn khác đem mình bao khóa mở ra, thẳng thu lại thứ đồ vật đến.

Lúc này nơi đây, Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà muốn chú ý địa phương khác cũng không có khả năng, ánh mắt không khỏi bị động làm lớn hơn Lý Chí hấp dẫn.

Ba!

Bao khóa tựa hồ bị không cẩn thận rơi trên mặt đất, đồ vật bên trong rơi là tả trên đất, trong đó một gian nhuộm máu đồng y, phẳng phát có ma lực hấp dẫn Bao Tô Công vợ chồng ánh mắt.

"Ồ?" Bao Tô Công kinh nghi một tiếng, thò tay đem cái kia kiện quần áo dính máu cầm trong tay, động tác cực nhanh làm cho người lưu lười.

Bao Tô Công hai tay run rẩy địa nắm cái kia kiện quần áo dính máu, tiếp theo nhìn về phía Bao Tô Bà, đối phương trong mắt đã ướt át.

"Cái này... Cái này..." Bao Tô Bà khóc không thành tiếng, khó có thể tin địa nhìn về phía Bao Tô Công.

Tiếp theo, hai người đột nhiên đi đến Lý Chí trước người, Bao Tô Công dùng run rẩy thanh âm hỏi: "Đây là của người này?"

"Àn!" Lý Chí trong nội tâm cười thầm, trên mặt lại không chút nào lộ, tiếp nhận quần áo dính máu, giả bộ như vô tình nói: "Đa tạ Bao Tô Công!"

"Người..." Bao Tô Công sững sốt một chút.

"Nếu như con của chúng ta sống đến bây giờ, có lẽ cũng lớn như vậy rồi!"

Bao Tô Bà nhìn xem Lý Chí, thần sắc có chút kích động.

"Năm đó vì luận võ, nhìn tận mắt con của chúng ta bị người đánh chết..." Nói đến đây, Bao Tô Bà đã khóc không thành tiếng.

"Không thể tưởng được, ở chỗ này thấy được cùng con của chúng ta bị đánh khi chết giống như đúc quần áo."

Bao Tô Công tiếp nhận lời nói, thần sắc ảm đạm địa đỡ lấy Bao Tô Bà, một bộ thương tâm gần chết bộ dạng, đón lấy vỗ một cái Lý Chí bả vai an ủi: "Bộ y phục này... Người cũng có thể có chuyện thương tâm a, nhìn không ra chúng ta vậy mà đồng bệnh tương liên ah!"

Nói xong, Bao Tô Công vịn Bao Tô Bà quay người tựu muốn ly khai.

Lý Chí thấy trong nội tâm thầm nghĩ, cái này Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà vậy mà đã hiểu lầm, xem ra muốn kế hoạch thành công, không nghĩ giống như đơn giản như vậy.

"Ah, cái này quần áo dính máu không là ta, người khác."

Lý Chí, tựa hồ không có phát ra nổi tác dụng, Bao Tô Công hai vợ chồng người phảng phất không có nghe được một nửa, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

"Hắn nói hắn khi còn bé bị người đã thương, về sau bị cha mẹ vứt bỏ..."

Mất thấy Bao Tô Công vợ chồng như trước bất vi sờ động, Lý Chí trong nội tâm quynh lên, lại nói: "Hắn nói cha mẹ của hắn hình như là thần điều... Cái gì kia mà..."

Suru suru!

Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà thân thể lập tức hóa thành một đạo gió nhẹ, trong chớp mắt liền xuất hiện tại Lý Chí trước người, Bao Tô Công một bả cầm lên Lý Chí cổ áo, "Cái gì? Người nói cái gì?"

Bao Tô Bà run rẩy tay đoạt lấy cái kia bộ y phục, mở ra ống tay áo, một cái 5 sao miếng vá tại tuế nguyệt ăn mòn xuống, chỉ có thể hơi chút thấy rõ.

Nhưng mà giờ khắc này, Bao Tô Bà lại như bị trọng kích, "Vâng... Phải.." Miệng của hắn run rẩy, kinh hỉ địa nói không ra lời.

"Ai hay sao? Y phục này là ai hay sao?"

Bao Tô Công mất thấy vậy, ở đâu vẫn không rõ, lo lắng hỏi hướng Lý Chí, hai tay mãnh lực loạng choạng, tựa hồ muốn Lý Chí biết đến thoát cái tung ra.

Một cổ đại lực theo Bao Tô Công tay kìm ở Lý Chí cái cổ, làm cho hắn không thờ nổi, mà theo Bao Tô Công lay động, toàn thân càng là như là một rã rời.

Ba ba!

Lý Chí dùng sức đánh lấy Bao Tô Công hai tay, một lát sau Bao Tô Công phát hiện Lý Chí sắc mặt tái nhợt, cái này mới phát hiện, hậm hực địa dừng tay.

Đón lấy, Bao Tô Công tại Lý Chí trên người liền phách vài cái.

Lý Chí lập tức cảm giác được một cỗ tình cảm ấm áp theo Bao Tô Công tay rơi vào tay toàn thân, ngực lập tức thông.

"Cái này là con của chúng ta, hần không có chết? Hần còn sống?"

Bao Tô Bà nhìn xem Lý Chí, lệ nóng doanh tròng địa chờ Lý Chí nói ra nàng hi vọng đích thoại ngữ.

"Con của các người? Ta không biết, bắt quá theo hần theo như lời, năm đó hần cha mẹ nuôi đưa hần cứu sau khi đứng lên, đối với sự tình trước kia tự quên." Lý Chí nói ra.

Bao Tô Công lại nhủu mày, "Không có đạo lý nha, năm đó nhi tử bị thụ nặng như vậy thương..."

"Ah, đúng rồi!" Lý Chí như là đột nhiên nhớ tới cái gì, nói, "Hần từ nhỏ đến lớn vô luận đã bị bao nhiêu thương, tổng có thể rất nhanh chuyển biến tốt đẹp, bất quá trí nhớ sẽ phải chịu một ít ảnh hưởng..."

Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà chấn động toàn thân, nhìn nhau.

"Chẳng lẽ con của chúng ta là trời sinh võ học kỳ tài?" Bao Tô Công sững sốt một chút.

"Đúng vậy, đúng vậy, nhi tử hoàn toàn chính xác rất chắc nịch."

Bao Tô Bà vui đến phát khóc, đem cái kia kiện quần áo dính máu tại trên mặt vuốt ve, lộ ra khó gặp mẫu tính ánh sáng chói lọi.

Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà đã không kiềm được vui mừng, không ngừng bước đi thông thả lấy bước chân tại tiểu trong quán loạn chuyển, nụ cười trên mặt vô cùng sáng lạn.

"Ta muốn truyền cho hần công phu, lại để cho hần trở thành thiên hạ đệ nhất cao thủ." Bao Tô Công xoa xoa tay, có chút không thể chờ đợi được bộ dạng.

Bao Tô Bà lại nói: "Hãy để cho hần trở thành luật sư hoặc là bác sĩ a!"

Thật lâu về sau, phảng phất mới từ kinh hi bên trong kịp phản ứng, Bao Tô Công về mặt hưng phấn mà hỏi Lý Chí: "Hần ở đâu? Con của chúng ta trường cái dạng gì?"

"Hần..." Lý Chí do dự một chút, nói, "Kỳ thật các người báỉ kiến đấy."

"Báỉ kiến?" Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà nhìn nhau liếc.

"Đúng vậy, chính là ngày qua cắt tóc, về sau đưa tới Phủ Đầu Bang cái kia người."

"Cái gì?" Bao Tô Bà sững sờ, "Chẳng lẽ là..."

"Cái tên mập mạp kia? !" Bao Tô Công mở miệng.

"Không tệ!" Lý Chí gật gật đầu, "Hắn gọi là Phi Tử thông!"

Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà rõ ràng đối với ngày đó một mực nằm ở trong tiệm cắt tóc ngủ mập mạp ấn tượng không sâu, nhưng tóm lại là có chút ấn tượng.

"Hài tử phẳng phất nguoi!" Bao Tô Công nhìn xem Bao Tô Bà, vẻ mặt sùng nịch bộ dạng nói.

Bao Tô Bà gật gật đầu, nhìn về phía trên rất vui vẻ: "Hắn tử nhỏ tự theo ta."

"Xem ra hắn chỉ có thể làm cái luật sư hoặc là thầy thuốc." → văn · · người · · sách · · phòng ←

Bao Tô Công không không tiếc nuôi mà nói, nghĩ đến Phi Tử thông hình thể, hắn đối với đem hắn dạy bảo trở thành tuyệt thế cao thủ đã mất đi hi vọng.

"Hắn ở đâu? Ta muốn đem hết thầy tất cả đều cho hắn, lòng heo thành trại cũng muốn cho hắn!" Bao Tô Công vội vàng địa đạo : mà nói.

"Ta muốn giới thiệu với hắn ba cái lão bà, sinh một đồng lớn hài tử." Bao Tô Bà hạnh phúc địa đạo : mà nói.

Hai người đều nhìn về phía Lý Chí, mừng rỡ chi tình dật vu ngôn biểu.

Lý Chí nhìn hai người liếc, lộ ra bi thiết biểu lộ, một buông tay: "Không có ý tứ, hắn đã chết!"

Bành!

Một Đạo khí sóng đột nhiên theo Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà trong thân thể tán phát ra, trong nháy mắt, một cổ gió mạnh tại chảo mặt dầu khí trong tàn sát bữa bãi, Lý Chí thân thể thiếu chút nữa bị thổi ngã xuống đất.

Một lát sau, răng rắc răng rắc vài tiếng, chảo mặt dầu khí chỗ cả tầng gian phòng cơ hồ hoàn toàn sụp đổ, bụi đất tung bay.

Lý Chí vội vàng liền xông ra ngoài.

Một lát sau, hết thấy đều kết thúc, Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà xuất hiện tại Lý Chí trước mắt, bọn hán cơ hồ trở thành tượng đất.

Đại hi buồn phiền phía dưới, hai người tán phát ra lực lượng, làm cho Lý Chí cũng không khỏi lưu luyến.

"Hán chết như thế nào?"

Bao Tô Bà mở miệng đặt câu hỏi, toàn thân của nàng đều run rẩy, nắm đấm niết được xoẹt xoẹt vang lên.

"Bị Phủ Đầu Bang giết chết, tụt vào hôm nay..."

Lý Chí đơn giản địa đem hôm nay Phỉ Tử thông chết đi sự tình vừa nói, không đề ý đến a Tinh tồn tại, đồng thời nói ra: "Trước khi lâm chung, hán còn nhớ thương tìm không thấy thân sinh cha mẹ, chết không nhắm mắt!"

"Phủ Đầu Bang?" Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà trong ánh mắt cừ hận, làm cho người không rét mà run.

"Chúng ta vào hôm nay tụt cho Phủ Đầu Bang ‘ tổng chung ’!" Bao Tô Bà thanh âm, phảng phất có thiên quân trọng.

Nhưng mà Lý Chí thấy như vậy một màn, trong nội tâm nhưng lại vui vẻ.

Nguyên vốn không có A Quỷ lâm chung nhắc nhở, cùng với Phủ Đầu Bang tử thương vô số, làm cho Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà đã mất đi tiến đến Phủ Đầu Bang ý định, mà lúc này, Lý Chí rốt cục thành công địa khơi dậy hai người cừ hận.

Đến lúc đó, Phủ Đầu Bang bởi vì đã mất đi a Tinh cứu ra Hóa Vân Tà Thần, đối mặt Thần Điều Hiệp Lữ mà nói cơ hồ không có năng lực chống cự, hoàn toàn dư thừa dư thừa.

Mà những cái kia Phủ Đầu Bang bang chúng... Đối với Lý Chí mà nói tụt là dễ như trở bàn tay điểm tích lũy!

Lý Chí trong mắt lóe ra kỳ quang, hết thấy kế hoạch cùng tính toán, đều muốn có hồi báo!

Mà thu hoạch, ngay tại đêm nay!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: tổng chung

Cảnh ban đêm mờ lung, mỗi một ngày mọi người rốt cục đã có thời gian nghỉ ngơi.

Đương nhiên, cũng có rất nhiều người, lựa chọn chính là ban đêm phát tiết, mà không phải là nghỉ ngơi.

Bất kể là pháo hoa ngõ hẻm, hay vẫn là Đại Long Phụng quán rượu, đều nghênh đón cao điểm thời kì, thực tế tại Đại Long Phụng trong từ lâu, đồ khách chen vai thích cánh, từng bàn đài bên cạnh đều vây đầy cao hứng bừng bừng đồ khách.

Dĩ vãng thời gian, những này đồ khách sẽ ở kích động xuống, nổi điên địa đem trong túi áo tiền móc ra đưa cho nhà cái, mặc kệ thua bao nhiêu lần, tổng cảm giác tiếp theo là có thể thắng trở lại.

Mà những này đồ khách, không thể nghĩ ngờ tự là Đại Long Phụng quán rượu nhất hoan nghênh người.

Tiệc nuôi chính là, tình huống tới nay tựa hồ có chút ngoài ý muốn.

Từng bị chặn được kín không hề hỷ chiếu bạc trước, đều bị đồ khách nhóm: đám bọn họ tự phát chảy ra một cái lối đi.

Mà Lý Chí, liền càng không ngừng theo những này chảy ra trong thông đạo đi tới đi lui, tùy tiện quét mắt một vòng chiếu bạc, nói cho mọi người đặt ở cái nào điểm số bên trên.

Trong nháy mắt, chia bài chia bài lắc chuông tay đều rung động run .

Hôm nay tình huống là, trong sòng bạc tiền, như nước chảy địa tiến vào từng đồ khách túi.

Mới bắt đầu còn có người không tin tã, cố ý tăng tại cái khác điểm số bên trên.

Nhưng theo tiền tài thua đi, cùng với khác đồ khách trên mặt cuồng nhiệt mừng rỡ càng ngày càng thịnh, sở hữu tất cả đồ khách đều gia nhập cướp đoạt sòng bạc tiền tài hàng ngũ, đồng dạng, mỗi người đều thu hoạch được bàn đầy bát đầy.

Rất nhanh, tại đây động tĩnh liền do chia bài trên báo cáo đi, lập tức liền truyền đến Phủ Đầu Bang quân sự trên người.

Phát sinh trọng đại như vậy sự tình, quân sự tự nhiên báo cáo, tiệc nuôi chính là, đại lão sâm có việc đang bề bộn, không tiếp thụ bất luận cái gì quấy rầy.

Quân sự bắt đầu đi, âm nghiêm mặt nhìn một cái bận việc được chết đi được, lại không đoạn uống sòng bạc vị ngon nhất rượu đỏ Lý Chí, hướng về phía bên người mấy cái Phủ Đầu Bang tiểu đệ gật đầu ý bảo.

Vài tên tiểu đệ nhao nhao gật đầu, đi đến đi nằm ở Lý Chí bả vai.

"Huynh đệ, lão bản của chúng ta thỉnh người đi qua thoáng một phát."

Đang ở Phủ Đầu Bang là tối trọng yếu nhất sản nghiệp ở bên trong, những này Phủ Đầu Bang tiểu đệ đích thoại ngữ coi như khách khí, bất quá động tác của bọn hắn lại không chút khách khí, mấy người đem Lý Chí bao bọc vây quanh, trên mặt ý uy hiếp không che dấu chút nào.

"Mời ta?"

Lý Chí trên mặt có chút ít hồng hun hun, tuy nhiên rượu đỏ số độ không cao, nhưng vì khôi phục liên tiếp sử dụng minh xét thiên phú tiêu hao tinh lực, Lý Chí uống không ít, đã có chút men say.

Mà ngay cả những cái kia Phủ Đầu Bang tiểu đệ, cũng nhìn ra Lý Chí đại khái là say.

Lý Chí lắc lư lắc có chút bay bổng thân thể, nhìn một cái cách đó không xa quân sự, lộ ra vài phần uống say sau đích đáng tười cười, "Mời ta không có sao? Thế nhưng mà... Ta không để cho hắn cái này mặt!"

Lý Chí tan mất, một cái rượu nắc đánh cho đi ra, đối diện lấy một gã Phủ Đầu Bang tiểu đệ mặt, mùi rượu phun ra đối phương về mặt.

Đối phương lông mày quét ngang, một quyền đánh đi qua: "Cho người đi thì đi, cái đó đến nhiều như vậy nói nhảm?"

Tựa hồ là thật sự say, Lý Chí bước chân một cái lao đảo, suýt nữa té ngã, lại hoàn toàn trốn đi qua một quyền này.

Đồng thời, hắn chén rượu trong tay tựa hồ trào bất ổn rồi, không cẩn thận rời khỏi tay.

Ba!

Một tiếng giòn vang, chén rượu rơi xuống đất, bên trong rượu đỏ tung tóe đi ra.

Cơ hồ tại trong nháy mắt, toàn bộ não nhiệt sôi dương sông bạc, đột nhiên trở nên tức cười im ắng.

Sở hữu tất cả đồ khách quay đầu nhìn sang, một cỗ nặng nề khắc nghiệt khí tức tràn ngập tại sông bạc trong.

"Đi, đi!" Chứng kiến những cái kia đồ khách ánh mắt, một gã tiểu đệ đột nhiên ý thức được không đúng, lôi kéo đồng bạn ồng tay áo.

Bất quá đáng tiếc, phản ứng của hắn hay vẫn là đã chậm

Toàn bộ đánh bạc trong sân đồ khách phăng phất huấn luyện tốt, đột nhiên một lần nữa khôi phục não nhiệt, thậm chí còn hơn hồi này nữa muốn nhao nhao [www. qisuu. com kỳ thư lưới] não, mà lúc này, mười mấy cái khoảng cách gần đây đồ khách đã xông tới, đem cái này vài tên Phủ Đầu Bang tiểu đệ vui ở trong đó.

Cái này hơn mười người một đường vây quanh những này tiểu đệ đi ra ngoài, mấy tiếng kêu đau đớn kêu thảm thiết, hoàn toàn bị chôn vùi ở chung quanh não nhiệt trong tiếng kêu, những cái kia tiểu đệ liền lời nói còn chưa tới kịp nói, liền vĩnh viễn đã mất đi lên tiếng cơ hội.

Bọn hắn đi qua trên đường, mấy chỗ vết máu giữ lại.

Lý Chí lắc đầu, đừng đưa thân thể mang tới một lọ tốt nhất rượu đỏ, trực tiếp đối với bình thôi .

Giờ này khắc này, quân sự đã ý thức được không đúng, đáng tiếc, đem làm hắn quay người muốn rời khỏi báo cáo thời điểm, mấy cái tựa hồ lơ đãng đi ngang qua người, mang đi hắn!

Toàn bộ sông bạc người trong âm thanh huyền não, một bộ não nhiệt tường hòa bộ dạng.

Lúc này đồ khách, đã không cần Lý Chí vì hắn mình xét.

Đồ khách nhóm đám bọn họ đã hoàn toàn điên cuồng, mặc kệ chia bài khai ra điểm số là cái gì, mặc kệ áp không có áp tiền, đại lượng thẻ đánh bạc bị mọi người cùng đoạt tựa như ôm tại ngực mình.

Nguyên một đám nghiêm chỉnh huấn luyện người, tại những này trên chiếu bạc bồi hồi, đem thu thập lên thẻ đánh bạc hối đoái thành tiền, mang đi ra ngoài.

Lý Chí đi đến đối diện lấy thông đạo một cái chiếu bạc trước, so sánh với địa phương khác não nhiệt điên cuồng, tại đây lại một mảnh hòa khí.

Mập mạp Bao Tô Bà khỏe miệng co quắp lấy yên, trong tay cầm thẻ đánh bạc, tiện tay đặt ở điểm số năm lên, tiếp theo nghiêng đầu nhìn thoáng qua Lý Chí: "Người trẻ tuổi, không muốn uống rượu nhiều như vậy."

Bên cạnh Bao Tô Công hoàn toàn là như bình thường đồng dạng lười nhác bộ dáng, tay phải trụ cái đầu, đập mắt thấy Bao Tô Bà, tựa hồ rất nhàm chán.

Chia bài xóc lên con xúc xắc chung, ba cái xúc xắc theo thứ tự là một điểm, một điểm cùng ba điểm, đúng là năm điểm.

Một đồng thẻ đánh bạc quán đến Bao Tô Bà trước người, đồng thời bị bên cạnh hầu hạ Triệu ba coi chừng lấy đi, Bao Tô Bà trong tay như cũ là những cái kia thẻ đánh bạc.

Biết được Bao Tô Bà cùng Bao Tô Công tựu là trong truyền thuyết tuyệt thế cao thủ về sau, Triệu ba hôm nay với tư cách Ngạc Bang lão đại, vậy mà tự mình đến hầu hạ, tuy nhiên hẳn về mặt dữ tợn làm cho người ta ngại, nhưng cung kính thần sắc thái độ xuống, hay vẫn là làm cho người cảm giác được rất thoải mái.

Lý Chí lại có chút tò mò địa đánh giá Bao Tô Bà, Bao Tô Bà không giống hẳn, có mình xét thiên phú hoàn toàn có thể nhìn thấu con xúc xích chung, Bao Tô Bà hoàn toàn là bằng vào chính mình phân biệt lực.

Tu vi đã đến năng lực này cao thủ, nghe chăm phân biệt điệp nhẹ nhõm tự nhiên.

Lý Chí phát giác được Bao Tô Bà hoàn toàn có thể phân tâm hẳn chú ý, nhưng là đối với con xúc xích chung động tĩnh, lại hoàn toàn nắm giữ lấy.

Này trong đó, Lý Chí gần kề phát giác được năng lực tai rất nhỏ địa run rẩy thoáng một phát.

Khó trách đã từng Tần Hồng tại quẻ trên thẻ tre gian lận, Bao Tô Bà lập tức tựu có thể biết, hết thảy động tĩnh cùng biến hóa đối với năng lực mà nói đều rõ ràng vô cùng.

"Tiểu tử, cho ta đến một ly!"

Bề ngoài giống như nhằm chán Bao Tô Công lười biếng mà nói, Lý Chí lập tức tìm được một cái ly cho đối phương rót một chén rượu, lại không phải hẳn uống rượu đỏ, mà là một loại không biết tên màu vàng rượu tây.

Bao Tô Bà tiện tay đoạt lấy đến, uống một ngụm nhieu mảy: "Đây là cho nữ nhân uống rượu a? Không có tí sức lực nào!"

Nói xong, Bao Tô Bà đem chén rượu đưa cho Bao Tô Công, Bao Tô Công ngược lại vui thích uống.

"Chúng ta đến cùng tại chờ cái gì?"

Một lát sau, luôn thẳng tiến Bao Tô Bà cũng giống như Bao Tô Công lộ ra nhằm chán thần sắc, nhìn về phía Lý Chí.

"Đội... Chờ Phủ Đầu Bang đem những năm này vợ vết tiền toàn bộ nhỏ ra, hoặc là đối phương chịu đựng không nổi..." Lý Chí chậm rãi nói.

Bao Tô Bà lại không cho là đúng địa lắc đầu, hít sâu một cái yên, sáng ngời Hòa Tĩnh hấp dẫn mấy cái ánh mắt của người.

Bao Tô Bà liếc xéo liếc cười làm lành bên cạnh hầu hạ Triệu ba, nói: "Lại để cho Phủ Đầu Bang đem tiền nhỏ ra, một lần nữa cho những này hắc bang?"

Triệu ba cùng với phần đông "Đồ khách" trên người vô lại hung hãn khí, tại Bao Tô Bà trong mắt rõ ràng có thể phân biệt, năng lực tự nhiên đã sớm biết lai lịch của những người này, nếu không có Lý Chí chủ động nói đây là hẳn tìm đến người, chỉ sợ Bao Tô Bà chính mình tựu dọn bãi rồi.

Triệu ba nghe xong không có ý tứ gật đầu cười làm lành, một bộ chú ý cẩn thận bộ dáng. Lý Chí có thể xác định, mặc dù là chứng kiến mẹ nó, hẳn đều không có như vậy xu nịnh qua.

Mà lúc này, đột nhiên Bao Tô Bà cùng Bao Tô Công biến sắc, đồng thời ngồi thẳng người, trong hai mắt lộ ra tinh quang nhìn về phía phía trước.

Chỗ đó ngoại trừ náo nhiệt đồ khách bên ngoài, chỉ có một mặt vách tường.

Đang lúc Lý Chí có chút không rõ ràng cho lắm lúc, một cổ hủ thiên diệt địa, làm cho người không khỏi sợ khủng bố khí tức đột nhiên theo cái kia mặt tường chỗ truyền đến.

"Không tốt!" Lý Chí đột nhiên ý thức được cái gì, biết rõ chính mình một mực lo lắng sự tình rốt cục hay vẫn là đã xảy ra, vội vàng quát to một tiếng: "Tấn ra!"

Đáng tiếc, đã hơi trễ rồi!

Oanh!

Nương theo lấy cả tòa lâu run rẩy thoáng một phát, cái kia mặt vách tường đột nhiên từ đó nứt làm hai đoạn, lộ ra bên trong đông nghịt một mảnh bóng người.

Một hồi cuồng phong theo cổ lực lượng này truyền đến, đám đông thời trúng ngã trái ngã phải, kêu sợ hãi liên tục, trong đó đã có bộ phận người bị thương.

Vèo!

Hắn trong một người mặc buồn ngủ nếp lê lão giả, thả người nhảy lên, liền vượt qua hơn mười trượng khoảng cách, lập tức liền xuất hiện tại Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà trước mặt, thoải mái mà ngồi xuống.

Bao Tô Bà âm thanh lạnh lùng vang lên:

"Xem ra, chỉ có năm đó Chung Cực Sát Nhân Vương Hóa Vân Tà Thần... Mới có như vậy sát khí!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: bị chọn trúng người

Hỏa Vân Tà Thần trên đầu nửa ngốc, thừa thốt tóc tán loạn lấy, cái ót bóng loáng sáng lên.

Mà hần một bộ quần áo, thật sự vô cùng tùy ý, mang trên mặt cười ôn hòa cho, cả người giống như là nông thôn ở bên trong sắp sửa trước bốn phía ghép nhà lão đầu.

Nhưng là giờ này khắc này, không ai nói rõ Hỏa Vân Tà Thần thân phận Lý Chí cùng Bao Tô Công vợ chồng, coi như là chưa nghe nói qua Triệu tam đẳng bang phái mọi người, cũng không chút nghi ngờ cái này lời thôi lão đầu thực lực, vừa rồi cái kia cực lớn uy lực thế nhưng mà lão nhân này một cước đá ra đến, mọi người thấy đạt được mình.

Đối mặt Hỏa Vân Tà Thần, tuy nhiên Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà vẫn là cái kia phó không quan tâm bộ dáng, nhưng Lý Chí lại rõ ràng địa phát giác được hai người lộ ra cẩn thận cùng thận trọng.

Chung Cực Sát Nhân Vương tên tuổi, cũng không phải hư danh nói chơi.

"Ha ha ha..."

Đang lúc Hỏa Vân Tà Thần cùng Bao Tô Công vợ chồng giống như tùy ý chuyện phiếm, thực tế dấu điểm sát cơ thời điểm, Lý Chí bên tai đột nhiên nghe được một hồi cười đặc ý thanh âm, nhin không được quay đầu đi.

Diệp Thiên phạm thân ảnh ra hiện tại hần trong tầm mắt.

"Chắc chắc..." Diệp Thiên phạm cao thấp nhìn thoáng qua Lý Chí, tựa hồ rất ngạc nhiên bộ dạng, "Người không phải nói phải ly khai sao? Như thế nào hiện tại..."

Lý Chí mặt không biểu tình, lại không chút khách khí mà nói: "Ta lừa gạt người!"

"Ta đã sớm đoán được!" Diệp Thiên phạm cũng không thêm đề ý, nhìn qua Lý Chí cười nói: "Từ lúc một ít tiểu đệ hướng ta đưa tin a Tinh được người cứu chạy, ta tự đoán được là người rồi, đồng thời đoán được kế hoạch của người."

"Ah?"

Lý Chí nghiêng tai lắng nghe, trên mặt biểu lộ rõ ràng viết không tin hai chữ.

Mà lúc này, bên kia Hỏa Vân Tà Thần cùng Bao Tô Công vợ chồng đã đấu lại với nhau, kinh khí tung hoành, thanh thế kinh người.

Đồng thời, Phủ Đầu Bang phản đông bang chúng cũng đã giết đi lên, cùng Ngạc Bang chờ Triệu ba triệu tập lên bang phái đấu lại với nhau.

Chỉ có Lý Chí cùng Diệp Thiên phạm đứng tại khá xa địa phương, tương đối lầy, không người quấy rầy.

"Người là muốn cho ta tìm không thấy a Tinh, tự không được đến Hóa Vân Tà Thần, cái này ý định không tệ, rất không tồi!"

Diệp Thiên phạm chắc chắn tán thưởng, thần thái biểu lộ lại chẳng thêm ngó tới.

"Vậy sao?" Lý Chí thần nhiên nói, tựa hồ không có phát giác đối phương thái độ.

Mất thấy Lý Chí như thế tỉnh táo bình thản, chẳng biết tại sao, Diệp Thiên phạm đột nhiên trong nội tâm có loại không thoải mái cảm giác, giống như là chính mình thật vất vả mới chiến thắng, lại biết được đối thủ căn bản tự không có để ý tựa như.

Còn nếu là Lý Chí toát ra thống khổ cùng hối hận, thừa nhận làm đủ hết thảy, lấy hết hết thảy cố gắng, lại bị hắn đã bại tình hình, mới được là Diệp Thiên phạm thích nghe ngóng đấy.

"Ta biết rõ người sở hữu tất cả kế hoạch, không có gì hơn là buông tha cho Hóa Vân Tà Thần nhiệm vụ, lại để cho Thần Điều Hiệp Lữ giúp người xoát phân mà thôi. Hừ hừ..." Diệp Thiên phạm vẻ mặt hưng phấn, khinh thường địa nhìn qua Lý Chí, "Đáng tiếc, hết thảy đều bị ta xem thấu, mà người nhất định thất bại!"

"Hóa Vân Tà Thần là như thế nào đi ra hay sao?"

Lý Chí không có mở miệng phủ nhận, trực tiếp hỏi ra nghi vấn của mình.

Mà lúc này, Diệp Thiên phạm đã xác định chính mình suy nghĩ, càng là đặc ý nói: "Người chỉ chú ý a Tinh, không tệ, nguyên nội dung cốt truyện trong là a Tinh cứu ra Hóa Vân Tà Thần. Thế nhưng mà, người lại không để ý đến một điểm, cái kia chính là Hóa Vân Tà Thần thực lực!"

"Hóa Vân Tà Thần?" Lý Chí lặp lại thoáng một phát cái từ ngữ này, nhìn về phía một bên đang cùng Bao Tô Công vợ chồng chiến cùng một chỗ lão đầu kia, nhưng lại lộ ra đăm chiêu thần sắc.

Lúc này, tại ba người chiến đấu phụ cận, trống ra một mảng lớn, tuy nhiên Phủ Đầu Bang cùng Ngạc Bang chờ bang chúng rất nhiều, thậm chí lách vào cùng một chỗ lẫn nhau chém, lại không ai có can đảm tới gần.

Ba người tùy tiện phóng thích uy lực, liền không phải những này bình thường bang chúng có thể thừa nhận được đấy.

"Đúng vậy, " nói đến đây, Diệp Thiên phạm càng là dung quang toả sáng, "Ta bản cho là mình muốn đã thất bại, nhưng là chân chính Hóa Vân Tà Thần chỉ là không có địch thủ mà trốn ở không nhân loại bình thường trong nghiên cứu tâm, tuy nhiên giam giữ nghiêm mật, cái kia phiền bị a Tinh đánh mở cửa, lại kinh (trải qua) bất trụ Hóa Vân Tà Thần một cước. Cho nên..."

Diệp Thiên phàm trên mặt lộ ra vẻ đắc ý, "Cho nên chỉ cần ta nói tìm được tuyệt thế cao thủ có thể chịu được tới một trận chiến, Hỏa Vân Tà Thần dĩ nhiên là chính mình phá vỡ cửa sắt đi ra."

Lý Chí nhẹ nhàng gật đầu: "Đúng là như thế, ta cũng nghĩ đến điểm ấy. Nhưng là cân nhắc đến không nhân loại bình thường trong nghiên cứu tâm tựa như mê cung đồng dạng, thông đạo phức tạp, vốn tưởng rằng đã không có a Tinh nhân vật chính vận khí, không có người tìm được Hỏa Vân Tà Thần nơi ở..."

"Ha ha..." Diệp Thiên phàm nụ cười trên mặt càng lớn, "A Tinh nhân vật chính vận khí? Ngươi sai rồi, kỳ thật ta mới thật sự là nhân vật chính..."

Diệp Thiên phàm nhìn xem Lý Chí, ánh mắt giống như tại bao quát, "Ta thế nhưng mà biết rõ, tại không nhân loại bình thường trong nghiên cứu trong nội tâm, a Tinh tìm được Hỏa Vân Tà Thần chỗ hành lang lúc, khắp nơi đều có cóc nhảy loạn, bởi vậy... Ta tìm trên trăm đầu đối xà, sau đó cùng lấy chúng, rất nhẹ nhàng địa đã tìm được Hỏa Vân Tà Thần."

Lý Chí rốt cục lộ ra một chút kinh ngạc, nói: "Nếu thật là như thế, ngươi làm được rất không tồi, của ta xác thực thật không ngờ điểm này. Thế nhưng mà, cái đó và ngươi là nhân vật chính có quan hệ gì?"

"Hừ hừ..." Diệp Thiên phàm trên mặt biểu lộ rất quý dị, tựa hồ đắc ý, tựa hồ mừng rỡ, lại tựa hồ đối với Lý Chí thương cảm, hần nói: "Nếu như ta không có đoán sai, ngươi tiến vào tiến hóa không gian, là chủ động a?"

"Không tệ!" Lý Chí gật đầu, "Chẳng lẽ ngươi..."

"Ta là bị chọn trúng, mẫu thần nói ta có thiên phú có thể gánh chịu nhân loại tiến hóa trách nhiệm, bởi vậy mới chọn trúng ta, đồng dạng, tại toàn bộ tiến hóa không gian ta chính là nhân vật chính, cũng tìm được mẫu thần chiếu cố. Mà các ngươi..." Diệp Thiên phàm toàn thân đều tựa hồ tốt ý bay bổng, nhìn qua Lý Chí tràn ngập thương cảm, "Các ngươi bất quá là phụ trợ ta mà thôi, thuận ta thì sống nghịch ta thì chết!"

"Bị chọn trúng? Mẫu thần?" Lý Chí toàn thân run lên, một mực bình thần tĩnh táo trên mặt, khó dấu hần đã bị khiếp sợ.

"Ha ha... Ta biết ngay như thế!" Diệp Thiên phàm đại cười, Lý Chí thất thố, lại để cho hần thể nghiệm đã đến hoàn toàn thắng lợi cảm giác, "Ngươi cho rằng trong hành lang có cóc là ta nghĩ đến hay sao? Nói cho ngươi biết, ta như thế nào hội chú ý tới trong phim ảnh những chi tiết này, đây là đột nhiên hữu cảm nhi phát đây. Biết tại sao không? Bởi vì ta tựa là nhân vật chính, cái này là Mẫu Thần cho ta ưu đãi!"

"Bị chọn trúng?" Lý Chí như trước tại Diệp Thiên phàm đề lộ ra đến điểm này trong tin tức khiếp sợ lấy, đột nhiên hần đột nhiên ngẩng đầu nhìn qua Diệp Thiên phàm, "Nếu như nói ngươi nói rất đúng thực, như vậy còn có hay không mặt khác bị chọn trúng người?"

"Cái gì gọi là nếu như?" Diệp Thiên phàm nổi giận, Lý Chí không tin lại để cho hần cảm giác được sỉ nhục, "Ta nói đúng là thật sự! Chỉ cần ta nói tất cả đều là chân lý. Về phần mặt khác bị chọn trúng người... Ta muốn nhất định là không có đấy!"

"Ngươi muốn? Ngươi nói ngươi muốn? !" Lý Chí thần sắc đột nhiên buông lỏng, "Nói cách khác ngươi không xác nhận. Như lời ngươi nói chỉ có bị chủ động chọn trúng tiến vào tiến hóa không gian làm thật tình hình thực tế huống, mặt khác bất quá là ngươi chắc hẳn phải vậy!"

"Nói káo!" Bị nói trúng tình hình thực tế Diệp Thiên phàm then quá hoá giận, "Ta chính là nhân vật chính, ngươi xem tên của ta, Diệp Thiên phàm, trời sinh

bất phạm, cái này rõ ràng tự là nhân vật chính danh tự."

Lúc này Lý Chí, trên mặt lại rớt cục khôi phục bình thần, thở dài một hơi nói: "Thiếu chút nữa đã bị người hù dọa rồi, nguyên lai đây đều là người tưởng tượng đấy."

Diệp Thiên phạm nói, về bị chọn trúng một chuyện, thậm chí bao khuếch trương một cái được xưng là mẫu thần tồn tại, đều bị Lý Chí khiếp sợ, hấn giới về nhìn mặt mà nói chuyện, tự nhiên nhìn ra Diệp Thiên phạm nói không uổng.

Mà về sau "Nhân vật chính luận", bất quá là Diệp Thiên phạm một bên tình nguyện mà thôi.

Về phần cái gọi là "Bị chọn trúng người", Lý Chí là xì mũi coi thường, những người này khả năng có chút đặc thù, lại cũng không phải Diệp Thiên phạm nói cái chủng loại kia.

Lúc này nơi đây, Lý Chí đối với Diệp Thiên phạm nhận thức cũng nhiều một tầng, đó là một chứng vọng tưởng người bệnh, đương nhiên cũng có thể gọi là bệnh tâm thần.

Lý Chí khôi phục như thường, cùng với điểm trúng Diệp Thiên phạm nói chỉ hư, làm cho Diệp Thiên phạm rất là căm tức, hai cánh tay uốn lượn, thành chộp hình dáng.

"Ta chính là nhân vật chính, lại để cho người nhìn ta Ưng Trảo Công!"

Diệp Thiên phạm hét lớn một tiếng, hai móng chộp tới Lý Chí.

"Ưng Trảo Công?" Lý Chí trong nội tâm khẽ động, xem ra thiên tài rơi xuống bảo rương ở bên trong, Diệp Thiên phạm đã nhận được không tệ võ học kỹ năng.

Mắt thấy Diệp Thiên phạm hai móng phía trên, móng tay vậy mà như kim thạch lộ ra hàn quang, Lý Chí tay trái vừa lật, trung nghĩa thương do đồng hồ trong không gian xuất hiện trong tay.

Tiếp theo, Lý Chí hai tay nhoáng một cái, trung nghĩa thương chùm tua đồ đồng đưa ở bên trong, mũi thương ngăn chặn Diệp Thiên phạm tiến công sở hữu tất cả phương hướng...

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: kiểm lấy điểm tích lũy

"Ngừng!"

Lý Chí đem công tới Diệp Thiên phàm đánh lui, hô to một tiếng, đối phương cũng sờ phía dưới, nhưng lại ngừng động tác.

"Sợ? Nói cho người biết sợ, giao ra một nửa điểm tích lũy, sau đó cùng ta hỗn, về sau ta tùy tiện phần thưởng người điểm, cũng tốt hơn chính người làm một mình!"

Diệp Thiên phàm vẻ mặt kiêu căng, nghiêng người đánh giá Lý Chí, cam đoan mình tùy thời có thể đi vào có thể lui, xem hắn đối với Lý Chí như trước đề phòng.

Lý Chí nghe được Diệp Thiên phàm như thế lời nói, cũng chỉ có thể bỏ qua, chỉ là nhìn một cái bốn phía nói: "Ta muốn, cái này thời khắc, không phải là ta và người tranh chấp thời gian. Cơ hội thật tốt ngay tại trước mắt, buông tha chẳng phải đáng tiếc!"

"Cái gì?"

Diệp Thiên phàm kinh ngạc địa nhìn về phía chung quanh, trên mặt đột nhiên hiện lên một tia hưng phấn hào quang.

Lúc này, Phủ Đầu Bang cùng Ngạc Bang chờ bang phái người đã đấu lại với nhau, hơn nữa chiến đấu gần như gay cấn, đã có không ít người bị thương trên mặt đất kêu rên.

"Những người này tự là điểm tích lũy!"

Đánh giá những cái kia Ngạc Bang chờ bang phái bị thương bang chúng, Diệp Thiên phàm ánh mắt lộ ra một chút hiểu ra.

Màu đen trận doanh có thể lập lại nhiệm vụ hai, tự là đánh chết Phủ Đầu Bang đối lập bang phái bang chúng, không thể nghi ngờ, lúc này thời điểm là nhất cơ hội thích hợp.

Trong nội tâm bị phát hiện này mừng rỡ lấy, Diệp Thiên phàm vừa định chỗ xung yếu hướng những cái kia bị thương bang chúng, đột nhiên nghĩ đến cái gì, dừng lại động tác nhìn về phía Lý Chí, nói: "Không thể tưởng được bị người xem thấu kế hoạch của ta, vốn là ta và người nói những chuyện kia, là cố ý chậm trễ thời gian, lại để cho càng nhiều nữa người bị thương... Đã bị người xem thấu, ta cũng tự không phủ nhận cái này đều tại kế hoạch của ta trùng."

Lý Chí mỉm cười nhìn qua hắn, không nói được lời nào.

Diệp Thiên phàm trên mặt nhưng có chút ngượng ngập nhưng, nói tiếp: "Ta và người đánh nhau không có gì hay chỗ, hay vẫn là tất cả làm tất cả lập lại nhiệm vụ, kiểm lấy điểm tích lũy là đứng đắn."

"Chính có ý đó!" Lý Chí gật đầu phụ họa.

Diệp Thiên phàm trên mặt lộ ra thoả mãn thần sắc, tiếp theo quét liếc chung quanh, hướng về vài tên té trên mặt đất rên rĩ cá sấu giúp đỡ chúng vọt tới.

Lúc này, Lý Chí cũng không lãng phí thời gian, xông về Phủ Đầu Bang bang chúng.

Không thể không nói, lúc này đánh bạc trong tràng đầy áp người, cơ hồ kín không kể hô, mà tại loại tình hình này xuống, Lý Chí trung nghĩa thương quá dài mà không thích hợp sử dụng, lúc này, Lý Chí lấy ra một búa búa, nặng nề mà chém vào một gã Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng trên cổ, mang đi tánh mạng của hắn.

Cái thanh này búa, đúng là Lý Chí đã từng được từ Diệp Thiên phàm cái kia đem chất lượng tốt búa.

Diệp Thiên phàm trong tay cũng là một thanh búa, dù sao Ứng Trảo Công đối với thể lực tiêu hao quá lớn, mà muốn cướp đi những này cơ hồ không có năng lực phản kháng bang phái tiêu đệ tánh mạng, chỉ cần thô bạo nhất trực tiếp công kích sẽ xảy đến.

Vèo! Xoát!

Máu tươi văng khắp nơi, gầy chi khắp nơi trên đất, rên rĩ tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai.

Tình hình kế tiếp, cơ hồ trở thành Diệp Thiên phàm cùng Lý Chí trận đấu!

Bất đồng chính là, Lý Chí mục tiêu là Phủ Đầu Bang bang chúng, mà Diệp Thiên phàm mục tiêu thì là Ngạc Bang chờ bang phái.

Mặc dù hai người đều không có dùng võ học kỹ năng, nhưng một trận chém giết xuống, đối với hai người thể lực tiêu hao cũng là cực lớn.

Mà Lý Chí động tác trực tiếp hữu hiệu, luôn dùng nhất động tác đơn giản công kích tại đối thủ chỗ hiểm, mà Diệp Thiên Doanh Phàm thì truy cầu cực hạn, nhắm ngay mục tiêu đầu, một búa chặt bỏ, đỏ trắng chi vật tứ tán bay loạn.

Bởi vì đã có khác nhau, hai người thể chất tương đương, đầu tiên chống đỡ không nổi chính là Diệp Thiên phàm.

Diệp Thiên phàm thờ hồng hộc địa cơ quắp ngồi dưới đất, không để ý khắp nơi trên đất máu tươi óc, phối hợp địa lấy ra đồng hồ trong không gian đồ ăn ngón từng ngum lớn lấy khôi phục thể lực.

Mà mắt thấy Lý Chí động tác tuy nhiên cũng chậm lại, lại vẫn đang hữu hiệu địa đánh chết lấy lần lượt Phủ Đầu Bang thành viên, Diệp Thiên phàm trên mặt thoáng hiện đi một tí ghen ghét.

"Ngươi, tới!"

Diệp Thiên phàm đột nhiên khoát tay hướng về phía một gã Phủ Đầu Bang tinh anh bang chúng hô hào.

Lúc này, Diệp Thiên phàm trên người tất cả đều là máu tươi cùng óc chất hỗn hợp, trên mặt cũng hồng hồng một mảnh, nhìn về phía trên đặc biệt làm cho người ta sợ hãi, tên kia tình anh bang chúng bị mời đến phía dưới, vậy mà toàn thân rung động run, xa xa địa nhìn qua hắn không dám tới.

"Lão tử bảo ngươi tới!" Diệp Thiên phàm giận dữ, tiện tay nhặt lên địa một cái đằng trước đầu đã đánh qua.

Ba thoáng một phát, cái này cái đầu ở giữa cái kia trên thân người, tên kia Phủ Đầu Bang bang chúng chớp mắt, thống khoái mà hôn mê bất tỉnh.

"Hắn - mẹ đấy!" Diệp Thiên phàm mắng to, hướng về phía cách đó không xa kinh hãi địa nhìn qua hắn Phủ Đầu Bang thành viên, "Các ngươi tới!"

Mất thấy Diệp Thiên phàm hung thần ác sát bộ dáng, những người kia sợ tới mức quát to một tiếng, hốt hoảng đào tẩu.

Tuy nhiên bọn hắn trà trộn hắc bang, bá kiến không ít giết người bảm thây sự tình, nhưng ngăn ngừa thời gian liền đã đoạt đi mấy chục người tánh mạng, hơn nữa tất cả đều là bạo lực húc đầu, loại tình huống này đối với những này Phủ Đầu Bang thành viên mà nói cũng khó có thể thừa nhận.

May mắn chính là, trong đó một gã Phủ Đầu Bang bình thường tiểu đệ, vậy mà run rẩy thân thể đã đi tới.

"Cho, cảm!" Diệp Thiên phàm theo đồng hồ trong không gian lấy ra một bả Tom tôn Súng Tiểu Liên, muốn đưa cho người nọ.

Đáng thương tên kia Phủ Đầu Bang tiểu đệ, thật vất vả nhắc tới dừng khí tới, mất thấy Diệp Thiên phàm trong tay chưa từng sinh ra, đột nhiên toát ra một bả dương thương, lập tức sợ tới mức hôn bất phụ thể, "Quý ah!" Quát to một tiếng đào tẩu.

Chỉ còn lại có Diệp Thiên phàm trong tay cầm Tom tôn Súng Tiểu Liên, một bộ muốn giết người bộ dáng.

Lúc này, lại đột nhiên có một trên mặt tràn đầy dữ tợn gia hỏa, run run rẩy rẩy địa đã đi tới, đưa tay nói: "Ta đến!"

Diệp Thiên phàm lúc này đại hỉ, rất có loại liễu ám hoa minh hưng phấn, đưa qua Súng Tiểu Liên, một ngón tay cách đó không xa đang tại thu hoạch Phủ Đầu Bang thành viên đầu người Lý Chí nói: "Chính là hắn, bắn hắn! Bắn hắn!"

Mà lúc này, phảng phất đã nhận ra hắn chú ý, cách đó không xa Lý Chí đột nhiên quay đầu lại, lộ ra một cái nụ cười quỷ dị.

Diệp Thiên phàm tâm trong rung mình, Lý Chí đáng tươi cười đến tốt cùng là cái gì ý tứ hàm xúc, hắn cũng không rõ, nhưng trong nội tâm cảm giác không ổn càng ngày càng đậm.

Hơn nữa, Diệp Thiên phàm chú ý tới Lý Chí ánh mắt tựa hồ không phải hướng về phía hắn, mà là... Sau lưng!

Diệp Thiên phạm rồi đột nhiên cả kinh, quay đầu đi, một cái đèn si hòng súng đã nhắm ngay hấn.

Lý Chí trên mặt khó dấu vui mừng.

Trên thực tế, Lý Chí tuy nhiên vội vàng thu hoạch đầu người, nhưng đối với hiện trường trong sở hữu tất cả tình hình cơ hồ đều có nắm giữ, trong đó càng là đối với Diệp Thiên phạm tăng thêm chú ý.

Đem làm Diệp Thiên phạm hô người thời điểm, chú ý tới biểu hiện của hấn, Lý Chí trong nội tâm là khê động.

Tại loại tình hình này xuống, nếu có người dùng một bả thương bắn phá ... Hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

May mắn chính là, Diệp Thiên phạm lúc này hình tượng thật sự đáng sợ, phảng phất Địa Ngục Ma Thần, trong lúc nhất thời không người dám tiến lên.

Mà lúc này, Lý Chí thấy được trốn ở cái bàn dưới đáy Triệu ba...

Lúc này mắt thấy Diệp Thiên phạm đã đem Súng Tiểu Liên giao cho Triệu ba, dù là Lý Chí trên mặt bình tĩnh như thường, trong nội tâm cũng có chút kích động, chỉ cần giết chết Diệp Thiên phạm, mình chính là duy nhất người tiến hóa, biết rõ nội dung cốt truyện hấn có thể tại không bị quấy rầy dưới tình huống đạt được càng nhiều nữa lợi ích.

Hết thấy hết thấy, chỉ cần Triệu ba cấp lấy Diệp Thiên phạm nổ súng.

Tại Súng Tiểu Liên liên kích phía dưới, tin tưởng mặc dù đối với người tiến hóa mà nói chỉ có một thành uy lực, nhưng ít ra đủ để cho Diệp Thiên phạm trọng thương hoặc là tử vong, nếu như hơn nữa Lý Chí, Diệp Thiên phạm hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Tiếc nuôi chính là, Triệu ba không có nổ súng.

Lý Chí nụ cười trên mặt không khỏi ngưng trệ.

Giờ này khắc này, Triệu ba vậy mà tại đặc ý cùng Diệp Thiên phạm nói chuyện, xem tình hình tại biểu đạt lấy chính mình đối với Diệp Thiên phạm khinh thị cùng khinh thường.

Mà Diệp Thiên phạm trong miệng cũng thì thảo không ngớt địa đang nói gì đó.

Không đúng!

Lý Chí lập tức đã nhận ra dị thường, tuy nhiên Triệu ba là cái không nhập lưu gia hỏa, nhưng hấn có thể trở thành Ngạc Bang mới đích lão đại, cùng hấn tâm ngoan thủ lạt, cùng với có một ít quả cảm là phân không khai, mà lúc này, Triệu ba biểu hiện thật sự khác lạ tại thường ngày.

Trong mắt tình quang lóe lên, Lý Chí minh xét thiên phú phát động.

"Thiên phú: tìm được đường sống trong chỗ chết: chủ động, dùng ngôn ngữ hấp dẫn đem muốn giết người nội dung cốt truyện nhân vật chú ý lực, có thể sử dụng nội dung cốt truyện nhân vật tạm thời xem nhẹ đối với mối thù của người hận."

"Bà mẹ nó!"

Lý Chí nhìn không được phát nổ một tiếng nói tục, không thể tưởng được Diệp Thiên phạm thậm chí có như vậy biến thái thiên phú.

Cái này chẳng phải là ý nghĩa, chỉ cần nội dung cốt truyện nhân vật đem muốn giết chết Diệp Thiên phạm, đều ngăn ngui địa cùng hắn đàm luận một phen, điều này cũng làm cho cho Diệp Thiên phạm nguyên vẹn thời gian chạy trốn hoặc là lật bàn.

Dưới tình hình như vậy, mặc kệ nội dung cốt truyện nhân vật cỡ nào cường đại, Diệp Thiên phạm chỉ cần có đường lui, trụ vĩnh viễn khó có thể từ vong.

Lý Chí rốt cục có một ít ghen ghét Diệp Thiên phạm ngày hôm nay thuê, chỉ dựa vào ngày hôm nay phú, hắn tại nội dung cốt truyện trong thế giới liền có thể thu hoạch đại lượng lợi ích, hơn nữa sâu sắc giảm xuống nguy hiểm, khó trách Diệp Thiên phạm thì ra xưng nhân vật chính, tin tưởng cũng có cái này thiên phú quan hệ.

Mà Triệu ba kết cục, Lý Chí đã có thể đoán được.

Lý Chí trong nội tâm thở dài một tiếng, buông tha cho đánh chết Diệp Thiên phạm ý định, một lần nữa xông về bị thương bên trong đích Phủ Đầu Bang thành viên.

Mà bên kia, Diệp Thiên phạm mang theo vẻ đắc ý, nắm tay thành chộp, tại Triệu ba trên cổ để lại ba cái lỗ máu!

Triệu ba đầu gối lên, nhìn trần nhà bên trên lập loè cột đèn, cặp mắt của hắn bên trong lại hiện lên một cổ dị sắc, phảng phất thấy được một mực điều vô dương oai Phủ Đầu Bang đại lão sâu, biến thành hình dạng của hắn...

Đồng thời, Triệu ba thò tay muốn ngăn chặn lỗ máu trong suối phun tựa như tuôn ra máu tươi, nhưng mà tay nâng đến một nửa, vô lực địa thả xuống xuống dưới, trong hai mắt thần thái, phảng phất bọt biển tan vỡ, thân thể nặng nề mà ngã tại trong vùng máu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Sur rống công

"Rống ~!"

Một tiếng bạo rống, một hồi cuồng phong!

Cơ hồ chỉ ở trong nháy mắt, Lý Chí liền cảm giác được toàn thân như bị trọng kích, một cỗ lực lượng vô hình, lập tức đưa hắn đánh bay ra ngoài.

Bịch một tiếng, Lý Chí thân thể nặng nề mà đâm vào trên vách tường, tiếp theo rơi xuống đất, trong miệng một ngụm máu tươi phun tới.

Rầm rầm rầm!

Tiếp theo, liên tiếp thanh âm vang lên, lại là cả trong đại sảnh cơ hồ tất cả mọi người bị thổi làm phi, từng cái kêu thảm thiết không thôi.

Trong đó cũng có Diệp Thiên phàm, vốn là Diệp Thiên phàm tại đánh chết Triệu ba về sau, muốn một lần nữa nhật lên cái thanh kia Súng Tiểu Liên, thế nhưng mà tại này cỗ lực lượng không lồ phía dưới, không hề chống cự chi lực, liền bị đánh bay.

Sur rống công!

Bao Tô Bà tuyệt học, rung động nhân tâm lực lượng cường đại.

Giờ này khắc này, trong tràng chỉ có ba người đứng vững!

Bao Tô Bà, Bao Tô Công, cùng với Hỏa Vân Tà Thần!

Hỏa Vân Tà Thần hai chân cắm vào rấn chắc gỗ lim mặt đất, vậy mà thật sâu không có đã qua mắt cá chân, cả người giống như là trên mặt đất dài ra .

Mà nương theo lấy Bao Tô Bà cái này một rống uy lực, Hỏa Vân Tà Thần cũng không chịu nổi, toàn thân của hắn đã quần áo tả tơi, miễn cưỡng có thể che đậy thân thể, trên đầu vốn là tụ thừa thốt tóc, phân tán ra đến, mất trật tự được như là ổ gà.

Mà Hỏa Vân Tà Thần trên người, đã trải rộng vết thương!

Những này vết thương, tất cả đều là nương theo lấy Sur rống công mà bị đánh bay các loại vật phẩm, có vỡ vụn Mộc Đầu, bay lên thể đánh bạc, thậm chí còn có vỡ tan ly rượu cạn...

Tại lực lượng không lồ xuống, những này vật lẫn lộn có được lấy tốc độ kinh người, đồng thời đã mang đến khó có thể tưởng tượng uy lực.

Coi như là Hòa Vân Tà Thần đều không thể tránh thoát đầy trời khắp nơi trên đất vật lẫn lộn công kích, trên người trải rộng vết thương.

Mà những người khác...

Kêu thảm thiết cùng tiếng rên rỉ, cơ hồ trở thành toàn bộ trong đại sảnh duy nhất động tĩnh.

Tuy nhiên chỉ có Hòa Vân Tà Thần là Sur rỗng công bộ mặt thật nhân hiệu, nhưng những người khác chỗ gặp cá trong chậu tai ương, đủ để cho bọn hắn đã bị trọng thương.

Giờ khắc này, cái này trong nháy mắt, một kích này, Bao Tô Bà Sur rỗng công dư uy tạo thành tổn thương, thậm chí vượt qua Lý Chí hao phí sở hữu tất cả thể lực đánh chết nhân số.

Lý Chí cùng Diệp Thiên phạm đồng dạng không dễ chịu!

Hai người đồng dạng bị những cái kia cấp tốc trong có được cực lớn lực sát thương vật lẫn lộn công kích, trong lúc nhất thời mình đầy thương tích, huyết nhục mơ hồ.

Trong lúc vội vàng, tại Sur rỗng công uy lực biến mất lập tức, hai người đồng thời ăn vào một khóa tiểu Hồi Xuân Đan.

Lý Chí ăn vào cũng là hần cuối cùng một khóa tiểu Hồi Xuân Đan.

Ngoại trừ tiến vào nội dung cốt truyện giờ quốc tế đạt được tiểu Hồi Xuân Đan bên ngoài, Lý Chí tại Phủ Đầu Bang Nhị đương gia thân ở lồng heo thành trại lúc, đánh chết tiến về trước cùng La Cương chấp đầu màu đen trận doanh người tiến hóa khí ồm, đã lấy được một khóa tiểu Hồi Xuân Đan.

Trên xuống một khóa tiểu Hồi Xuân Đan, là bị phản nộ bên trong đích a Tinh một chương đánh trúng sau ăn vào, lần này lại bị Bao Tô Bà Sur rỗng công dư ba tạo thành tổn thương!

Lý Chí trong nội tâm cười khổ, bề ngoài giống như chính mình hai khóa tiểu Hồi Xuân Đan đều có thể nói là bị người một nhà ngộ thương lãng phí mất.

Không đúng, lúc này chưa nói tới lãng phí!

Tiểu Hồi Xuân Đan ngoại trừ trị liệu thương thế có hiệu quả, đồng thời có được khôi phục mười một ít thể lực hiệu quả.

Mà lúc này, khắp nơi đều có hào không hoàn thủ năng lực thương binh dưới tình huống, mười một ít thể lực, đủ để cho Lý Chí thu hoạch thêm nữa....

Trong tay cầm chất lượng tốt búa, Lý Chí lay động một hạ thân, đứng đi về hướng gần đây Phủ Đầu Bang thành viên...

Là Diệp Thiên phàm, lúc này cũng không khỏi lú lờ, thảm than Lý Chí muốn phân không muốn sống.

Giờ này khắc này, Diệp Thiên phàm đã bị thương, nếu so với Lý Chí nghiêm trọng một ít.

Bởi vì tại kịp phản ứng lập tức, Lý Chí dùng một gã Phù Đầu Bang bang chúng ngăn cản tại chính mình trước người, cho nên ở đằng kia tên bang chúng thân thể ngàn vết lõm loét trăm lỗ về sau, Lý Chí ngược lại nhận lấy trình độ nhất định bảo hộ.

Mà Diệp Thiên Doanh Phàm thì không có nhanh như vậy phản ứng, may mắn chính là hắn bị đánh bay sau rơi xuống đất bộ vị bị một trương chiếu bạc chặn bộ phận, cho nên đến không đến mức quá thảm.

Nhưng mà, nhìn thấy Lý Chí lúc này vậy mà nghĩ đến tiếp tục giết người làm nhiệm vụ, Diệp Thiên phàm lại lựa chọn cẩn thận tư thái, trốn ở cái kia trương đã rách mướp chiếu bạc đằng sau, cẩn thận địa chú ý Hỏa Vân Tà Thần cùng Thần Điều Hiệp Lữ chiến đấu.

"Sự rõ ràng công?"

Hỏa Vân Tà Thần lệch ra nổi lên đầu, mang trên mặt vài phần thấy cái mình thích là thêm hưng phấn, đồng thời cũng có vì chính mình bị thương phần nộ, hắn nhìn qua Bao Tô Bà cười lạnh vài tiếng.

Tiếp theo, Hỏa Vân Tà Thần thân thể đột nhiên hóa thành một đạo quang ảnh, liền nhảy vài cái, tia chớp tốc độ đem Bao Tô Bà một cước đá ngã xuống đất...

Bao Tô Công, Bao Tô Bà cùng Hỏa Vân Tà Thần lần nữa dây dưa cùng một chỗ.

Mà lúc này, Diệp Thiên phàm ánh mắt lại trong đại sảnh dò xét, một lát sau, cách đó không xa một cái bị vải đỏ che lên vật phẩm, hấp dẫn hắn chú ý lực.

Vật kia phẩm nhìn về phía trên một mét năm cao tả hữu, bên trên mảnh hạ thô, hình như chung, chỉ là bị vải đỏ đang đắp nhìn không tới cụ thể tình hình.

"Chuông lớn? !"

Diệp Thiên Doanh Phàm lộ ra ra quả là thể thần sắc, quay đầu nhìn một cái Lý Chí, đắc ý cười cười, tiếp theo đột nhiên xông về chỗ đó.

Mà lúc này Lý Chí, tựa hồ không có phát giác được Diệp Thiên phàm cử động, phảng phất cẩn thận tỉ mỉ Từ Thần, như trước chuyên chú địa thu hoạch Phù Đầu Bang bang chúng tánh mạng.

Diệp Thiên phàm toàn lực chạy vội phía dưới, thân thể đột nhiên nhảy lên, một cước đá ra!

Trong lúc nhất thời mượn nhờ cấp tốc bộc phát năng lượng, liền Diệp Thiên phạm mình cũng có chút giật mình, đồng thời, cũng làm cho hắn càng là mừng rỡ.

Diệp Thiên phạm xác định, chính mình một cước uy đủ sức để đem cái này khẩu chuông lớn đá bay, theo cửa sổ trong đi ra ngoài!

Hơn nữa, vì bảo vệ mình, Diệp Thiên phạm thậm chí mất cả chân uốn lượn, đã làm xong thừa nhận phản kích lực lượng chuẩn bị!

Chỉ cần lần này, nguyên nội dung cốt truyện trong Bao Tô Bà dùng để đánh bại Hỏa Vân Tà Thần chuông lớn, sẽ gặp hoàn toàn mất đi tác dụng, mà đã chiếm cứ thượng phong Hỏa Vân Tà Thần sẽ mọi việc đều thuận lợi!

Diệp Thiên phạm trong lòng mừng rỡ dật vu ngôn biểu, trên mặt hắn tốt sắc càng là không che dấu chút nào...

Xoẹt!

Diệp Thiên phạm rút cục đá vào này vật phẩm phía trên!

Chỉ là, phát ra thanh âm, cùng với lòng bàn chân cảm giác, làm cho Diệp Thiên phạm tâm trong thâm kêu không ổn.

Nguyên lai, Diệp Thiên phạm một cước này vậy mà thẳng đâm vào vật kia phẩm bên trong, toàn thân lực lượng phảng phất phát kích tại không trung, trong nội tâm một cỗ phiền muộn tự nhiên sinh ra.

Diệp Thiên phạm thân thể đã ở quán tính phía dưới, không cách nào đình chỉ địa đập vào vật kia phẩm bên trong, một hồi khốc như mưa thanh âm truyền ra.

Đợi đến lúc Diệp Thiên phạm đứng dậy về sau, mặt đều giận đến tái rồi!

Vài đô phía dưới che dấu ở đâu là cái gì chuông lớn, mà là một đồng than đá tro cùng đồng rác thế, lộ ra một cỗ tanh tươi.

Mà Diệp Thiên phạm trên người, vốn là dính đầy ướt át máu tươi, đã làm hắn không thoải mái, bây giờ lại lại dính vào một tầng rác rưởi, gay mũi mùi truyền ra, Diệp Thiên phạm cả người giống như là thối hoắc bãi rác!

Mấy con ruồi vây quanh thân thể của hắn bay loạn, phát ra ông ông ông thanh âm.

Lúc này, Lý Chí mới thu tay, nhìn một cái Diệp Thiên phạm, thâm kêu một tiếng ngu ngốc.

Tại nguyên nội dung cốt truyện ở bên trong, cái kia khẩu chuông lớn hoàn toàn chính xác bị Bao Tô Công vợ chồng đưa tiến đến, nhưng khi Lý Chí muốn làm như thế thời điểm, lại phát hiện căn bản không có khả năng giấu diếm được Phủ Đầu Bang thành viên, đem lớn như thế một kiện vật thật đưa

vào đến.

May mắn chính là, cái này khẩu chuông lớn thể tích xem tuy lớn, bên trong nhưng lại không, nói cách khác thực tế chiếm cứ không gian không lớn, mà có thể cải biến hình dạng đồng hồ không gian, là được Lý Chí trốn đi cái này chuông lớn chọn lựa đầu tiên.

Mà cái kia vải đỏ che khỏi rác rưởi, bất quá là Lý Chí lại để cho cá sấu giúp đỡ chúng mỗi người mang theo một điểm, xây cố ý hấp dẫn người khác chú ý lực đấy.

Lúc này, Lý Chí chung quanh không người, tay trái run lên, một kiện phong cách cổ xưa chuông lớn sắc lang rơi xuống đất, phát ra du dương tiếng chuông!

"Nhanh, ngăn lại hấn!"

Diệp Thiên phạm khăn trương, trên mặt có chút ít thất sắc.

Chỉ là, hiện ở nơi nào còn có hoàn hảo Phủ Đầu Bang tiểu đệ có thể nghe lệnh.

Mà theo chuông lớn rơi xuống đất, tiếng chuông truyền đi qua, Bao Tô Bà cùng Bao Tô Công đột nhiên nhìn nhau, gật gật đầu ý bảo về sau, đồng thời xông về chuông lớn.

"Chuông lớn đình phong kín, còn có thời gian, còn có thời gian..."

Diệp Thiên phạm trong miệng thì thảo lấy, cũng không dám xông đi lên cùng Bao Tô Công vợ chồng độ sức, chỉ là xa xa địa đem ánh mắt cừ hận quăng hướng Lý Chí, đồng thời trong nội tâm âm thầm vì Hỏa Vân Tà Thần động viên.

Bất quá, đem làm Bao Tô Công nâng lên chuông lớn thời điểm, Diệp Thiên phạm tâm rốt cục hạ xuống đáy cốc.

Bởi vì Bao Tô Bà mặt, theo chuông lớn bên trong rõ ràng địa thấu đi ra.

Cái này khẩu chuông lớn, đình long đầu lưỡi câu tay, vậy mà sớm được Lý Chí sớm gỡ mất!

Lý Chí cùng Diệp Thiên phạm cơ hồ đồng thời trốn, trước khi chưa dùng chuông lớn thời điểm, Bao Tô Bà Sur rộng công uy lực, hai người đã có chỗ thể nghiệm

Giờ này khắc này, tại chuông lớn uy lực tăng phúc phía dưới, bọn hấn đều đã mất đi tâm tư khác.

Lý Chí trốn ở Bao Tô Bà đằng sau, tại đây thuộc về Sur rộng công đuôi mù khu, mà Diệp Thiên phạm núp ở vách tường đằng sau, hai tay chăm chú địa bới ra ở một cây cột.

Hỏa Vân Tà Thần tựa hồ ý thức được không ổn, sắc mặt đột nhiên trầm xuống.

Bao Tô Bà bụng dưới đan điền bộ vị, phảng phất thổi phồng sưng, tiếp theo truyện đến ngực, cả người thân thể trở nên cực đoan không cân đối.

"Rống!"

Một tiếng bạo rống, như sấm chấn nổ vang, chấn nhiếp nhân tâm, lại để cho người can đảm đều nức!

Mà theo một tiếng này rống to, một cỗ mắt thường có thể phân biệt khí lãng, rồi đột nhiên tự chuông lớn bên trong phóng ra mà ra...

Trong nháy mắt, tầng tầng gỗ lim sàn nhà bị trực tiếp nhấc lên, toàn bộ trong đại sảnh sở hữu tất cả chiếu bạc, đèn treo, toàn bộ nát bấy, phảng phất bị vùi rống mang tất cả.

Mà đứng mũi chịu sào Hỏa Vân Tà Thần, tại đã nhận lấy nặng nề mà một kích về sau, chưa làm ra bất kỳ phản ứng nào, một cái khác sóng khí lãng lần nữa đánh úp lại...

Phanh!

Hỏa Vân Tà Thần thân thể bị cái này Đạo khí sóng ngành sanh sanh đánh bay, nặng nề mà đụng vào trên tường, tiếp theo rơi xuống đất, một ngụm máu tươi phun tới.

Vèo!

Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà mang theo chuông lớn, một nhảy dựng lên, rơi vào Hỏa Vân Tà Thần trước người, lại một lần nữa Sur rống công sắp sửa phát động...

"Không muốn cho hấn cơ hội!" Lý Chí ở phía sau hô to, làm cho xa xa đang trông xem thế nào Diệp Thiên phạm hận Hận Địa nhìn hấn liếc.

"Rống... Ách!"

Bao Tô Bà rõ ràng không giống nguyên nội dung cốt truyện như vậy bất quá lòng nhân từ, dù sao nàng "Nhi tử" bị Phù Đầu Bang giết chết, mới thù giết con đủ để cho nàng điên cuồng tàn nhẫn.

Nhưng mà, Hỏa Vân Tà Thần hai tay đột nhiên thò ra, trong tay có tất cả một căn Kim Sắc cây hoa cúc ám khí, một căn kim châm theo cây hoa cúc ám khí trong kích xạ mà ra, đâm vào bởi vì phát ra Sur rống công mà vô lực né tránh Bao Tô Bà ngực...

Bao Tô Bà Sur rống công, im bật mà dừng!

Thậm chí, Bao Tô Bà vốn là cao cao trướng lên bộ ngực, vậy mà truyền ra trút giận giống như thanh âm, theo kim châm đâm ra trong vết thương kích xạ mà ra một cổ máu tươi!

Tựa hồ một cái khí cầu bị kim đâm phá, mà tiết sở hữu tất cả khí tức.

Mà Bao Tô Công ngược lại thân hình uốn éo, tránh thoát một kích này.

"Lão bà..." Bao Tô Công quát to một tiếng.

Bao Tô Bà tựa hồ bị không phát ra Sur rống công cản trở, trong miệng phun ra một mảnh huyết vụ.

"Ha ha..." Hòa Vân Tà Thần đắc ý cười to, thân hình lẩn đến gần, phóng ra ra kim châm cây hoa cúc ám khí thật sâu đâm vào Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà phản búng.

"Ách!"

Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà đồng thời đau nhức rống một tiếng, ôm lấy Hòa Vân Tà Thần hai tay, Bao Tô Công thân hình linh hoạt như xà, đã triển trụ Hòa Vân Tà Thần.

Tốc độ ánh sáng tầm đó, Bao Tô Công, Bao Tô Bà cùng Hòa Vân Tà Thần thân thể giao nhau, dây dưa lại với nhau, toàn bộ đều không thể nhúc nhích.

Hết thấy tựa hồ lại trở về nội dung cốt truyện, chỉ là, đã không có phá giải cái này cục diện a Tỉnh!

ps: cốt chứa cùng đề cử đều rất ít, thỉnh mọi người nhiều hơn ủng hộ. Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: đào thoát

Cơ hồ tại đồng thời, Lý Chí cùng Diệp Thiên phàm chạy vội mà ra, một cái trong tay trung nghĩa thương, một cái một tay nắm trảo!

Giờ này khắc này, có thể nói là hai người hoàn thành cuối cùng nhiệm vụ thời cơ tốt nhất!

"Nhiệm vụ bốn: đánh chết Hỏa Vân Tà Thần, đã chọn chọn!"

"Nhiệm vụ bốn: đánh chết Thần Điều Hiệp Lữ, đã chọn chọn!"

Mà hai người tại cuối cùng trước mắt mới lựa chọn tiếp nhận nhiệm vụ này.

Diệp Thiên phàm khoảng cách đang dây dưa Hỏa Vân Tà Thần ba người khá gần, nhưng Lý Chí trung nghĩa thương chiều dài tám thước, kéo gần lại khoảng cách.

Có thể nói cơ hồ tại đồng thời, hai người phân biệt đánh trúng vào mục tiêu.

Lý Chí trung nghĩa thương nặng nề mà đâm vào Hỏa Vân Tà Thần mắt trái, mà Diệp Thiên Tà Ứng Trảo Công chộp vào Bao Tô Bà cái cổ!

"Ah!"

Hỏa Vân Tà Thần một tiếng bạo rống, toàn bộ trên khuôn mặt cơ bắp bí lên, tại đau đớn dưới sự kích thích đột nhiên đem Bao Tô Công cùng Bao Tô Bà bắn ra.

Lý Chí đã ở Hỏa Vân Tà Thần bộc phát cái này cổ cường lực hạ bị đẩy lùi, đồng thời trong tay nắm trung nghĩa thương theo Hỏa Vân Tà Thần trong mắt rút ra, mang theo một cái xám trắng máu tươi con mắt!

"Lão bà!"

Bao Tô Công kêu đau một tiếng, con mắt đều hồng .

Bao Tô Bà đầu đập ở một bên, nửa cái cổ đều bị Diệp Thiên Tà kéo đứt, mắt thấy không cách nào sống sót rồi.

Mà Lý Chí đã chứng kiến Bao Tô Bà thân thể chỗ, xuất hiện một cái màu xanh da trời bão rương, bị đắc ý nhe răng cười Diệp Thiên Tà thu nhập đồng hồ không gian.

Mà chỉ còn lại có một con mắt Hỏa Vân Tà Thần, nhìn về phía trên đặc biệt dữ tợn đáng sợ, toàn thân toát ra một cổ cường đại thanh thế, đứng mũi chịu sào Lý Chí, lập tức cảm giác được giống như Địa Ngục đáng sợ, toàn bộ trong tâm mắt hoàn toàn là một mảnh Huyết Hải, đây là Hỏa Vân Tà Thần giết người vô số mới sinh ra uy thế.

"Bạo, bạo, bạo ah!"

Lý Chí tâm chìm đến đáy cốc, lại đột nhiên đại hô .

Sau một khắc, Hòa Vân Tà Thần một quyền đánh vào Lý Chí ngực!

Phanh!

Lý Chí hậu tâm quần áo vậy mà hoàn toàn đứt đoạn!

Hòa Vân Tà Thần một quyền này thậm chí có cách sơn đả ngu hiệu quả.

Mà Lý Chí cảm giác được ngực giống như hỏa thiêu, trái tim đột nhiên co rút lại lấy, mỗi lần nhảy lên đều mang cho hắn một cỗ kịch liệt đau nhức!

PHỐC PHỐC!

Lý Chí ngửa mặt lên trời phun ra huyết vụ, trong miệng lại hô to lấy "Bạo, bạo ah..."

Mà lúc này, Hòa Vân Tà Thần lần nữa vung quyền...

Oanh!

Một tiếng nổ đùng, đỉnh tai nhức óc, khắp đại địa đều run rẩy thoáng một phát.

Mà Đại Long Phượng quán rượu, sớm đã chịu đủ tàn phá, tại thời khắc này ầm ầm sụp đổ, hóa thành một mảnh phế tích.

Lý Chí thân thể tại lập tức liền bị oanh phi, bắt quả theo quán rượu sụp đổ, bên ngoài một đám ánh mặt trời soi sáng Lý Chí trên mặt, mang đến vài phần Quang Minh.

Giờ này khắc này, sắc trời vậy mà đã Đại Minh.

Mà Lý Chí trên mặt rốt cục lộ ra vài phần may mắn.

Cuối cùng trước mắt, vốn là Lý Chí an bài cho Triệu ba dẫn đốt đã sớm bố trí xuống hỏa dược nhiệm vụ, không biết bị Triệu ba giao cho người nào

hoàn thành, tuy nhiên Triệu ba đã chết, nhưng cái này hòa được lại rốt cục bị dẫn đề nổ rồi.

Hòa được là Lý Chí chuyên môn mời người bố trí, vì chính là dùng phòng ngừa vạn nhất.

Cái gọi là công nghệ cao vũ khí đối với người tiến hóa tôn thương chỉ có một thành, cái này hòa được cũng ở trong đó, uy lực đối với Lý Chí mà nói hội nhược hóa rất nhiều, hoàn toàn có thể bác bên trên đánh cược một lần.

Bất quá, cái này vẫn đang chỉ là Lý Chí bất đắc dĩ chi tế mới sử dụng đường lui, không thể tưởng được vào lúc này cuối cùng sử dụng đi ra.

Lý Chí tuy nhiên bởi vậy lại thụ trọng kích, cũng tuyệt đối nếu so với thừa nhận Hòa Vân Tà Thần tiếp theo quyền muốn nhẹ nhõm nhiều lắm.

Ít nhất, mệnh bảo trụ rồi!

"Lão bà..." Bên người truyền ra thông khổ kêu rên, Bao Tô Công bị thương không thể nào trọng, chỉ là đầy bụi đất, lúc này như là hài tử thút thít ni non, hai tay của hắn bới ra lấy phế tích bên trong, ngón tay đã huyết nhục mơ hồ, ý đồ tìm kiếm được Bao Tô Bà thi thể.

Bên kia, một chân đột nhiên theo phế tích trong đạp ra, trên chân một đôi màu lam nhạt dếp lê, đặc biệt bắt mắt.

"Hóa Vân Tà Thần? !"

Lý Chí đồng tử co rút lại, toàn thân cơ bắp kéo căng, may mắn chính là, Hòa Vân Tà Thần trên người đè nặng một căn Đại Lương, tạm thời không có đi ra dấu hiệu.

"Đi!"

Lý Chí giãy dụa lấy, kéo một phát Bao Tô Công, tại Bao Tô Công khóc ròng lưu nước mắt ở bên trong, đem hắn kéo .

Tại Lý Chí đem Bao Tô Công mang đi chi tế, đồng dạng thân là người tiến hóa mà thụ hỏa được tôn thương không trọng Diệp Thiên phạm theo phế tích trong đi ra, hai mắt bốc hỏa nhìn qua Lý Chí.

Lúc này Diệp Thiên phạm một thân chặt vật, không ngừng chảy máu, nhìn về phía trên nhận lấy một ít tôn thương.

Nhưng mà tuy nhiên Lý Chí bị thương quá nặng một ít, có Bao Tô Công tại, Diệp Thiên phạm cũng chỉ có thể làm xem, không dám lên trước.

Rất nhanh, Lý Chí liền kéo lấy Bao Tô Công đi vào đã sớm chuẩn bị tốt xe lên, hướng về lồng heo thành trại mở đi ra.

Hỏa Vân Tà Thần khẳng định không chết, hơn nữa sức chiến đấu nói không chừng như trước tồn tại.

Mà lúc này Bao Tô Công, giống như có lẽ đã tâm chết, hoàn toàn tùy ý Lý Chí bài bố, chỉ là rơi lệ đầy mặt, nước mắt nảy ra.

Chỉ cần Hỏa Vân Tà Thần đuổi theo, nếu là Lý Chí dựa vào Bao Tô Công, nhất định sẽ bị chết rất thảm!

"Chỉ hi vọng cuối cùng chuẩn bị có thể hữu dụng, đáng tiếc cũng chỉ có thể theo dựa vào vận khí."

Ngồi ở xe lên, Lý Chí hít một tiếng, vốn là hắn chỉ là muốn mượn Bao Tô Công vợ chồng giúp hắn xoát phân, không thể tưởng được Diệp Thiên phàm cứu ra Hỏa Vân Tà Thần.

May mắn chính là, Lý Chí một loạt chuẩn bị đều phát huy tác dụng, lúc này mới có thể còn sống xuống.

Mà trước mắt mới chỉ, Lý Chí cũng chỉ còn lại có duy nhất đường lui, thật sự không được, chỉ có thể khấu trừ điểm tích lũy, buông tha cho đánh chết Hỏa Vân Tà Thần nhiệm vụ.

Xe chạy ở bên trong, đi ngang qua một cái KEO điểm cửa hàng, cửa hàng bên ngoài, một nữ tử phụ giúp kem xe đẩy, hâm mộ địa nhìn qua cửa hàng.

Lý Chí trong nội tâm khẽ động, đã cuối cùng chuẩn bị chỉ có thể theo dựa vào vận khí, có lẽ có thể tăng lớn thành công tỷ lệ.

Nghĩ đến đây, Lý Chí dừng lại xe, nhìn qua bởi vì chứng kiến toàn thân máu tươi hắn mà sợ tới mức ah ah la hoảng nữ tử, lộ ra vài phần đáng tươi cười nói: "A Tinh tại ta chỗ đó, hắn gặp nguy hiểm, ngươi muốn hay không đây?"

...

Lồng heo thành trại!

Sở hữu tất cả láng giềng toàn bộ rời đi, toàn bộ lồng heo thành trại hoàn toàn yên tĩnh, xa ngút ngàn dặm không tiếng người, nhất phái cô đơn tịch mịch cảnh tượng.

Xe vừa chạy nhanh nhập lồng heo thành trại, a Tinh liền chạy ra đón chào.

Xem, đối với Lý Chí theo như lời vì hắn đưa tới Phủ Đầu Bang thành viên, thay Phì Tử thông báo thù một chuyện, a Tinh rất là dễ bụng.

Chứng kiến xe đằng sau đi xuống ách nữ a Phương, a Tinh sừng sốt một chút, đem nghi ánh mắt mê hoặc lờm lờm Lý Chí.

"Nàng lo lắng người, hãy theo đến rồi!"

Lý Chí nhìn xem a Tĩnh, trong nội tâm có rất nhiều cảm khái.

Không thể tưởng được, hôm qua đột nhiên tuôn ra linh cảm, lại để cho a Tĩnh tới đây, hiện tại quả nhiên trở thành hắc cơ hội duy nhất.

Mà đảo mắt bốn xem, toàn bộ lông heo thành trại đã người và vật không còn.

Bao Tô Bà chết đi, Bao Tô Công về mặt bi thống, tựa hồ đã mất đi sở hữu tất cả tinh thần trụ cột, tuy nhiên Bao Tô Bà đối với Bao Tô Công hà khắc đánh chửi, nhưng giữa hai người vài thập niên hoạn nạn, lại là thật sự rõ ràng.

Mà a Tĩnh, là bởi vì Phi Tử thông tứ vong mà có vẻ không vui, vốn là vô ưu vô lự, không có tim không có phổi hắc, cũng nhiều vài phần cô đơn.

A Phương, tác thì vẻ mặt vui vẻ địa nhìn qua a Tĩnh, hồn nhiên không biết nàng đã trở thành Lý Chí trong mắt trọng yếu quân cờ, hơn nữa là bò con!

"Hết thầy đều muốn sẽ thành công!"

Lý Chí rất nhanh nắm đám, lộ ra kiên định thần sắc.

"Lão bà, lão bà..."

Bao Tô Công trong miệng vô ý thức địa thì thảo tự nói, la lên vĩnh viễn sẽ không trở về Bao Tô Bà.

"Đến, bang (giúp) bắt tay!"

Lý Chí hô một tiếng, kêu a Tĩnh cùng một chỗ nâng dậy toàn thân như là không có xương cốt Bao Tô Công, cùng đi hướng về phía thành trong trại duy nhất hiệu thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mật Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Thái Cực quyền

"Lão bà, lão bà..."

Bao Tô Công tùy ý Lý Chí cùng a Tinh bài bố, sở hữu tất cả tinh khí thần phảng phất đều theo Bao Tô Bà cùng chết đi, tựa như cái xác không hồn.

A Tinh cùng Lý Chí đem Bao Tô Công buông, hấn lập tức xụi lơ trên mặt đất, một bộ đần độn bộ dạng.

"Người này như vậy lười thôi, là cái loại nhu nhược, cùng cái kia mập bà không cách nào so sánh được, nếu ai con của hấn khẳng định uất ức chết!"

A Tinh ở một bên lăm bằm lâu bầu lầy, xem đối với Bao Tô Công biểu hiện rất là khinh thường.

Lý Chí nhìn a Tinh liếc, không nói gì thêm.

Đón lấy, tại a Tinh cùng a Phương ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, Lý Chí một cái tát phiến tại Bao Tô Công trên mặt.

Ba một tiếng, đặc biệt thanh thúy!

Bao Tô Công đôi má lập tức sưng, như một màn thầu, mà hấn tan rã đồng tử cũng dần dần hội tụ một ít, nhìn phía Lý Chí.

"Ngươi, có nghĩ là muốn vì Bao Tô Bà báo thù?"

"Báo thù?"

Bao Tô Công tái diễn cái từ này hợp thành, hai mắt rốt cục đã có chút ít thần thái, tối thiểu xem không hề như vậy ngốc trệ, bất quá, lập tức Bao Tô Công tụ một lần nữa uể oải.

"Ta không phải Hóa Vân Tà Thần đối thủ!"

Lý Chí đột nhiên loạn choạng Bao Tô Công bả vai, Bao Tô Công cả người dùng không thể tưởng tượng nổi góc độ đung đưa, xem một bên a Phương kinh hãi được núp ở a Tinh sau lưng.

"Đem công phu của ngươi dạy cho ta, nhanh lên, dạy cho ta. Để cho ta tới giúp ngươi!"

Lý Chí điên cuồng hô, ánh mắt lộ ra rừng rực chờ mong hào quang.

"Ngươi?" Bao Tô Công trong ánh mắt xuất hiện Lý Chí gương mặt, lập tức hấn lắc đầu, "Ngươi không được!"

"Bất kể được hay không được, đây là cơ hội! Ngươi có nghĩ là muốn gia tăng cơ hội báo thù?"

Lý Chí lần nữa kêu to, trong nội tâm lo lắng, ý đồ đánh thức Bao Tô Công.

"Học được, nhất định phải học được Thái Cực quyền!"

Lý Chí trong nội tâm tại hò hét, hiện tại hấn cùng Bao Tô Công hảo cảm độ vẫn đang chỉ ở vào thân mật, khoảng cách tin cậy nhưng chênh lệch rất nhiều, nhưng mà đã không có cơ hội lại để cho Lý Chí đề cao hảo cảm độ rồi, chỉ có thể dùng những biện pháp khác học được Thái Cực quyền.

"Báo thù? Lão bà, nhi tử..."

Bao Tô Công rút cục giấy dựa lấy đứng dậy, tựa hồ rút cục có thêm vài phần khí lực.

Tiếp theo, Bao Tô Công tại Lý Chí, a Tinh cùng a Phương chú ý xuống, thân thể đột nhiên lần nữa lay động ...

Bất quá, lúc này đây, Lý Chí trong mắt hiện lên một vòng dị sắc.

Thậm chí, mà ngay cả a Tinh cũng nhìn không chuyển mắt địa chăm chăm vào Bao Tô Công lung la lung lay, chậm rãi từ từ động tác!

Thái Cực quyền!

Bao Tô Công như cũ là mềm nhũn bộ dạng, động tác dị thường chậm chạp, nhưng mà, hiện tại đã không có người tuy nhỏ xem Bao Tô Công, Lý Chí cùng a Tinh cũng sẽ không hoài nghi cái kia mềm nhũn một quyền uy lực.

Theo động tác dần dần thi triển, Bao Tô Công trong mắt dần dần ngưng tụ một vòng ánh sáng, hơn nữa càng ngày càng sáng.

Cho tới nay, lười nhác bộ dáng Bao Tô Công, phảng phất đột nhiên hóa thành công phu đại sư, nhất cử nhất động tràn đầy vô hạn mị lực.

Cái này cổ mị lực, lại để cho Lý Chí cùng a Tinh đồng thời trầm mê trong đó, không cách nào tự kèm chế!

Thật lâu về sau, Bao Tô Công hai tay ở trước ngực chậm rãi rơi xuống, hai chân chậm rãi khép lại, nương theo lấy hấn thu thế, Lý Chí đã nghe được đình một tiếng, như là âm thanh thiên nhiên.

"Thái Cực quyền lv1: đặc thù võ học kỹ năng. Độ thuần thực 0 "

Lý Chí kinh sững sốt một chút, đặc thù võ học kỹ năng là cái gì đẳng cấp kỹ năng?

Học tập năm lang Bát Quái côn lúc, tiêu hao Lý Chí một {điểm thể chất} cùng một điểm tinh thần, mà năm lang Bát Quái côn mang cho hắn trên lực lượng tăng lên.

Thế nhưng mà, Thái Cực quyền học tập, không có tiêu hao bất luận cái gì thuộc tính, đồng thời không có mang đến bất luận cái gì tăng lên.

Nhưng mà, làm cho người không chút nghi ngờ chính là, Bao Tô Công Thái Cực quyền tuyệt đối mạnh hơn bánh quẩy năm lang Bát Quái côn!

"Đặc thù kỹ năng? Đặc thù?" Lý Chí trong nội tâm âm thầm đoán.

Mà lúc này, ra ngoài ý định sự tình đã xảy ra.

Chỉ thấy một mực nhìn chăm chăm Bao Tô Công thi triển Thái Cực quyền a Tinh, lúc này đột nhiên động, hơn nữa chỗ thi triển động tác, cùng Bao Tô Công thi triển Thái Cực quyền độc nhất vô nhị.

Thậm chí, a Tinh thi triển, thậm chí có một cỗ đặc biệt ý tứ hàm xúc, phảng phất cả người trở thành một cái vòng xoáy, hấp dẫn ánh mắt mọi người cùng chú ý.

Bao Tô Công tức cười thất sắc địa nhìn qua a Tinh, miệng ngập ngừng nhưng không cách nào nói ra lời nói đến, một bộ bộ đáng khiếp sợ.

Lý Chí nhìn xem a Tinh động tác, trong nội tâm đột nhiên khê động, vô ý thức địa theo a Tinh cùng một chỗ thi triển, có thể nói, Lý Chí là học a Tinh sở hữu tất cả động tác cùng vận luật, dần dần trầm mê trong đó.

Cái này, Bao Tô Công ánh mắt tại Lý Chí cùng a Tinh lưỡng trên thân người nhìn quét, lộ ra khó có thể tin thần sắc.

Thở phào một hơi, Lý Chí chậm rãi thu thế, rồi mới từ cái loại này ý cảnh trong tỉnh táo lại.

Cơ hồ tại trong nháy mắt, Lý Chí thân thể ngã gục liền, khí lực toàn thân phảng phất tiêu hao hầu như không còn, mà ngay cả tinh thần cũng có một ít mệt mỏi, buồn ngủ!

"Chuyện gì xảy ra?" Lý Chí trong nội tâm cả kinh, cuống quýt xem xét đồng hồ.

"Thể lực: 0 "

"Tinh lực: 1 "

"Cơ bản cận chiến lv2: đề cao cận chiến tổn thương 6%. Độ thuần thực 89% "

"Thái Cực quyền lv1: đặc thù võ học kỹ năng. Độ thuần thực 21% "

Lý Chí kinh ngạc được miệng càng ngày càng đại, trong thời gian thật ngắn, hần thể lực cùng tinh lực vậy mà cơ hồ tiêu hao không còn, mà chẳng những Thái Cực quyền độ thuần thực trên phạm vi lớn tăng lên, mà ngay cả vốn là độ thuần thực chỉ có 32% cơ bản cận chiến lv2, cũng vậy mà đề cao 57% nhiều.

Lý Chí đột nhiên sinh ra một tia hiểu ra, tu luyện Thái Cực quyền vậy mà đề cao mạnh cơ bản cận chiến, đây là Thái Cực quyền trong giới thiệu không có, võ học kỹ năng hiệu quả, tựa hồ không chỉ là số liệu có thể biểu đạt đầy.

Cũng tỷ như Lý Chí học tập năm lang Bát Quái côn, sử dụng lúc tại trên lực lượng có biên độ nhỏ tăng lên, mà trừ ra điểm này, Lý Chí cũng nắm giữ năm lang Bát Quái côn kỹ xảo, có thể rất nhanh sử dụng năm lang Bát Quái côn làm ra phản ứng, đồng thời có thể thi triển ra bình thường không cách nào dùng ra động tác.

Mà ngay cả thân thể cũng càng thêm linh xảo, linh hoạt, đây cũng là năm lang Bát Quái côn mang cho Lý Chí thêm vào chỗ tốt.

Mà bây giờ Lý Chí đột nhiên đã có càng sâu ý thức, Thái Cực quyền mặc dù không có thuộc tính bên trên tăng thêm, nhưng đối với Lý Chí kỹ xảo cùng thân thể linh xảo đều rất có trợ giúp.

Nếu là Lý Chí sớm học tập Thái Cực quyền, Hỏa Vân Tà Thần đánh vào bộ ngực hần một quyền kia, ít nhất có thể tan mất ba thành uy lực.

Nghĩ tới đây, Lý Chí đột nhiên hưng phấn .

Mà lúc này, a Tinh và ba người ngược lại vì Lý Chí đột nhiên ngã xuống mà lấp bắp kinh hãi, đem làm phát hiện hần chỉ là một môi bố trí về sau, a Phương cẩn thận từng li từng tí địa nâng dậy Lý Chí ngồi .

Lý Chí nghỉ ngơi một lát, đợi đến lúc khôi phục một một ít thể lực, liền chú ý lấy không bị những người khác phát hiện, theo đồng hồ trong không gian lấy ra một ít đồ ăn cùng từ từ thủy đến dùng ăn.

Đồ ăn có thể khôi phục nhanh hơn khôi phục thể lực, mà từ từ thủy có thể đề cao tinh lực khôi phục.

Xem xét đồng hồ không gian lúc, Lý Chí phát hiện một kiện vật phẩm, đột nhiên trong nội tâm khẽ động, bất động thanh sắc địa đem một kiện nhuốm máu đồng y lấy đi ra, tự trong ngực lộ liễu đi ra.

A Tinh liếc liền thấy được, một bả đoạt lấy đến, kiểm tra thoáng một phát kỳ quái nói: "Người như thế nào có ta khi còn bé quần áo?"

"Cái gì?" Bao Tô Công chấn động toàn thân, khó có thể tin địa nhìn qua a Tĩnh.

Mà lúc này, Lý Chí cũng giả bộ như kinh ngạc bộ dạng, "Đây là người khi còn bé quần áo, không phải Phi Tử thông hay sao?"

"A thông khi còn bé cũng rất béo, bộ y phục này hẳn làm sao mặc được xuống." A Tĩnh trong tay vuốt ve cái kia bộ y phục, tựa hồ lâm vào trong hồi ức, có vài phần buồn vô cớ, "Ta khi còn bé bị cha mẹ vứt bỏ, toàn thân bị thương, bị bắt dưỡng về sau, cha mẹ nuôi đôi đũa ta như thân sinh, cũng đem bộ y phục này thu, nói là cho tương lai của ta tìm kiếm thân sinh cha mẹ lúc có thể sử dụng đạt được."

A Tĩnh thần sắc âm trầm, mà hẳn sau khi nói xong, đột nhiên phát giác được một tia khác thường, bên người cái kia lời thôi hèn mọn bỉ ổi Bao Tô Công, mặt mũi tràn đầy kinh hãi kích động địa nhìn qua hắn, ánh mắt cực nóng tuân lệnh a Tĩnh không hiểu thấu.

Đột nhiên, Bao Tô Công thân hình khẽ động, hóa thành một đạo quang ảnh, đợi đến lúc a Tĩnh kịp phản ứng, Bao Tô Công đã kích động địa ôm hắn.

"Làm gì? Sinh con ra không có lỗ đít lão con thô, đừng tưởng rằng người đùa nghịch một bộ Thái Cực quyền, ta cũng không dám chửi, mắng người!" A Tĩnh đẩy ra Bao Tô Công, trong miệng mắng mắng ồn ào.

Đáng thương Bao Tô Công dưới sự kích động, miệng đại trương, tựa là biểu đạt không xuất ra vui sướng trong lòng, chỉ phải đem xin giúp đỡ ánh mắt nhìn hướng về phía Lý Chí.

Lý Chí ho nhẹ một tiếng, chậm rãi nói: "A Tĩnh, cái này sẽ là của người cha ruột!"

A Tĩnh ngạc nhiên: "..."

Lúc này, Bao Tô Công đột nhiên giật mình, đi tới cửa bên cạnh hướng ra phía ngoài nhìn đi, mặt sắc ngưng trọng.

Bên ngoài truyền ra một ít động tĩnh, Lý Chí biết rõ, Hóa Văn Tà Thần đã đuổi giết đã đến!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: truy đến

Bởi vì tại Đại Long Phụng quán rượu, Lý Chí một phen giết chó, tăng thêm Ngạc Bang chờ bang phái công kích, làm cho Phủ Đầu Bang tổn thất thảm trọng, nguyên khí tổn thương nặng nề, mà về sau Đại Long Phụng quán rượu bạo tạc, là phá hủy cái này hoành hành ngang ngược hắc bang cuối cùng một căn, cũng là nặng nhất một căn rom rạ.

Phủ Đầu Bang đến nay, đã hoàn toàn sụp đổ!

Lúc này, truy tới ngoại trừ Hỏa Vân Tà Thần, liền chỉ có Diệp Thiên phạm, nguyên nội dung cốt truyện trong cái kia hằng hà Phủ Đầu Bang thành viên đã không thấy.

"Bọn hần có lẽ tại hiệu thuốc, có được hương vị!"

Diệp Thiên phạm ánh mắt như điện, nhìn về phía hiệu thuốc, đồng thời mũi ngửi vài cái, đối với Hỏa Vân Tà Thần cung kính địa đạo : mà nói.

"Hiệu thuốc?"

Hỏa Vân Tà Thần mắt trái trở thành một cái lỗ máu, huyết nhục mơ hồ một mảnh, nhìn về phía trên đặc biệt làm cho người ta sợ hãi, nhưng hần mắt phải, lại sáng trong tia chớp, trong đó ẩn chứa sát khí mà ngay cả bên cạnh Diệp Thiên phạm cũng không rét mà run.

Vèo!

Hỏa Vân Tà Thần thân ảnh hóa thành một đạo bóng trắng, cơ hồ tại trong chớp mắt liền đã đến hiệu thuốc, chừng hai thốn dày răn chắc du cửa gỗ, lập tức liền bị một cỗ đại lực đánh bay, hóa thành nát bấy.

Bầu trời chẳng biết lúc nào xuất hiện một mảnh mây đen, dần dần che đầy kín ánh nắng, một cỗ áp lực khí tức tràn ngập.

Hỏa Vân Tà Thần ánh mắt tại hiệu thuốc nội dò xét lấy, lập tức chăm chú vào trên mặt đất, toát ra một vòng tinh quang.

Diệp Thiên phạm theo đi lên, chứng kiến trên mặt đất một ít Lý Chí bọn người lưu lại dấu vết, cùng với bên cạnh trên mặt bàn còn cầu kết huyết băng gạc, sắc mặt trầm trọng .

"Bọn hần ở đâu?"

Hỏa Vân Tà Thần âm thanh chậm chạp hữu lực, lộ ra một cỗ sát khí, đồng thời Hỏa Vân Tà Thần đem duy nhất mắt phải nhắm vào Diệp Thiên phạm.

Thấy lạnh cả người theo Diệp Thiên phạm tâm ngọn nguồn sinh ra, hần không chút nghi ngờ nếu như không thể làm cho Hỏa Vân Tà Thần thoả mãn, đầu của mình tùy thời khả năng rơi xuống.

"Bọn hần ở đâu? Ở đâu? Nguyên nội dung cốt truyện trong... Không đúng, không thể dựa theo nội dung cốt truyện. Nếu như ta là Lý Chí, sẽ an bài tại... Tại..."

Diệp Thiên phàm nằm trong khăn trương, trên đầu to như hạt đậu mồ hôi tích xuống dưới, hần toàn bộ phía sau lưng đều bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp.

Hỏa Vân Tà Thần thoáng bỗng nhúc nhích, chỉ là vòng vo hạ thân, Diệp Thiên phàm liền toàn thân một cái lạnh run, sắc mặt càng là tái nhợt vô cùng.

"Ngươi hần - mẹ đến ngọn nguồn ở nơi nào à?"

Diệp Thiên phàm nhận không được rống to, áp lực phía dưới bộc phát, khiến cho thanh âm thật lớn, tại lồng heo thành trong trại sinh ra tiếng vang trợn trợn.

Xoát!

Hỏa Vân Tà Thần một chương thò ra, khoe miệng uốn éo thêm vài phần, lộ ra dữ tợn ngoan lệ thần sắc, lập tức liền véo tại Diệp Thiên phàm trên cổ, đưa hần cử động.

Rất nhanh, Diệp Thiên phàm không cách nào hô hấp phía dưới, đồ mặt tía tai, tử vong sợ hãi bao phủ tại trong lòng của hần.

Giờ này khắc này, dần dần bị cử động cao Diệp Thiên phàm con mắt đột nhiên lướt qua hiệu thuốc khung cửa sổ, thấy được đằng sau.

"Cái kia... Chỗ đó..."

Diệp Thiên phàm gian nan địa giơ lên một tay hiệu thuốc đằng sau, nhìn trộm xem xét động tĩnh mà cùng Diệp Thiên phàm đối với vào mắt a Phương, không khỏi cả kinh a một tiếng.

Hỏa Vân Tà Thần tiện tay đem Diệp Thiên phàm ném ở một bên, mặc kệ Diệp Thiên phàm sờ cổ họng há mồm thở dốc, một cước đá ra.

Toàn bộ hiệu thuốc đằng sau vách tường, một tiếng ầm vang sụp đổ, bụi mù tràn ngập ở bên trong, lộ ra a Phương bị kinh hãi đến thân ảnh.

"Ở nơi nào? Bọn hần ở nơi nào?"

Hỏa Vân Tà Thần một bả tóm nổi lên a Phương, rõ ràng không có thương hương tiếc ngọc tâm tư, a Phương rõ ràng chấn kinh, chỉ lo được lắc đầu, nước mắt ào ào địa chảy ra, trong miệng ah ah địa gọi bảy lạy.

"Không nói gì?"

Hỏa Vân Tà Thần lệch ra nổi lên đầu, trên mặt hiển hiện một vòng nhe răng cười.

Đột nhiên, Hỏa Vân Tà Thần quay đầu đi, ánh mắt như điện chăm chú vào rãnh tay cầm búa, muốn vung trộm tới gần a Tinh trên người.

"Buông nàng! Giang hồ quy củ, ta và ngươi solo!"

A Tinh mắt thấy bị phát hiện, sắc mặt lại như thường, đối với Hỏa Vân Tà Thần biểu hiện được rất bình tĩnh.

"Solo?"

Hỏa Vân Tà Thần khinh thường địa cười lạnh thoáng một phát, muốn nói cái gì đó, đột nhiên cảm giác trên tay buông lỏng, quay đầu đi, Bao Tô Công đã đem a Phương cứu đi.

"Không tệ!" Lúc này, a Tinh trong nội tâm buông lỏng, nhìn xem Hỏa Vân Tà Thần mang theo vài phần vô lại khí chất, "Solo tựa là chúng ta nhiều người, solo ngươi một cái!"

Tuy nhiên Hỏa Vân Tà Thần hình tượng dữ tợn, Lý Chí cũng nói rõ thoáng một phát hấn khủng bố, nhưng a Tinh đây là cùng Hỏa Vân Tà Thần lần thứ nhất tiếp xúc, không cách nào thể nghiệm đến Hỏa Vân Tà Thần chỗ lợi hại, cũng không có quá mức thận trọng, ngược lại như là đầu đường lưu manh đánh nhau, trong tay hắn có búa, Hỏa Vân Tà Thần tay không, liền cảm giác chiếm được tiện nghi.

Hỏa Vân Tà Thần đột nhiên liên tiếp quay người, đem bốn phía toàn bộ nhìn quét một lần, tiếp theo con mắt sáng ngời địa nhìn về phía Bao Tô Công: "Tiểu tử kia đâu này?"

Hắn nói tự nhiên là Lý Chí, Lý Chí đánh bại hắn một con mắt, hơn nữa tạc thương hắn, chưa bao giờ thụ qua như thế nghiêm trọng thương thế Hỏa Vân Tà Thần đối với Lý Chí cừu hận có thể nói tại vị trí đầu não, thậm chí vượt qua xem làm đối thủ tuyệt thế cao thủ Bao Tô Công.

Bao Tô Công theo Hỏa Vân Tà Thần trên tay cứu a Phương về sau, liền đem a Phương để qua một bên, tỉnh táo địa nhìn chăm chú lên Hỏa Vân Tà Thần, cùng thỉnh thoảng nhìn về phía a Tinh, lộ ra vài phần yêu mến lo lắng.

A Phương lén lút đi động bước chân ly khai, ở đây mấy người đều không có chú ý nàng.

Mà đối mặt Hỏa Vân Tà Thần chất vấn, Bao Tô Công chỉ là lạnh lùng thốt: "Ít nói nhảm, ta muốn vi lão bà báo thù!"

"Báo thù? Ha ha..."

Hỏa Vân Tà Thần tựa hồ nghe đã đến cái gì buồn cười sự tình, ha ha đại cười, "Chỉ bằng ngươi?"

"Còn có ta!"

A Tinh tựa hồ cảm giác được bị Hỏa Vân Tà Thần không để mắt đến, theo trên mặt đất nhặt lên một viên gạch đầu, khoát tay ném ra ngoài.

Phanh!

Cục gạch chính đập trúng Hỏa Vân Tà Thần đầu, một cổ máu tươi chảy xuống.

Hỏa Vân Tà Thần quay đầu đi, con mắt đột nhiên tròn thật lớn, thấy a Tinh kỳ quái không thôi, cũng trừng to mắt theo dõi hắn.

Hai người trong lúc nhất thời vậy mà đối với thu hút đến!

Mà lúc này, Hỏa Vân Tà Thần quanh thân đột nhiên lảng không sinh ra một cổ khí lảng, phảng phất vờ rỗng xoáy lên mảng lớn cuồng cát loạn thạch, đem thân ảnh của hắn che đầy kín, cực lớn khí thế hướng a Tinh mang tất cả mà đi.

Lúc này a Tinh, tựa hồ mới ý thức tới Hỏa Vân Tà Thần cùng đầu đường tên côn đồ khác nhau, hú lên quái dị muốn muốn ly khai, nhưng mà lại đã đã xong.

Chỉ thấy về này vờ rỗng hình thành màu vàng khí lảng, trong nháy mắt xoay tròn lấy xông về a Tinh, đồng thời, một tay như thiểm điện tự khí lảng trong thò ra, chụp tới a Tinh.

"Coi chừng!"

Phụ cận Bao Tô Công quát to một tiếng, đột nhiên đá ra mấy cước, từng khối gạch đá bị hắn đá bay, lấy thế không thể đỡ kinh người uy lực xông về về này khí lảng.

Nhưng mà những cái kia gạch đá đến khí lảng bên trong, phảng phất đã chìm đáy biển, hoàn toàn không có bất cứ động tĩnh gì.

Lúc này, Hỏa Vân Tà Thần một tay đã bắt được a Tinh ngực.

Ra ngoài ý định sự tình đã xảy ra, chỉ thấy a Tinh thân thể dùng không thể tưởng tượng nổi góc độ cùng tốc độ bóp méo thoáng một phát, Hỏa Vân Tà Thần một trào này như là chụp vào cá chạch phía trên, chỉ cảm thấy tron mượt không chỗ gắng sức.

"Thái Cực quyền?"

Khí lảng trong truyền ra một tiếng kinh ngạc nghi vấn, mà lúc này, Hỏa Vân Tà Thần đột nhiên biến trào vì chương, đột nhiên run lên, đánh vào a Tinh ngực.

Phanh!

A Tinh thân thể lập tức bị đánh bay ra ngoài, một ngụm máu tươi phun tới.

Tiếp theo Hòa Vân Tà Thần hình thành khí lăng vòng xoáy, hướng a Tinh mang tất cả đi qua.

Lúc này, Bao Tô Công đột nhiên chột quát một tiếng, sắc mặt hiểm thấy cực kỳ trương cùng trầm trọng, chấn a Tinh trước người.

Suru suru suru, rầm rầm rầm!

Khí lăng bên trong phảng phất vurun vô số tay, từng quyền từng quyền địa hướng Bao Tô Công đánh tới, quyền ảnh nổi thành một mảnh.

Bao Tô Công gấp chiêu phá chiêu, dựa thể tránh né, mạo hiểm phải cùng cái kia vô số nắm đấm đấu .

Mà theo Hòa Vân Tà Thần không chế, về này khí lăng trước mặt đem Bao Tô Công bao trùm ở trong đó.

Bao Tô Công thân ảnh lập tức biến mất, a Tinh ở một bên chỉ thấy mờ nhạt sắc khí lăng bên trong, đánh nhau không ngừng bên tai, đồng thời quyền ảnh đồng đồng, người xem không kịp nhìn.

Oanh!

Một tiếng nổ đùng, về này vòi rồng tựa như khí lăng đột nhiên biến mất, trong lúc nhất thời cát bay đá chạy, trong thiên địa phảng phất một mảnh mờ nhạt.

Một lát sau, bùn cát tan mất, dần dần xuất hiện hai cái thân ảnh, Bao Tô Công cùng Hòa Vân Tà Thần sừng sững trong đó.

PHỐC!

Bao Tô Công nhin không được phun ra một ngụm máu tươi, đầu giương lên, té xuống, mà hấn toàn bộ ngực quần áo, vậy mà hóa thành hết lần này tới lần khác mảnh vụn bay xuống, lộ ra trong đó máu ứ đọng một mảnh.

Hiển nhiên, Bao Tô Công bị tổn thất nặng.

Mà lúc này Hòa Vân Tà Thần cũng là phù một tiếng phun ra, bất quá phun chỉ là hỗn hợp có bùn cát cục đàm.

"Ngươi... Ngươi thể nào?" A Tinh trong nội tâm khẩn trương, một cái bước xa chạy tới nâng dậy Bao Tô Công.

"Ta... Ta..."

Bao Tô Công giống như có lẽ đã không cách nào nói chuyện, chỉ là dùng hiên lành ánh mắt ân cần nhìn qua a Tĩnh, tựa hồ có đầy bụng trong nội tâm lời nói phun không ra.

"A... Cha! Người không phải chết, không phải chết!" A Tĩnh nước mắt rơi như mưa, thốt ra hô một tiếng.

"Người gọi ta là cái gì?"

Bao Tô Công kinh hi phía dưới, khẩn trương địa nhìn qua a Tĩnh.

"Cha..."

"Cha? Người rốt cục gọi ta là rồi..." Bao Tô Công nhìn về phía trên rất vui mừng, giống như hồ đã không có tiếc nuối.

Hỏa Vân Tà Thần đối xử lạnh nhạt tương vọng, lạnh lùng thốt: "Còn có nhi tử? Tốt, cùng nhau tiễn đưa các người quy thiên!"

Vào!

Hỏa Vân Tà Thần thân thể nhảy lên liền vượt qua mấy trượng khoảng cách, một chương bỏ về phía a Tĩnh đầu.

Phanh, PHỐC!

Hai tiếng trầm đục, a Tĩnh vậy mà tại đồng thời đánh ra một quyền, kích tại Hỏa Vân Tà Thần phần bụng.

Hai người đồng thời trúng chiêu, a Tĩnh cả người giống như con rối bị đánh bay ra ngoài, mà Hỏa Vân Tà Thần chỉ là buồn bực rống một tiếng, trên mặt dữ tợn run lên vài cái liền nhịn được.

Hỏa Vân Tà Thần đi về hướng a Tĩnh, vẻ mặt sát khí cùng cười lạnh.

Mà lúc này, trong lúc đó, Bao Tô Công thân thể khẽ động, vậy mà ôm lấy Hỏa Vân Tà Thần hai chân.

Đồng thời, Bao Tô Công gào thét lớn: "Nhi tử, đi, đi mau!"

Hỏa Vân Tà Thần khinh thường địa cười cười, một chương hướng về phía Bao Tô Công đầu đột nhiên vỗ xuống đi...

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Diệt Thiên phạm ly khai

Vào!

Nương theo lấy phong tiếng nổ, một bả búa xoay tròn lấy bay về phía Hỏa Vân Tà Thần.

Tuy nhiên búa rất nhanh, nhưng loại trình độ này đối với có thể bắt ở viên đạn Hỏa Vân Tà Thần mà nói, hoàn toàn không đáng giá nhắc tới.

Nhưng mà quãng ra cái này một bả búa Lý Chí hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này, hấn mục đích chỉ là khiến cho Hỏa Vân Tà Thần chú ý, rất hiển nhiên, hấn làm được.

Hỏa Vân Tà Thần bàn tay cũng không có vỗ xuống, mà là một phát bắt được này đem búa, quay đầu nhìn phía xuất hiện tại trong tầm mắt Lý Chí, lộ ra một vòng nhe răng cười.

Từ lúc Hỏa Vân Tà Thần đã đến chi tế, Lý Chí mấy người liền tự hiệu thuốc vôi vàng ly khai, Lý Chí lấy cơ chính mình thể lực không có khôi phục, cũng không có lộ diện.

Mà lúc này, Lý Chí không lộ diện cũng không được rồi, bởi vì tại a Phương trốn hướng chỗ của hấn lúc, bị Diệt Thiên phạm bắt được.

Hiện tại bên kia, Diệt Thiên phạm một tay nắm trảo bắt được a Phương cổ, nhe răng cười lấy đưa hấn ép đi ra.

"A Phương!"

A Tinh trong miệng phát ra một tiếng thét kinh hãi, nhìn qua Diệt Thiên phạm ánh mắt giống như là muốn phun ra lửa.

"Hừ, không nên cử động!"

Diệt Thiên phạm đối với nguyên nội dung cốt truyện nhân vật chính a Tinh rõ ràng tồn tại một ít kiêng kỵ, vôi vàng cảnh cáo nói, tiếp theo Diệt Thiên phạm nhìn về phía Hỏa Vân Tà Thần, hô to lấy: "Tà Thần, giết Dương Quá!"

Chỉ cần Bao Tô Công vừa chết, Diệt Thiên phạm liền hoàn thành đánh chết Thần Điều Hiệp Lữ nhiệm vụ, chỗ trả giá hết thầy đều muốn có thể được

đến thu hoạch.

Nhưng mà lúc này, Hỏa Vân Tà Thần lại không thèm nhìn Diệp Thiên phạm, chỉ là gắt gao dùng duy nhất một con mắt chăm chăm vào Lý Chí, trong ánh mắt hàn ý làm cho Lý Chí toàn thân hiện lên một tầng nổi da gà.

Lý Chí trong nội tâm lo lắng, đem ánh mắt quảng hướng a Tinh.

Với tư cách nội dung cốt truyện nhân vật chính, hiện tại a Tinh đã là Lý Chí duy nhất hi vọng.

Tiểu nuôi chính là, a Tinh không có trải qua rèn luyện, tựa như là một khối ngoan thạch, dày đặc thạch tầng đem mỹ ngọc cách ly, không cách nào phát huy ra xứng đáng tác dụng.

"Hắc hắc hắc..."

Hỏa Vân Tà Thần hắc hắc cười lạnh vài tiếng, thân thể chấn động liên giây giữa Bao Tô Công, chậm chạp địa đi về hướng Lý Chí.

Đạp, đạp, đạp!

Hỏa Vân Tà Thần mỗi một bước đều rất thanh thúy, rất có vận luật, đồng thời rất chậm chạp, hẳn muốn dẫn cho Lý Chí sâu nhất sợ hãi, lớn nhất trả thù!

Lý Chí đồng tử vừa để xuống co rút lại, toàn thân đều căng cứng, nhưng mà vào lúc này, Lý Chí không thể trốn, thậm chí không dám hơi có dị động.

Không có người hoài nghi có thể bắt lấy viên đạn Hỏa Vân Tà Thần bộc phát tốc độ, Lý Chí càng là tin tưởng chỉ cần mình hơi có động tác, Hỏa Vân Tà Thần chậm chạp bước chân lập tức hội hóa thành một đạo quang ảnh phóng tới hắn, hơn nữa mang đi hắn sở hữu tất cả sinh cơ.

"Ly khai" hai chữ, ngay tại Lý Chí trong cổ họng bồi hồi, chỉ cần hắn kêu đi ra, có thể tại lập tức ly khai nội dung cốt truyện thế giới, trở lại tiến hóa không gian, đồng thời rời xa sợ hãi cùng từ vong uy hiếp.

Nhưng đồng dạng, như thế, Lý Chí cũng đem không cách nào hoàn thành đánh chết Hỏa Vân Tà Thần nhiệm vụ, mà bị khẩu trừ điểm tích lũy.

Diệp Thiên phạm nhẹ nhàng cười lấy nhìn qua đây hết thấy, hồn nhiên không có phát hiện hai người đều dùng đến cừu thị ánh mắt nhìn qua hắn.

A Tinh thống hận Diệp Thiên phạm bắt được a Phương, hơn nữa hắn Ứng Trảo Công dưới tác dụng, tại a Phương sạch sẽ phản bạch trên cổ để lại vài đạo vết trảo, đặc biệt dễ làm người khác chú ý.

Mà Bao Tô Công đối với Diệp Thiên phạm thống hận, thậm chí càng tại Hỏa Vân Tà Thần phía trên, đánh chết Bao Tô Bà đúng là Diệp Thiên phạm.

Vèo, xoát!

Tại cừu hận lực lượng xuống, chẳng những a Tinh bạo phát tốc độ kinh người cùng lực lượng, mà ngay cả Bao Tô Công thương thể cũng không quan tâm, hai người cơ hồ tại đồng thời xông về Diệp Thiên phạm.

Cùng lúc đó, Hỏa Vân Tà Thần chạy tới Lý Chí trước người, đứng lại, giờ lên nắm đấm của mình.

Bành!

Hỏa Vân Tà Thần một quyền đánh vào Lý Chí ngực, Lý Chí thân hình dùng nhỏ bé biên độ, lắc lư một cái, Hỏa Vân Tà Thần nắm đấm lớn phiến đi một tí.

Nhưng mà một quyền này đánh rớt xuống đến, Lý Chí chỉ cảm thấy ngực như là hỏa thiêu, mà thân thể những bộ phận khác như rơi vào hầm băng, toàn thân huyết dịch tựa hồ cũng cứng lại, thống khổ vô cùng.

"Thái Cực quyền? Lại một cái Thái Cực quyền?"

Hỏa Vân Tà Thần độc trong mắt lộ ra vài phần hưng phấn cùng điên cuồng, trong miệng cảm thấy kỳ quái địa thì thảo lấy.

Mà bên kia, a Tinh thân thể dùng không thể tưởng tượng nổi tốc độ phóng tới Diệp Thiên phạm, lập tức liền đem a Phương theo trong tay hất cứu ra.

Đồng thời, Bao Tô Công một quyền đánh vào Diệp Thiên phạm trên người, PHỐC, Diệp Thiên phạm phun ra một ngụm máu tươi.

Phanh!

Hỏa Vân Tà Thần thứ hai quyền đánh rớt xuống đến, lần này như cũ nhắm ngay Lý Chí ngực.

Lý Chí thân hình uốn éo, toàn thân đều giống như đột nhiên đẹp đi một tí.

Mà lúc này, Hỏa Vân Tà Thần trên mặt hiển hiện khinh thường cười lạnh, nắm đấm đột nhiên lần nữa tìm tòi, cánh tay giống như là đột nhiên tăng lên một chút, như trước hướng về Lý Chí ngực đánh tới.

Lý Chí hít sâu một hơi, song tay vừa lộn, ngăn cản ở trước ngực.

Một quyền này kích tại Lý Chí hai tay, một cổ đau đón theo chỗ cổ tay truyền đến, làm cho Lý Chí nhin không được buồn bực rống một tiếng, trên cánh tay truyền ra răng rắc thanh âm, Lý Chí có thể xác định, cánh tay gãy xương!

Nhưng mà mượn nhờ lần này ngăn cản, hơn nữa Hỏa Vân Tà Thần lực lượng không lồ, Lý Chí thân thể tại lập tức bị đánh bay, nặng nề mà rơi vào trên vách tường.

Ầm ầm thoáng một phát, nguyên nay đã rách mướp vách tường sụp đổ, một mảnh bụi đất tung bay.

Bên kia, Bao Tô Công nổi điên địa địa kích lấy Diệp Thiên phàm, lại một quyền nặng nề mà đánh vào Diệp Thiên phàm ngực, Diệp Thiên phàm cả người cũng như cùng tôm lược uốn lượn, đây là đau đớn bố trí, lần này, Diệp Thiên phàm ngực xương sườn, ít nhất đứt gãy ba căn.

"Ồ?"

Hỏa Vân Tà Thần nhìn về phía vách tường sụp đổ chỗ, nhin không được kinh ô lên một tiếng.

Giờ này khắc này, một thân ảnh dần dần gãy dựa lấy đứng lên, đúng là Lý Chí.

"Kiên nhẫn: bị động, tương đối cao tự chủ có thể giúp người chống cự hấp dẫn cùng với đau đớn."

Đây là Lý Chí bị động thiên phú, cũng là Lý Chí chèo chống lấy đứng lên nguyên nhân.

Hỏa Vân Tà Thần sắp sửa lần nữa đến gần, Lý Chí lại nhìn qua Hỏa Vân Tà Thần bên cạnh thân, đột nhiên cười cười, Bạch Nha tại miệng đầy máu tươi ở bên trong, lộ ra đặc biệt hải người.

Giờ này khắc này, a Tinh tại do dự một chút về sau, mắt thấy Bao Tô Công thu thập Diệp Thiên phàm hoàn toàn không có vấn đề, rốt cục hướng Hỏa Vân Tà Thần ra tay.

Phanh!

A Tinh cấp tốc vọt tới, lại dùng đồng dạng cấp tốc bị đánh được đã bay trở về, Hỏa Vân Tà Thần tại tốc độ ánh sáng tầm đó đánh ra một quyền, đánh thẳng trong a Tinh bộ ngực.

Ba!

Diệp Thiên phàm lần nữa bị đánh bay, thân thể của hắn quỷ dị địa vụn vụn lên, ngực bụng bộ cốt cách cơ hồ đứt đoạn.

Oanh!

Lý Chí lần nữa bị đánh bại, thống khổ địa vùng vẫy vài cái, lần này không cách nào đứng người lên rồi.

Ba!

Diệp Thiên phàm lại thụ một kích...

A Tinh lại bị đánh bại...

Hòa Vân Tà Thần cùng Bao Tô Công, tựa như hai cái lẩn nhau vô can hệ người, mà mục tiêu của bọn hắn cũng tựa hồ nhận định, song phương tâm đó lẩn nhau không quấy nhiễu.

Mà Lý Chí cùng Diệp Thiên phàm tựu là bọn hắn phát tiết báo thù đối tượng.

Bất đồng chính là, Hòa Vân Tà Thần công kích mạnh hơn một ít, nhưng mà Lý Chí đã có cái giúp đỡ, cái kia chính là a Tinh, có thể chia sẻ một ít Hòa Vân Tà Thần lửa giận cùng công kích.

Giờ này khắc này, Lý Chí cùng Diệp Thiên phàm mấy có lẽ đã hoàn toàn không cách nào nhúc nhích, bọn hắn giống như có lẽ đã chứng kiến Từ Thần tại bên người bồi hồi, lộ ra dữ tợn đáng sợ cười chờ thu hoạch linh hồn của bọn hắn.

"Kiên trì, lại kiên trì!"

Hai người trong nội tâm, duy nhất chèo chống động lực tựu là kiên trì, chỉ cần kiên trì đến đối phương nhịn không được, chỉ cần kiên trì đến Hòa Vân Tà Thần hoặc là Bao Tô Công dọn ra tay đến...

Nhiệm vụ vẫn đang còn có hi vọng.

Đồng thời, Diệp Thiên phàm trong miệng bắt đầu thì thảo không ngớt, phăng phắt cái nhau nói xong một ít vô dụng, ý đồ phân tán Bao Tô Công chú ý lực.

Đây chính là Diệp Thiên phàm thiên phú, có thể dùng ngôn ngữ hấp dẫn nội dung cốt truyện nhân vật chú ý lực, thậm chí có thể làm cho đối phương xem nhẹ cực thấp hảo cảm độ, trước khi Triệu ba là chết ở Diệp Thiên phàm ngày hôm nay phú dưới tác dụng.

Nhưng mà, lúc này Bao Tô Công, đã tiến nhập mê loạn trạng thái, hắn toàn bộ thần trí đều mơ hồ không rõ, ở đâu còn có thể nghe được Diệp Thiên phàm nói cái gì.

Bao Tô Công lúc này còn sót lại duy nhất ý thức, là làm vợ báo thù.

Theo thiên phú mất đi hiệu quả, Bao Tô Công ngược lại càng gấp điên cuồng, Diệp Thiên phàm dần dần tuyệt vọng.

Mà đột nhiên tầm đó, Diệp Thiên phàm nhìn về phía Lý Chí thời điểm, phát hiện đối phương vậy mà quay mắt về phía hắn, khóe miệng uốn lượn một cái đường cong.

"Cười? Hắn vậy mà đang cười?"

Diệp Thiên phàm tâm ở bên trong hoàn toàn lâm vào tuyệt vọng, tuy nhiên không muốn đối mặt thất bại, có thể hắn càng không muốn đối mặt tử vong.

Lý Chí đáng tươi cười, phá vỡ Diệp Thiên phàm tâm trong cuối cùng kiên trì!

Thực tế, hơn nữa Bao Tô Công trên mặt điên cuồng cừ hận chi sắc, càng làm Diệp Thiên phàm sợ.

"Ly khai, ta phải về quy nha!"

Diệp Thiên phàm hét lớn một tiếng, tại Bao Tô Công lại một quyền đánh tới chi tế, thân thể rốt cục hóa thành một đạo bạch quang biến mất, chỉ để lại không cam lòng ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: bi thống bộc phát

Ba!

Một tiếng trầm đục, giống như quyền anh đồng cát.

Cái này tiếng vang lại không phải Hỏa Vân Tà Thần công kích, mà là Bao Tô Công thương thế thật sự quá nặng, cho tới nay là báo thù động lực chèo chống hắn đến bây giờ.

Mà lúc này, Bao Tô Công mắt thấy Diệp Thiên phàm biến mất lập tức, rốt cuộc không chịu nổi, thân thể té xuống, khép lại hai mắt.

Bao Tô Công tử vong!

Nói cách khác, chỉ cần Diệp Thiên phàm lại chèo chống một lát, đánh chết Thần Điều Hiệp Lữ nhiệm vụ tự hoàn thành.

Mà nương theo lấy Bao Tô Công chết đi, một bên Lý Chí, trong nội tâm cũng không chịu nổi.

Vốn là hắn còn kỳ vọng Bao Tô Công có thể trợ giúp cùng một chỗ đối phó Hỏa Vân Tà Thần, thế nhưng mà giờ này khắc này...

Phanh!

A Tinh bị nặng nề mà đánh bay, một ngụm nhiệt huyết văng đến Lý Chí trên người, văng đến bên người a Phương trên mặt...

A Phương tựa hồ sợ hãi trắng, ngu ngơ địa nhìn qua đây hết thấy.

Lý Chí quay đầu đi, đem ánh mắt tăng tại a Phương trên người, hiện tại chỉ hi vọng, Bao Tô Công chết, hơn nữa a Phương, có thể kích thích a Tinh ý chí chiến đấu, kích phát tiềm lực của hắn...

"Bang (giúp), giúp ta..."

Lý Chí hướng a Phương vươn tay, tựa hồ đang cầu cứu.

A Phương kinh hãi phía dưới, rốt cục kịp phản ứng, nhìn qua Lý Chí lộ ra vài phần không đành lòng.

Tại Lý Chí kêu gọi xin giúp đỡ xuống, a Phương nhẹ nhàng hoạt động bước chân, đi về hướng Lý Chí.

Thế nhưng mà, tại a Phương vươn tay giữ chặt Lý Chí lập tức, a Phương thân thể đột nhiên một cái lão đảo, vậy mà té xuống.

A Phương cả kinh a một tiếng.

Phanh!

Lúc này, Hỏa Vân Tà Thần vốn là đánh bay a Tinh về sau, hướng tại đây đánh ra một quyền, hoàn toàn đánh vào chỗ nhào tại Lý Chí trên người a Phương ngực.

PHỐC!

A Phương thân thể run lên thoáng một phát, phun ra một búng máu dịch về sau, không tiếp tục động tĩnh.

Vốn là tự nhu nhược vô cùng a Phuong, tại một quyền này ở bên trong, vậy mà chết đi như thế.

"Ah!"

"Ah!"

"Ah!"

Từng tiếng tê tâm liệt phế gào thét, theo thấy như vậy một màn a Tinh trong miệng phát ra.

Tại thời khắc này, a Tinh vốn là vết thương chồng chất trên thân thể, đột nhiên bạo phát một cỗ kinh người khí thế.

Ngắn ngủi thời gian, phụ tử quen biết nhau, phụ thân tử vong, hiện tại chỗ yêu chi nhân lại bị giết chết, a Tinh rốt cục bộc phát.

Chính như Phi Tử thông tử vong thời điểm, a Tinh đột nhiên bộc phát, chẳng qua là khi lúc hấn ra tay mục tiêu là Lý Chí.

Mà cũng là tại một khắc này, Lý Chí biết rõ a Tinh tại bị thống chi tế hội bộc phát ra kinh người tiềm lực.

Giờ khắc này, tại Lý Chí tính toán phía dưới, a Tinh tâm hồn đã tao ngộ không cách nào thừa nhận chi trọng bi thống, đồng dạng cũng bạo phát cực lớn tiềm lực.

Xoát!

A Tinh thân thể lập tức liền xông về Hỏa Vân Tà Thần, tạt như tia chớp, thế như chẻ tre, đồng thời a Tinh một chưởng đánh ra, đánh vào Hỏa Vân Tà Thần phân bụng.

Oanh!

Hỏa Vân Tà Thần thân thể vậy mà lập tức bị a Tinh đánh cho đã bay đi ra ngoài, kinh ngạc phía dưới, trên mặt lộ ra khó có thể tin thần sắc.

Xoát!

A Tinh thân thể lần nữa lần đến gần, vậy mà tại Hỏa Vân Tà Thần trước khi rơi xuống đất, liền đuổi theo thân thể của hắn, lần nữa một chưởng đánh ra, Hỏa Vân Tà Thần chưa rơi xuống đất thân thể, lần nữa bị đánh bay!

Phanh!

Hỏa Vân Tà Thần giống như không cách nào phản kháng đưa đầu đất, bị a Tinh liên tục đập nện.

Tinh thế vậy mà vì vậy mà nghịch chuyển, vốn là bị Hỏa Vân Tà Thần trở thành đồng cát tùy ý đánh tàn bạo a Tinh, vậy mà đảo khách thành chủ, chiếm cứ chủ động.

Nhưng mà, biến hóa rốt cục đã xảy ra.

Ngay tại Hỏa Vân Tà Thần lần nữa thừa nhận một kích về sau, thân thể tại lập tức trầm xuống, phảng phất có ngàn cân, không bị đánh bay, mà là đang trong chớp mắt liền nặng nề mà rơi xuống đất, kích thích một mảnh bụi đất.

Đồng thời, Hỏa Vân Tà Thần hai tay mở ra, chống đỡ thân thể, hai chân tách ra, gần như đặt ngang trên mặt đất.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Một hồi xé rách thanh âm, Hỏa Vân Tà Thần đuôi bộ vị quần áo hoàn toàn bị nứt vỡ, khoảng chừng trong nháy mắt, hần hai cái đuôi tựa hồ trắng kiện gấp đôi, nhìn về phía trên có chút dị dạng.

Hỏa Vân Tà Thần ngẩng đầu nhìn qua a Tinh, cái cảm đột nhiên có lấy, như cùng một cái bươu thịt, thượng diện trải rộng gân xanh, đặc biệt buồn nôn đáng sợ.

Hô oa!

Một tiếng kêu thanh âm, theo Hỏa Vân Tà Thần trong cổ họng phát ra, đồng thời một cỗ cực lớn khí thế, đem chung quanh bụi đất cát đá thổi bay một mảnh.

Mặc dù là điên cuồng bên trong đích a Tinh, cũng bị Hỏa Vân Tà Thần loại này dị thái kinh ngạc đến ngây người.

"Coi chừng!"

Lý Chí rống to một tiếng, nhắc nhở a Tinh.

Đúng lúc này, Hỏa Vân Tà Thần mũi chân thật sâu cắm vào trên mặt đất, hai chân đạp một cái, tá trợ lấy cỗ lực lượng này, cả người giống như cóc nhảy lên, bóng loáng đầu lóe ra hào quang, bằng tốc độ kinh người xông về a Tinh.

Tôi không kịp đề phòng a Tinh lập tức bị Hỏa Vân Tà Thần đầu đứng vững đứng trụ, lực lượng khổng lồ trùng kích lấy thân thể của hần, khiến cho hần không có chút nào sức hoàn thủ.

Oanh, oanh, oanh, oanh!

Hỏa Vân Tà Thần đầu đội lên a Tinh, liên tiếp vọt tới từng đạo vách tường, nương theo lấy một tòa nhà lầu sụp đổ, Hỏa Vân Tà Thần thể xông mới dần dần đánh tan.

Lúc này a Tinh, sắc mặt trắng bệch vô cùng, trong hai mắt cơ hồ mất đi sở hữu tất cả sáng rọi.

"Oa!"

A Tinh nhìn không được quỳ trên mặt đất, nhổ ra một ngụm lớn máu tươi, trong máu hỗn tạp lấy một chút thịt mỡ, đây là a Tinh bị chấn nát nội tạng.

Hỏa Vân Tà Thần thân thể lung lay mấy cái, nghe răng cười lấy đi xa một ít, thân hình cao cao nhảy lên, tiếp theo nặng nề mà rơi xuống đất, lần nữa bày trở thành cóc hình dạng.

"Trốn đến thượng diện, thượng diện!"

Lý Chí không khỏi lớn tiếng nhắc nhở.

A Tinh thân hình rồi đột nhiên nhảy lên, thân thể nhẹ nhàng địa như là Phi Yến, hần nghe theo Lý Chí, muốn treo ở không trung cái kia một cây dây điện.

Thế nhưng mà, sử dụng ra Cáp Mô Công Hỏa Vân Tà Thần, tốc độ thật sự quá nhanh, nhanh đến a Tinh cơ hồ không cách nào làm ra cái gì ứng đối cử động.

Oanh!

A Tinh bên trên phi bên trong đích thân thể, chưa treo ở dây điện liền bị nặng nề mà đánh trúng, cả người giống như vừa mới bay ra khỏi nòng súng viên đạn, bị phát bắn đi ra, dùng khó có thể tưởng tượng tốc độ phóng tới phía chân trời...

"Cơ hội, cơ hội cuối cùng!"

Lý Chí kích động địa cơ hồ lệ nóng doanh tràn, tại đã mất đi Diệt Thiên phạm quá nhiều dưới tình huống, tại Lý Chí không chế ở bên trong, rốt cục lại để cho tình thế phát sinh đến một bước này.

Chỉ cần a Tinh lĩnh ngộ Như Lai Thần Chương, hết thấy hết thấy, đều muốn bị chung kết, đồng thời Lý Chí nhiệm vụ cũng sẽ nhẹ nhõm hoàn thành.

Nhưng mà, chưa chờ Lý Chí nhẹ nhõm xuống, chưa chờ hần nộ cười trên mặt biến mất, sắc mặt của hần đột nhiên trở nên kỳ chênh lệch vô cùng, thậm

chỉ so với trước bị Hỏa Vân Tà Thần trọng kích còn muốn khó coi.

Bởi vì, tại giờ này khắc này, tại a Tinh thân thể biến mất tại bầu trời, cơ hồ hóa thành một cái chấm đen mà chẳng biết lúc nào rơi xuống thời khắc, Hỏa Vân Tà Thần đem cừu hận ánh mắt phần nộ lườm hướng về phía hắn.

Mặc dù a Tinh linh ngộ Như Lai Thần Chương, thế nhưng mà dùng hiện tại xem ra, hắn từ phía trên xông lên xuống, ít nhất cũng phải vài phút, nhưng mà Lý Chí chứng kiến Hỏa Vân Tà Thần ánh mắt đã biết rõ, chính mình tuyệt sẽ không tại Hỏa Vân Tà Thần lửa giận xuống, lại sống quá nửa phút.

Chẳng lẽ phát triển đến cuối cùng trước mắt, chỉ còn chờ thu hoạch thời khắc, muốn buông tha cho sao?

"Không cam lòng, ta không cam lòng!" Lý Chí tại trong lòng điên cuồng hét lên.

Lý Chí nghĩ tới Diệp Thiên phạm trước khi đi chi tế lộ ra ánh mắt, đột nhiên có chỗ linh ngộ, xem Diệp Thiên phạm có đồng dạng tâm tình a!

Thế nhưng mà không buông bỏ, như thế nào sống sót?

Theo Hỏa Vân Tà Thần đến gần, Lý Chí tâm, chìm đến đáy cốc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: chấm dứt

Lý Chí nhìn không chuyển mắt địa chăm chăm vào đến gần Hỏa Vân Tà Thần, "Minh xét" thiên phú phát động.

"Hỏa Vân Tà Thần:

Giới thiệu: quá say mê tại võ học mà ảo hòa nhập ma, người đối diện đình áy náy khiến cho hắn mất cảm dễ giận.

Kỹ năng: Cấp Mô Công chờ

Hào cảm độ: cừu thị

Đánh giá: Tam Tinh nửa "

Một cổ choáng váng cảm giác lập tức mang tất cả Lý Chí, cơ hồ khiến hắn đã hôn mê, Lý Chí kinh hãi địa nhìn về phía đồng hồ, trước khi thật vất vả khôi phục tinh lực giá trị, vậy mà tại lập tức liền tiêu hao 30 điểm, một lần nữa biến thành cái vị mây.

Bất quá, lúc này Lý Chí nhưng trong lòng có một ít mừng rỡ, về Hòa Vân Tà Thần giới thiệu tại Lý Chí trong đầu bồi hồi, một lần lại một lần địa cọ rửa lấy Lý Chí chỗ có tâm thần.

Theo Hòa Vân Tà Thần đến gần, mang cho Lý Chí trọng đại áp lực đồng thời, Lý Chí ý nghĩ tại giờ này khắc này vậy mà càng gấp rõ ràng.

Hòa Vân Tà Thần đi đến Lý Chí trước mặt, má phải bên trên dữ tợn khẽ nhấn một cái, chỉ có một con mắt trong phóng xuất ra làm cho người ta sợ hãi hào quang, hắn chậm chạp nhưng kiên định địa đã giờ tay lên chuông...

"Đợi một chút, ngươi có muốn học hay không võ học cao thâm?"

Lý Chí đột nhiên hô to một tiếng, Hòa Vân Tà Thần thân thể trì trệ.

"Ta hiểu rõ người có?" Lý Chí mắt thấy tựa hồ hữu hiệu, cuống quýt tiếp tục nói, trong đầu của hắn đều suy tư về Hòa Vân Tà Thần say mê tại võ học sự tình, cái này có lẽ tựa là chuyển cơ.

"Trong truyền thuyết võ học?" Hòa Vân Tà Thần đầu lệch ra thoáng một phát, mang theo một ít nụ cười chế nhạo nhìn qua Lý Chí, "Ta không cần học, chỉ cần giết tất cả cao thủ, ta chính là đệ nhất thiên hạ! Đệ nhất thiên hạ còn cần học cái gì võ học? ! Ha ha ha..."

Điên cuồng tiếng cười theo Hòa Vân Tà Thần trong miệng phát ra, hắn ngửa mặt lên trời gào thét lớn, tựa hồ tại hướng lên trời khiêu khích.

"Đệ nhất thiên hạ? Ngươi cũng xứng làm đệ nhất thiên hạ?"

Lý Chí mở miệng nói, mang theo vài phần khinh thường cùng đùa cợt.

Hô!

Một ngọn gió trong tiếng, Hòa Vân Tà Thần bàn tay đột nhiên bỏ về phía Lý Chí, lực lượng khổng lồ cùng tốc độ kéo lấy gió thổi, thổi trúng Lý Chí cơ hồ mở mắt không ra.

Nhưng mà, Hòa Vân Tà Thần một chương này tại Lý Chí trước mắt nửa phần chỗ nhiều tiếng đình chỉ, một cổ lạnh lẽ ác liệt phảng phất lợi đao giống như cảm giác, lạnh không truyền đến Lý Chí bộ mặt, giống như kim đâm đau đớn.

Lý Chí một đám tóc như đao cắt ngăn cách, bay xuống mặt đất.

Hỏa Vân Tà Thần chường phong như đao, thanh thế làm cho người ta sợ hãi!

Lý Chí tâm rằm rằm rằm địa nhúc nhích, tử vong sợ hãi bao phủ hần sở hữu tất cả thể xác và tinh thần, may mắn chính là, Lý Chí theo Hỏa Vân Tà Thần trong ánh mắt chứng kiến phần nộ đồng thời, cũng chú ý tới một ít thật sâu che dấu áy náy, cái này lại để cho Lý Chí quyết định đánh bạc xuống dưới.

Mà Lý Chí thể đánh bạc, là mình xét thiên phú đối với Hỏa Vân Tà Thần giới thiệu, cái này chẳng những là cái vũ si, là cái bệnh tâm thần, còn là một thẹn với gia đình người.

Có lẽ hần có cùng Thần Điều Hiệp Lữ kinh nghiệm, có lẽ hần bởi vì võ học mà thể lý tử tán, cửa nát nhà tan, có lẽ... Bất kể là cái gì, chỉ cần có áy náy, hần tự muốn phóng thích.

Còn đối với Hỏa Vân Tà Thần mà nói, giết chóc cũng không phải hần phóng thích tốt nhất cách.

Bây giờ nhìn, Lý Chí thành công rồi, "Ly khai" hai chữ kẹt tại bên miệng, cuối cùng không có nhỏ ra.

"Ngươi nói cái gì?" Hỏa Vân Tà Thần một chường cơ hồ sát tại Lý Chí bộ mặt, bởi vì lửa giận mà khiến cho hần cả người run rẩy, đồng thời Hỏa Vân Tà Thần trên mặt dữ tợn run run, mặt trầm như nước, giống như là một cái thùng thuốc súng, tùy thời sẽ bộc phát.

"Ta nói ngươi không xứng làm đệ nhất thiên hạ, bởi vì... Ngươi không có bảo vệ vợ của mình nhi!"

Lý Chí một chữ dừng lại một chút, ngữ khí kiên định chấp nhất, không có chút nào bị Hỏa Vân Tà Thần uy thế hù ngã, mà Lý Chí hai mắt, cơ hồ trừng đi ra, tại trên mặt đặc biệt lộ ra, đồng tử co lại thành một cái điểm nhỏ, hần nhảy cảm địa chăm chăm vào Hỏa Vân Tà Thần hết thấy, kể cả bộ mặt nhỏ bé nhất biểu lộ, thân thể bất kỳ phản ứng nào...

Hỏa Vân Tà Thần chấn động toàn thân, tựa hồ bị điểm trúng chỗ đau, độc nhãn trong toát ra một tia thương cảm nhớ lại.

Lý Chí phát giác được điểm này, nói tiếp: "Trong mắt của ngươi chỉ có võ học, chỉ có trở thành đệ nhất thiên hạ dục vọng, thể tử của ngươi tự là bị ngươi loại dục vọng này mà hại chết..."

Rồi đột nhiên, Hỏa Vân Tà Thần chăm chăm hướng Lý Chí, một cái tát đánh tới.

Ba thoáng một phát, Lý Chí thân thể lập tức bị đánh bay mấy mét, nặng nề mà rơi trên mặt đất, miệng đầy máu tươi đều tràn ra đến, hỗn hợp có nghiền nát hàm răng.

"Hắc, bị ta nói trúng rồi, thẹn quá hoá giận sao?" Lý Chí cũng không khuất phục, mơ hồ không rõ địa hô.

"Ngươi biết cái gì?" Hỏa Vân Tà Thần độc nhãn trong che kín tơ máu, hần nộ hướng Lý Chí, "Nàng không có chết, nàng chỉ là mang theo nhi tử đi rồi, đi nha... Xa cách ta, đã đi ra..."

Hòa Vân Tà Thần bắt đầu còn gào thét, nhưng về sau thanh âm liền càng lúc càng mờ nhạt, thần sắc âm đạm vô cùng, trên mặt thần sắc biến ảo bất định, nhất thời là nhu tình thương cảm, nhất thời là nghiêng răng nghiêng lợi, hoặc là sát cơ lộ ra.

"Bất kể thế nào nói, cũng là bởi vì chính ngươi mới đưa đến thê ly tử tán! Đáng đời ngươi như thế!"

Lý Chí thốt ra.

Hòa Vân Tà Thần Hoắc được xoay đầu lại, độc nhãn trong ánh mắt oán độc, làm cho Lý Chí trong lòng căng thẳng, thậm chí không ổn.

"Thê ly tử tán? Ha ha... Thê ly tử tán? Đáng đời như thế?" Hòa Vân Tà Thần bờ môi run rẩy, dù thấy hấn lửa giận trong lòng, "Ta ngược lại muốn nhìn đáng đời ngươi như thế nào?"

Nói xong, Hòa Vân Tà Thần hai tay nắm tay, liền phải đi hướng Lý Chí.

Nhưng mà lúc này, Lý Chí đột nhiên lộ ra vài phần dáng tươi cười, xen lẫn trong hấn bởi vì đau đớn mà có chút vặn vẹo trong lúc biểu lộ, rất không cân đối.

Lý Chí ánh mắt, nhìn phía bầu trời.

Ầm ầm!

Vẫn còn như Phong Lôi xu thế thanh âm, trên đầu vang lên.

Hòa Vân Tà Thần mạnh mẽ ngừng đầu, một đoàn hỏa diễm cầu hình đáng hình ảnh, tại hấn độc nhãn trong càng lúc càng lớn...

Mà lúc này, cái kia đoàn trong ngọn lửa chậm rãi duỗi ra một bàn tay, cái bàn tay này nhìn về phía trên cùng thường nhân không khác, nhưng lại mang theo một cỗ lại để cho người không tự chủ được cứng bái uy thế.

Một thân ảnh tại trong ngọn lửa lộ liễu đi ra, đúng là a Tinh, bàng như Thiên Thần hạ phàm.

Tại a Tinh thân hình phía trên, cái kia xanh lam phía chân trời lên, một đoàn mây đen dần dần tán đi, mơ hồ có thể thấy được ánh nắng rơi ở bên trong, một cái Phật ảnh hiển hiện tại trong đám mây.

Tuy nhiên chậm chạp, cái tay kia dường lại mang theo một cỗ làm cho không người nào kịp tránh né uy thế vỗ xuống.

Lập tức, một cổ phò thiên cái địa lực lượng, từ trên trời giáng xuống, giống như là một ngọn núi ép tới người thờ không được, mặc dù Lý Chí không tại chưởng lực công kích phía dưới, ngực cũng nặng nề không thôi, một ngụm tụ huyết phun ra.

Oanh!

Hỏa Vân Tà Thần hào không có lực phản kháng, liền bị một chưởng đánh xuống dưới đất, đồng thời một cái cự đại chưởng ấn, thật sâu khảm xuống mặt đất.

Một cổ cực lớn khí lăng theo chưởng ấn chỗ tứ tán thời đi, Lý Chí thân thể chăm chú tích lũy thành một đoàn, bị ngạnh sanh sanh thổi ra đến mấy trượng bên ngoài.

Đợi cho hết thấy gió êm sóng lặng, Lý Chí gian nan địa nhuyển nhích người, leo đến chưởng ấn biên giới, cái này mới phát hiện chưởng ấn thậm chí có nửa trượng sâu, Hỏa Vân Tà Thần thân thể thật sâu lăm vào bên trong.

Giống như là một cái cự nhân, tại phát một chỉ con gián, mà cái này chỉ con gián sinh mệnh lực cũng hoàn toàn chính xác ương ngạnh.

Hỏa Vân Tà Thần thân thể giật giật, giờ này khắc này, hắn vẫn đang không có chết.

Chỉ là, không giống với nguyên nội dung cốt truyện ở bên trong, Hỏa Vân Tà Thần còn có hoàn thủ năng lực, lúc này Hỏa Vân Tà Thần tứ chi run rẩy lấy, toàn thân run rẩy, mà ngay cả theo sa vào trong đất đi ra khí lực cũng không có.

Trước khi đã bị trọng thương, tăng thêm bởi vì giết chết a Phương khiến cho a Tinh nổi giận phía dưới dùng đem hết toàn lực hiệu quả, làm cho Hỏa Vân Tà Thần như là một chỉ đợi làm thịt heo .

Mà Lý Chí là tên kia đồ tể!

A Tinh thân thể chậm rãi rơi xuống đất, giống như là một mảnh lông vũ đồng dạng bay bổng, trên thân thể của hắn lóe ra một tầng ánh sáng, giống như là Phật Quang, làm cho người nhìn không được cứng bái.

"Ta..." Lý Chí nhổ ra một chữ, thân thể đột nhiên hướng chưởng ấn hình thành trong hầm tái đi, lạch cạch một tiếng rơi xuống đi, nhìn không được một tiếng thống khổ rên rỉ.

A Tinh bình tĩnh địa nhìn xem hết thấy, phảng phất một cái khách qua đường, đối với hết thấy đều không hề quan tâm.

Nửa khối cục gạch rơi xuống chưởng ấn trong hầm, bị Lý Chí chăm chú địa nắm ở lòng bàn tay, đối mặt a Tinh cái kia phảng phất thấy rõ hết thấy ánh mắt, Lý Chí hoàn toàn buông tha cho theo đồng hồ trong không gian lấy ra vũ khí nghỉ cách, chỉ là cầm trong tay cái kia nửa khối cục gạch.

Phanh!

Cục gạch nặng nề mà nện ở Hỏa Vân Tà Thần cái ót, một cổ máu tươi lập tức bão tố bay ra đến, tung tóe đầy đất, cục gạch bên trên giọt giọt máu tươi nhỏ.

Hỏa Vân Tà Thần thân thể run rẩy, không có chút nào mặt khác phản ứng.

Phanh!

Lần nữa nện xuống!

Lý Chí cơ hồ dùng hết toàn thân khí lực, toàn thân đau xót, nhất là bị Hỏa Vân Tà Thần đánh gãy hai tay, đau đớn giống như kim đâm, thủ đoạn bộ vị sưng một vòng lớn.

Nếu không có bị động thiên phú kiên nhẫn ủng hộ, chỉ sợ Lý Chí liền giờ lên cái kia cục gạch năng lực cũng không có.

Lần này nện xuống đi, Hỏa Vân Tà Thần đầu hoàn toàn nở hoa.

Phanh, phanh, phanh...

Thoáng một phát lại thoáng một phát, Lý Chí cánh tay càng ngày càng đau nhức, nhưng con mắt càng ngày càng sáng.

Rốt cục, tại Lý Chí mấy có lẽ đã thừa nhận không đi xuống chi tế, Hỏa Vân Tà Thần trên thân thể hiện lên một cái màu xanh da trời bảo rương.

"Nhiệm vụ bốn: đã hoàn thành. Hợp tác đánh chết Hỏa Vân Tà Thần "

"Người đạt được nhiệm vụ ban thưởng: 2000 điểm tích lũy!"

Đồng hồ truyền ra tiếng nhắc nhở, lại để cho Lý Chí rốt cục hoàn toàn trầm tĩnh lại.

Mấy chục cái công kích, làm cho Lý Chí càng thêm suy yếu, cục gạch rốt cuộc bắt không được, ba thoáng một phát rơi xuống đất, thậm chí suýt nữa đập trúng chính mình.

Mà Hỏa Vân Tà Thần, Chung Cực Sát Nhân Vương, sát thủ trên bảng xếp hạng đệ nhất nhân, một thân công phu đăng phong tạo cực cao thủ, bị tùy ý có thể thấy được nửa khối cục gạch ngạnh sanh sanh đánh chết, cái này chết tiết pháp đáng được xưng bên trên uất ức đến cực điểm rồi.

Lý Chí trên mặt chậm rãi hiện lên vẻ mỉm cười, cái kia nội dung cốt truyện nhân vật không cách nào chứng kiến màu xanh da trời bảo rương, bị hấn dùng tận cuối cùng khí lực, nâng lên cánh tay trái, thu nhập đồng hồ trong không gian.

A Tinh như trước đứng ở phía trên bao quát hết thảy, nhìn thẳng Lý Chí hai mắt, tựa hồ xem đã mình bạch cái gì.

Mây đen đã tán đi, ánh mặt trời phổ chiếu, a Tinh thân ảnh tại ánh mặt trời trong lộ ra đặc biệt sáng ngời, đặc biệt cao lớn.

Lý Chí đối với cái này a Tinh cười cười, mơ hồ không rõ mà nói: "Người đây là cái gì công phu?"

"Người muốn học? Ta dạy cho người!"

A Tinh thanh âm rất nhẹ, thật âm áp, lại để cho người nghe xong theo đáy lòng cảm giác được một loại tinh lọc, một tia hiểu ra.

Mà lúc này Lý Chí, nụ cười trên mặt càng thêm hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: trở về cùng thu hoạch

Lý Chí trước mắt, đột nhiên xuất hiện một mảnh bạch quang, trong tầm mắt tất cả đều là trắng xóa một mảnh, hết thảy giống như là Thời Gian Tinh Chi, không gian ngưng trệ.

Đột nhiên, một đạo sáng rọi tự trống rỗng bạch quang trong hiện ra đến.

Một vài bức quang ảnh xuất hiện ở Lý Chí trước mặt bày biện ra đến, mộng ảo .

Những này hình ảnh là Lý Chí tại công phu nội dung cốt truyện trong phát sinh hết thảy.

Theo bắt đầu tiến vào, pháo hoa ngũ hèm tìm rằng hô trân, đến lồng heo thành trại, đánh chết khi ốm, đánh chết Phủ Đầu Bang thành viên... Đến lớn Long Phượng quán rượu phát sinh hết thảy, cuối cùng lại đến lồng heo thành trong trại hết thảy chung kết.

Lý Chí tựa như một cái ở ngoài đứng xem, dùng cái khác góc độ quan sát đến chính mình hết thảy.

Đồng thời, Lý Chí cũng lâm vào trầm tư bên trong.

Không hề nghĩ ngờ, Lý Chí tại công phu nội dung cốt truyện trong đã lấy được thu hoạch lớn nhất, nhưng mà, càng làm cho Lý Chí nghĩ lại thì còn lại là hần phạm phải sai lầm.

Theo không ngờ rằng súng ống chờ công nghệ cao vũ khí vô dụng, đến không có cân nhắc đến Lưu cảnh quan tham lam... Lý Chí phạm phải không ít sai lầm.

Nhưng mà đối với những này sai lầm, Lý Chí cũng không có quá mức để ý.

Những này sai lầm đều là vì tin tức lượng chưa đủ làm cho, Lý Chí không cách nào đạt được sở hữu tất cả tin tức, tự nhiên khó mà tránh khỏi tính ra sai lầm, hoặc là trực tiếp xem nhẹ.

Trong đó cũng có một ít bởi vì các loại rất nhỏ không thể biết biến hóa khiến cho, nói thí dụ như Bao Tô Công vợ chồng đã từng buông tha cho hướng Phủ Đầu Bang trả thù.

Những này đối với Lý Chí mà nói, đều là không thể tránh né, chỉ cần người tiến hóa tham gia, tổng sẽ khiến một ít biến hóa, mặc cho ai cũng không thể hoàn toàn nắm giữ.

Nhưng mà Lý Chí tại nội dung cốt truyện trong thế giới chỗ phạm phải sai lầm lớn nhất, thì là thật không ngờ Diệp Thiên phạm có thể cứu ra Hỏa Vân Tà Thần.

Vốn là, Lý Chí ý định tự là lợi dụng Bao Tô Công vợ chồng trợ giúp bị hần giết Phủ Đầu Bang thành viên, lập lại hoàn thành nhiệm vụ hai.

Thế nhưng mà, Diệp Thiên phạm ứng đối lại làm cho Lý Chí suýt nữa bị tổn thất nặng.

May mắn chính là, Lý Chí đã làm xong đầy đủ chuẩn bị, ngược lại đã lấy được càng lớn thu hoạch.

Có thể theo dựa vào vận khí đạt được thắng lợi cùng thu hoạch, tuyệt không phải có thể bền bỉ đấy.

Lần này sai lầm rất lớn trình độ bên trên là Lý Chí khinh thị Diệp Thiên phạm, đồng thời cũng thật không ngờ Diệp Thiên phạm có thể dùng đối xà tìm kiếm Hỏa Vân Tà Thần.

Nói, Lý Chí dù sao không cách nào làm được tính toán không bỏ sót, bởi vì hần không cách nào nắm giữ sở hữu tất cả tin tức.

Lý Chí cho tới bây giờ đều là một cái giới về quan sát người, hần có thể theo nhỏ bé nhất biến hóa trong suy đoán đến phát sinh lớn nhất khả năng, đồng thời cũng có thể rất tốt địa ứng đối.

Có lẽ, cái này là Lý Chí "Minh xét" thiên phú tồn tại.

Lý Chí làm dễ dàng đến đã là thường nhân khó có thể tưởng tượng, bất quá hẳn như trước có chút bất mãn đủ, bởi vì có thể truy cầu rất tốt.

Chỉ cần càng cẩn thận, càng cẩn thận, có thể thêm nữa... Địa tránh cho một ít sai lầm phát sinh.

Đang lúc Lý Chí nghĩ lại chi tiết, trước mắt hình ảnh định dạng tại a Tinh dạy cho hẳn Như Lai Thần Chương tình hình bên trên.

"Như Lai Thần Chương: b cấp võ học, học tập tiêu hao tinh thần 2 điểm, thể chất 2 điểm. Nên võ học kỹ năng từ trên xuống dưới sử dụng hiệu quả đề cao 50%."

"Như Lai Thần Chương lv1: b cấp võ học kỹ năng, đề cao lực lượng 9%. Độ thuần thục 0% "

Lý Chí học được Như Lai Thần Chương, cũng không phải a Tinh vốn là cái kia bản nguy bí kíp có thể so sánh, đây là đúng đắn b cấp võ học, hơn nữa từ trên xuống dưới sử dụng, hiệu quả tăng thêm phía dưới, uy lực không chút nào kém hơn a cấp võ học.

Lúc này, Lý Chí tay trái đồng hồ đột nhiên truyền ra nhắc nhở: "Vượt qua kiểm tra đánh giá: a, vượt qua kiểm tra ban thưởng đề cao 60%, đem người đạt được 1600 điểm tích lũy giá trị ban thưởng."

"Người có 60% tỷ lệ có thể đạt được tùy cơ hội đặc thù đạo cụ một kiện."

"Đạt được đặc thù đạo cụ: Thiên Hạ Hội thiệp mời, nên đạo cụ đã cấp cho tại đồng hồ trong không gian, xin chú ý xem xét."

Mà lúc này, Lý Chí bốn phía đột nhiên xuất hiện vô số quang điểm, những này quang điểm dần dần hội tụ, hình thành nguyên một đám vật dụng thực tế, trong nháy mắt, Lý Chí liền xuất hiện tại trong một cái phòng.

Trong gian phòng đó rất bình thường, xem là khách sảnh, có cơ bản đồ dùng trong nhà, nhìn về phía trên có chút phong cách cổ xưa lịch sự tao nhã.

Mà trong phòng khách, rõ ràng nhất là một mặt trên tường hiển hiện cực lớn màn sáng.

Cái này màn sáng giống như là một mặt cực lớn tấm gương đồng dạng, chiếm cứ nửa cái vách tường, thượng diện có một ít hình ảnh chữ viết.

"Hối đoái, đầu gối..."

Lý Chí đánh giá màn sáng, trong miệng nhớ kỹ thượng diện chữ viết, kết hợp tiến hóa không gian đã từng truyện cho mình thưởng thức, lập tức mình bạch mặt này màn sáng là hẳn dùng đến hối đoái điểm tích lũy, mua sắm vật phẩm cách.

Nhẹ nhàng mà ngồi ở trên ghế sa lon, Lý Chí nhìn một chút bản thân, vốn là tại nội dung cốt truyện trong thế giới đã bị trọng thương, đã vô tung vô ảnh, tiến hóa không gian vậy mà trong lúc vô tình liền chữa khỏi Lý Chí sở hữu tất cả thương thế, hơn nữa không hề cho Lý Chí tổn hao bất luận cái gì một cái

giả lớn, giống như là hấn tiến vào nội dung cốt truyện thể giới trước đồng dạng

Lý Chí lại nhìn hướng đồng hồ, bên trong cho thấy hấn tại 《 công phu 》 trong đạt được thu hoạch.

Hoàn thành nhiệm vụ một, đến lồng heo thành trại lựa chọn màu trắng trận doanh, đạt được điểm tích lũy 100 điểm; hoàn thành nhiệm vụ hai, đánh chết Phù Đầu Bang bang chúng, hoàn thành số lần tám, đạt được điểm tích lũy 1600 điểm; hoàn thành nhiệm vụ ba, hợp tác đánh chết Thiên Địa song tảo, đạt được điểm tích lũy 400 điểm; hoàn thành nhiệm vụ bốn, hợp tác đánh chết Hỏa Vân Tà Thần, đạt được điểm tích lũy 2000 điểm.

Đánh chết đối địch trận doanh người tiến hóa một gã, đạt được điểm tích lũy 200 điểm.

Tiền giấy chờ vật phẩm, chung hối đoái điểm tích lũy 639 điểm.

Vượt qua kiểm tra ban thưởng 1600 điểm tích lũy.

Tại 《 công phu 》 ở bên trong, Lý Chí tổng cộng đã lấy được 6539 điểm tích lũy.

Đồng thời, Lý Chí còn đã học được năm lang Bát Quái côn, Thái Cực quyền, Như Lai Thần Chương ba loại võ học kỹ năng.

Ngoại trừ trung nghĩa thương bên ngoài, Lý Chí đồng hồ trong không gian còn có một tán ra màu xanh da trời ánh sáng chói lọi bảo rương, đây là đánh chết Hỏa Vân Tà Thần về sau rơi xuống đây.

Lý Chí nhẹ nhàng mà đem hấn mở ra.

Đầu tiên ánh vào Lý Chí tầm mắt là một cây ánh vàng rực rỡ vật phẩm: "Cây hoa cúc kim châm toàn (chui vào); màu bạc ám khí, công kích 89-121

Yêu cầu: nhanh nhẹn 20, cơ bản viễn chiến lv2

Giới thiệu: âm hiểm là nó duy nhất đặc thù, đối với địch nhân đến nói, nó tự là ác mộng.

Đánh giá: Tứ Tinh

Sử dụng số lần: 1/1 "

Căn này cây hoa cúc kim châm toàn (chui vào), đúng là Hỏa Vân Tà Thần thường dùng ám khí, vậy mà cao tới Tứ Tinh đánh giá.

Tiết nuôi chính là, sử dụng yêu cầu của nó không thấp, hơn nữa chỉ có thể sử dụng một lần.

Dù là như thế, cái này ám khí cũng có thể với tư cách Lý Chí đòn sát thủ sử dụng.

Ngoại trừ cái này phảng phất vàng ròng đánh làm ám khí, bên trong còn có một kiện vật phẩm, bất quá kiện vật phẩm này hình tượng thật sự lại để cho Lý Chí im lặng.

Cái này dĩ nhiên là Hỏa Vân Tà Thần chân mang dép lê.

"Hỏa Vân giày: màu xanh da trời giấy, nhanh nhẹn 8

Yêu cầu: nhanh nhẹn 15, cơ bản bộ pháp lv3

Giới thiệu: tuy nhiên nhìn về phía trên không ngờ, nhưng Hỏa Vân Tà Thần đối với nó yêu tha thiết, vượt qua tưởng tượng của người.

Đánh giá: Tam Tinh "

Tuy nhiên bề ngoài xem thật sự không ngờ, thậm chí có chút khó coi, nhưng cái này giày thuộc tính lại làm cho Lý Chí vui vẻ, vốn là hắn còn xoắn xuýt cây hoa cúc kim châm toàn (chui vào) sử dụng yêu cầu rất cao, nhưng hiện tại Hỏa Vân giày gia tăng nhanh nhẹn thuộc tính, không thể nghi ngờ có thể giúp đỡ không nhỏ bề bộn.

Trước mắt mới chỉ, Lý Chí tại học tập năm lang Bát Quái còn về sau, thể chất cùng tinh thần tất cả tiêu hao một điểm, mà học tập Như Lai Thần Chưởng, thể chất cùng tinh thần tất cả tiêu hao hai điểm.

Hiện tại, Lý Chí bốn loại trụ cột thuộc tính là:

Lực lượng: 11

Thể chất: 4

Nhanh nhẹn: 8

Tinh thần: 3

Cái này thuộc tính đã phi thường thấp, thể chất cùng tinh thần tương so người bình thường cũng sâu sắc không bằng, mà lúc này, Lý Chí quay đầu nhìn về phía màn sáng, lựa chọn hồi đoái.

Màn sáng ngay lập tức hiện ra trụ cột thuộc tính hồi đoái quy tắc: 10 điểm trở xuống đích trụ cột thuộc tính, mỗi đề cao một điểm, tiêu hao điểm tích lũy điểm thuộc tính, mỗi đề cao một điểm, tiêu hao điểm tích lũy tầm đó, mỗi điểm thuộc tính tiêu hao điểm tích lũy 300 điểm... Dùng cái này suy ra.

Lý Chí nhìn xem yêu cầu này, tâm tư nhanh quay ngược trở lại.

Hiển nhiên, thuộc tính càng cao, cần thiết tiêu hao điểm tích lũy càng nhiều.

Nhưng mà, phía trước kỳ, cái tỷ lệ này sai biệt muốn lớn chút, ví dụ như Lý Chí đề cao một điểm lực lượng, cần tiêu hao 200 điểm tích lũy, mà cái này điểm tích lũy dùng đến đề cao mặt khác thuộc tính, trước mắt mà nói có thể tăng lên hai điểm.

Lý Chí đã từng chơi đùa game online, biết rõ đơn thuộc tính năng khiếu sẽ chiếm một ít tiện nghi.

Nếu như Lý Chí một lòng tăng lên lực lượng, xem nhẹ khác thuộc tính, có lẽ tại nội dung cốt truyện độ khó đề cao về sau, hẳn một kích có thể nhẹ nhõm đánh chết đối thủ, nhưng thấp mẫn khiến cho hẳn không cách nào tránh né, thể chất qua thấp tắc thì khiến cho hẳn cũng có thể bị đối thủ một kích đánh chết.

Thế nhưng mà tại tiến hóa không gian, tùy thời đổi mặt tử vong, hơn nữa không có phục sinh dưới tình huống, bảo vệ tánh mạng mới là trọng yếu nhất.

Như là thể chất cùng nhanh nhẹn loại này bảo vệ tánh mạng thuộc tính, ắt không thể thiếu.

Nhưng mà một mặt cân đối, chỉ là bình thường.

Cân đối bên trong, có chỗ năng khiếu mới được là vương đạo.

Nghĩ đến đây, Lý Chí đầu tiên đem thể chất, nhanh nhẹn cùng tinh thần toàn bộ đề cao đến 10 điểm, hao tốn 1500 điểm tích lũy, làm như vậy không thể nghi ngờ tính giá so cao nhất.

Sau đó, Lý Chí suy tư một lát, đem lực lượng cùng nhanh nhẹn lần nữa đề cao.

Một lát sau, Lý Chí thuộc tính đã biến thành:

"Đánh số: 32541

Thể lực: 100

Tinh lực: 100

Lực lượng: 20

Thể chất: 10

Nhanh nhẹn: 15

Tinh thần: 10

Trạng thái: 100%

Đánh giá: Nhất Tinh nửa "

Lực lượng với tư cách cận chiến lực công kích thể hiện, phải trở thành Lý Chí năng khiếu, như vậy mới có thể đem hần học được võ học kỹ năng hiệu quả phát huy ra đến.

Mà nhanh nhẹn tầm quan trọng không hề nghi ngờ, bất luận là tốc độ, hay vẫn là phản ứng, đều cùng nhanh nhẹn đại Đại Tướng quan, có thể nói là trọng yếu bảo vệ tánh mạng thuộc tính.

Mà thể chế tầm quan trọng cũng không cần nói cũng biết, kể cả phòng ngự cùng khôi phục năng lực, cùng với thể lực, thể nhưng mà đã có cao nhanh nhẹn, bị thương tự ít đi, phòng ngự tác dụng cũng tự giảm xuống.

Bởi vậy, tại lấy hay bỏ phía dưới, Lý Chí hay vẫn là lựa chọn trước đem nhanh nhẹn tăng lên đi lên.

Tinh thần đối với Lý Chí mà nói tác dụng không lớn, hiện tại cũng chỉ là "Minh xét" thiên phú tiêu hao tinh lực vấn đề.

Thể chế cùng tinh thần cũng không thể đề cao quá nhiều, Lý Chí còn cần nhắc đến một điểm tự là học tập kỹ năng hội tiêu hao hai điểm này thuộc tính, đề cao được càng nhiều, tiêu hao điểm tích lũy càng nhiều.

Thuộc tính toàn bộ đạt tới mười điểm hoặc là mười điểm đã ngoài, Lý Chí cũng đạt tới học tập cơ bản thủ hộ, cơ bản bộ pháp, cơ bản viễn chiến yêu cầu, hần lập tức lấy ra sách kỹ năng học tập, phân biệt đề cao phòng ngự, tốc độ, viễn chiến tổn thương 3%.

Mà thuộc tính đề cao một trận xuống, tổng cộng tiêu hao Lý Chí 4300 điểm tích lũy.

Là Lý Chí cũng không khỏi lưu luyến, không thể tưởng được điểm tích lũy như thế không khỏi dùng.

Vốn cho là tại nội dung cốt truyện trong thế giới đã lấy được rất nhiều, không thể tưởng được hiện tại vẫn đang có chút không đủ dùng cảm giác.

Bất quá, nếu là có người biết rõ Lý Chí khoảng chừng trận đầu nội dung cốt truyện trong thế giới đã nhận được nhiều như vậy điểm tích lũy, đã đủ để chấn kinh răng hàm.

Phải biết rằng đây chính là Lý Chí mạo hiểm phong hiểm từng bước một tính toán đạt được, có thể được cho tầm hai ba người lấy được tổng rồi.

Hơn nữa Lý Chí học được kỹ năng, cùng với trang bị thu hoạch còn không tính ở trong đó.

Lúc này, thuộc tính đề cao mang tới tốt lắm chỗ, Lý Chí đã có cảm giác.

Hiện tại Lý Chí toàn thân đều tràn đầy lực lượng, giống như là tùy thời có thể bộc phát ra trước khi khó có thể tưởng tượng lực lượng.

Nắm quyền, buông ra, nắm quyền, lại buông ra...

Cảm thụ được trong cơ thể bạo tạc tính chất lực lượng, Lý Chí không khỏi trầm mê trong đó.

Một lúc lâu sau, Lý Chí mới đã tỉnh hồn lại, hiện tại hắn cũng có chút ít lý giải Hóa Vân Tà Thần rồi, đối với lực lượng truy cầu tựa như có nghiện đồng dạng, lại để cho người hăm sâu trong đó khó có thể tự kiềm chế.

Sau đó, Lý Chí lập tức lại mua một ít đan dược, tại 《 công phu 》 ở bên trong, tiểu Hồi Xuân Đan cho hắn không nhỏ tác dụng, thời khắc mấu chốt có thể cứu mạng.

Tiểu Hồi Xuân Đan mỗi khóa 100 điểm tích lũy, Lý Chí chung mua 5 khóa, mặt khác lại mua hai khóa trong Hồi Xuân Đan, mỗi khóa tốn hao 500 điểm tích lũy.

"Trong Hồi Xuân Đan: Trung phẩm đan dược, đối với trị liệu thương thế hiệu quả rõ rệt, hơn nữa khôi phục 30 một ít thể lực. Có thể hồi đoái 250 điểm tích lũy."

Lần này tử, Lý Chí điểm tích lũy liền lại đi 1500 điểm.

Bất quá lúc này...

Nhìn xem chỉ còn lại hơn bảy trăm điểm tích lũy, Lý Chí lại xem thoáng một phát màn sáng bên trên đầu giá tin tức, không khỏi lắc đầu, cái này điểm tích lũy, có thể không đủ để mua lấy một kiện tâm động trang bị.

Nghĩ đến tại 《 công phu 》 trong nhiệm vụ nhắc nhở, nhiệm vụ thất bại sẽ khấu trừ điểm tích lũy, mà điểm tích lũy vì phụ hội bồi tiêu, Lý Chí trong nội tâm không khỏi rùng mình.

Mặc cho ai cũng không có thể bảo chứng sở hữu tất cả nhiệm vụ đều có thể hoàn thành, xem cái này điểm tích lũy với tư cách đồ dự bị đường lui, mới được là đứng đắn.

Nghĩ đến đây, Lý Chí cũng liền buông tha tại màn sáng bên trên rậm rạp chẳng chút vật phẩm đầu giá trong đào một kiện rác rưởi trang bị tâm tư rồi.

Mà lúc này, Lý Chí ánh mắt tại chuyển hướng đồng hồ không gian, bên trong một trương thiệp mời hấp dẫn chú ý của hắn.

"Thiên Hạ Hội thiệp mời: đặc thù đạo cụ, bằng này tín vật có thể chọn chọn tiến vào b cấp độ khó nội dung cốt truyện thế giới 《 phong vân 》."

"b cấp độ khó? 《 phong vân 》?" Lý Chí nhíu mày, đón lấy lại lắc đầu, thần sắc có chút tiếc nuối.

Không hề nghi ngờ, 《 phong vân 》 đối với Lý Chí có rất lớn lực hấp dẫn, bên trong Thần Binh lưỡi dao sắc bén, võ học bảo vật, đều bị hắn thềm thường, thế nhưng mà chỉ là e cấp độ khó 《 công phu 》 tựa như này khó khăn, có thể nghĩ b cấp độ khó nội dung cốt truyện thế giới sẽ như thế nào.

Ít nhất, dùng Lý Chí thực lực trước mắt mà nói, không có khiêu chiến b cấp độ khó nội dung cốt truyện thế giới năng lực.

Nhưng mà... Lý Chí trong mắt lóe ra vài phần tinh quang, trong tay nắm Thiên Hạ Hội thiệp mời, dùng sức địa đem hắn rất nhanh.

Lý Chí tin tưởng, sớm muộn gì có một ngày, hắn có thể dùng tới cái này tín vật, hơn nữa ngày hôm nay, Lý Chí tin tưởng sẽ không quá muộn!

"Nhắc nhở: khoảng cách tiến vào trận tiếp theo nội dung cốt truyện thế giới còn có 10 ngày thời gian."

10 thiên? Lý Chí âm thầm gật đầu, tuy nhiên không dài, nhưng xem nghỉ ngơi cùng với chuẩn bị thời gian, đều vậy là đủ rồi!

ps: buổi tối còn có một chương, Quyền thứ nhất tựu đã xong. Vài bằng hữu nói 《 công phu 》 không thể nào thích hợp, như vậy quyền kế tiếp tựu ghi cái "Tục" nội dung cốt truyện a, bất quá và những người khác ghi có chút bất đồng. Buổi tối hôm qua truyện một chương, thẳng đến mười giờ sáng tả hữu mới có thể chứng kiến, một mực tại xét duyệt ở bên trong, thật có lỗi vì thế cho mọi người mang đến đọc không tiện.

Cảm tạ mọi vị độc giả ủng hộ, cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Mạt Lộ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

